

รายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report)
การศึกษาแนวทางการจัดทำดัชนีทางเศรษฐกิจของ SMEs
และรายงานประจำปีไตรมาสที่ 3
การจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจ
ในย่านการค้าของ SMEs

เสนอ

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จัดทำโดย

บริษัท ซี เอ อินเตอร์เนชั่นแนล อินฟอร์เมชั่น จำกัด

16 ตุลาคม 2556

สารบัญ

	หน้า
บทนำ ขอบเขตการดำเนินงานโครงการการจัดทำสถานการณ์และดัชนีด้านการค้าของ SMEs	1
บทที่ 1 รายงานการศึกษาและจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจและสมการพยากรณ์ความอยู่รอดของธุรกิจของ SMEs ในด้านการค้าผู้จ้กร	1-1
บทที่ 2 รายงานการจัดทำดัชนีความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในด้านการค้าผู้จ้กร ไตรมาสที่ 1,2,3 และคาดการณ์ไตรมาสที่ 4 ปี 2556	2-1
บทที่ 3 รายงานการศึกษาและจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจและสมการพยากรณ์ความอยู่รอดของธุรกิจของ SMEs ในด้านการค้ารอบตลาดไวรัสและตลาดต้นลำไย	3-1
บทที่ 4 รายงานการจัดทำดัชนีความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในด้านการค้ารอบตลาดไวรัสและตลาดต้นลำไย ไตรมาสที่ 1,2,3 และคาดการณ์ไตรมาสที่ 4 ปี 2556	4-1
ภาคผนวก ก ค่าสถิติที่ได้จากการวิเคราะห์เพื่อจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจและสมการพยากรณ์ความอยู่รอดของธุรกิจของ SMEs ในด้านการค้าผู้จ้กร	ก-1
ภาคผนวก ข ค่าสถิติที่ได้จากการวิเคราะห์เพื่อจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจและสมการพยากรณ์ความอยู่รอดของธุรกิจของ SMEs ในด้านการค้ารอบตลาดไวรัสและตลาดต้นลำไย	ข-1
ภาคผนวก ค แบบสอบถามที่ใช้ในการสำรวจผู้ประกอบการด้านการค้าผู้จ้กร และผู้ประกอบการด้านการค้ารอบตลาดไวรัสและตลาดต้นลำไย	ค-1

บทนำ

การจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจในย่านการค้าของ SMEs

1. ขอบเขตการดำเนินงาน

1.1 หลักการและเหตุผล

ในปี 2555 สสว.ได้จัดทำโครงการศึกษาแนวทางการจัดทำดัชนีเศรษฐกิจของ SMEs (SMEs Economic Indicators) ซึ่งผลลัพธ์ของโครงการดังกล่าวส่วนหนึ่ง คือ การมีแนวทางการจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร และมีบทวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์การค้าในย่านดังกล่าว โดยปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสภาวะการอยู่รอดของ SMEs ในย่านจตุจักรสูงสุด ได้แก่ ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อเดือน ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภค และปัจจัยด้านการส่งเสริมการขายและสภาวะทางการเมือง ตามลำดับ ผลการศึกษาดังกล่าวสามารถใช้เป็นข้อมูลแสดงภาวะเศรษฐกิจของ SMEs ในย่านการค้าที่สำคัญของกรุงเทพฯ และประเทศ รวมทั้งทราบปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการอยู่รอดของผู้ประกอบการ สามารถใช้พยากรณ์แนวโน้มของธุรกิจในอนาคต

การดำเนินงานในขั้นต่อไป สสว.จะจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจในย่านการค้าที่สำคัญของ SMEs ในพื้นที่กรุงเทพฯ และต่างจังหวัด โดยจะทำการสำรวจ SMEs ในย่านการค้าที่สำคัญในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ เพื่อที่จะมีดัชนีระยะสั้นใช้ชี้วัดการอยู่รอดของ SMEs ตามภูมิภาคต่างๆ ในย่านการค้า ซึ่ง SMEs มีบทบาทสูง โดยจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและการกำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจของภาครัฐและเอกชนต่อ SMEs ได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว ต่อเนื่อง และชัดเจนยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจในย่านการค้าที่สำคัญของ SMEs
- 2) เพื่อทราบถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการอยู่รอดของธุรกิจ SMEs ในย่านการค้าที่สำคัญของประเทศ
- 3) เพื่อได้สมการพยากรณ์ความอยู่รอดของธุรกิจ SMEs ในย่านการค้าที่สำคัญของประเทศ

1.3 กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับประโยชน์จากโครงการ

- 1) หน่วยงานในการจัดทำนโยบายและแผนงานในการสนับสนุน ส่งเสริม SMEs
- 2) SMEs ในภาคผลิต ภาคการค้า และภาคบริการ
- 3) ผู้สนใจทั่วไปที่ติดตามภาวะเศรษฐกิจของ SMEs

1.4 เป้าหมายการดำเนินงาน

1.4.1 เป้าหมายผลผลิต

- 1) มีดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจในย่านการค้าของ SMEs เป็นรายไตรมาส จำนวน 3 ไตรมาส (ไตรมาสที่ 1 - 3 ปี 2556) ใน 2 ภูมิภาค ที่มีความชัดเจนถูกต้อง และแม่นยำ
- 2) มีบทวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการอยู่รอดของธุรกิจ SMEs ในย่านการค้าที่สำคัญของประเทศ

- 3) มีสมการพยากรณ์ความอยู่รอดของธุรกิจ SMEs ในย่านการค้าที่สำคัญของประเทศ

1.4.2 เป้าหมายผลลัพธ์

หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง สามารถนำข้อมูลการศึกษาดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจในย่านการค้าของ SMEs ไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินงาน และการสนับสนุน SMEs อย่างสอดคล้องกับสถานการณ์ และมีประสิทธิภาพ

1.5 พื้นที่การดำเนินงาน

ย่านการค้าที่สำคัญของ SMEs จำนวน 2 ย่าน ได้แก่

- ย่านการค้าจตุจักร เป็นตัวแทนของกรุงเทพมหานคร และ
- ย่านการค้าที่สำคัญในภูมิภาค จำนวน 1 ย่าน โดยเลือกย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัดเชียงใหม่

1.6 แนวทางการดำเนินงานโครงการ

- 1) คัดเลือกย่านการค้าที่สำคัญในภูมิภาค จำนวน 1 ย่าน ที่มีความสำคัญเชิงเศรษฐกิจต่อภูมิภาค มีบทบาทของ SMEs สูง และมีความหลากหลายของสาขาธุรกิจ SMEs โดยเลือกย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อใช้ในการสำรวจและจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจในย่านการค้าของ SMEs
- 2) จัดทำแบบสำรวจ ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาสำหรับการจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจในย่านการค้าของ SMEs ข้อมูลสำหรับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการอยู่รอดของธุรกิจ SMEs และสำหรับจัดทำสมการพยากรณ์ความอยู่รอดของธุรกิจ SMEs ในย่านการค้าเป้าหมาย
- 3) ดำเนินการสำรวจข้อมูลภาคสนาม เป็นรายไตรมาส และวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีจำนวนตัวอย่างประมาณ 300 ตัวอย่าง/ไตรมาส/พื้นที่
- 4) จัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจในย่านการค้าของ SMEs เป็นรายไตรมาส จำนวน 3 ไตรมาส (ไตรมาสที่ 1 - 3 ปี 2556) ในพื้นที่เป้าหมาย 2 ย่านการค้า
- 5) วิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการอยู่รอดของธุรกิจ SMEs ในย่านการค้าที่เป็นพื้นที่เป้าหมาย และดำเนินการเปรียบเทียบปัจจัยเหล่านี้ ในพื้นที่เป้าหมาย 2 ย่านการค้า
- 6) จัดทำสมการพยากรณ์ความอยู่รอดของธุรกิจ SMEs ในย่านการค้าที่เป็นพื้นที่เป้าหมาย

2. ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการศึกษา

การดำเนินงานโครงการ ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 : การจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร กรุงเทพฯ

ส่วนที่ 2: การศึกษาและจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจของ SMEs ในภูมิภาค
(ย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไยในรัศมีประมาณ 3 กิโลเมตร)

โดยสามารถแจกแจงรายละเอียดของการดำเนินการในแต่ละส่วน ดังนี้

2.1 รายงานส่วนที่ 1 : การจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร กรุงเทพฯ

2.1.1 กรอบแนวคิดและที่มาในการจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร

จากการศึกษาและจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจ กรณีศึกษาสถานะ ความอยู่รอดของธุรกิจ ในย่านการค้าจตุจักร ที่ดำเนินการในระยะที่ 1 ซึ่งเสร็จสิ้นในเดือนกันยายน 2555 โดยเป็นการศึกษาตัวแปรต่างๆ 26 ตัวแปร ที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการในย่านการค้าจตุจักร ได้แก่

- 1) ประสบการณ์หรือความยาวนานของผู้ค้า ในการทำธุรกิจในย่านการค้าจตุจักร
- 2) อายุของเจ้าของกิจการ
- 3) มูลค่าทุนหมุนเวียน ในการดำเนินกิจการ
- 4) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร
- 5) อัตราดอกเบี้ยของบัตรเครดิต
- 6) % ของกำไรสุทธิ ที่ได้จากการขายต่อเดือน
- 7) % ยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวไทยชาจรในแต่ละเดือน
- 8) % ยอดขายปลีก จากลูกค้าต่างชาติประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน
- 9) % ยอดขาย จากลูกค้าประเภทขายส่ง
- 10) % ยอดขาย จากการขายประเภทส่งออก
- 11) จำนวนวัน ที่สามารถขายสินค้าได้ต่อเดือน
- 12) จำนวนชั่วโมงที่สามารถเปิดทำการค้าขายได้ในแต่ละวัน
- 13) จำนวนผู้ค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน
- 14) จำนวนที่จอดรถที่จัดให้สำหรับลูกค้า
- 15) จำนวนห้องน้ำที่ให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการในย่านการค้าจตุจักร
- 16) จำนวนร้านอาหารที่ให้บริการแก่ลูกค้าในย่านการค้าจตุจักร
- 17) ค่าจ้างแรงงานรายวัน
- 18) ค่าจ้างพนักงานต่อเดือน
- 19) ค่าเช่าแผงค้าต่อเดือน
- 20) ค่าไฟฟ้าต่อเดือน
- 21) ค่าขนส่งต่อเดือน
- 22) ค่าบำรุงอื่นๆ เช่น ค่าภาษีโรงเรือน ค่าเก็บขยะ หรืออื่นๆ
- 23) ประสบการณ์ของผู้บริหารย่านการค้าจตุจักร
- 24) ช่วงระยะเวลาของสัญญาเช่าพื้นที่
- 25) การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมย่านการค้าจตุจักรของภาครัฐ

26) สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง

จากนั้นได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) เพื่อค้นหาปัจจัยหลักที่มีผลกระทบต่อสถานะความอยู่รอดของธุรกิจ ในย่านการค้าจตุจักร โดยผลจากการวิเคราะห์ปัจจัย ซึ่งทำการสกัดและจัดกลุ่มตัวแปรด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal Component Analysis: PCA) เพื่อค้นหาว่าตัวแปรที่ศึกษาจำนวน 26 ตัวแปร สามารถจัดเป็นปัจจัย ว่าควรมีกี่ปัจจัยที่สามารถนำมาสร้างเป็นตัวแทนพยากรณ์ความอยู่รอดของธุรกิจในย่านการค้าจตุจักร พร้อมกับหาแนวทางในการประยุกต์ใช้การวิเคราะห์ดังกล่าวเพื่อจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจของ SMEs ในย่านการค้าในลำดับต่อไป

ทั้งนี้ผลจากการศึกษาดังกล่าว ได้มีการจัดกลุ่มตัวแปรจาก 26 ตัวแปรได้เป็น 9 ปัจจัย เรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยจากมากไปหาน้อย โดยปัจจัยและความสำคัญของปัจจัยอธิบายได้ด้วยค่าร้อยละของความผันแปรที่ตัวแปรเดิมสามารถอธิบายได้ด้วยปัจจัยที่สร้างขึ้นใหม่ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 การจัดกลุ่มและความสำคัญของปัจจัยที่มีความสำคัญต่อสถานะการอยู่รอดของธุรกิจในย่านการค้าจตุจักร

ลำดับที่และชื่อของปัจจัย	% of Variance หรือระดับความสำคัญของปัจจัย	ชื่อตัวแปร/ตัวแปรที่	Correlation ระหว่างตัวแปรเดิมกับปัจจัย
1. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อเดือน (F1)	22.621 %	- ค่าไฟฟ้าต่อเดือน/20	0.783
		- ค่าบำรุงอื่นๆ เช่นค่าภาษีโรงเรือนค่าเก็บขยะ /22	0.727
		- ค่าเช่าแผงค้าต่อเดือน/19	0.681
		- ค่าขนส่งต่อเดือน/21	0.516
2. สิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภค (F2)	8.024 %	● จำนวนห้องน้ำที่ให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการในย่านการค้าจตุจักร/15	0.812
		● จำนวนร้านอาหารที่ให้บริการแก่ลูกค้าในย่านการค้าจตุจักร/16	0.774
		● จำนวนที่จอดรถที่จัดให้สำหรับลูกค้า/14	0.707
3. การส่งเสริมการขาย และสถานะทางการเมือง (F3)	7.067 %	● การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมย่านการค้าจตุจักรขอภาครัฐ/25	0.759
		● ประสบการณ์ของผู้บริหารย่านการค้าจตุจักร/23	0.727
		● ช่วงระยะเวลาของสัญญาเช่าพื้นที่/24	0.691
		● สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง/26	0.521
4. ร้อยละยอดขายตามประเภทลูกค้า (F4)	5.928 %	● ร้อยละยอดขายจากการขายประเภทส่งออก/10	0.811
		● ร้อยละยอดขายจากลูกค้าประเภทขายส่ง/9	0.740
		● ร้อยละยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวต่างชาติ	0.704
		● ประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน/8	
5. ค่าจ้างแรงงาน (F5)	5.514 %	● ค่าจ้างแรงงานรายวัน/17	0.843
		● ค่าจ้างพนักงานต่อเดือน/18	0.822
6. ทุนหมุนเวียนและกำไร (F6)	5.320 %	● ร้อยละของกำไรสุทธิที่ได้จากการขายต่อเดือน/6	0.753
		● มูลค่าทุนหมุนเวียนในการดำเนินกิจการ/3	0.709

		<ul style="list-style-type: none"> • ร้อยละยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวไทยขาจรในแต่ละเดือน/7 	0.533
7. อัตราดอกเบี้ย (F7)	4.695 %	<ul style="list-style-type: none"> • อัตราดอกเบี้ยของบัตรเครดิต/5 • อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร/4 	0.882 0.855
8. เวลาในการขาย (F8)	4.009 %	<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนวันที่สามารถขายสินค้าได้ต่อเดือน/11 • จำนวนชั่วโมงที่สามารถเปิดทำการค้าขายได้ในแต่ละวัน/12 	0.869 0.854
9. คุณสมบัติเจ้าของกิจการ (F9)	3.861 %	<ul style="list-style-type: none"> • อายุของเจ้าของกิจการ/2 • ประสบการณ์หรือความยาวนานของผู้ค้าใน การทำธุรกิจในย่านการค้าตุจกร/1 	0.741 0.606
รวม	67.038 %	โดยปัจจัย ทั้ง 9 นี้ สามารถใช้อธิบายความผันแปร (Cumulative Variance) ของข้อมูลทั้ง 26 ตัวแปรได้ร้อยละ 67.038	

ทั้งนี้มี 1 ตัวแปรที่สามารถจัดอยู่ปัจจัยใดๆ ได้เลย คือ ตัวแปรตัวที่ 13 จำนวนผู้ค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน ซึ่งตัวแปรนี้สามารถนำไปวิเคราะห์เพื่อสร้างตัวแบบร่วมกับตัวแปร F1 ถึง F9 ได้เลย รวมตัวแปรอิสระที่ใช้ในการสร้างตัวแบบเท่ากับ 10 ตัวแปร

ดังนั้น เมื่อนำปัจจัยที่ได้จำนวน 9 ปัจจัย และตัวแปรอิสระเดิมที่เหลืออยู่ที่ไม่สามารถจัดกลุ่มอยู่ในปัจจัยใดๆ ได้คือ X13 ไปสร้างตัวแบบพยากรณ์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์การถดถอยในอนาคตต่อไปนั้น สามารถเขียนสมการตัวแบบพยากรณ์ได้เป็น

$$Y = \beta_0 + \beta_1 F_1 + \beta_2 F_2 + \beta_3 F_3 + \beta_4 F_4 + \beta_5 F_5 + \beta_6 F_6 + \beta_7 F_7 + \beta_8 F_8 + \beta_9 F_9 + \beta_{10} X_{13} + \varepsilon$$

เมื่อ β_0 คือค่าคงที่ เป็นค่าโดยเฉลี่ยของ Y เมื่อ Y คือตัวแปรตามที่น่าสนใจจะทำการศึกษา เมื่อค่าของตัวแปรอิสระ คือ F1 F2 F3 F4 F5 F6 F7 F8 F9 และ X13 มีค่าเท่ากับศูนย์

$\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_{10}$ เป็นค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยที่อธิบายว่าเมื่อ $X_i, i = 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10$ มีค่าเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย จะทำให้ค่า Y โดยเฉลี่ยเปลี่ยนแปลงไปเท่ากับ β_i หน่วย

ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้นี้ จะคำนวณโดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least Square Method) ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้มากที่สุดในการถดถอยที่ตัวแปร Y ไม่จำเป็นต้องมีการแจกแจงแบบปกติ และเป็นวิธีพื้นฐานที่อยู่ในโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ ในครั้งนี้ โดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดจะมีคุณสมบัติว่าตัวแบบการพยากรณ์ที่สร้างขึ้นจะให้ค่าผลรวมของความคลาดเคลื่อนยกกำลังสองที่มีค่าต่ำที่สุดนั่นเอง ซึ่งจะบอกถึงประสิทธิภาพของตัวแบบการพยากรณ์

ทั้งนี้ ได้มีการศึกษาต่อเนื่องในครั้งนี เพื่อให้เกิดสมการพยากรณ์ความอยู่รอดของผู้ประกอบการรายใดๆ โดยมีขั้นตอนการต่อดังนี้

- 1) กำหนดนิยามความอยู่รอดของผู้ประกอบการ (Y) โดยใช้ประเด็นร้อยละของกำไรสุทธิของผู้ประกอบการ
- 2) ทำการสำรวจข้อมูล Y ตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อ 1) จากผู้ประกอบการรายเดิมในย่านการค้าที่ได้ดำเนินการแล้วในระยะเวลาที่ 1 ของโครงการนี้ จำนวน 300 ราย เพื่อนำข้อมูล Y จากการสำรวจไปวิเคราะห์ต่อในสมการพยากรณ์ที่ได้กำหนดไว้ในระยะที่ 1 ของการศึกษานี้ ซึ่งเมื่อนำข้อมูล Y ที่ได้จากการสำรวจในครั้งนี มาวิเคราะห์การถดถอยต่อในสมการพยากรณ์ข้างต้นแล้ว ก็จะสามารถทราบค่าสัมประสิทธิ์ (β) ของแต่ละปัจจัย ที่จะใช้ในการพยากรณ์ความอยู่รอดของธุรกิจต่างๆ ในอนาคตได้ต่อไป

นอกจากนี้จากการศึกษาในระยะที่ 1 นั้น ได้มีข้อเสนอแนะด้านแนวทางในการดำเนินการจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจในย่านการค้าตุจกร โดยใช้ปัจจัยที่ได้จากการวิเคราะห์ปัจจัยในระยะที่ 1 ไปใช้เป็นตัวแปรในการสำรวจเพื่อการจัดทำดัชนีความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการในย่านการค้าในแต่ละไตรมาสของปี 2556

โดยจากการพิจารณาข้อมูลการวิเคราะห์ปัจจัยโดยการจัดกลุ่มตัวแปรต่างๆ และได้ลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อความอยู่รอดในการดำเนินธุรกิจในช่วงการค้าปลีก ซึ่งพบว่า สามารถเรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อความอยู่รอดของกิจการต่างๆ ได้แก่

ปัจจัย	ตัวแปรย่อยที่ประกอบกันเป็นปัจจัย
1) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการต่อเดือน	<ul style="list-style-type: none"> - ค่าไฟฟ้าต่อเดือน - ค่าบำรุงอื่นๆ เช่นค่าภาษีโรงเรือน ค่าเก็บขยะ - ค่าเช่าแผงค้าต่อเดือน - ค่าขนส่งต่อเดือน
2) สิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภค	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนห้องน้ำที่ให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการในช่วงการค้าปลีก - จำนวนร้านอาหารที่ให้บริการแก่ลูกค้าในช่วงการค้าปลีก - จำนวนที่จอดรถที่จัดให้สำหรับลูกค้า
3) การส่งเสริมการขาย และสภาวะทางการเมือง	<ul style="list-style-type: none"> - การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมช่วงการค้าปลีกของภาครัฐ - ประสบการณ์ของผู้บริหารช่วงการค้าปลีก - ช่วงระยะเวลาของสัญญาเช่าพื้นที่ - สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง
ปัจจัย	ตัวแปรย่อยที่ประกอบกันเป็นปัจจัย
4) ร้อยละยอดขายตามประเภทลูกค้า	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละยอดขายจากการขายประเภทส่งออก - ร้อยละยอดขายจากลูกค้าประเภทขายส่ง - ร้อยละยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวต่างชาติประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน
5) ค่าจ้างแรงงาน	<ul style="list-style-type: none"> - ค่าจ้างแรงงานรายวัน - ค่าจ้างพนักงานต่อเดือน
6) ทุนหมุนเวียนและกำไร	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละของกำไรสุทธิที่ได้จากการขายต่อเดือน - มูลค่าทุนหมุนเวียนในการดำเนินกิจการ - ร้อยละยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวไทยขาจรในแต่ละเดือน
7) อัตราดอกเบี้ย	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราดอกเบี้ยของบัตรเครดิต - อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร
8) เวลาในการขาย	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนวันที่สามารถขายสินค้าได้ต่อเดือน - จำนวนชั่วโมงที่สามารถเปิดทำการค้าขายได้ในแต่ละวัน
9) คุณสมบัติเจ้าของกิจการ	<ul style="list-style-type: none"> - อายุของเจ้าของกิจการ - ประสบการณ์หรือความยาวนานของผู้ค้าใน - การทำธุรกิจในช่วงการค้าปลีก

ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า มีปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพื้นฐานในการอยู่รอดของธุรกิจในช่วงการค้าปลีกหลายปัจจัย ที่สามารถนำมาใช้ในการสำรวจดัชนีความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการในช่วงการค้าปลีก ซึ่งเป็นดัชนีคาดการณ์ภาวะธุรกิจในช่วง

การคำนวณดัชนี โดยสามารถแจกแจงปัจจัยที่จะนำมาใช้ในการสำรวจและวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นในย่านการค้า จำนวน 5 ปัจจัย/ดัชนี ซึ่งมีลำดับของสำคัญของปัจจัย ดังนี้

- (1) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน หรือต้นทุนธุรกิจต่อเดือน ซึ่งควรพิจารณาเฉพาะรายการที่มีการเคลื่อนไหวเป็นรายเดือนมาทำการสำรวจ ได้แก่ ค่าไฟฟ้า ค่าขนส่ง
- (2) ยอดขาย
- (3) ค่าจ้างแรงงาน
- (4) ทุนหมุนเวียน (ครอบคลุม เงินสด ลูกหนี้ และสินค้าคงเหลือ)
- (5) กำไรสุทธิ

นอกจากนี้ยังได้สำรวจตัวแปรความเชื่อมั่นอื่นๆเพิ่มเติม เช่น ด้านต้นทุนสินค้า ภาวะการแข่งขันของตลาด ภาวะเศรษฐกิจโดยรวม เป็นต้น โดยการวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นนั้น ค่าดัชนี (Business Sentiment Indicator: BSI) คำนวณจากคะแนนที่ผู้ประกอบการให้ในแต่ละคำตอบ (ปัจจัย) โดยให้คะแนนสูงสุดเป็น 1.0 สำหรับคำตอบ “เพิ่มขึ้น” ให้คะแนนเป็น 0.5 สำหรับคำตอบ “เท่าเดิม” ให้คะแนนเป็น 0 สำหรับคำตอบ “ลดลง” แล้วคำนวณโดยใช้ดัชนีการกระจาย (Diffusion Index) ของคำถาม (ปัจจัย) แต่ละข้อ ดังนี้

- 1) คำนวณ diffusion index ของคำถามแต่ละข้อ (ปัจจัย) ดังนี้

$$BSI_i = \sum_{n=1}^N \frac{P_{i,n}}{N} * 100$$

โดยที่ BSI_i = ค่าดัชนีของคำถาม i

P_{i,n} = คะแนนที่ให้ออกการ n ที่ตอบคำถาม i

N = จำนวนผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ซึ่งคำนวณจากร้อยละของผู้ตอบ “ดีขึ้น” และ “คงเดิม” โดยดัชนี = (100* ร้อยละของผู้ตอบ “ดีขึ้น”) + (50* ร้อยละของผู้ตอบ “คงเดิม”) + (0*ร้อยละของผู้ตอบ “แย่ลง”) การคำนวณวิธีนี้จะมีค่ากลางอยู่ที่ 50

โดยข้อมูลจากคำถาม 5 ปัจจัยนั้น สามารถนำมาใช้ในการจัดทำดัชนีความเชื่อมั่น 5 ดัชนี ได้แก่

- (1) ดัชนีความเชื่อมั่นด้าน ค่าใช้จ่ายผันแปรในการดำเนินงาน หรือต้นทุนผันแปรของธุรกิจ
- (2) ดัชนีความเชื่อมั่นด้าน ยอดขาย
- (3) ดัชนีความเชื่อมั่นด้าน ค่าจ้างแรงงาน
- (4) ดัชนีความเชื่อมั่นด้าน ทุนหมุนเวียน
- (5) ดัชนีความเชื่อมั่นด้าน กำไรสุทธิ

2) คำนวณค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวม โดยใช้สูตรต่อไปนี้

$$BSI = \sum_{i=1}^I \sum_{n=1}^N \frac{P_{i,n}}{IN} * 100$$

โดยที่ BSI = ค่าดัชนีรวม

I = จำนวนคำถามทั้งหมด (ปัจจัย) ที่ใช้ในการคำนวณค่าดัชนี

ถ้า BSI < 50 แสดงว่า ความเชื่อมั่นต่อเศรษฐกิจแย่ง

BSI = 50 แสดงว่า ความเชื่อมั่นต่อเศรษฐกิจทรงตัว

BSI > 50 แสดงว่า ความเชื่อมั่นต่อเศรษฐกิจดีขึ้น

ดังนั้น โดยสรุปแล้ว ในการศึกษาว่าการค้าจตุจักรในที่นี้ จึงจะเป็นการดำเนินการต่อเนื่อง โดยดำเนินการ ดังนี้

- 1) ทำการสำรวจข้อมูล Y โดยการเก็บข้อมูลร้อยละของกำไรสุทธิ จากผู้ประกอบการรายเดิมในย่านการค้าที่ได้ดำเนินการแล้ว ในระยะที่ 1 ของโครงการนี้ จำนวน 300 ร้านค้า เพื่อนำข้อมูล Y จากการสำรวจไปวิเคราะห์ต่อในสมการพยากรณ์ที่ได้กำหนดไว้ในระยะที่ 1 ซึ่งเมื่อนำข้อมูล Y ที่ได้จากการสำรวจในระยะที่ 2 ทั้งหมดมาวิเคราะห์การถดถอยต่อในสมการพยากรณ์ข้างต้นแล้ว ก็จะสามารถทราบค่าสัมประสิทธิ์ (β) ของแต่ละปัจจัย ที่จะใช้ในการพยากรณ์ความอยู่รอดของธุรกิจในอนาคตได้ต่อไป
- 2) จัดทำดัชนีความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการในย่านการค้าจตุจักร เป็นรายไตรมาสของไตรมาสที่ 1, 2, 3 ของปี 2556 โดยจะใช้หลักการในการดำเนินงานตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

2.1.2 กรอบประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการการสำรวจผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร เพื่อใช้ในการจัดทำดัชนีความเชื่อมั่นของธุรกิจ รายไตรมาส

จากประชากร SMEs ในย่านการค้าเป้าหมายจำนวนรวมประมาณ 10,000 กิจการ ในการกำหนดจำนวนตัวอย่างที่เหมาะสม โดยใช้ Yamane Model ที่ระดับความเชื่อมั่น 90% โดยจำนวนตัวอย่างที่เหมาะสมคือไม่น้อยกว่า 286 ตัวอย่าง หรือปรับเพิ่มเป็น 300 ตัวอย่าง หลังจากนั้นได้มีการกระจายสัดส่วนของตัวอย่างเพื่อให้การสำรวจครอบคลุมตามประเภทสินค้า ซึ่งมีประมาณ 10 กลุ่มหลัก โดยกระจายกลุ่มสินค้าละประมาณ 30 ตัวอย่าง รวม 300 ตัวอย่างต่อไตรมาส

โดยการจัดเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการในย่านการค้าจตุจักร ในประเด็น

- (1) ประเมินการร้อยละของกำไรสุทธิที่ได้รับ เพื่อนำไปใช้ในการจัดทำสมการการพยากรณ์ความอยู่รอดของธุรกิจในช่วงการดำเนินงาน และการค้าปลีก และ
- (2) ความคิดเห็นด้านความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจในแต่ละไตรมาส เพื่อนำมาใช้ในการจัดทำดัชนีความเชื่อมั่นรายไตรมาส

ตารางที่ 2: จำนวนตัวอย่างที่จะใช้ในการสำรวจรายไตรมาส ในย่านการค้าจตุจักร จำแนกตามกลุ่มธุรกิจ

กลุ่มสินค้า		จำนวนตัวอย่าง
1	สินค้าศิลปะ หัตถกรรม และผ้าไหม	30
2	ต้นไม้และอุปกรณ์สวน	30
3	เฟอร์นิเจอร์ ของตกแต่งบ้าน	30
4	เสื้อผ้ามือสองและสินค้าเบ็ดเตล็ด	30
5	สัตว์เลี้ยงและอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง	30
6	อาหารและเครื่องดื่ม	30
7	เสื้อผ้าและเครื่องประดับ	30
8	เครื่องปั้นดินเผาและเซรามิค	30
9	ของเก่าและของสะสม	30
10	ร้านหนังสือ	30
รวมทั้งหมด		300

2.1.3 จัดทำแบบสำรวจระดับการอยู่รอดของผู้ประกอบการและความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้า

จตุจักร

ประเด็นที่จะนำมาใช้ในการออกแบบสอบถาม สำรวจ และวิเคราะห์ดัชนีในการดำเนินธุรกิจ ของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร มีดังนี้

- การจัดเก็บข้อมูลค่า Y เพื่อดำเนินการต่อเนื่องในการจัดทำสมการพยากรณ์ความอยู่รอดในการดำเนินธุรกิจ ที่ได้ดำเนินการในระยะที่ 1 โดยค่า Y ที่ทำการจัดเก็บคือ ข้อมูลระดับการอยู่รอดของผู้ประกอบการในย่านการค้า โดยมี 5 ระดับคือ
 - ระดับ 5 อยู่รอดได้แบบแข็งแรง (หรือกำไรสุทธิประมาณมากกว่า 15% ขึ้นไป)
 - ระดับ 4 อยู่รอดได้แบบปกติ (หรือกำไรสุทธิประมาณ 11-15%)
 - ระดับ 3 อยู่ได้แบบพอดีๆ หรือ พอมีกำไรบ้าง ไม่ขาดทุน พอมีเงินหมุนไปได้ (หรือกำไรสุทธิประมาณ 8-10%)
 - ระดับ 2 ค่อนข้างแย่ แทบอยู่ไม่รอด แต่พอมีเงินหมุนไปได้ (หรือกำไรสุทธิประมาณ 5-7%)
 - ระดับ 1 แย่มาก อยู่ไม่รอด ขาดทุน ไม่มีเงินหมุน (หรือกำไรสุทธิประมาณต่ำกว่า 5%)
- จัดเก็บข้อมูลด้านความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ จำนวน 5 ประเด็น/ปัจจัย/ดัชนี หลัก ดังนี้

- ความเชื่อมั่นต่อ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน หรือต้นทุนธุรกิจต่อเดือน ซึ่งควรพิจารณาเฉพาะรายการที่มีการเคลื่อนไหวเป็นรายเดือนมาทำการสำรวจ ได้แก่ ค่าไฟฟ้า ค่าขนส่ง
- ความเชื่อมั่นต่อ ยอดขาย
- ความเชื่อมั่นต่อ ค่าจ้างแรงงาน
- ความเชื่อมั่นต่อ ทุนหมุนเวียน (ครอบคลุม เงินสด ลูกหนี้ และสินค้าคงเหลือ)
- ความเชื่อมั่นต่อ กำไรสุทธิ

นอกจากนี้ยังทำการสำรวจตัวแปรความเชื่อมั่นอื่นๆเพิ่มเติม โดยการเพิ่มรายการคำถามในแบบสอบถาม เช่น

- ความเชื่อมั่นต่อต้นทุนสินค้า

- ความเชื่อมั่นต่อภาวะการเมือง
- ความเชื่อมั่นต่อนโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ
- ปัญหาหลักในการดำเนินธุรกิจที่พบในแต่ละไตรมาส
- วิธีการแก้ไขปัญหาในระยะสั้นของผู้ประกอบการ
- ประเด็นที่ SMEs ต้องการความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนในแต่ละไตรมาส
- ฯลฯ

2.1.4 ดำเนินการสำรวจข้อมูลประมาณการระดับกำไรและความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการในย่านการค้าจตุจักร

การสำรวจข้อมูลผู้ประกอบการครอบคลุมตามประเภทสินค้า ซึ่งมีประมาณ 10 กลุ่มหลัก โดยกระจายกลุ่มสินค้าละประมาณ 30 ตัวอย่าง รวม 300 ตัวอย่างต่อไตรมาส

2.1.5 จัดทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจผู้ประกอบการในย่านการค้าจตุจักร

- 1) การวิเคราะห์เพื่อจัดทำสมการพยากรณ์ความอยู่รอดในการดำเนินธุรกิจในย่านการค้าจตุจักรโดยดำเนินการต่อเนื่องจากตัวแบบที่ศึกษาไว้ในระยะที่ 1 ซึ่งมีสมการตัวแบบพยากรณ์ได้เป็น

$$Y = \beta_0 + \beta_1 F_1 + \beta_2 F_2 + \beta_3 F_3 + \beta_4 F_4 + \beta_5 F_5 + \beta_6 F_6 + \beta_7 F_7 + \beta_8 F_8 + \beta_9 F_9 + \beta_{10} X_{13} + \varepsilon$$

เมื่อ β_0 คือค่าคงที่ เป็นค่าโดยเฉลี่ยของ Y เมื่อ Y คือตัวแปรตามที่น่าสนใจจะทำการศึกษา เมื่อค่าของตัวแปรอิสระ คือ $F_1, F_2, F_3, F_4, F_5, F_6, F_7, F_8, F_9$ และ X_{13} มีค่าเท่ากับศูนย์

$\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_{10}$ เป็นค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยที่อธิบายว่าเมื่อ $X_i, i = 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10$ มีค่าเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย จะทำให้ค่า Y โดยเฉลี่ยเปลี่ยนแปลงไปเท่ากับ β_i หน่วย

2.1.6 การวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นของธุรกิจในย่านการค้าจตุจักร เป็นรายไตรมาสที่ 1,2,3 ปี 2556

ค่าดัชนี (Business Sentiment Indicator: BSI) คำนวณจากคะแนนที่ผู้ประกอบการให้ในแต่ละคำตอบ (ปัจจัย) โดยให้คะแนนสูงสุดเป็น 1.0 สำหรับคำตอบ “เพิ่มขึ้น” ให้คะแนนเป็น 0.5 สำหรับคำตอบ “เท่าเดิม” ให้คะแนนเป็น 0 สำหรับคำตอบ “ลดลง” แล้วคำนวณโดยใช้ดัชนีการกระจาย (Diffusion Index) ของคำถาม (ปัจจัย) แต่ละข้อ ดังนี้

- 1) คำนวณ diffusion index ของคำถามแต่ละข้อ (ปัจจัย) ดังนี้

$$BSI_i = \sum_{n=1}^N \frac{P_{i,n}}{N} * 100$$

โดยที่ BSI_i = ค่าดัชนีของคำถาม i

$P_{i,n}$ = คะแนนที่ให้กิจการ n ที่ตอบคำถาม i

N = จำนวนผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ซึ่งคำนวณจากร้อยละของผู้ตอบ “ดีขึ้น” และ “คงเดิม” โดยดัชนี = (100* ร้อยละของผู้ตอบ “ดีขึ้น”) + (50* ร้อยละของผู้ตอบ “คงเดิม”) + (0*ร้อยละของผู้ตอบ “แย่ลง”) การคำนวณวิธีนี้จะมีค่ากลางอยู่ที่ 50

โดยข้อมูลจากคำถาม 5 ปัจจัยข้างต้นนั้น สามารถนำมาใช้ในการจัดทำดัชนีความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ 5 ดัชนี ได้แก่

- (1) ดัชนีความเชื่อมั่นด้าน ค่าใช้จ่ายผันแปรในการดำเนินงาน หรือต้นทุนผันแปรของธุรกิจ
- (2) ดัชนีความเชื่อมั่นด้าน ยอดขาย
- (3) ดัชนีความเชื่อมั่นด้าน ค่าจ้างแรงงาน
- (4) ดัชนีความเชื่อมั่นด้าน ทุนหมุนเวียน
- (5) ดัชนีความเชื่อมั่นด้าน กำไรสุทธิ

คำนวณค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวม โดยใช้สูตรต่อไปนี้

$$BSI = \sum_{i=1}^I \sum_{n=1}^N \frac{P_{i,n}}{IN} * 100$$

โดยที่ BSI = ค่าดัชนีรวม

I = จำนวนคำถามทั้งหมด (ปัจจัย) ที่ใช้ในการคำนวณค่าดัชนี

ถ้า BSI < 50 แสดงว่า ความเชื่อมั่นต่อเศรษฐกิจแย่ง

BSI = 50 แสดงว่า ความเชื่อมั่นต่อเศรษฐกิจทรงตัว

BSI > 50 แสดงว่า ความเชื่อมั่นต่อเศรษฐกิจดีขึ้น

2.2 รายงานส่วนที่ 2 : การศึกษาและจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจของ SMEs ในภูมิภาค (กรณีย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัดเชียงใหม่)

จากการศึกษาการจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจของ SMEs ในย่านการค้าในระยะที่ 1 ในปี 2555 ซึ่งได้มีการเสนอการดำเนินการจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจของ SMEs ในย่านการค้าในภูมิภาค โดยพิจารณาย่านการค้าที่มีความสำคัญทั้งในเชิงของการมีกิจการ SMEs จำนวนมาก และมีความชัดเจนในการกำหนดภาวะเศรษฐกิจของเมืองต่างๆ โดยได้เริ่มดำเนินการในจังหวัดใหญ่ที่มีย่านการค้าที่มีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดนั้นๆ

ทั้งนี้ในการศึกษาในครั้งนี้ ที่ปรึกษาจึงได้เลือกจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ 2 รองจากกรุงเทพมหานคร มาดำเนินการศึกษา โดยเลือกย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย ที่เป็นศูนย์กลางของธุรกิจของจังหวัดเชียงใหม่มาช้านานตั้งแต่สมัยเจ้าดารารัศมีในรัชกาลที่ 5 มีกิจการหลายประเภททั้งของบริโภค อุปโภค และมีความสำคัญเชิงเศรษฐกิจของ SMEs สูง มีความหลากหลายของสาขาธุรกิจ SMEs โดยคาดการณ์ว่าน่าจะมี SMEs ในหลายกลุ่มสินค้าในย่านนี้รวมกันกว่า 10,000 ราย

อนึ่ง เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามขอบเขตและเป้าหมายของโครงการ การศึกษาในขั้นต้นจะมีขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานคล้ายคลึงกับกรณีศึกษาย่านการค้าจตุจักรที่ได้มีการดำเนินการในปี 2555 โดยประกอบด้วย การดำเนินการ ดังนี้

2.2.1 กำหนดกรอบทฤษฎีและตัวแบบที่จะนำมาใช้ในการศึกษาการจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจในย่านการค้าเป้าหมาย (ย่านรอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัดเชียงใหม่)

โดยเป็นกรอบทฤษฎีเดียวกันกับที่ได้ดำเนินการกับย่านการค้าจตุจักรที่ได้ดำเนินการไปแล้วในปี 2555

2.2.2 การศึกษาทบทวนตัวแปรอิสระที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการวิเคราะห์สภาวะของธุรกิจ ในย่านการค้าและจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจในย่านการค้าเป้าหมาย (ย่านรอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัดเชียงใหม่)

การศึกษาตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมดที่อาจมีผลต่อสถานการณ์และสภาวะความอยู่รอดของธุรกิจ ในย่านการค้า จะประยุกต์ใช้ตัวแปรที่ได้จากกรณีศึกษาย่านการค้าจตุจักร และการศึกษาเพิ่มเติมจากผู้ค้าในพื้นที่ โดยตัวแปรต่างๆ ที่สามารถใช้ในการสำรวจเพื่อศึกษาสภาวะความอยู่รอดของธุรกิจของ SMEs ในพื้นที่ย่านการค้าตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย มีประมาณ 26-27 ตัวแปร ดังนี้

- 1) ประสบการณ์หรือความยาวนานในการทำธุรกิจ ในย่านการค้า
- 2) พื้นเพของเจ้าของกิจการ เช่น คนในท้องถิ่น หรือคนต่างถิ่น
- 3) มูลค่าทุนหมุนเวียน ในการดำเนินกิจการ
- 4) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร
- 5) อัตราดอกเบี้ยของบัตรเครดิต
- 6) อัตราดอกเบี้ยของเงินกู้เงินนอกระบบ
- 7) % ของกำไรสุทธิ ที่ได้จากการขายต่อเดือน
- 8) % ยอดขายปลีก จากลูกค้ารายย่อยท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ในแต่ละเดือน
- 9) % ยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวไทยชาจรประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน
- 10) % ยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวต่างชาติประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน
- 11) % ยอดขาย จากลูกค้าประเภทขายส่งในท้องถิ่นและจังหวัดใกล้เคียง
- 12) % ยอดขาย จากการขายประเภทส่งออก
- 13) จำนวนผู้ค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน

- 14) ค่าจ้างแรงงานรายวัน
- 15) ค่าจ้างพนักงานต่อเดือน
- 16) ค่าเช่าแผงค้าหรือร้านค้าต่อเดือน
- 17) ค่าไฟฟ้าต่อเดือน
- 18) ค่าขนส่งต่อเดือน
- 19) ค่าบำรุงอื่นๆ เช่น ค่าเก็บขยะ หรืออื่นๆ
- 20) จำนวนที่จอดรถในย่านการค้าสำหรับลูกค้า
- 21) จำนวนห้องน้ำที่ให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการในย่านการค้า
- 22) จำนวนร้านอาหารที่ให้บริการแก่ลูกค้าในย่านการค้า
- 23) จำนวนวันหยุดนักขัตฤกษ์หรือวันหยุดยาวประจำปี
- 24) ช่วงระยะเวลาของสัญญาเช่าพื้นที่
- 25) การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวย่านการค้าของภาครัฐ
- 26) สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง
- 27) อื่นๆ

โดยตัวแปรอิสระที่ศึกษาได้นี้ จะได้นำไปใช้ในการจัดทำแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการในย่านการค้าตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย ต่อไป

2.2.3 กรอบประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่จะใช้ในการการสำรวจผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาด วโรรส และตลาดต้นลำไย

ประชากรผู้ประกอบการ SMEs และ micro enterprises ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไยในรัศมีประมาณ 1-2 กิโลเมตร ซึ่งเป็นศูนย์รวมการค้าหลักของจังหวัดเชียงใหม่ทั้งกลางวันและกลางคืน มีประมาณกว่า 10,000 ราย ดังนั้นในการกำหนดจำนวนตัวอย่างที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการสำรวจ โดยใช้ Yamane Model ที่ระดับความเชื่อมั่น 90% (ระดับความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 10%) โดยจำนวนตัวอย่างที่เหมาะสมคือไม่น้อยกว่า 286 ตัวอย่าง โดยพยายามให้มีการกระจายสัดส่วนของตัวอย่างเพื่อให้ครอบคลุมตามประเภทสินค้า หลักๆซึ่งมีประมาณ 8 กลุ่มหลัก โดยกระจายกลุ่มสินค้าละประมาณ 30-40 ตัวอย่าง ตารางที่ 3: ประมาณการจำนวนตัวอย่างที่คาดหวังในการสำรวจ จำแนกตามกลุ่มธุรกิจ

กลุ่มสินค้า		จำนวนตัวอย่าง ที่คาดหวัง
1	สินค้าศิลปะ หัตถกรรม และของที่ระลึก	~40
2	สินค้ากลุ่มผลิตผลทางการเกษตร เช่น ผัก ผลไม้ ดอกไม้	~40
3	ผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป และเกษตรแปรรูป	~40
4	สินค้ากลุ่มอุปโภค เช่น เครื่องสำอาง ของใช้ในครัวเรือน เครื่องครัว	~40
5	สินค้าแฟชั่น เช่น เสื้อผ้าและเครื่องประดับ นาฬิกา แว่นตา กิฟช็อป ฯลฯ	~40
6	สินค้ากลุ่มของตกแต่งบ้าน และเฟอร์นิเจอร์	~40
7	สินค้าที่นำไปสนับสนุนการผลิตต่อ เช่น ผ้าผืน กระดุม ชิบ บรรจุภัณฑ์พลาสติกต่างๆ	~30
8	กลุ่มธุรกิจบริการอื่นๆ เช่น ร้านหนังสือ ร้านอาหาร ร้านเสริมสวย ร้านทอง	~30
รวมทั้งหมด		300

หมายเหตุ: จำนวนตัวอย่างตามกลุ่มสินค้าอาจยืดหยุ่นได้ตามสถานภาพการมีอยู่ และการให้ความร่วมมือของผู้ประกอบการในพื้นที่ แต่จำนวนตัวอย่างรายกลุ่มอย่างน้อยต้องไม่ต่ำกว่า 30 ตัวอย่าง

2.2.4 จัดทำแบบสอบถาม (Questionnaires) และดำเนินการทดสอบแบบสอบถามตามกระบวนการสถิติ

ประกอบด้วยการดำเนินการ ดังนี้

รายการข้อมูลของตัวแปรอิสระในแบบสอบถามนั้น จะอ้างอิงตามรายการข้อมูล ที่จะใช้ในการวัดสถานการณ์ของ SMEs ตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อ 2.2 ทั้งนี้ในการเก็บข้อมูล จะรวบรวมข้อมูลระดับความสำคัญของตัวแปรอิสระต่างๆ ($X_i, i = 1, 2, 3 \dots 26$) ที่อาจมีผลต่อสถานะความอยู่รอดของธุรกิจในช่วงการค้า จากกลุ่มตัวอย่าง SMEs ในช่วงการค้า

ข้อมูลที่จะต้องการจัดเก็บในที่นี้ จะเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพที่สามารถแปลงไปเป็นข้อมูลเชิงปริมาณคือระดับคะแนนของการมีอิทธิพลต่อการอยู่รอดของธุรกิจได้ โดยการให้ SMEs ให้นำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่มีผลต่อสถานะความอยู่รอดของธุรกิจในช่วงการค้า ตัวอย่างการเก็บข้อมูล เช่น

ตัวแปร ในแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลจาก SMEs ในช่วงการค้ารอบตลาดไวรัสและตลาดต้นลำไย

ประเด็นที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจของท่าน	ความมากน้อยในการส่งผล ต่อการอยู่รอดของธุรกิจของท่าน									
	1 น้อยสุด	2	3	4	5 ปานกลาง	6	7	8	9	10 มากที่สุด
1) ประสบการณ์หรือความยาวนานในการทำธุรกิจในช่วงการค้า										
2) พื้นเพของเจ้าของกิจการ เช่น คนในท้องถิ่น คนต่างถิ่น										
3) มูลค่าทุนหมุนเวียน ในการดำเนินกิจการ										
4) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร										
5) อัตราดอกเบี้ยของบัตรเครดิต										
6) อัตราดอกเบี้ยของเงินกู้เงินนอกระบบ										
7) % ของกำไรสุทธิ ที่ได้จากการขายต่อเดือน										
8) % ยอดขายปลีก จากลูกค้ารายย่อยท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ในแต่ละเดือน										
9) % ยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวไทยชาจรประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน										
10) % ยอดขายปลีก จากลูกค้าต่างชาติประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน										
11) % ยอดขาย จากลูกค้าประเภทขายส่งในท้องถิ่นและจังหวัดใกล้เคียง										
12) % ยอดขาย จากการขายประเภทส่งออก										
13) จำนวนผู้ค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน										
14) ค่าจ้างแรงงานรายวัน										
15) ค่าจ้างพนักงานต่อเดือน										
16) ค่าเช่าแผงค้าหรือร้านค้าต่อเดือน										
17) ค่าไฟฟ้าต่อเดือน										

18) ค่าขนส่งต่อเดือน											
19) ค่าบำรุงอื่นๆ เช่น ค่าเก็บขยะ หรืออื่นๆ											
20) จำนวนที่จอดรถในย่านการค้าสำหรับลูกค้า											
21) จำนวนห้องน้ำที่ให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการในย่านการค้า											
22) จำนวนร้านอาหารที่ให้บริการแก่ลูกค้าในย่านการค้า											
23) จำนวนวันหยุดนักขัตฤกษ์หรือวันหยุดยาวประจำปี											
24) ช่วงระยะเวลาของสัญญาเช่าพื้นที่											
25) การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวย่านการค้าของภาครัฐ											
26) สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง											
27) อื่นๆ											

และดำเนินการเก็บข้อมูลระดับการอยู่รอดของผู้ประกอบการในย่านการค้า โดยมี 5 ระดับคือ

- (1) ระดับ 5 อยู่รอดได้แบบแข็งแรง (หรือกำไรสุทธิมากกว่า 15% ขึ้นไป)
- (2) ระดับ 4 อยู่รอดได้แบบปกติ (หรือกำไรสุทธิประมาณ 11-15%)
- (3) ระดับ 3 อยู่ได้แบบพอดีๆ หรือ พอมีกำไรบ้าง ไม่ขาดทุน พอมิเงินหมุนไปได้ (หรือกำไรสุทธิประมาณ 8-10%)
- (4) ระดับ 2 ค่อนข้างแย่ แทบอยู่ไม่รอด แต่พอมิเงินหมุนไปได้ (หรือกำไรสุทธิประมาณ 5-7%)
- (5) ระดับ 1 แย่มาก อยู่ไม่รอด ขาดทุน ไม่มีเงินหมุน (หรือกำไรสุทธิประมาณต่ำกว่า 5%)

2.2.5 ดำเนินการสำรวจและเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ SMEs ตามจำนวนที่กำหนดไว้ 2.5.1 ดำเนินการสำรวจและเก็บข้อมูล

การสำรวจและเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้า จำนวนไม่น้อยกว่า 300 ตัวอย่าง โดยใช้เครื่องมือที่ถูกออกแบบไว้ โดยการเก็บข้อมูล นั้นคณะผู้ศึกษาจะทำการเข้าพบผู้ประกอบการในย่านการค้า เพื่อชี้แจงการดำเนินโครงการดัชนีย่านการค้าของ สสว. และขอความร่วมมือในการรวบรวมข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อความอยู่รอดของการดำเนินธุรกิจ ในย่านการค้า รวมทั้งดำเนินการตรวจสอบความครบถ้วนและความถูกต้องชัดเจนของแบบสอบถามทุกตัวอย่างที่ได้มาเพื่อทำการบันทึกข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามลงระบบคอมพิวเตอร์เพื่อให้สามารถนำไปใช้ประมวลผลและวิเคราะห์ผลได้

2.2.6 การประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจผู้ประกอบการ เพื่อคัดเลือกตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์สูงกับสถานะการอยู่รอดของธุรกิจ ในย่านการค้า

แนวทางการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจผู้ประกอบการในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อคัดเลือกตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์สถานการณ์เศรษฐกิจหรือสถานะการอยู่รอดของธุรกิจ ในย่านการค้า มีขั้นตอนและกระบวนการเช่นเดียวกันกับที่ดำเนินการในย่านการค้าจตุจักร โดยประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ขั้นที่ 2 การสกัดปัจจัย (Factor Extraction)

ขั้นที่ 3 การหมุนแกน (Factor Rotation)

ขั้นที่ 4 การคำนวณค่า Factor Score

ทั้งนี้ ในกรณีของการดำเนินการในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไยนี้ เมื่อได้สมการพยากรณ์ภาวะความอยู่รอดในการดำเนินธุรกิจ และทราบลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความอยู่รอดของการดำเนินธุรกิจแล้ว ก็จะมีกระบวนการในการจัดทำดัชนีความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของ SMEs รายไตรมาสเช่นกัน โดย

- 1) การสำรวจความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย ของไตรมาสที่ 1,2,3 โดยสำรวจไตรมาสละ 300 กิจการ การวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจรายปัจจัย
- 2) การวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นรวม

บทที่ 1

การศึกษาและจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจและสมการ
พยากรณ์ความอยู่รอดของธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร

1.1 ทฤษฎีและตัวแบบที่ใช้ในการจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจในย่านการค้า

1.1.1 การศึกษาปัจจัยหรือตัวแปรอิสระที่มีผลกระทบต่อสถานะความอยู่รอดของธุรกิจในย่านการค้า

ปัจจัยที่มีผลต่อสถานะของธุรกิจในย่านการค้าจตุจักร อาจประกอบด้วยหลายตัวแปรอิสระหลายตัวแปร ทั้งนี้ในการศึกษาในระยะแรก ในปี 2555 ที่ต้องการทราบว่าตัวแปรอิสระใดบ้างที่มีผลกระทบหรือมีความสำคัญต่อสถานะความอยู่รอดของธุรกิจในย่านการค้าจตุจักร เนื่องจากตัวแปรอิสระที่คาดว่าจะมีผลกระทบมีจำนวนหลายตัวแปร และแต่ละตัวแปรอาจมีความสัมพันธ์กันเอง (Multicollinearity) ซึ่งเมื่อนำไปสร้างตัวแบบพยากรณ์หรือตัวแบบการวิเคราะห์ถดถอย อาจทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับความแม่นยำในการพยากรณ์หรือเกิดความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์สูงขึ้นได้ เนื่องจากข้อสมมติเบื้องต้นของเทคนิคการสร้างตัวแบบการถดถอยคือ ตัวแปรอิสระแต่ละตัวต้องไม่มีความสัมพันธ์กันเองหรือมีความสัมพันธ์กันเองน้อยที่สุด โดยใช้เทคนิคทางสถิติที่เรียกว่า Factor Analysis หรือการวิเคราะห์ปัจจัย เพื่อทำการจัดกลุ่มตัวแปรอิสระที่เก็บรวบรวมมาได้เข้าไว้ด้วยกันก่อน โดยมีหลักการว่า ตัวแปรใดที่มีความสัมพันธ์กันสูงๆ ให้จัดอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ดังนั้นเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัยจึงเป็นวิธีการลดจำนวนตัวแปรเดิมลงไป จะได้ปัจจัยใหม่หรือตัวแปรใหม่ขึ้นมาซึ่งก็คือกลุ่มแต่ละกลุ่มถือเป็น 1 ตัวแปรใหม่นั้นเองโดยแต่ละปัจจัยหรือตัวแปรใหม่ที่สร้างขึ้นจะไม่มีความสัมพันธ์กันเอง จากนั้นจึงนำตัวแปรใหม่ไปสร้างสมการพยากรณ์ในลำดับต่อไป ดังนั้น สรุปได้ว่า

ปัจจัยที่ได้จะมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง (Linear Combination) กับตัวแปรอิสระเดิม ซึ่งสามารถเขียนสมการในรูปแบบทั่วไปได้ดังนี้

$$F_j = W_{j1}X_1 + W_{j2}X_2 + \dots + W_{jp}X_p$$

เมื่อ F_j คือปัจจัยที่ j , $j = 1, 2, \dots, p$
 j แทน เลขที่ของปัจจัย นั่นคือปัจจัยที่ได้จากการวิเคราะห์อาจจะมีจำนวนเท่ากับตัวแปรอิสระทั้งหมดหรือ p ปัจจัย หรืออาจจะมีจำนวนน้อยกว่าจำนวนตัวแปรอิสระก็ได้ ขึ้นอยู่กับระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่จะสามารถจัดกลุ่มเป็นปัจจัยว่าจัดได้กี่ปัจจัย
 p แทนลำดับที่ของตัวแปรอิสระที่นำมาทำการวิเคราะห์ทั้งหมด เช่นสมมติว่าในการศึกษาครั้งนี้มีตัวแปรอิสระที่นำมาวิเคราะห์ทั้งสิ้น 11 ตัวแปร ดังนั้น เขียนลำดับที่ของตัวแปรอิสระได้เป็น

$$X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6, X_7, X_8, X_9, X_{10}, X_{11}$$

$$\text{และ } p = 1, 2, \dots, 11$$

W_{jp} คือน้ำหนักหรือสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระตัวที่ p ที่อยู่ในปัจจัยที่ j คำนวณได้โดยใช้วิธีการประมาณค่า (Estimation) เป็นค่าที่บอกถึงความสำคัญของตัวแปรอิสระตัวที่ p ที่มีต่อปัจจัย

ที่ j สร้างขึ้นมา

X_1, X_2, \dots, X_p คือตัวแปรอิสระจำนวน p ตัวที่นำมาทำการวิเคราะห์

ในการเขียนสมการที่ได้จากการวิเคราะห์ปัจจัยนั้น เมื่อทำการวิเคราะห์เสร็จแล้วต้องพิจารณาว่ามีตัวแปรอิสระตัวใดสามารถรวมกลุ่มกันอยู่ในปัจจัยที่ 1 หรือที่ 2 หรือที่ 3 หรือปัจจัยที่อื่นๆ ได้บ้าง จากนั้นให้นำตัวแปรอิสระที่รวมกลุ่มกันแล้วนั้นมาเขียนให้อยู่ในรูปสมการเชิงเส้นตรง ยกตัวอย่างเช่น ในการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระจำนวน 11 ตัวที่ยกตัวอย่างข้างต้น สมมติว่าตัวแปรอิสระตัวที่ 3 ตัวที่ 8 ตัวที่ 9 จัดกลุ่มอยู่ในปัจจัยที่ 1 ดังนั้น เราจึงสามารถเขียนเป็นสมการปัจจัยได้ดังนี้

$$F_1 = W_{1,3}X_3 + W_{1,8}X_8 + W_{1,9}X_9$$

ในการทำงานเดียวกัน ถ้าตัวแปรอิสระตัวที่ 1 2 และ 5 จัดกลุ่มอยู่ในปัจจัยที่ 2 และตัวแปรอิสระตัวที่ 4 6 และ 7 จัดกลุ่มอยู่ในปัจจัยที่ 3 เราก็สามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

ปัจจัยที่ 2 ประกอบด้วยตัวแปรอิสระตัวที่ 1 2 และ 5 เขียนเป็น

$$F_2 = W_{2,1}X_1 + W_{2,2}X_2 + W_{2,5}X_5$$

ปัจจัยที่ 3 ประกอบด้วยตัวแปรอิสระตัวที่ 4 6 และ 7 เขียนเป็น

$$F_3 = W_{3,4}X_4 + W_{3,6}X_6 + W_{3,7}X_7$$

แสดงว่าตัวแปรอิสระเดิมมีจำนวนทั้งสิ้น 11 ตัวแปร คือ X_1 ถึง X_{11} เมื่อใช้เทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัยแล้ว จะจัดกลุ่ม Factor ใหม่ได้ 3 ปัจจัย โดย ปัจจัย ที่ 1 ประกอบด้วยตัวแปร X_3, X_8, X_9 ซึ่งจะเป็นตัวแปรที่มีผลกระทบมากที่สุด ปัจจัย ที่ 2 ประกอบด้วยตัวแปร X_1, X_2, X_5 ซึ่งจะเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญรองจาก X_3, X_8, X_9 เนื่องจากในปัจจัยที่ 1 2 และ 3 ไม่มีตัวแปรอิสระตัวที่ 10 และ 11 แสดงว่าตัวแปรอิสระตัวที่ 10, 11 นั้นไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรใดๆ จึงไม่สามารถจัดกลุ่มไว้กับปัจจัยใดได้ ดังนี้ เป็นต้น

ดังนั้น กลุ่มตัวแปรอิสระที่อยู่ในปัจจัยที่ 1 หรืออยู่ในสมการ F_1 จะเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญหรือมีผลกระทบต่อสิ่งที่ต้องการศึกษามากที่สุด ส่วนกลุ่มตัวแปรอิสระที่อยู่ในปัจจัยที่ 2, 3, ... หรืออยู่ใน F_2, F_3, \dots จะมีความสำคัญหรือมีผลกระทบลดน้อยลงไปตามลำดับ

จากตัวอย่างข้างต้น เมื่อทำการลดจำนวนตัวแปรจากจำนวน 11 ตัวแปร เหลือเพียง 5 ตัวแปร (ตัวแปรใหม่ 3 ตัว คือ F_1, F_2, F_3 และตัวแปรเดิม 2 ตัวที่จัดกลุ่มไม่ได้ คือ X_{10}, X_{11}) แล้ว หลังจากนั้นก็จะทำการตั้งชื่อตัวแปรใหม่เพื่อแสดงถึงความหมายของตัวแปรต่างๆ ที่อยู่ในแต่ละปัจจัย แล้วนำตัวแปรที่เหลือทั้ง 5 ตัว ไปทำการวิเคราะห์การถดถอยเพื่อสร้างสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม (Y) ที่สนใจจะศึกษา และตัวแปรอิสระต่อไป

สรุปได้ว่าขั้นตอนในการหาตัวแปรที่มีความสำคัญที่สุดโดยใช้การวิเคราะห์ปัจจัยก่อนที่จะดำเนินการสร้างตัวแบบการพยากรณ์ จึงดำเนินการดังนี้

- 1) ตรวจสอบว่าตัวแปรอิสระต่างๆ มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) โดยทำการตรวจสอบตัวแปรอิสระทีละคู่ ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเข้าใกล้ +1 หรือ -1 แสดงว่าตัวแปรคู่ๆ นั้นๆ มีความสัมพันธ์กันสูง มีโอกาสที่จะอยู่ใน Factor เดียวกัน แต่ถ้าตัวแปรคู่ใดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ศูนย์ ตัวแปรคู่ๆ นั้นๆ ไม่มีความสัมพันธ์กัน หรือมีความสัมพันธ์กันน้อย ควรอยู่คนละปัจจัย

- 2) ทำการจัดกลุ่มตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันมากเข้าไว้ในปัจจัยเดียวกัน โดยวิธีการจัดกลุ่มนั้นจะเรียกว่าการสกัดปัจจัย (Factor Extraction) ซึ่งในการสกัดปัจจัยจะใช้วิธีที่เรียกว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Principal Component Analysis) ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมที่สุด
- 3) หากการจัดกลุ่มหรือการสกัดปัจจัยในขั้นตอนแรกยังไม่เหมาะสม จะทำการหมุนแกน เพื่อให้ตัวแปรอิสระทุกตัวสามารถระบุได้ว่าควรจะอยู่ในปัจจัยใด ซึ่งการหมุนแกน จะใช้วิธี Varimax
- 4) คำนวณค่า Factor Score ซึ่งจะใช้เป็นค่าแทนค่าของตัวแปรอิสระเดิมและสามารถนำ Factor Score ที่คำนวณได้ไปสร้างตัวแบบในการพยากรณ์ต่อไปได้

1.1.2 กำหนดตัวแบบ (Model) ที่เหมาะสม ที่จะใช้ในการวิเคราะห์ดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจ หรือพยากรณ์สถานะความอยู่รอดของธุรกิจ ในย่านการค้า

สมการที่เหมาะสมที่จะใช้ในการทำนายตัวแปรตามหรือสถานะความอยู่รอดของธุรกิจ ในย่านการค้า นั้น ได้จากการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณและตัวแบบถดถอยพหุคูณ โดยการดำเนินการทดสอบข้อมูลทางสถิติตามขั้นแรกที่ได้กล่าวมาแล้ว ซึ่งกำหนดตัวแบบการถดถอยเป็นรูปแบบทั่วไปได้ดังนี้

$$Y_i = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k + \varepsilon_i \quad \text{เมื่อ } i=1,2,\dots,n \text{ จำนวนข้อมูลทั้งหมด}$$

ในที่นี้ X_1, X_2, \dots, X_k อาจจะแทนด้วยตัวแปรใหม่หรือปัจจัยแต่ละปัจจัยที่ได้จากขั้นตอนการวิเคราะห์ปัจจัยดังกล่าวข้างต้น รวมกับตัวแปรอิสระที่ไม่สามารถจัดกลุ่มได้ด้วยเช่นกัน เช่นจากตัวอย่างข้างต้น เมื่อทำการวิเคราะห์การถดถอยต่อจากการวิเคราะห์ปัจจัย อาจเขียนสมการการถดถอยได้ดังนี้

$$Y_i = \beta_0 + \beta_1 F_1 + \beta_2 F_2 + \beta_3 F_3 + \beta_4 X_{10} + \beta_5 X_{11} + \varepsilon_i \quad \text{เป็นต้น}$$

ทั้งนี้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ จะต้องมีการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยหรือ b_0 และ b_1, b_2, \dots, b_k ซึ่งเป็นค่าประมาณของ $\beta_0, \beta_1, \beta_2, \dots, \beta_k$ เพื่อนำมาแทนค่าลงในสมการ โดยถือหลักการที่ว่าค่า b ทุกตัวต้องเป็นค่าที่ทำให้สมการพยากรณ์มีความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์น้อยที่สุด นอกจากจะหาค่า b_0 และ b_1, b_2, \dots, b_k แต่ละตัวแล้ว ควรทดสอบความนัยสำคัญของค่า b_1, b_2, \dots, b_k แต่ละตัวด้วย เพื่อสรรหาตัวแบบที่เหมาะสมเพื่อใช้ทำนายตัวแปรตามหรือสถานะความอยู่รอดของธุรกิจ ในย่านการค้าที่มีนัยสำคัญ โดยรูปแบบจำลองดังกล่าวอยู่ในลักษณะสมการทางคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นตัวแบบที่ประกอบด้วย 1 สมการ ตัวแปรตาม และตัวแปรอิสระตั้งแต่ 1 ตัวแปรขึ้นไป โดยสามารถสรุปขั้นตอนการวิเคราะห์ เพื่อหาแบบจำลองที่เหมาะสมเพื่อใช้ทำนายตัวแปรตามหรือสถานะความอยู่รอดของธุรกิจ ในย่านการค้าที่มีนัยสำคัญ ในที่นี้ไว้ดังนี้

- (1) คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ r_{xy} ของตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรตาม เพื่อทดสอบว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามหรือไม่
- (2) คัดเลือกตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามเข้าสมการและคำนวณค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย b_0 และ b_1, b_2, \dots, b_k
- (3) ทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การถดถอย ว่าตัวแปรพยากรณ์ที่เข้าในสมการ ยังคงอยู่ในสมการต่อไปได้หรือไม่ด้วยสถิติ F และ สถิติ t
- (4) คำนวณค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวแปรพยากรณ์ที่เข้าสมการ (SE_b) และ คำนวณค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (SE_{est}) เพื่อคัดเลือกสมการพยากรณ์ที่เหมาะสมที่สุด
- (5) คำนวณค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Coefficient of Determination: R^2) เพื่อวิเคราะห์ว่าความผันแปรขึ้นลงของตัวแปรตามหรือตัวแปรที่เราสนใจนั้นขึ้นอยู่กับตัวแปรที่เรานำมาพิจารณาด้วยร้อยละเท่าใด ควรเพิ่มตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ เข้าไปอีกหรือไม่

ตัวอย่าง เช่น สมมติว่า เมื่อทำการวิเคราะห์ตามขั้นตอนข้างต้นแล้ว สมการที่เหมาะสมที่จะใช้ในการพยากรณ์สถานะความอยู่รอดของธุรกิจ ในย่านการค้าจตุจักรในอนาคต อาจเป็นดังนี้

$$Y = b_0 + b_1 F_1 + b_2 F_2 + b_3 F_3 + b_4 X_{10} + b_5 X_{11}$$

โดยที่ Y คือ ตัวแปรตามหรือสภาวะความอยู่รอดของธุรกิจ ในย่านการค้าจตุจักร

$F_1, F_3, F_5, X_{10}, X_{11}$ คือ ตัวแปรอิสระหรือปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อสภาวะความอยู่รอดของธุรกิจ ย่านการค้าจตุจักรอย่างมีนัยสำคัญ

b_1, b_2, b_3, b_4, b_5 คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของแต่ละตัวแปรอิสระที่มีผลกระทบต่อหรือนัยสำคัญต่อตัวแปรตาม

b_0 คือ ค่าคงที่

สัมประสิทธิ์การถดถอย (b_i) เป็นค่าอธิบายว่าเมื่อตัวแปรอิสระตัวที่ i เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วยจะทำให้ตัวแปรตาม (Y) เปลี่ยนแปลงไปเท่ากับ b_i หน่วยนั่นเอง

1.2 ตัวแปรอิสระที่เกี่ยวข้องที่ใช้ในการวิเคราะห์ดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร

ได้มีการศึกษาตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมดที่อาจมีผลต่อสถานการณ์และสภาวะความอยู่รอดของธุรกิจ ในย่านการค้าจตุจักรได้จากกระบวนการ ดังนี้

- 1) การสังเกตการณ์เพื่อพิจารณาตัวแปรต่างๆ ที่อาจมีผลต่อสภาวะการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการในพื้นที่ย่านการค้าจตุจักร
- 2) การสัมภาษณ์ผู้ชำนาญการในย่านการค้าจตุจักร ทั้งผู้บริหารย่านการค้า ผู้ให้เช่าพื้นที่ และตัวแทนผู้ค้า
- 3) การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาวะการดำเนินธุรกิจในย่านการค้าจตุจักรจากสื่อต่างๆ

โดยตัวแปรต่างๆ ที่ชัดเจนที่ได้จากกระบวนการข้างต้น ที่จะใช้วัดสภาวะความอยู่รอดของธุรกิจของ SMEs ในพื้นที่ย่านการค้าจตุจักร มีประมาณ 26 ตัวแปร ดังนี้

- (1) ประสบการณ์หรือความยาวนานของผู้ค้า ในการทำธุรกิจในย่านการค้าจตุจักร
- (2) อายุของเจ้าของกิจการ
- (3) มูลค่าทุนหมุนเวียน ในการดำเนินกิจการ
- (4) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร
- (5) อัตราดอกเบี้ยของบัตรเครดิต
- (6) % ของกำไรสุทธิ ที่ได้จากการขายต่อเดือน
- (7) % ยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวไทยชาวจีนในแต่ละเดือน
- (8) % ยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวต่างชาติประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน
- (9) % ยอดขาย จากลูกค้าประเภทขายส่ง
- (10) % ยอดขาย จากการขายประเภทส่งออก
- (11) จำนวนวัน ที่สามารถขายสินค้าได้ต่อเดือน
- (12) จำนวนชั่วโมงที่สามารถเปิดทำการค้าขายได้ในแต่ละวัน
- (13) จำนวนผู้ค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน
- (14) จำนวนที่จอดรถที่จัดให้สำหรับลูกค้า
- (15) จำนวนห้องน้ำที่ให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการในย่านการค้าจตุจักร
- (16) จำนวนร้านอาหารที่ให้บริการแก่ลูกค้าในย่านการค้าจตุจักร
- (17) ค่าจ้างแรงงานรายวัน

- (18) ค่าจ้างพนักงานต่อเดือน
- (19) ค่าเช่าแผงค้าต่อเดือน
- (20) ค่าไฟฟ้าต่อเดือน
- (21) ค่าขนส่งต่อเดือน
- (22) ค่าบำรุงอื่นๆ เช่น ค่าภาษีโรงเรือน ค่าเก็บขยะ หรืออื่นๆ
- (23) ประสบการณ์ของผู้บริหารย่านการค้าจตุจักร
- (24) ช่วงระยะเวลาของสัญญาเช่าพื้นที่
- (25) การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมย่านการค้าจตุจักรของภาครัฐ
- (26) สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง

โดยตัวแปรอิสระดังกล่าวนี้ ได้ถูกนำไปใช้ในการจัดทำแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร จำนวน 464 ราย ในปี 2555 ที่ผ่านมาแล้ว (ตามแบบสอบถามที่แสดงในภาคผนวก ก)

1.3 การจัดเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร เพื่อการวิเคราะห์ดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร ในปี 2555

ในการศึกษาในระยะแรกนั้น ได้กำหนดจำนวนตัวอย่างที่เหมาะสม โดยใช้ Yamane Model ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (ระดับความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5%) โดยจำนวนตัวอย่างที่เหมาะสมคือไม่น้อยกว่า 400 ตัวอย่าง หลังจากนั้นได้มีการกระจายสัดส่วนของตัวอย่างเพื่อให้ครอบคลุมตามประเภทสินค้า ซึ่งมีประมาณ 10 กลุ่มหลัก โดยกระจายกลุ่มสินค้าละประมาณ 40 ตัวอย่าง

โดยผลการจัดเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการในย่านการค้าจตุจักร ซึ่งดำเนินการในช่วงวันที่ 22 กันยายน ถึงสิ้นเดือนตุลาคม 2555 โดยการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว (Face to Face Interview) โดยใช้แบบสอบถามตามที่ปรากฏในภาคผนวก ก ซึ่งสามารถจัดเก็บข้อมูลได้จำนวน 464 ตัวอย่าง ดังนี้

ตารางที่ 1-1: จำนวนตัวอย่างที่สำรวจได้ ในย่านการค้าจตุจักร จำแนกตามกลุ่มธุรกิจ

กลุ่มสินค้า		จำนวนตัวอย่าง
1	สินค้าศิลปะ หัตถกรรม และผ้าไหม	57
2	ต้นไม้และอุปกรณ์สวน	42
3	เฟอร์นิเจอร์ ของตกแต่งบ้าน	54
4	เสื้อผ้ามือสองและสินค้าเบ็ดเตล็ด	56
5	สัตว์เลี้ยงและอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง	41
6	อาหารและเครื่องดื่ม	43
7	เสื้อผ้าและเครื่องประดับ	52
8	เครื่องปั้นดินเผาและเซรามิก	41
9	ของเก่าและของสะสม	43
10	ร้านหนังสือ	35

รวมทั้งหมด	464
------------	-----

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจผู้ประกอบการในย่านการค้าตุจจักร เพื่อคัดเลือกตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์สถานการณ์เศรษฐกิจหรือสถานะการอยู่รอดของธุรกิจนในย่านการค้าตุจจักร

ในการศึกษาในปี 2555 ที่ผ่านมา ได้ศึกษาตัวแบบเบื้องต้นที่จะใช้ในการวิเคราะห์และพยากรณ์ตัวชี้วัดด้านสถานการณ์หรือสถานะของเศรษฐกิจนในย่านการค้าตุจจักร มีตัวแปรที่สำคัญทั้งสิ้น 26 ตัวแปร ที่ใช้ในการสร้างเป็นแบบสอบถามและนำไปทำการสำรวจกับผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้าตุจจักร โดยผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้คะแนนระดับความคิดเห็นต่อประเด็นต่างๆ ซึ่งในที่นี้จะเรียกว่า “ตัวแปร” ในการส่งผลต่อการอยู่รอดของธุรกิจของผู้ประกอบการนในย่านการค้าตุจจักร จำนวน 26 ตัวแปร โดยหลักการให้คะแนนเป็นดังนี้

ระดับการให้คะแนนเรียงลำดับจาก 1 -10 โดย คะแนน 1 หมายถึงตัวแปรนั้นส่งผลต่อการอยู่รอดของธุรกิจน้อยที่สุด และคะแนนที่มากขึ้นหมายถึงตัวแปรนั้นส่งผลต่อการอยู่รอดมากขึ้นไปเรื่อยๆ จนถึงคะแนน 10 จากข้อมูลของตัวแปรทั้งหมดจำนวน 26 ตัวแปรที่ทำการสำรวจนั้น เมื่อนำมาทำการวิเคราะห์เพื่อสร้างตัวแบบในการพยากรณ์สถานการณ์เศรษฐกิจนในย่านการค้า โดยในรายงานนี้เป็นการศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยเพื่อศึกษาว่าตัวแปรอิสระที่เก็บรวบรวมมาทั้ง 26 ตัวแปรนั้น ตัวแปรใดสามารถจัดอยู่ในกลุ่มเดียวกันได้บ้าง เพื่อจะได้ทำการศึกษาต่อไปว่าตัวแปรใดมีความสำคัญต่อการอยู่รอดของผู้ประกอบการมากที่สุดเรียงลงไปตามลำดับ เนื่องจากในการวิเคราะห์ปัจจัยนั้น ตัวแปรที่ถูกจัดอยู่ในปัจจัยที่ 1 จะเป็นตัวแปรกลุ่มที่มีความสำคัญต่อการอยู่รอดของผู้ประกอบการมากที่สุด และตัวแปรที่อยู่ในปัจจัยที่ 2 ก็จะเป็นตัวแปรกลุ่มที่มีความสำคัญต่อการอยู่รอดของผู้ประกอบการเรียงลำดับลงไปเรื่อยๆ ดังนั้นการวิเคราะห์ปัจจัยจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งเพื่อเป็นประโยชน์ในการนำผลการวิเคราะห์ไปใช้ในการวางแผนเพื่อแก้ปัญหาให้กับ SMEs ในย่านการค้าต่อไปได้ ในการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพื่อจัดกลุ่มตัวแปรนั้นจะมีหลักดังนี้

- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรคู่ใดมีค่าใกล้ +1 หรือ -1 แสดงว่าตัวแปรคู่นั้นมีความสัมพันธ์กันมาก ควรอยู่ใน Factor เดียวกัน
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรคู่ใดมีค่าใกล้ศูนย์ แสดงว่าตัวแปรคู่นั้นไม่มีความสัมพันธ์หรือมีความสัมพันธ์กันน้อยมาก ควรอยู่คนละ Factor
- ถ้ามีตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นเลยหรือมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นๆ ที่เหลือน้อยมาก ควรตัดตัวแปรนั้นออกจากการวิเคราะห์

นอกจากดูความสำคัญของตัวแปรที่มีผลกระทบต่ออยู่รอดของธุรกิจแล้ว การวิเคราะห์ปัจจัยยังสามารถลดความสัมพันธ์กันเองของตัวแปรอิสระ ซึ่งจะส่งผลต่อความแม่นยำในการสร้างตัวแบบพยากรณ์ในลำดับถัดไปด้วยดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

ดังนั้น การวิเคราะห์ในขั้นแรกจึงต้องทำการวิเคราะห์ปัจจัยสำหรับตัวแปรจำนวน 26 ตัวแปร โดยใช้ค่าสังเกตหรือจำนวนร้านค้าที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 464 ร้านค้า ซึ่งได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ค่าที่อยู่ในแถว Correlation คือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละคู่ ส่วนค่าสถิติที่อยู่ในแถว p-value บอกถึงค่าความน่าจะเป็นที่จะปฏิเสธหรือยอมรับสมมติฐานหลัก เมื่อเรากำหนดสมมติฐานเป็น

$$H_0 : \rho_{x_i, x_j} = 0, \quad i \neq j$$

$$H_1 : \rho_{x_i, x_j} \neq 0, \quad i \neq j$$

เมื่อ H_0 แทนสมมติฐานหลักที่ต้องการทดสอบ

H_1 แทนสมมติฐานรองที่ขัดแย้งกับสมมติฐานหลัก

ρ_{x_i, x_j} หมายถึงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร X_i และ X_j

ทั้งนี้ อาจเขียนการทดสอบสมมติฐานในรูปแบบอื่นได้ดังนี้

H_0 : ตัวแปร X_i และ X_j ไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_1 : ตัวแปร X_i และ X_j มีความสัมพันธ์กัน

สำหรับการจะยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐานหลัก กำหนดไว้ว่า ถ้าการทดสอบดำเนินการที่ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.05

ถ้าค่า p-value ≥ 0.05 จะยอมรับสมมติฐานหลัก แสดงว่าตัวแปรคู่นั้น ไม่มีความสัมพันธ์กันในทางสถิติ

ถ้าค่า p-value < 0.05 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่าตัวแปรคู่นั้น มีความสัมพันธ์กันในทางสถิติ

ดังนั้น จากตัวอย่างในกรณีนี้ ผู้วิเคราะห์จึงจะต้องหาวิธีแก้ไข เช่น การตัดตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นมาก ๆ ออกไป หรือเก็บข้อมูลเพิ่มเติม หรือทำการจับกลุ่มตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันเข้าไว้ด้วยกันซึ่งจะเรียกว่าการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis)

สำหรับการศึกษาและจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจ (กรณีย่านการค้าตึกจักร) ในครั้งนี้ การวิเคราะห์จะทำการแก้ปัญหาการเกิดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยวิธีการวิเคราะห์ปัจจัย เนื่องจากเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัยนี้ นอกจากจะสามารถจัดกลุ่มตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันเข้าไว้ด้วยกันแล้ว ยังสามารถอธิบายได้ว่า ตัวแปรกลุ่มใดหรือตัวแปรใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการอยู่รอดของธุรกิจในย่านการค้าเป้าหมายบ้าง

นอกจากนั้น ในขั้นตอนนี้ ยังสามารถตรวจสอบจากค่าสถิติ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งเป็นค่าที่ใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูลตัวอย่างที่จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัย โดย

$$KMO = \frac{\sum r_i^2}{\sum r_i^2 + \sum (\text{partial correlation})^2}$$

เมื่อ r คือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ทำให้ค่า $0 \leq KMO \leq 1$

Partial correlation คือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรคู่ใดคู่หนึ่งโดยกำหนดให้ค่าของตัวแปรอื่นๆ คงที่

- ถ้าค่า KMO มีค่าน้อยหรือเข้าสู่ศูนย์ แสดงว่าเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัยไม่เหมาะสมกับข้อมูลที่มีอยู่

- ถ้าค่า KMO มีค่ามากหรือเข้าสู่หนึ่ง แสดงว่าเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัยเหมาะสมกับข้อมูลที่มีอยู่

โดยทั่วไปค่า $KMO < 0.5$ จะถือว่าข้อมูลที่มีอยู่ไม่เหมาะที่จะใช้เทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัย

จากวิธีข้างต้น จะได้ค่า Bartlett's Test ด้วย ซึ่งจะเป็นค่าที่ตรวจสอบเมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรของประชากรว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ โดยสมมติฐานของการทดสอบคือ

$$H_0 : \boldsymbol{\rho} = \mathbf{0}$$

$$H_1 : \boldsymbol{\rho} \neq \mathbf{0}$$

เมื่อ p แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรทุกตัวที่นำมาวิเคราะห์

ความหมายของสมมติฐานของการทดสอบข้างต้นคือ

H_0 : ตัวแปรต่างๆ (X_1, X_2, \dots, X_{26}) ไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_1 : ตัวแปรต่างๆ (X_1, X_2, \dots, X_{26}) มีความสัมพันธ์กัน

ถ้าค่า Sig. < 0.05 แสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กัน

ขั้นที่ 2 การสกัดปัจจัย (Factor Extraction)

เป็นขั้นตอนย่อยของการวิเคราะห์ปัจจัย โดยวัตถุประสงค์ของการสกัดปัจจัยคือการหาจำนวน Factor ที่สามารถใช้แทนตัวแปรเดิมได้ทั้งหมด ซึ่งมีวิธีการทำหลายวิธี ส่วนวิธีที่นิยมทำมากที่สุดคือ วิธี Principal Component Analysis หรือ PCA ในขั้นตอนนี้จะให้ค่า Factor Loading โดยค่าดังกล่าวจะเป็นค่าที่ใช้พิจารณาว่าตัวแปรใดบ้างที่ควรอยู่ใน Factor เดียวกัน ถ้าตัวแปรใดมีค่า Factor Loading เข้าใกล้ +1 หรือ -1 ควรจัดตัวแปรนั้นอยู่ใน Factor ดังกล่าว แต่ถ้าตัวแปรใดมีค่า Factor Loading ที่ค่ากลาง หรือมีค่าอยู่รอบๆ +0.5 หรือ -0.5 ควรมีการหมุนแกนเพื่อจัดตัวแปรเข้ากลุ่มใหม่

ขั้นที่ 3 การหมุนแกน (Factor Rotation)

วัตถุประสงค์ของการหมุนแกนปัจจัย คือ เพื่อให้ค่า Factor Loading ของตัวแปรมีค่ามากขึ้นหรือลดลงจนกระทั่งทราบว่าตัวแปรนั้นควรอยู่ใน Factor ใด หรือไม่ควรอยู่ใน Factor ใด วิธีการหมุนแกนที่นิยมมากที่สุดคือ วิธี Varimax

ขั้นที่ 4 การคำนวณค่า Factor Score

เมื่อจัดตัวแปรเข้ากลุ่มจนเหลือไม่กี่กลุ่มหรือไม่กี่ Factor แล้ว จะสามารถคำนวณค่า Factor Score ของแต่ละหน่วยตัวอย่างได้ และนำ Factor Score ของแต่ละ Factor ไปทำการวิเคราะห์ต่อ เช่นนำไปสร้างตัวแบบพยากรณ์ได้ นั่นเอง

1.5 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรพยากรณ์สถานการณ์เศรษฐกิจหรือสภาวะการอยู่รอดของธุรกิจ ในย่านการค้า

จตุจักร

การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร เพื่อคัดเลือกตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์สถานการณ์เศรษฐกิจหรือสภาวะการอยู่รอดของธุรกิจ ในย่านการค้าจตุจักร ได้ผลดังนี้

1.5.1 การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระจำนวน 26 ตัวแปร

เป็นการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ระหว่างตัวแปรว่ามีความสัมพันธ์กันเองหรือไม่ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ผลการวิเคราะห์ พบว่า ตัวแปรอิสระบางคู่มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง พิจารณาจากค่า p-value ที่มีค่าน้อยกว่า 0.05 เช่น ตัวแปร X1 มีความสัมพันธ์กับตัวแปร X2 ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.278 ค่า p-value เท่ากับ 0.000 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 2 ตัวมีความสัมพันธ์กันในทางสถิติ อย่างไรก็ตามถ้าพิจารณาตัวแปร X1 กับตัวแปร X7 พบว่า ตัวแปร X1 และ X7 มีค่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.047 ค่า p-value เท่ากับ 0.319 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 2 ตัวไม่มีความสัมพันธ์กันในทางสถิติ เป็นต้น ดังรูปที่ 1

		X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16	X17	X18	X19	X20	X21	X22	X23	X24
X1	Correlation	1.000	0.278	0.362	0.248	0.170	0.332	0.047	0.120	0.131	0.050	0.045	0.041	0.104	0.114	0.150	0.067	0.036	0.060	0.061	0.024	0.040	0.060	0.074	0.143
	p-value		0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.319	0.012	0.006	0.288	0.342	0.384	0.029	0.016	0.002	0.157	0.452	0.209	0.203	0.617	0.399	0.208	0.117	0.003
X2	Correlation	0.278	1.000	0.248	0.106	0.050	0.065	0.064	0.035	0.067	0.061	0.044	0.150	0.072	0.126	0.204	0.213	0.137	0.182	0.033	0.050	0.117	0.117	0.149	0.138
	p-value	0.000		0.000	0.025	0.295	0.172	0.177	0.467	0.158	0.198	0.357	0.002	0.131	0.008	0.000	0.000	0.004	0.000	0.483	0.296	0.013	0.014	0.002	0.004
X3	Correlation	0.362	0.248	1.000	0.224	0.106	0.464	0.191	0.120	0.086	0.076	0.106	0.159	0.191	0.244	0.152	0.145	0.067	0.076	0.102	0.090	0.077	0.095	0.097	0.117
	p-value	0.000	0.000		0.000	0.026	0.000	0.000	0.012	0.071	0.112	0.026	0.001	0.000	0.000	0.001	0.002	0.159	0.111	0.031	0.059	0.105	0.045	0.041	0.013
X4	Correlation	0.248	0.106	0.224	1.000	0.715	0.213	0.040	0.143	0.195	0.223	0.202	0.150	0.201	0.173	0.266	0.225	0.254	0.277	0.270	0.204	0.210	0.292	0.245	0.212
	p-value	0.000	0.025	0.000		0.000	0.000	0.404	0.003	0.000	0.000	0.000	0.001	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
X5	Correlation	0.170	0.050	0.106	0.715	1.000	0.155	0.038	0.116	0.147	0.217	0.166	0.105	0.163	0.082	0.218	0.188	0.233	0.311	0.235	0.263	0.165	0.298	0.171	0.113
	p-value	0.000	0.295	0.026	0.000		0.001	0.430	0.015	0.002	0.000	0.000	0.027	0.001	0.083	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.017
X6	Correlation	0.332	0.065	0.464	0.213	0.155	1.000	0.292	0.167	0.204	0.097	0.188	0.159	0.105	0.209	0.142	0.062	0.042	0.047	0.190	0.136	0.122	0.067	0.131	0.227
	p-value	0.000	0.172	0.000	0.000	0.001		0.000	0.000	0.000	0.040	0.000	0.001	0.026	0.000	0.003	0.194	0.373	0.324	0.000	0.004	0.010	0.162	0.006	0.000
X7	Correlation	0.047	0.064	0.191	0.040	0.038	0.292	1.000	-0.048	0.016	-0.109	0.179	0.162	0.062	0.230	0.134	0.122	-0.019	0.034	0.011	0.147	0.053	0.131	0.079	0.180
	p-value	0.319	0.177	0.000	0.404	0.430	0.000		0.312	0.735	0.022	0.000	0.001	0.195	0.000	0.005	0.010	0.686	0.480	0.824	0.002	0.263	0.006	0.094	0.000
X8	Correlation	0.120	0.035	0.120	0.143	0.116	0.167	-0.048	1.000	0.328	0.444	0.107	0.080	0.163	0.068	0.114	0.135	0.168	0.221	0.226	0.120	0.137	0.222	0.193	0.165
	p-value	0.012	0.467	0.012	0.003	0.015	0.000	0.312		0.000	0.000	0.025	0.092	0.001	0.155	0.017	0.004	0.000	0.000	0.000	0.011	0.004	0.000	0.000	0.000
X9	Correlation	0.131	0.067	0.086	0.195	0.147	0.204	0.016	0.328	1.000	0.505	0.147	0.077	0.238	0.165	0.142	0.074	0.193	0.213	0.110	0.037	0.284	0.168	0.146	0.141
	p-value	0.006	0.158	0.071	0.000	0.002	0.000	0.735	0.000		0.000	0.002	0.103	0.000	0.000	0.003	0.121	0.000	0.000	0.021	0.438	0.000	0.000	0.002	0.003
X10	Correlation	0.050	0.061	0.076	0.223	0.217	0.097	-0.109	0.444	0.505	1.000	0.137	0.049	0.174	0.050	0.126	0.106	0.193	0.233	0.144	0.060	0.268	0.153	0.131	0.122
	p-value	0.288	0.198	0.112	0.000	0.000	0.040	0.022	0.000	0.000		0.004	0.303	0.000	0.297	0.008	0.025	0.000	0.000	0.002	0.210	0.000	0.001	0.006	0.010
X11	Correlation	0.045	0.044	0.106	0.202	0.166	0.188	0.179	0.107	0.147	0.137	1.000	0.628	0.128	0.301	0.194	0.175	0.169	0.164	0.165	0.120	0.128	0.109	0.176	0.057
	p-value	0.342	0.357	0.026	0.000	0.000	0.000	0.000	0.025	0.002	0.004		0.000	0.007	0.000	0.000	0.000	0.000	0.001	0.000	0.012	0.007	0.022	0.000	0.234
X12	Correlation	0.041	0.150	0.159	0.150	0.105	0.159	0.162	0.080	0.077	0.049	0.628	1.000	0.115	0.230	0.161	0.194	0.159	0.187	0.146	0.169	0.163	0.172	0.170	0.044
	p-value	0.384	0.002	0.001	0.001	0.027	0.001	0.001	0.092	0.103	0.303	0.000		0.016	0.000	0.001	0.000	0.001	0.000	0.002	0.000	0.001	0.000	0.000	0.358

รูปที่ 1

ทั้งนี้ เมื่อทำการตรวจสอบความเหมาะสมของข้อมูลที่เก็บรวบรวมมา ว่ามีความเหมาะสมที่จะใช้เทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัยทำการวิเคราะห์หรือไม่ โดยใช้ค่าสถิติ KMO พบว่า ค่า KMO เท่ากับ 0.800 ซึ่งมากกว่า 0.5 และเข้าสู่ 1 จึงพอสรุปได้ว่าข้อมูลที่มีอยู่มีความเหมาะสมที่จะใช้เทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัย และค่าสถิติ Bartlett's Test มีค่า Sig. < 0.05 แสดงว่าตัวแปรต่างๆ มีความสัมพันธ์กัน สามารถใช้เทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัยวิเคราะห์ต่อไปได้

ทั้งนี้ทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนความสำคัญของตัวแปรต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อความอยู่รอดของธุรกิจ SME พบว่าตัวแปรที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับความสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อความอยู่รอดค่อนข้างสูง หรือค่าเฉลี่ยของคะแนนมากกว่า 7.50 ใน 3 ลำดับแรก คือ

- 1) สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง ค่าเฉลี่ย 8.25
- 2) ร้อยละของกำไรสุทธิที่ได้จากการขายต่อเดือน ค่าเฉลี่ย 8.16
- 3) มูลค่าทุนหมุนเวียนในการดำเนินกิจการ ค่าเฉลี่ย 8.02

ส่วนตัวแปรที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับความสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อการอยู่รอดในระดับปานกลาง หรือ มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 5.00-7.50 พบว่า ตัวแปร 3 ลำดับแรกคือ

- 1) การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมย่านการค้าจตุจักรของภาครัฐ ค่าเฉลี่ย 7.48
- 2) ช่วงระยะเวลาของสัญญาการเช่าพื้นที่ ค่าเฉลี่ย 7.44
- 3) ประสบการณ์ของผู้บริหารย่านการค้าจตุจักร ค่าเฉลี่ย 7.38

ส่วนตัวแปรที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับความสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อการอยู่รอดน้อย หรือ มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า 5.00 มีจำนวน 4 ตัวแปรคือ

- 1) ค่าจ้างแรงงานรายวัน ค่าเฉลี่ย 4.99
- 2) ค่าจ้างพนักงานต่อเดือน ค่าเฉลี่ย 4.91
- 3) ร้อยละยอดขายจากการขายประเภทส่งออก ค่าเฉลี่ย 4.50
- 4) อัตราดอกเบี้ยของบัตรเครดิต ค่าเฉลี่ย 3.98

ส่วนการพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละตัวแปร ซึ่งจะอธิบายว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันหรือไม่ พบว่าแต่ละตัวแปรมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานใกล้เคียงกันหรือมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันนัก รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 1-2

ตารางที่ 1-2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญต่อการอยู่รอดของธุรกิจ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง	8.25	2.269
ร้อยละของกำไรสุทธิที่ได้จากการขายต่อเดือน	8.16	1.912
มูลค่าทุนหมุนเวียนในการดำเนินกิจการ	8.02	1.879
ค่าเช่าแผงค้าต่อเดือน	7.66	2.119
ประสบการณ์หรือความยาวนานของผู้ค้าในการทำธุรกิจในย่านการค้าจตุจักร	7.51	2.097
การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมย่านการค้าจตุจักรของภาครัฐ	7.48	2.452
ช่วงระยะเวลาของสัญญาการเช่าพื้นที่	7.44	2.390
ประสบการณ์ของผู้บริหารย่านการค้าจตุจักร	7.38	2.495
จำนวนวันที่สามารถขายสินค้าได้ต่อเดือน	7.15	2.268
ร้อยละยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวไทยชาจรในแต่ละเดือน	7.02	2.258
จำนวนชั่วโมงที่สามารถเปิดทำการค้าขายได้ในแต่ละวัน	6.89	2.144
จำนวนที่จอดรถที่จัดให้สำหรับลูกค้า	6.63	2.735
จำนวนผู้ค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน	6.41	2.598
ร้อยละยอดขายจากลูกค้าประเภทขายส่ง	6.31	2.782
ร้อยละยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวต่างชาติประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน	5.96	2.696
ค่าไฟฟ้าต่อเดือน	5.61	2.303
จำนวนห้องน้ำที่ให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการในย่านการค้าจตุจักร	5.50	2.709
ค่าบำรุงอื่นๆ เช่น ค่าภาษีโรงเรือน ค่าเก็บขยะ หรืออื่นๆ	5.45	2.654
อายุของเจ้าของกิจการ	5.36	2.344
ค่าขนส่งต่อเดือน	5.28	2.497
จำนวนร้านอาหารที่ให้บริการแก่ลูกค้าในย่านการค้าจตุจักร	5.20	2.528

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร	5.09	3.128
ค่าจ้างแรงงานรายวัน	4.99	2.800
ค่าจ้างพนักงานต่อเดือน	4.91	2.757
ร้อยละยอดขายจากการขายประเภทส่งออก	4.50	3.122
อัตราดอกเบี้ยของบัตรเครดิต	3.98	2.989

หมายเหตุ ค่าสถิติอื่นๆ เช่น Min, Max, Median, Mode แสดงไว้ในภาคผนวก ก

1.5.2 การจัดกลุ่มปัจจัย (Factor Analysis)

เมื่อใช้การวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสถานะความอยู่รอดของธุรกิจ ในย่านการค้าเป้าหมาย (จตุจักร) ผลจากการวิเคราะห์ปัจจัย ซึ่งทำการสกัดปัจจัยหรือจัดกลุ่มตัวแปร ด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal Component Analysis: PCA) เพื่อค้นหาว่าตัวแปรทั้ง 26 ตัวนั้นสามารถจัดเป็นปัจจัย ว่าควรมีกี่ปัจจัย โดยให้พิจารณาที่ค่าไอเกน (Eigen value) ที่มีค่าเกิน 1.0 โดยค่า Eigen value เป็นค่าที่บ่งบอกถึงความสามารถของปัจจัยที่เกิดขึ้นใหม่ว่าจะอธิบายความแปรปรวนของกลุ่มตัวแปรเดิมได้มากน้อยเพียงใด และใช้ วิธีการหมุนแกนที่นิยมมากที่สุดคือวิธี Varimax

จากผลลัพธ์พบว่า ค่า Eigen value ที่มีมากกว่า 1.0 มีอยู่ 9 องค์ประกอบ (Component) อาจกล่าวได้ว่า ถ้าต้องการจัดตัวแปร 26 ตัวเป็นกลุ่มที่เรียกว่าปัจจัยจะสามารถจัดได้จำนวน 9 ปัจจัย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

ทั้งนี้ผลจากการจัดกลุ่มตัวแปรเป็น 9 ปัจจัย พบว่า สามารถเรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยจากมากไปหาน้อยดังนี้

1) ปัจจัยที่ 1 “ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน”

คือปัจจัยที่มีความสำคัญต่อสถานะการอยู่รอดของธุรกิจ ในย่านการค้าจตุจักรมากที่สุด ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรย่อยคือ

- (1) ค่าไฟฟ้าต่อเดือน
- (2) ค่าบำรุงอื่นๆ เช่น ค่าภาษีโรงเรือน ค่าเก็บขยะ หรืออื่นๆ
- (3) ค่าเช่าแผงค้าต่อเดือน
- (4) ค่าขนส่งต่อเดือน

จากการหมุนแกนของการวิเคราะห์ปัจจัย จะพบว่าตัวแปรย่อย 4 ตัว ได้รวมเป็นตัวแปรใหม่อยู่ในปัจจัย ที่ 1 และเขียนเป็นสมการความสัมพันธ์เชิงเส้นเป็นดังนี้

$$F_1 = 0.783 (\text{ค่าไฟฟ้าต่อเดือน}) + 0.727 (\text{ค่าบำรุงอื่นๆ}) + 0.681 (\text{ค่าเช่าแผงค้าต่อเดือน}) + 0.516 (\text{ค่าขนส่งต่อเดือน})$$

ซึ่งสมการ F_1 นี้ เมื่อแทนค่าของตัวแปรในวงเล็บของร้านค้าแต่ละร้านลงไป ค่า F_1 ที่คำนวณได้ จะเป็นค่าที่นำไปสร้างสมการพยากรณ์ต่อไป โดยถือว่าตัวแปร F_1 คือตัวแปรอิสระ ตัวที่ 1

2) ปัจจัยที่ 2 คือ “สิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคแก่ลูกค้า”

คือปัจจัยที่มีความสำคัญต่อสถานะการอยู่รอดของธุรกิจ ในย่านการค้าจตุจักรเป็นอันดับที่ 2 ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรย่อยคือ

- (1) จำนวนห้องน้ำที่ให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการ ในย่านการค้าจตุจักร
- (2) จำนวนร้านอาหารที่ให้บริการแก่ลูกค้า ในย่านการค้าจตุจักร
- (3) จำนวนที่จอดรถที่จัดให้สำหรับลูกค้า

เขียนเป็นสมการความสัมพันธ์เชิงเส้นเป็นดังนี้

$$F_2 = 0.812 (\text{จำนวนห้องน้ำ}) + 0.774 (\text{จำนวนร้านอาหาร}) + 0.707 (\text{จำนวนที่จอดรถ})$$

สมการ F_2 นี้ เมื่อแทนค่าของตัวแปรในวงเล็บของร้านค้าแต่ละร้านลงไป ค่า F_2 ที่คำนวณได้ จะเป็นค่าที่นำไปสร้างสมการพยากรณ์ต่อไป โดยถือว่าตัวแปร F_2 คือตัวแปรอิสระ ตัวที่ 2

3) ปัจจัยที่ 3 คือ “การบริหารจัดการของผู้ให้เช่า และสถานะทางการเมือง”

คือปัจจัยที่มีความสำคัญต่อสถานะการอยู่รอดของธุรกิจ ในย่านการค้าจตุจักรเป็นอันดับที่ 3 ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรย่อยคือ

- (1) การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมย่านการค้าจตุจักรของภาครัฐ
- (2) ประสบการณ์ของผู้บริหารย่านการค้าจตุจักร
- (3) ช่วงระยะเวลาของสัญญาเช่าพื้นที่
- (4) สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง

เขียนเป็นสมการความสัมพันธ์เชิงเส้นเป็นดังนี้

$$F_3 = 0.759 (\text{การประชาสัมพันธ์}) + 0.727 (\text{ประสบการณ์ของผู้บริหาร}) + 0.691 (\text{ช่วงระยะเวลาของสัญญาเช่า}) + 0.521 (\text{สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง})$$

สมการ F_3 นี้ เมื่อแทนค่าของตัวแปรในวงเล็บของร้านค้าแต่ละร้านลงไป ค่า F_3 ที่คำนวณได้ จะเป็นค่าที่นำไปสร้างสมการพยากรณ์ต่อไป โดยถือว่าตัวแปร F_3 คือตัวแปรอิสระ ตัวที่ 3

4) ปัจจัยที่ 4 คือ “ยอดขายตามประเภทลูกค้า”

คือปัจจัยที่มีความสำคัญต่อสถานะการอยู่รอดของธุรกิจ ในย่านการค้าจตุจักรเป็นอันดับที่ 4 ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรย่อยคือ

- (1) ร้อยละของยอดขายจากการขายประเภทส่งออก
 - (2) ร้อยละของยอดขายจากลูกค้าประเภทขายส่ง
 - (3) ร้อยละของยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวต่างชาติ
- ประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน

เขียนเป็นสมการความสัมพันธ์เชิงเส้นเป็นดังนี้

$$F_4 = 0.811 (\text{ร้อยละยอดขายจากการขายประเภทส่งออก}) + 0.740 (\text{ร้อยละยอดขายจากลูกค้าประเภทขายส่ง}) + 0.704 (\text{ร้อยละยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวต่างชาติ})$$

สมการ F_4 นี้ เมื่อแทนค่าของตัวแปรในวงเล็บของร้านค้าแต่ละร้านลงไป ค่า F_4 ที่คำนวณได้ จะเป็นค่าที่นำไปสร้างสมการพยากรณ์ต่อไป โดยถือว่าตัวแปร F_4 คือตัวแปรอิสระ ตัวที่ 4

5) ปัจจัยที่ 5 คือ “ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร”

คือปัจจัยที่มีความสำคัญต่อสถานะการอยู่รอดของธุรกิจในย่านการค้าจตุจักรเป็นอันดับที่ 5 ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรย่อยคือ

- (1) ค่าจ้างแรงงานรายวัน
- (2) ค่าจ้างพนักงานต่อเดือน

เขียนเป็นสมการความสัมพันธ์เชิงเส้นเป็นดังนี้

$$F_5 = 0.843 (\text{ค่าจ้างแรงงานรายวัน}) + 0.822 (\text{ค่าจ้างพนักงานต่อเดือน})$$

สมการ F_5 นี้ เมื่อแทนค่าของตัวแปรในวงเล็บของร้านค้าแต่ละร้านลงไป ค่า F_5 ที่คำนวณได้ จะเป็นค่าที่นำไปสร้างสมการพยากรณ์ต่อไป โดยถือว่าตัวแปร F_5 คือตัวแปรอิสระ ตัวที่ 5

6) ปัจจัยที่ 6 คือ “ทุนหมุนเวียน กำไร และยอดขายปลีกจากลูกค้าชาวไทย”

คือปัจจัยที่มีความสำคัญต่อสถานะการอยู่รอดของธุรกิจในย่านการค้าจตุจักรเป็นอันดับที่ 6 ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรย่อยคือ

- (1) ร้อยละของกำไรสุทธิที่ได้จากการขายต่อเดือน
- (2) มูลค่าทุนหมุนเวียนในการดำเนินกิจการ
- (3) ร้อยละยอดขายปลีกจากลูกค้าชาวไทยขาจรในแต่ละเดือน

เขียนเป็นสมการความสัมพันธ์เชิงเส้นเป็นดังนี้

$$F_6 = 0.753 (\text{ร้อยละของกำไรสุทธิ}) + 0.709 (\text{มูลค่าทุนหมุนเวียน}) + 0.533 (\text{ร้อยละยอดขายปลีก})$$

สมการ F_6 นี้ เมื่อแทนค่าของตัวแปรในวงเล็บของร้านค้าแต่ละร้านลงไป ค่า F_6 ที่คำนวณได้ จะเป็นค่าที่นำไปสร้างสมการพยากรณ์ต่อไป โดยถือว่าตัวแปร F_6 คือตัวแปรอิสระ ตัวที่ 6

7) ปัจจัยที่ 7 คือ “อัตราดอกเบี้ย”

คือปัจจัยที่มีความสำคัญต่อสถานะการอยู่รอดของธุรกิจในย่านการค้าจตุจักรเป็นอันดับที่ 7 ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรย่อยคือ

- (1) อัตราดอกเบี้ยของบัตรเครดิต
- (2) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร

เขียนเป็นสมการความสัมพันธ์เชิงเส้นเป็นดังนี้

$$F_7 = 0.882 (\text{อัตราดอกเบี้ยของบัตรเครดิต}) + 0.855 (\text{อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร})$$

สมการ F_7 นี้ เมื่อแทนค่าของตัวแปรในวงเล็บของร้านค้าแต่ละร้านลงไป ค่า F_7 ที่คำนวณได้ จะเป็นค่าที่นำไปสร้างสมการพยากรณ์ต่อไป โดยถือว่าตัวแปร F_7 คือตัวแปรอิสระ ตัวที่ 7

8) ปัจจัยที่ 8 คือ “จำนวนวัน/เวลาที่ขายสินค้าได้”

คือปัจจัยที่มีความสำคัญต่อสถานะการอยู่รอดของธุรกิจในย่านการค้าจตุจักรเป็นอันดับที่ 8 ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรย่อยคือ

- (1) จำนวนวันที่สามารถขายสินค้าได้ต่อเดือน
- (2) จำนวนชั่วโมงที่สามารถเปิดทำการค้าขายได้ในแต่ละวัน

เขียนเป็นสมการความสัมพันธ์เชิงเส้นเป็นดังนี้

$$F_8 = 0.869 (\text{จำนวนวันที่สามารถขายสินค้าได้}) + 0.854 (\text{จำนวนชั่วโมงที่สามารถเปิดทำการค้าขายได้})$$

สมการ F_8 นี้ เมื่อแทนค่าของตัวแปรในวงเล็บของร้านค้าแต่ละร้านลงไป ค่า F_8 ที่คำนวณได้ จะเป็นค่าที่นำไปสร้างสมการพยากรณ์ต่อไป โดยถือว่าตัวแปร F_8 คือตัวแปรอิสระ ตัวที่ 8

9) ปัจจัยที่ 9 คือ “คุณสมบัติของเจ้าของกิจการ”

คือปัจจัยที่มีความสำคัญต่อสถานะการอยู่รอดของธุรกิจในย่านการค้าจตุจักรเป็นอันดับที่ 9 ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรย่อยคือ

- (1) อายุของเจ้าของกิจการ
- (2) ประสบการณ์หรือความยาวนานของผู้ค้าในการทำธุรกิจในย่านการค้าจตุจักร

เขียนเป็นสมการความสัมพันธ์เชิงเส้นเป็นดังนี้

$$F_9 = 0.741 (\text{อายุของเจ้าของกิจการ}) + 0.606 (\text{ประสบการณ์ของผู้ค้า})$$

สมการ F_9 นี้ เมื่อแทนค่าของตัวแปรในวงเล็บของร้านค้าแต่ละร้านลงไป ค่า F_9 ที่คำนวณได้ จะเป็นค่าที่นำไปสร้างสมการพยากรณ์ต่อไป โดยถือว่าตัวแปร F_9 คือตัวแปรอิสระ ตัวที่ 9

ทั้งนี้มี 1 ตัวแปรที่สามารถจัดอยู่ในปัจจัยใดๆ ได้เลย คือ ตัวแปรตัวที่ 13 จำนวนผู้ค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน ซึ่งตัวแปรนี้สามารถนำไปวิเคราะห์เพื่อสร้างตัวแบบร่วมกับตัวแปร F_1 ถึง F_9 ได้เลย รวมตัวแปรอิสระที่ใช้ในการสร้างตัวแบบเท่ากับ 10 ตัวแปร

ปัจจัยและความสำคัญของปัจจัยอธิบายได้ด้วยค่าร้อยละของความผันแปรที่ตัวแปรเดิมสามารถอธิบายได้ด้วยปัจจัยที่สร้างขึ้นใหม่ ดังแสดงในตารางที่ 1-3

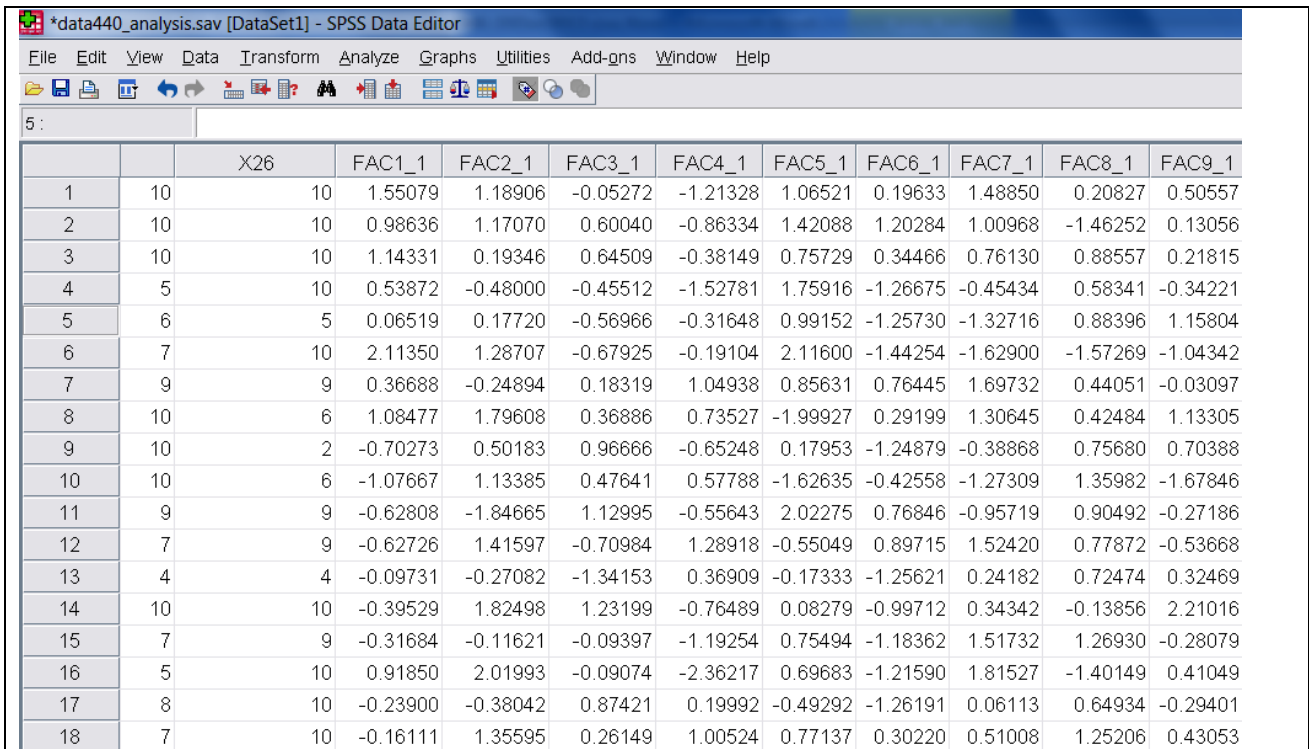
ตารางที่ 1-3 การจัดกลุ่มและความสำคัญของตัวประกอบที่มีความสำคัญต่อสภาวะการอยู่รอดของธุรกิจเมื่อย่านการค้าจตุจักร

ลำดับที่และชื่อของปัจจัย (F)	% of Variance	ชื่อตัวแปร/ตัวแปรที่	Correlation ระหว่างตัวแปรเดิมกับปัจจัย
F1. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อเดือน	22.621 %	<ul style="list-style-type: none"> - ค่าไฟฟ้าต่อเดือน/20 - ค่าบำรุงอื่นๆ เช่นค่าภาษีโรงเรือนค่าเก็บขยะ /22 - ค่าเช่าแผงค้าต่อเดือน/19 - ค่าขนส่งต่อเดือน/21 	0.783 0.727 0.681 0.516
F2. สิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภค	8.024 %	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนห้องน้ำที่ให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการเมื่อย่านการค้าจตุจักร/15 - จำนวนร้านอาหารที่ให้บริการแก่ลูกค้าเมื่อย่านการค้าจตุจักร/16 - จำนวนที่จอดรถที่จัดให้สำหรับลูกค้า/14 	0.812 0.774 0.707
F3. การบริหารจัดการของผู้ให้เช่า และสภาวะทางกายภาพของเมือง	7.067 %	<ul style="list-style-type: none"> - การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมย่านการค้าจตุจักรขอภาครัฐ/25 - ประสบการณ์ของผู้บริหารเมื่อย่านการค้าจตุจักร/23 - ช่วงระยะเวลาของสัญญาเช่าพื้นที่/24 - สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง/26 	0.759 0.727 0.691 0.521
F4. ร้อยละยอดขายตามประเภทลูกค้า	5.928 %	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละยอดขายจากการขายประเภทส่งออก/10 - ร้อยละยอดขายจากลูกค้าประเภทขายส่ง/9 - ร้อยละยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวต่างชาติประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน/8 	0.811 0.740 0.704
F5. ค่าจ้างแรงงาน	5.514 %	<ul style="list-style-type: none"> - ค่าจ้างแรงงานรายวัน/17 - ค่าจ้างพนักงานต่อเดือน/18 	0.843 0.822
F6. ทุนหมุนเวียน กำไร และยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวไทย	5.320 %	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละของกำไรสุทธิที่ได้จากการขายต่อเดือน/6 - มูลค่าทุนหมุนเวียนในการดำเนินกิจการ/3 - ร้อยละยอดขายปลีกจากลูกค้าชาวไทยขาจรในแต่ละเดือน/7 	0.753 0.709 0.533
F7. อัตราดอกเบี้ย	4.695 %	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราดอกเบี้ยของบัตรเครดิต/5 - อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร/4 	0.882 0.855
F8. จำนวนวันเวลาในการขาย	4.009 %	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนวันที่สามารถขายสินค้าได้ต่อเดือน/11 - จำนวนชั่วโมงที่สามารถเปิดทำการค้าขายได้ในแต่ละวัน/12 	0.869 0.854
F9. คุณสมบัติเจ้าของกิจการ	3.861 %	<ul style="list-style-type: none"> - อายุของเจ้าของกิจการ/2 - ประสบการณ์หรือความยาวนานของผู้ค้าในการทำธุรกิจเมื่อย่านการค้าจตุจักร/1 	0.741 0.606
รวม	67.038 %	โดยปัจจัย ทั้ง 9 นี้ สามารถใช้อธิบายความผันแปร (Cumulative Variance) ของข้อมูลทั้ง 26 ตัวแปรได้ร้อยละ 67.038	

หมายเหตุ: ปัจจัยที่อยู่ในลำดับแรกๆแสดงค่า % of variance สูง ซึ่งแสดงถึงลำดับการมีประสิทธิภาพของปัจจัยตัวนั้นๆที่เกิดจากการรวมตัวกันของหลายๆตัวแปรเดิม ที่ถูกขจัดความสัมพันธ์ระหว่างกันของกลุ่มตัวแปรเดิมออกแล้ว โดยปัจจัยในลำดับแรกๆนั้นสามารถใช้อธิบายความผันแปร (% of Variance) ของข้อมูลในกลุ่มนั้นๆได้มากกว่าปัจจัยในลำดับถัดมา

1.5.3 การคำนวณค่า Factor Score

เมื่อจัดตัวแปรเข้ากลุ่มจนเหลือไม่กี่กลุ่มหรือที่ Factor แล้ว จะสามารถคำนวณค่า Factor Score ของแต่ละหน่วยตัวอย่างได้ โดยการนำสมการ F1 ถึง F9 มาแทนค่าตัวแปรของหน่วยตัวอย่างแต่ละหน่วยหรือแต่ละร้านค้าที่ได้แปลงเป็นค่ามาตรฐานแล้วลงไปในสมการ ค่าที่ได้เรียกว่า คะแนนปัจจัยหรือ Factor Score จากนั้นนำ Factor Score ของแต่ละ Factor ไปทำการวิเคราะห์เพื่อสร้างตัวแบบพยากรณ์ต่อไป สำหรับค่า Factor Score จะปรากฏอยู่ที่หน้าจอ Data View ตัวอย่างแสดงดังรูปข้างล่างนี้

		X26	FAC1_1	FAC2_1	FAC3_1	FAC4_1	FAC5_1	FAC6_1	FAC7_1	FAC8_1	FAC9_1
1	10	10	1.55079	1.18906	-0.05272	-1.21328	1.06521	0.19633	1.48850	0.20827	0.50557
2	10	10	0.98636	1.17070	0.60040	-0.86334	1.42088	1.20284	1.00968	-1.46252	0.13056
3	10	10	1.14331	0.19346	0.64509	-0.38149	0.75729	0.34466	0.76130	0.88557	0.21815
4	5	10	0.53872	-0.48000	-0.45512	-1.52781	1.75916	-1.26675	-0.45434	0.58341	-0.34221
5	6	5	0.06519	0.17720	-0.56966	-0.31648	0.99152	-1.25730	-1.32716	0.88396	1.15804
6	7	10	2.11350	1.28707	-0.67925	-0.19104	2.11600	-1.44254	-1.62900	-1.57269	-1.04342
7	9	9	0.36688	-0.24894	0.18319	1.04938	0.85631	0.76445	1.69732	0.44051	-0.03097
8	10	6	1.08477	1.79608	0.36886	0.73527	-1.99927	0.29199	1.30645	0.42484	1.13305
9	10	2	-0.70273	0.50183	0.96666	-0.65248	0.17953	-1.24879	-0.38868	0.75680	0.70388
10	10	6	-1.07667	1.13385	0.47641	0.57788	-1.62635	-0.42558	-1.27309	1.35982	-1.67846
11	9	9	-0.62808	-1.84665	1.12995	-0.55643	2.02275	0.76846	-0.95719	0.90492	-0.27186
12	7	9	-0.62726	1.41597	-0.70984	1.28918	-0.55049	0.89715	1.52420	0.77872	-0.53668
13	4	4	-0.09731	-0.27082	-1.34153	0.36909	-0.17333	-1.25621	0.24182	0.72474	0.32469
14	10	10	-0.39529	1.82498	1.23199	-0.76489	0.08279	-0.99712	0.34342	-0.13856	2.21016
15	7	9	-0.31684	-0.11621	-0.09397	-1.19254	0.75494	-1.18362	1.51732	1.26930	-0.28079
16	5	10	0.91850	2.01993	-0.09074	-2.36217	0.69683	-1.21590	1.81527	-1.40149	0.41049
17	8	10	-0.23900	-0.38042	0.87421	0.19992	-0.49292	-1.26191	0.06113	0.64934	-0.29401
18	7	10	-0.16111	1.35595	0.26149	1.00524	0.77137	0.30220	0.51008	1.25206	0.43053

ดังนั้น เมื่อนำปัจจัยที่ได้จำนวน 9 ปัจจัย และตัวแปรอิสระเดิมที่เหลืออยู่ที่ไม่สามารถจัดกลุ่มอยู่ในปัจจัยใดๆ ได้คือ X13 ไปสร้างตัวแบบพยากรณ์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์การถดถอยในอนาคตต่อไปนั้น สามารถเขียนสมการตัวแบบพยากรณ์ได้เป็น

$$Y = \beta_0 + \beta_1 F_1 + \beta_2 F_2 + \beta_3 F_3 + \beta_4 F_4 + \beta_5 F_5 + \beta_6 F_6 + \beta_7 F_7 + \beta_8 F_8 + \beta_9 F_9 + \beta_{10} X_{13} +$$

เมื่อ β_0 คือค่าคงที่ เป็นค่าโดยเฉลี่ยของ Y เมื่อ Y คือตัวแปรตามที่สนใจจะทำการศึกษา เมื่อค่าของตัวแปรอิสระ คือ F1 F2 F3 F4 F5 F6 F7 F8 F9 และ X13 มีค่าเท่ากับศูนย์

$\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_{10}$ เป็นค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยที่อธิบายว่าเมื่อ $X_i, i = 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10$ มีค่าเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย จะทำให้ค่า Y โดยเฉลี่ยเปลี่ยนแปลงไปเท่ากับ β_i หน่วย

ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้นี้ จะคำนวณโดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least Square Method) ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้มากที่สุดกรณีที่มีตัวแปร Y ไม่จำเป็นต้องมีการแจกแจงแบบปกติ และเป็นวิธีพื้นฐานที่อยู่ในโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ในครั้งนี้ โดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดจะมีคุณสมบัติว่าตัวแบบการพยากรณ์ที่สร้างขึ้นจะให้ค่าผลรวมของความคลาดเคลื่อนยกกำลังสองที่มีค่าต่ำที่สุดนั่นเอง ซึ่งจะบอกถึงประสิทธิภาพของตัวแบบการพยากรณ์

1.6 การจัดทำสมการพยากรณ์ความอยู่รอดของธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร

จากผลการศึกษาวิเคราะห์ตัวแปรพยากรณ์สถานการณ์เศรษฐกิจหรือสภาวะการอยู่รอดของธุรกิจในย่านการค้าจตุจักรที่ได้เสนอในหัวข้อ 1.5 ข้างต้น ซึ่งได้มีการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลต่อเนื่องในปี 2556 เพื่อทำการจัดทำสมการพยากรณ์ความอยู่รอดของธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร โดยทำการสำรวจข้อมูล Y โดยการเก็บข้อมูลร้อยละของกำไรสุทธิ จากผู้ประกอบการรายเดิมในย่านการค้าที่ได้ดำเนินการแล้วในระยะเวลาที่ 1 ของโครงการนี้ จำนวน 300 ร้านค้า โดยดำเนินการเก็บข้อมูลในช่วงวันที่ 1-20 พฤษภาคม 2556 เพื่อนำข้อมูล Y จากการสำรวจไปวิเคราะห์ต่อในสมการพยากรณ์ที่ได้กำหนดไว้ในระยะเวลาที่ 1 ซึ่งเมื่อนำข้อมูล Y ที่ได้จากการสำรวจในระยะเวลาที่ 2 นี้ ทั้งหมดมาวิเคราะห์สมการถดถอยต่อจากสมการพยากรณ์ที่ได้ใน หัวข้อ 1.5 ข้างต้นแล้ว ก็จะสามารถทราบค่าสัมประสิทธิ์ (β) ของแต่ละปัจจัย ที่จะใช้ในการจัดทำสมการพยากรณ์ความอยู่รอดของธุรกิจต่อไป

อย่างไรก็ตามก่อนที่จะนำค่า Y เข้าไปทำการวิเคราะห์ต่อในสมการที่ได้จากหัวข้อ 1.5 นั้น มีข้อสังเกตของข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ การจัดเก็บข้อมูล Y ดังนี้

จากการเก็บข้อมูลระดับการอยู่รอดของผู้ประกอบการในย่านการค้า โดยสำรวจข้อมูลร้อยละของกำไรสุทธิจากผู้ประกอบการในย่านการค้า โดยให้คำตอบที่กำหนดไว้เป็น 5 ระดับคือ

- ระดับ 5 อยู่รอดได้แบบแข็งแรง (หรือกำไรสุทธิมากกว่า 15% ขึ้นไป)
- ระดับ 4 อยู่รอดได้แบบปกติ (หรือกำไรสุทธิประมาณ 11-15%)
- ระดับ 3 อยู่ได้แบบพอค้ำ หรือ พอมีกำไรบ้าง ไม่ขาดทุน พอมีเงินหมุนไปได้ (หรือกำไรสุทธิประมาณ 8-10%)
- ระดับ 2 ค่อนข้างแย่มาก แต่พอมีเงินหมุนไปได้ (หรือกำไรสุทธิประมาณ 5-7%)
- ระดับ 1 แย่มาก อยู่ไม่รอด ขาดทุน ไม่มีเงินหมุน (หรือกำไรสุทธิประมาณต่ำกว่า 5%)

พบว่าข้อมูลระดับของกำไรสุทธิที่ได้รับจากการสำรวจผู้ประกอบการในย่านการค้าจตุจักรนั้น ค่อนข้างมีความใกล้เคียงกันกันในแต่ละระดับของกำไร ซึ่งข้อมูลที่ได้รับจากผู้ประกอบการส่วนใหญ่มักจะให้ข้อมูลที่อยู่ในช่วงของกำไรที่ได้กำหนดไว้ แต่มีข้อสังเกตว่าผู้ประกอบการมักจะให้ข้อมูลของอัตรากำไรต่ำกว่าความเป็นจริง และในกลุ่มที่ตอบว่ามีระดับการอยู่รอดที่แข็งแรงมาก มีความหลากหลายของอัตรากำไรสุทธิ นอกจากนี้หากพิจารณาภาพรวมของอัตรากำไรที่ผู้ประกอบการระบุมานั้น มีความหลากหลายค่อนข้างสูง โดยพิจารณาจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่มีค่าใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยอัตรากำไรของกลุ่ม โดยสามารถแสดงการแจกแจงระดับของกำไร และ % กำไร ที่ระบุจริง จากผู้ประกอบการ ได้ดังนี้

ระดับของกำไร และค่า% ที่ควรจะเป็น	%กำไร ที่แท้จริง ที่ SMEs ระบุได้จากการสำรวจ						จำนวน ตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย ของ กำไร	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
	1-10%	11-20%	21-30%	31-40%	41-50%	51-60%			
1 ต่ำกว่า 5%	23	0	0	0	0	0	23	2.09	0.900
2 5-7%	69	0	0	0	0	0	69	5.36	0.664
3 8-10%	141	0	0	0	0	0	141	8.75	0.911
4 11-15%	0	54	0	0	0	0	54	13.59	1.560

5	15% ขึ้นไป	0	8	4	1	2	2	17	31.29	14.717
รวมตัวอย่าง		233	62	4	1	2	2	304	9.60	7.10

หากแจกแจงอัตรากำไรสุทธิที่ได้รับ ตามประเภทของธุรกิจของผู้ประกอบการ นั้น พบว่ามีความหลากหลายของอัตรากำไรค่อนข้างมาก สูง โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากค่าเฉลี่ย ซึ่งสามารถแสดงการแจกแจงการตอบอัตรากำไรที่ได้รับตามประเภทของธุรกิจ ได้ดังนี้

ประเภทธุรกิจ	% กำไรที่แท้จริง ที่ SMEs ระบุได้จากการสำรวจ						จำนวนตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ยของกำไร	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	0-10 %	11-20 %	21-30 %	31-40 %	41-50 %	51-60 %			
1	25	6	0	0	0	0	31	8.16	3.857
2	21	9	0	0	0	0	30	8.90	4.901
3	19	12	1	0	0	0	32	10.34	5.457
4	22	8	0	1	0	0	31	10.16	6.061
5	27	2	0	0	0	1	30	9.30	10.059
6	26	4	0	0	0	0	30	8.63	2.470
7	24	7	1	0	0	0	32	9.56	5.155
8	21	8	1	0	0	0	30	10.27	4.989
9	25	4	1	0	1	0	31	10.10	9.407
10	23	2	0	0	1	1	27	10.63	13.290
จำนวนตัวอย่าง	233	62	4	1	2	2	304	9.60	7.10

อย่างไรก็ตาม หากแจกแจงความถี่ของระดับของกำไรสุทธิที่ได้รับโดย เป็นช่วงระดับกำไร (1,2,3,4,5) ตามประเภทของธุรกิจของผู้ประกอบการ นั้น พบว่ามีความหลากหลายของระดับกำไรค่อนข้างมากเช่นกัน สูง โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากค่าเฉลี่ย โดยสามารถแสดงการแจกแจงได้ ดังนี้

ประเภทธุรกิจ	ระดับของกำไร					จำนวนตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ยของระดับกำไร	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
	1	2	3	4	5				
1	สินค้าศิลปะ หัตถกรรม และผ้าไหม	4	6	15	5	1	31	2.77	0.990
2	ต้นไม้และอุปกรณ์สวน	3	10	8	7	2	30	2.83	1.117
3	เฟอร์นิเจอร์ ของตกแต่งบ้าน	1	9	9	11	2	32	3.13	1.008
4	เสื้อผ้ามือสองและสินค้าเบ็ดเตล็ด	2	5	15	7	2	31	3.06	0.964
5	สัตว์เลี้ยงและอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง	4	4	19	2	1	30	2.73	0.907
6	อาหารและเครื่องดื่ม	1	5	20	4	0	30	2.90	0.662
7	เสื้อผ้าและเครื่องประดับ	1	8	15	7	1	32	2.97	0.861
8	เครื่องปั้นดินเผาและเซรามิค	1	5	15	7	2	30	3.13	0.900
9	ของเก่าและของสะสม	3	9	13	2	4	31	2.84	1.128
10	ร้านหนังสือ	3	8	12	2	2	27	2.70	1.031
จำนวนตัวอย่าง		23	69	141	54	17	304	2.91	0.962

จากข้อมูล Y Absolute (% กำไรที่แท้จริง) และ Y ที่เป็นช่วงระดับกำไร (1,2,3,4,5) ข้างต้น พบว่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตรากำไรทั้งในภาพรวมและที่แจกแจงตามประเภทธุรกิจ ที่ SMEs ระบุได้จากการสำรวจนั้นมีค่อนข้างสูง ซึ่งจะส่งผลต่อความแม่นยำของสมการพยากรณ์ค่า Y ได้ในลำดับถัดไป โดยจะทำการทดลองจัดทำสมการพยากรณ์เป็น 3 เทคนิค ดังนี้

1.6.1 จัดทำสมการพยากรณ์จากข้อมูล Y Absolute โดยใช้เทคนิค Multiple Regression Analysis

จากสมการตัวแบบพยากรณ์

$$Y = \beta_0 + \beta_1F_1 + \beta_2F_2 + \beta_3F_3 + \beta_4F_4 + \beta_5F_5 + \beta_6F_6 + \beta_7F_7 + \beta_8F_8 + \beta_9F_9 + \beta_{10}X_{13} + \varepsilon$$

เมื่อนำข้อมูลร้อยละของกำไรสุทธิ จากผู้ประกอบการรายเดิมในย่านการค้า ที่สำรวจในครั้งนี้อย่างน้อยจำนวน 300 ร้านค้า ไปทำการวิเคราะห์ผลการจัดทำสมการพยากรณ์ความอยู่รอดของธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบเชิงพหุ (multiple regression analysis) ซึ่งได้ผลลัพธ์ของสมการพยากรณ์ เป็นดังนี้

$$Y = 6.867 + 0.868F_1 - 0.441F_2 - 0.824F_3 + 0.420F_4 - 1.004F_5 - 0.982F_6 - 0.410F_7 + 0.268F_8 + 0.622F_9 + 0.435X_{13}$$

จากสมการพยากรณ์สามารถพิจารณาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดของผู้ประกอบการหรือร้อยละของกำไรสุทธิ ออกได้เป็น 2 ด้าน โดยใช้เกณฑ์ทิศทางการเปลี่ยนแปลงของร้อยละของกำไรสุทธิในการแจกแจง ดังนี้

(1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดหรือการเปลี่ยนแปลงของร้อยละของกำไรสุทธิในทิศทางเดียวกัน

โดยเรียงลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

- (1) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อเดือน (0.868F₁)
- (2) คุณสมบัติเจ้าของกิจการ (0.622F₉)
- (3) จำนวนลูกค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน (0.435X₁₃)
- (4) ร้อยละยอดขายตามประเภทลูกค้า (0.420F₄)
- (5) จำนวนวันเวลาในการขาย (0.268F₈)

(2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดหรือการเปลี่ยนแปลงของร้อยละของกำไรสุทธิในทิศทางตรงกัน

ข้าม นั่นคือ หากปัจจัยเหล่านี้เพิ่มสูงขึ้น ก็จะทำให้ความสามารถในการอยู่รอดของผู้ประกอบการลดลง โดยเรียงลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

- (1) ค่าจ้างแรงงาน (- 1.004F₅)
- (2) ร้อยละยอดขายปลีกจากลูกค้าชาวไทย ทูทมนเวียน และกำไร (- 0.982F₆)
- (3) การบริหารจัดการของผู้ให้เช่า และสถานะทางการเงิน (- 0.824F₃)
- (4) สิ่งอำนวยความสะดวก และสาธารณูปโภค (- 0.441F₂)
- (5) อัตราดอกเบี้ย (- 0.410F₇)

อนึ่ง เมื่อทดสอบการมีนัยสำคัญของตัวแปรที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า พบว่า ตัวแปรหรือปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อสถานะความอยู่รอดของผู้ประกอบการในย่านการค้าจตุจักร มี 4 ตัวแปร โดยเรียงลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปหาน้อย มีดังนี้

1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดของธุรกิจหรือการเปลี่ยนแปลงของร้อยละของกำไรสุทธิในทิศทางเดียวกัน ได้แก่

- (1) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อเดือน (0.868F₁)

- (2) จำนวนผู้ค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน ($0.435X_{13}$)
- 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดของธุรกิจหรือการเปลี่ยนแปลงของร้อยละของกำไรสุทธิในทิศทางตรงกันข้าม ได้แก่
- (1) ค่าจ้างแรงงาน ($-1.004F_5$)
- (2) ร้อยละยอดขายปลีกจากลูกค้าชาวไทย ทูทมนเวียน กำไร ($-0.982F_6$)

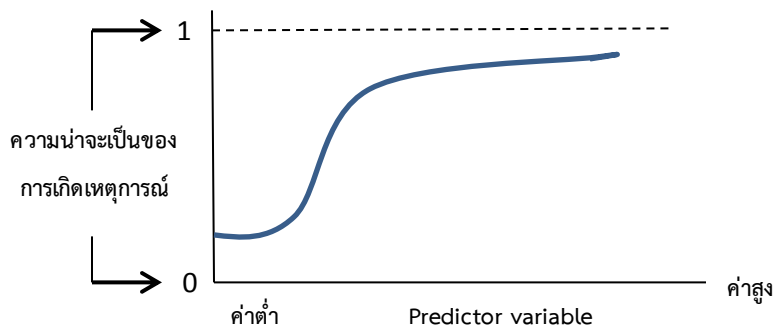
รายละเอียดของการทดสอบทางสถิติ เสนอไว้ในภาคผนวก ก

1.6.2 จัดทำสมการพยากรณ์จากข้อมูล Y ที่เป็นช่วงของระดับการอยู่รอดของผู้ประกอบการ ที่มีค่าเป็น 0, 1 โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกทวิ (Binomial Logistic Regression Analysis)

จากการวิเคราะห์การถดถอยแบบเชิงพหุ (multiple regression analysis) สมการที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม จะอยู่ในรูปเชิงเส้น โดยสมการตัวแบบพยากรณ์ คือ

$$Y = \beta_0 + \beta_1 F_1 + \beta_2 F_2 + \beta_3 F_3 + \beta_4 F_4 + \beta_5 F_5 + \beta_6 F_6 + \beta_7 F_7 + \beta_8 F_8 + \beta_9 F_9 + \beta_{10} X_{13} + \varepsilon$$

เมื่อตัวแปรตาม Y มีมากกว่า 1 ค่า (เช่น 0,1 โดย 0 หมายถึงผู้ประกอบการอยู่ไม่รอด, 1 หมายถึงผู้ประกอบการอยู่รอด) ทำให้มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระในลักษณะที่ไม่อยู่ในรูปเชิงเส้น โดยความสัมพันธ์ของตัวแปรตามที่มีมากกว่า 1 ค่าจะอยู่ในรูปคล้ายตัว s ดังภาพต่อไปนี้

จากความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามที่ไม่เป็นรูปเชิงเส้นข้างต้น จึงต้องมีการปรับให้ความสัมพันธ์อยู่ในรูปเชิงเส้น ในรูปแบบของ odds โดย

$$\text{odds} = \frac{P_y}{Q_y}$$

เมื่อ P_y = โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่สนใจ

Q_y = โอกาสที่จะไม่เกิดเหตุการณ์ที่สนใจ

ทั้งนี้ odds หมายถึงอัตราส่วนระหว่างโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่สนใจ ($Y=1$) กับโอกาสที่จะไม่เกิดเหตุการณ์ที่สนใจ ($Y=0$) คือ กำหนดให้ $Y=0$ (ผู้ประกอบการอยู่ไม่รอด) เป็นฐาน (baseline category) เพื่อเปรียบเทียบกับค่าของกลุ่ม $Y=1$ (ผู้ประกอบการอยู่รอด) ซึ่งเมื่อทำการ take log ให้ odds จะเรียก log ของ

odds ว่า logit หรือ logistic response function ดังนั้นเมื่อได้สมการ logit แล้ว จึงจะสามารถพยากรณ์โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่เราสนใจได้

ดังนั้นเมื่อมีตัวแปรตาม (Y) มากกว่า 2 ค่า เช่น Y= 0,1 จะได้สมการ logit จำนวนเท่ากับ (Y-1) หรือ 1 สมการ เนื่องจากต้องใช้ 1 ค่า หรือค่า 0 เพื่อเป็นฐาน (baseline category) ในการเปรียบเทียบกับอีกกลุ่มหนึ่ง หรือหาก Y= 1,2,3,4,5 จะได้สมการ logit จำนวน 4 model เป็นต้น

ดังนั้นโมเดลโลจิสติก เขียนในรูปสมการได้ดังนี้

$$\log\left(\frac{\text{ระดับที่สนใจ}}{\text{ระดับที่เป็นฐาน}}\right) = \beta_0 + \beta_1 F_1 + \beta_2 F_2 + \beta_3 F_3 + \beta_4 F_4 + \beta_5 F_5 + \beta_6 F_6 + \beta_7 F_7 + \beta_8 F_8 + \beta_9 F_9 + \beta_{10} X_{13} + \varepsilon$$

เมื่อได้ log ของ odds แล้ว จึงสามารถทำนายโอกาสที่ผู้ประกอบการจะอยู่รอด โดยใช้สมการ

$$\text{Prob}(\text{การอยู่รอดของผู้ประกอบการ}) = \frac{1}{1+e^{-f(\text{Independent variable})}}$$

ดังนั้นเมื่อทำการทดลอง ปรับให้ค่า Y ที่ได้จากการสำรวจ จากระดับความอยู่รอดที่ 1,2,3,4,5 โดยปรับค่า Y ใหม่เป็น

- 1) Y = 0= อยู่ไม่รอด โดยใช้ค่า Y เดิมที่มีค่าที่ต่ำกว่า 3 หรือ 1,2
- 2) Y = 1= อยู่รอดโดยใช้ค่า Y ที่มีค่าตั้งแต่ 3 ขึ้นไป หรือ 3,4,5

จากความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามของการวิเคราะห์การถดถอยที่ตัวแปรตามมี 2 ค่าซึ่งทำให้สมการพยากรณ์ไม่เป็นรูปเชิงเส้น ตามที่ได้อธิบายข้างต้นนั้น จึงต้องมีการปรับใช้เทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยที่ตัวแปรตามมี 2 ค่า เรียกว่าโลจิสติกทวิ (binomial logistic regression analysis) เพื่อให้ความสัมพันธ์อยู่ในรูปเชิงเส้น ในรูปแบบของ odds โดย

$$\text{odds} = \frac{P_y}{Q_y}$$

โดย P_y = โอกาสที่จะอยู่รอด

Q_y = โอกาสที่จะอยู่ไม่รอด

ดังนั้นเมื่อใช้เทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกทวิ (binomial logistic regression analysis) การเขียนโมเดลโลจิสติก จะอยู่ในรูป log ของ odds เรียกว่า logistic response function เขียนในรูปสมการได้ดังนี้

$$\log\left(\frac{P_y}{Q_y}\right) = \beta_0 + \beta_1 F_1 + \beta_2 F_2 + \beta_3 F_3 + \beta_4 F_4 + \beta_5 F_5 + \beta_6 F_6 + \beta_7 F_7 + \beta_8 F_8 + \beta_9 F_9 + \beta_{10} X_{13} + \varepsilon$$

เมื่อได้ log ของ odds แล้ว จึงสามารถทำนายโอกาสที่ผู้ประกอบการจะอยู่รอด โดยใช้สมการ

$$\text{Prob}(\text{การอยู่รอดของผู้ประกอบการ}) = \frac{1}{1+e^{-f(\text{Independent variable})}}$$

เมื่อนำข้อมูล Y ที่ปรับค่าจากผู้ประกอบการรายเดิมในย่านการค้า ที่สำรวจในครั้งนี้ จำนวน 300 ร้านค้า ที่มีการปรับค่าเป็น 0, 1 ไปทำการวิเคราะห์ สมการพยากรณ์ความอยู่รอดของธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร ได้ผลเป็นดังนี้

$$\begin{aligned} \text{Log}(P_y/Q_y) = & -0.608 + 0.232F_1 - 0.018F_2 - 0.0232F_3 - 0.199F_4 - 0.268F_5 - 0.279F_6 - 0.117F_7 \\ & + 0.285F_8 - 0.036F_9 + 0.234X_{13} \end{aligned}$$

จากสมการพยากรณ์สามารถพิจารณาปัจจัยที่มีความน่าจะเป็นที่ผู้ประกอบการจะอยู่รอด แจกแจงได้เป็น 2 ด้าน ดังนี้

- 1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดหรือการเปลี่ยนแปลงของร้อยละของกำไรสุทธิในทิศทางเดียวกัน โดยเรียงลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้
 - (1) จำนวนวันเวลาในการขาย (0.285F₈)
 - (2) จำนวนลูกค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน (0.234X₁₃)
 - (3) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อเดือน (0.232F₁)

2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดหรือการเปลี่ยนแปลงของร้อยละของกำไรสุทธิในทิศทางตรงกันข้าม โดยเรียงลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

- (1) ค่าจ้างแรงงาน (- 0.279F₅)
- (2) ร้อยละยอดขายปลีกจากลูกค้าชาวไทย ทุนหมุนเวียน และกำไร (- 0.279F₆)
- (3) การบริหารจัดการของผู้ให้เช่า และสภาวะทางการเมือง (- 0.232F₃)
- (4) ร้อยละยอดขายตามประเภทลูกค้า (0.199F₄)
- (5) อัตราดอกเบี้ย (- 0.117F₇)
- (6) คุณสมบัติเจ้าของกิจการ (0.036F₉)
- (7) สิ่งอำนวยความสะดวก และสาธารณูปโภค (- 0.018F₂)

อนึ่ง เมื่อทดสอบการมีนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปรที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า พบว่า ตัวแปรหรือปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อสภาวะความอยู่รอดของผู้ประกอบการในย่านการค้าจตุจักร มี 3 ตัวแปร ดังนี้

- 1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดของธุรกิจในทิศทางเดียวกัน ได้แก่
 - (1) จำนวนวันเวลาในการขาย (0.285F₈)
 - (2) จำนวนลูกค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน (0.234X₁₃)
- 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดของธุรกิจในทิศทางตรงกันข้าม ได้แก่
 - (1) ร้อยละยอดขายปลีกจากลูกค้าชาวไทย ทุนหมุนเวียน และกำไร (- 0.279F₆)

รายละเอียดของการทดสอบทางสถิติ เสนอไว้ในภาคผนวก ก

1.6.3 จัดทำสมการพยากรณ์จากข้อมูล Y ที่เป็นช่วงของระดับการอยู่รอดของผู้ประกอบการ ที่มีค่าเป็น 1, 2, 3, 4,5 โดยใช้ Multinomial Logistic Regression Analysis

จากการวิเคราะห์การถดถอยแบบเชิงพหุ (multiple regression analysis) สมการที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม จะอยู่ในรูปเชิงเส้น โดยสมการตัวแบบพยากรณ์ คือ

$$Y = \beta_0 + \beta_1 F_1 + \beta_2 F_2 + \beta_3 F_3 + \beta_4 F_4 + \beta_5 F_5 + \beta_6 F_6 + \beta_7 F_7 + \beta_8 F_8 + \beta_9 F_9 + \beta_{10} X_{13} + \varepsilon$$

เมื่อทำการปรับให้ค่า Y ใหม่เป็นช่วงของระดับการอยู่รอดของผู้ประกอบการ ที่มีค่าเป็น 1,2,3,4,5) โดยตัวแปรตาม (Y) ซึ่งหมายถึงระดับการอยู่รอดของผู้ประกอบการ แจกแจงออกเป็น 5 ระดับ คือ

- ระดับ 1 แย่มาก อยู่ไม่รอด ขาดทุน ไม่มีเงินหมุน (หรือกำไรสุทธิประมาณต่ำกว่า 5%)
- ระดับ 2 ค่อนข้างแย่มาก อยู่ไม่รอด แต่พอมีเงินหมุนไปได้ (หรือกำไรสุทธิประมาณ 5-7%)
- ระดับ 3 อยู่ได้แบบพอๆ หรือ พอมีกำไรบ้าง ไม่ขาดทุน พอมีเงินหมุนไปได้ (หรือกำไรสุทธิประมาณ 8-10%)
- ระดับ 4 อยู่รอดได้แบบปกติ (หรือกำไรสุทธิประมาณ 11-15%)

- ระดับ 5 อยู่รอดได้แบบแข็งแรง (หรือกำไรสุทธิมากกว่า 15% ขึ้นไป)

การวิเคราะห์ถดถอยที่ตัวแปรตามมี 5 ค่า (1,2,3,4,5) ซึ่งทำให้สมการพยากรณ์ไม่เป็นรูปเชิงเส้น ตามที่ได้ อธิบายในหัวข้อ 1.6.2 ข้างต้นนั้น จึงต้องมีการปรับใช้เทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยที่ตัวแปรตามมี 5 ค่า เรียกว่าโลจิสติกพหุกลุ่ม (Multinomial logistic regression analysis) เพื่อให้ความสัมพันธ์อยู่ในรูปเชิงเส้น

ดังนั้นเมื่อนำตัวแปรอิสระซึ่งมี 5 ค่า มาปรับใช้เทคนิค Multinomial Logistic Regression Analysis โดย กำหนดให้ ระดับ 1 (แย่มาก หรืออยู่ไม่รอด ขาดทุน ไม่มีเงินหมุน หรือกำไรสุทธิประมาณต่ำกว่า 5%) เป็นกลุ่มที่เป็นฐาน (baseline category) และเมื่อนำข้อมูล Y ที่เป็นช่วงของระดับการอยู่รอดของผู้ประกอบการซึ่งมี 5 ระดับ จาก ผู้ประกอบการรายเดิมในย่านการค้า ที่สำรวจในครั้งนี้อยู่จำนวน 300 ร้านค้า ไปทำการวิเคราะห์ผลการจัดทำสมการ พยากรณ์ความอยู่รอดของธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร โดยใช้ Multinomial Logistic Regression Analysis

ซึ่งจะได้สมการ logit จำนวน 4 model ดังนี้

$$\log \left[\frac{\text{รอดระดับ 2}}{\text{ระดับ 1}} \right] = 2.073 + 0.042F_1 - 0.259F_2 + 0.950F_3 + 0.468F_4 + 0.163F_5 \\ + 0.416F_6 - 0.112F_7 + 0.569F_8 + 0.029F_9 - 0.012X_{13}$$

$$\log \left[\frac{\text{รอดระดับ 3}}{\text{ระดับ 1}} \right] = 0.944 + 0.238F_1 - 0.167F_2 - 0.148F_3 + 0.107F_4 - 0.180F_5 \\ + 0.044F_6 - 0.175F_7 + 0.842F_8 - 0.030F_9 + 0.173X_{13}$$

$$\log \left[\frac{\text{รอดระดับ 4}}{\text{ระดับ 1}} \right] = 0.527 + 0.164F_1 - 0.374F_2 - 0.178F_3 + 0.388F_4 - 0.247F_5 \\ - 0.041F_6 - 0.284F_7 + 0.478F_8 + 0.003F_9 + 0.012X_{13}$$

$$\log \left[\frac{\text{รอดระดับ 5}}{\text{ระดับ 1}} \right] = -1.136 + 0.495F_1 - 0.362F_2 - 0.411F_3 + 0.591F_4 - 0.441F_5 \\ - 0.341F_6 + 0.085F_7 + 0.618F_8 + 0.349F_9 + 0.137X_{13}$$

ซึ่งสามารถอธิบายแจกแจงรายละเอียดของแต่ละ Logit model ได้ดังนี้

สมการที่ 1 ความน่าจะเป็นที่ผู้ประกอบการจะอยู่รอดในระดับ 2 (ค่อนข้างแย่ แต่อยู่ไม่รอด แต่พอมีเงินหมุนไปได้ หรือมีกำไรสุทธิประมาณ 5-7%) เขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$\log \left[\frac{\text{รอดระดับ 2}}{\text{ระดับ 1}} \right] = 2.073 + 0.042F_1 - 0.259F_2 + 0.950F_3 + 0.468F_4 + 0.163F_5 \\ + 0.416F_6 - 0.112F_7 + 0.569F_8 + 0.029F_9 - 0.012X_{13}$$

จากสมการพยากรณ์สามารถพิจารณาปัจจัยที่มีความน่าจะเป็นที่ผู้ประกอบการจะอยู่รอดในระดับ 2 แจกแจงได้เป็น 2 ด้าน ดังนี้

- 1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดในระดับ 2 ที่มีในทิศทางเดียวกัน นั่นคือ หากปัจจัยเหล่านี้ดีขึ้น ก็จะทำให้ความสามารถในการอยู่รอดของผู้ประกอบการดีขึ้นตาม โดยเรียงลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้
 - (1) การบริหารจัดการของผู้ให้เช่า และสถานะทางการเงินเมือง (0.950F₃)
 - (2) จำนวนวันเวลาในการขาย (0.569F₈)
 - (3) ร้อยละยอดขายตามประเภทลูกค้า (0.468F₄)
 - (4) ร้อยละยอดขายปลีกจากลูกค้าชาวไต้หวัน ฮ่องกง เวียดนาม และกัมพูชา (0.416F₆)
 - (5) ค่าจ้างแรงงาน (0.163F₅)
 - (6) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อเดือน (0.042F₁)
 - (7) คุณสมบัติเจ้าของกิจการ (0.029F₉)
- 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดอยู่รอดในระดับ 2 ในทิศทางตรงกันข้าม นั่นคือ หากปัจจัยเหล่านี้เพิ่มขึ้น ก็จะทำให้ความสามารถในการอยู่รอดของผู้ประกอบการลดลง โดยเรียงลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้
 - (1) สิ่งอำนวยความสะดวก และสาธารณูปโภค (- 0.259F₂)
 - (2) อัตราดอกเบี้ย (- 0.112F₇)
 - (3) จำนวนลูกค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน (-0.012X₁₃)

เมื่อทดสอบการมีนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปรที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ตัวแปรหรือปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อความอยู่รอดในระดับ 2 ของผู้ประกอบการในย่านการค้าจตุจักร มีเพียง 1 ตัวแปร คือ จำนวนวันเวลาในการขายสินค้า

สมการที่ 2 ความน่าจะเป็นที่ผู้ประกอบการจะอยู่รอดในระดับ 3 (อยู่ได้แบบพอดี ๆ หรือ พอมีกำไรบ้าง ไม่ขาดทุน พอมีเงินหมุนไปได้ หรือกำไรสุทธิประมาณ 8-10%) เขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$\log \left[\frac{\text{รอดระดับ 3}}{\text{ระดับ 1}} \right] = 0.944 + 0.238F_1 - 0.167F_2 - 0.148F_3 + 0.107F_4 - 0.180F_5 + 0.044F_6 - 0.175F_7 + 0.842F_8 - 0.030F_9 + 0.173X_{13}$$

จากสมการพยากรณ์สามารถพิจารณาปัจจัยที่มีความน่าจะเป็นที่ผู้ประกอบการจะอยู่รอดในระดับ 3 แจกแจงได้เป็น 2 ด้าน ดังนี้

- 1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดในระดับ 3 ที่มีในทิศทางเดียวกัน นั่นคือ หากปัจจัยเหล่านี้ดีขึ้น ก็จะทำให้ความสามารถในการอยู่รอดของผู้ประกอบการดีขึ้นตาม โดยเรียงลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้
 - (1) จำนวนวันเวลาในการขาย (0.842F₈)
 - (2) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อเดือน (0.238F₁)
 - (3) จำนวนลูกค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน (0.173X₁₃)
 - (4) ร้อยละยอดขายตามประเภทลูกค้า (0.107F₄)

- (5) ร้อยละยอดขายปลีกจากลูกค้าชาวไทย ทูทมนเวียน และกำไร (0.044F₆)
- 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดอยู่รอดในระดับ 3 ในทิศทางตรงกันข้าม นั่นคือ หากปัจจัยเหล่านี้เพิ่มขึ้น ก็จะทำให้ความสามารถในการอยู่รอดของผู้ประกอบการลดลง โดยเรียงลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้
- (1) ค่าจ้างแรงงาน (-0.180F₅)
 - (2) อัตราดอกเบี้ย (- 0.175F₇)
 - (3) สิ่งอำนวยความสะดวก และสาธารณูปโภค (- 0.167F₂)
 - (4) การบริหารจัดการของผู้ให้เช่า และสภาวะทางการเมือง (-0.148F₃)
 - (5) คุณสมบัติของเจ้าของกิจการ (-0.030F₉)

เมื่อทดสอบการมีนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปรที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ตัวแปรหรือปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อสภาวะความอยู่รอดของผู้ประกอบการในย่านการค้าจตุจักร มีเพียง 1 ตัวแปร คือ จำนวนวันเวลาในการขายสินค้า

สมการที่ 3 ความน่าจะเป็นที่ผู้ประกอบการจะอยู่รอดในระดับ 4 (อยู่รอดได้แบบปกติ หรือกำไรสุทธิ ประมาณ 11-15%) เขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$\log \left[\frac{\text{รอดระดับ 4}}{\text{ระดับ 1}} \right] = 0.527 + 0.164F_1 - 0.374F_2 - 0.178F_3 + 0.388F_4 - 0.247F_5 - 0.041F_6 - 0.284F_7 + 0.478F_8 + 0.003F_9 + 0.012X_{13}$$

จากสมการพยากรณ์สามารถพิจารณาปัจจัยที่มีความน่าจะเป็นที่ผู้ประกอบการจะอยู่รอดในระดับ 4 แจกแจงได้เป็น 2 ด้าน ดังนี้

- 1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดในระดับ 4 ที่มีในทิศทางเดียวกัน นั่นคือ หากปัจจัยเหล่านี้ดีขึ้น ก็จะทำให้ความสามารถในการอยู่รอดของผู้ประกอบการดีขึ้นตาม โดยเรียงลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้
 - (1) จำนวนวันเวลาในการขาย (0.478F₈)
 - (2) ร้อยละยอดขายตามประเภทลูกค้า (0.388F₄)
 - (3) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อเดือน (0.164F₁)
 - (4) จำนวนลูกค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน (0.012X₁₃)
 - (5) คุณสมบัติเจ้าของกิจการ (0.003F₉)
- 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดอยู่รอดในระดับ 4 ในทิศทางตรงกันข้าม นั่นคือ หากปัจจัยเหล่านี้เพิ่มขึ้น ก็จะทำให้ความสามารถในการอยู่รอดของผู้ประกอบการลดลง โดยเรียงลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้
 - (1) สิ่งอำนวยความสะดวก และสาธารณูปโภค (- 0.374F₂)
 - (2) อัตราดอกเบี้ย (- 0.284F₇)
 - (3) ค่าจ้างแรงงาน (-0.247F₅)
 - (4) การบริหารจัดการของผู้ให้เช่า และสถานะทางการเมือง (-0.178F₃)
 - (5) ทุนหมุนเวียน กำไร และร้อยละยอดขายปลีกจากลูกค้าชาวไทย (-0.041F₆)

เมื่อทดสอบการมีนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปรที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ไม่มีตัวแปรหรือปัจจัยใดที่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อสถานะความอยู่รอดของผู้ประกอบการในย่านการค้าจตุจักร

สมการที่ 4 ความน่าจะเป็นที่ผู้ประกอบการจะอยู่รอดในระดับ 5 (อยู่รอดได้แบบแข็งแรง หรือกำไรสุทธิมากกว่า 15% ขึ้นไป) เขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$\log \left[\frac{\text{รอดระดับ 5}}{\text{ระดับ 1}} \right] = -1.136 + 0.495F_1 - 0.362F_2 - 0.411F_3 + 0.591F_4 - 0.441F_5 \\ - 0.341F_6 + 0.085F_7 + 0.618F_8 + 0.349F_9 + 0.137X_{13}$$

จากสมการพยากรณ์สามารถพิจารณาปัจจัยที่มีความน่าจะเป็นที่ผู้ประกอบการจะอยู่รอดในระดับ 4 แจกแจงได้เป็น 2 ด้าน ดังนี้

- 1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดในระดับ 5 ที่มีในทิศทางเดียวกัน นั่นคือ หากปัจจัยเหล่านี้ดีขึ้น ก็จะทำให้ความสามารถในการอยู่รอดของผู้ประกอบการดีขึ้นตาม โดยเรียงลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้
 - (1) จำนวนวันเวลาในการขาย (0.618F₈)
 - (2) ร้อยละยอดขายตามประเภทลูกค้า (0.591F₄)
 - (3) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อเดือน (0.495F₁)
 - (4) คุณสมบัติเจ้าของกิจการ (0.349F₉)
 - (5) จำนวนลูกค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน (0.137X₁₃)
 - (6) อัตราดอกเบี้ย (0.085F₇)
- 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดอยู่รอดในระดับ 5 ในทิศทางตรงกันข้าม นั่นคือ หากปัจจัยเหล่านี้เพิ่มขึ้น ก็จะทำให้ความสามารถในการอยู่รอดของผู้ประกอบการลดลง โดยเรียงลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้
 - (1) ค่าจ้างแรงงาน (-0.441F₅)
 - (2) การบริหารจัดการของผู้ให้เช่า และสภาวะทางการเมือง (-0.411F₃)
 - (3) สิ่งอำนวยความสะดวก และสาธารณูปโภค (- 0.362F₂)
 - (4) ทุนหมุนเวียน กำไร และร้อยละยอดขายปลีกจากลูกค้าชาวไทย (-0.341F₆)

เมื่อทดสอบการมีนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปรที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ไม่มีตัวแปรหรือปัจจัยใดที่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อสภาวะความอยู่รอดของผู้ประกอบการในย่านการค้าจตุจักร

รายละเอียดของการทดสอบทางสถิติ เสนอไว้ในภาคผนวก ก

จากการใช้เทคนิคการวิเคราะห์ทั้ง 3 เทคนิค ข้างต้น พบว่าเทคนิคการวิเคราะห์ Multinomial Logistic Regression ให้ผลการวิเคราะห์ที่น่าจะสะท้อนภาพของภาวะความอยู่รอดของธุรกิจได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากกว่าเทคนิคอื่นๆ

โดยนิกการวิเคราะห์ Multinomial Logistic Regression ตามสมการความน่าจะเป็นในการอยู่รอดของผู้ประกอบการในแต่ละระดับ ข้างต้นนั้น พบข้อสรุปที่สำคัญ ดังนี้

- 1) ความน่าจะเป็นที่ผู้ประกอบการในย่านการค้าจตุจักรจะอยู่รอดในระดับ 2,3 หรือพอที่จะดำเนินธุรกิจต่อไปได้ จนถึงระดับที่พอจะมีกำไรบ้าง ไม่ขาดทุน พอมีเงินหมุนไปได้ นั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติ เพียงปัจจัยเดียวคือ จำนวนวันเวลาในการขายสินค้า โดยหากผู้ประกอบการสามารถเปิดดำเนินการขายได้มากขึ้น ก็เป็นโอกาสในการสร้างรายได้และกำไรในการดำเนินธุรกิจได้มากขึ้นเป็นสำคัญ
- 2) ความน่าจะเป็นที่ผู้ประกอบการในย่านการค้าจตุจักรจะอยู่รอดในระดับ 4,5 หรือธุรกิจมีความอยู่ตัวแล้วจนถึงระดับมั่นคงแข็งแรงแล้วนั้น การดำเนินกิจการของผู้ค้าเหล่านั้นจะไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยใดๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากกิจการเหล่านี้สามารถปรับตัวได้แล้ว โดยสามารถบริหารจัดการธุรกิจให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไปได้เป็นอย่างดี จึงยังสามารถดำเนินธุรกิจให้อยู่ต่อไปได้แบบมั่นคงแข็งแรง

บทที่ 2

ดัชนีความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร
ประจำไตรมาสที่ 1/56 ไตรมาสที่ 2/56 ไตรมาส 3/56 และคาดการณ์ไตรมาสที่ 4/56

ผลการศึกษา ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร ประจำไตรมาสที่ 1-3/56 และคาดการณ์ไตรมาสที่ 4/56 มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 จำนวนผู้ประกอบการ SMEs ที่ใช้ในการสำรวจความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจในย่านการค้าจตุจักร
ประจำไตรมาสที่ 1-3/56

จากประชากร SMEs ในย่านการค้าจตุจักรจำนวนรวมประมาณ 10,000 กิจการ ในการกำหนดจำนวนตัวอย่างที่เหมาะสม โดยใช้ Yamane Model ที่ระดับความเชื่อมั่น 90% จำนวนตัวอย่างที่เหมาะสมคือไม่น้อยกว่า 286 ตัวอย่าง หรือปรับเพิ่มเป็น 300 ตัวอย่าง หลังจากนั้นได้มีการกระจายสัดส่วนของตัวอย่างเพื่อให้การสำรวจครอบคลุมตามประเภทสินค้า ซึ่งมีประมาณ 10 กลุ่มหลัก โดยสามารถกระจายกลุ่มสินค้าละประมาณ 30 ตัวอย่าง รวมประมาณ 300 ตัวอย่างต่อไตรมาส ดังแสดงในตารางที่ 2-1

ตารางที่ 2-1: จำนวนตัวอย่างที่จะใช้ในการสำรวจในไตรมาสที่ 1/56, 2/56, 3/56 จำแนกตามกลุ่มธุรกิจ

กลุ่มสินค้า		จำนวนตัวอย่าง ที่สำรวจใน ไตรมาสที่ 1/56	จำนวนตัวอย่าง ที่สำรวจใน ไตรมาสที่ 2/56	จำนวนตัวอย่าง ที่สำรวจใน ไตรมาสที่ Q3/56
1	สินค้าศิลปะ หัตถกรรม และผ้าไหม	31	30	30
2	ต้นไม้และอุปกรณ์สวน	30	30	30
3	เฟอร์นิเจอร์ ของตกแต่งบ้าน	32	33	31
4	เสื้อผ้ามือสองและสินค้าเบ็ดเตล็ด	31	38	33
5	สัตว์เลี้ยงและอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง	30	30	31
6	อาหารและเครื่องดื่ม	30	30	30
7	เสื้อผ้าและเครื่องประดับ	32	38	30
8	เครื่องปั้นดินเผาและเซรามิก	30	30	30
9	ของเก่าและของสะสม	31	31	31
10	ร้านหนังสือ	30	29	28
รวมทั้งหมด		307	319	304

2.2 ดัชนีความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร ในไตรมาสที่ 1/56, 2/56, 3/56 และคาดการณ์ความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 4/56

จากการสำรวจดัชนีความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร ในช่วงไตรมาสที่ 1/56 พบว่าที่มีค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจอยู่ในระดับต่ำที่ 34.26% โดยมีการขาดความเชื่อมั่นในทุกด้าน โดยด้านที่ขาดความเชื่อมั่นที่สุดคือกำไร รองลงมาภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม ส่วนนโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐก็มีระดับความเชื่อมั่นที่ต่ำอยู่ที่ 33.71% ส่วนประเด็นภาพรวมของการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการมีความเชื่อมั่นลดลงเมื่อเทียบกับปลายปี 2555 โดยมีความเชื่อมั่นอยู่ที่ระดับ 34.85%

ในไตรมาสที่ 2/56 นั้น ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% หรือมีความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจในทุกด้านลดลงจากไตรมาสที่ 1 โดยค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของย่านการค้าอยู่ในระดับต่ำที่ระดับ 29.39% อย่างไรก็ตามจะมีเพียงประเด็นด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการเท่านั้นที่มีระดับความเชื่อมั่นค่อนข้างคงที่เมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 1 โดยมีระดับความเชื่อมั่นที่ 49.69% ส่วนประเด็นที่มีความเชื่อมั่นลดลงอย่างมากที่สุดคือ ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม มีระดับความเชื่อมั่นเมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 1 อยู่ที่ 16.93% เท่านั้น ส่วนนโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐก็มีระดับความเชื่อมั่นที่ลดลงต่อเนื่องเช่นกันอยู่ที่ 32.45% เท่านั้น ส่วนภาพรวมของความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการในไตรมาสที่ 2 เมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 1 นั้นพบว่ามีความเชื่อมั่นลดลงมาอยู่ที่ระดับ 34.33%

ในไตรมาสที่ 3/56 นั้น ผู้ประกอบการยังมีระดับความเชื่อมั่นต่อทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% โดยค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของย่านการค้าลดลงจากไตรมาสที่ 2 มาอยู่ที่ 28.22% ประเด็นที่มีความเชื่อมั่นลดลงอย่างมากที่สุดคือ ต้นทุนผันแปรต่างๆ มีระดับความเชื่อมั่นเมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 2 ลดลงมาอยู่ที่ 12.50% เท่านั้น ด้านนโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐในไตรมาสที่ 3 มีระดับความเชื่อมั่นค่อนข้างคงที่ อยู่ที่ 32.24% ส่วนภาพรวมของความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการในไตรมาสที่ 3 เมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 2 นั้นพบว่ามีความเชื่อมั่นลดลงต่อเนื่องมาอยู่ที่ระดับ 32.07% เท่านั้น

ด้านการคาดการณ์ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของไตรมาสที่ 4/56 เมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 3/56 นั้น พบว่าค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของย่านการค้าอยู่ในระดับต่ำ แต่ดีขึ้นเมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 3 มาอยู่ที่ 37.67% โดยถึงแม้ว่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมจะมีค่าต่ำกว่า 50% แต่ประเด็นด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการนั้น ผู้ประกอบการในย่านการค้าจตุจักรคาดว่าจะมีความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 3 โดยโดยมีระดับความเชื่อมั่นที่ 55.10% อย่างไรก็ตาม เกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจยังมีระดับความเชื่อมั่นที่ต่ำแต่มีแนวโน้มดีขึ้นเมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 3

โดยมีรายละเอียดของความเชื่อมั่นในแต่ละประเด็นแสดงในตารางที่ 2-2 ดังนี้

ตารางที่ 2-2 ดัชนีความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในย่านการค้าจตุจักรในไตรมาสที่ 1/56, 2/56, 3/56 และคาดการณ์ของไตรมาสที่ 4/56

ประเด็นความเชื่อมั่น	ระดับความเชื่อมั่น (%)			
	ไตรมาสที่ 1/56	ไตรมาสที่ 2/56	ไตรมาสที่ 3/56	คาดการณ์ ไตรมาสที่ 4/56
เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	44.30	49.69	48.03	55.10
ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	45.60	43.10	43.91	44.57
ภาวะการเมืองของประเทศ	34.36	37.77	40.30	45.76
นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	33.71	32.45	32.24	39.14
ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของ SMEs	34.85	34.33	32.07	45.39
ความต้องการของตลาด	35.83	34.80	29.44	45.89
ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	40.55	29.31	27.14	33.88
การแข่งขันกับคู่แข่งรายอื่นๆในตลาด	44.79	20.06	22.86	26.32
ยอดขาย	21.99	21.94	21.38	44.74
ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	31.92	20.85	19.77	24.34
อัตรากำไร	18.40	20.85	19.41	37.20
ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	19.54	16.93	17.76	33.55
ต้นทุนผันแปรต่างๆ เช่น ค่าขนส่ง ค่าเช่าประปา ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์	39.58	20.06	12.50	13.82
ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวม (BSI รวม)	34.26	29.39	28.22	37.67

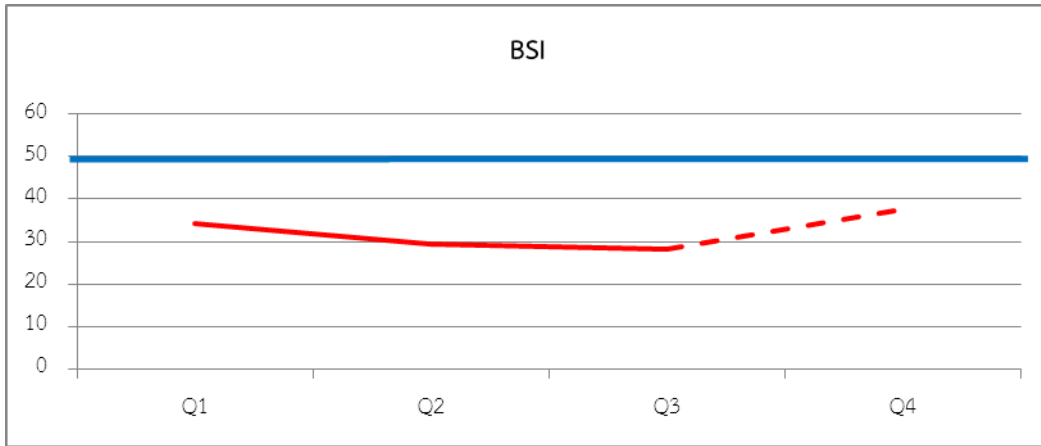
หมายเหตุ: ความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า มีค่าเป็น = 100%

ความเชื่อมั่นเท่าเดิมเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า มีค่าเป็น = 50%

ความเชื่อมั่นลดลงเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า มีค่าเป็น = 0

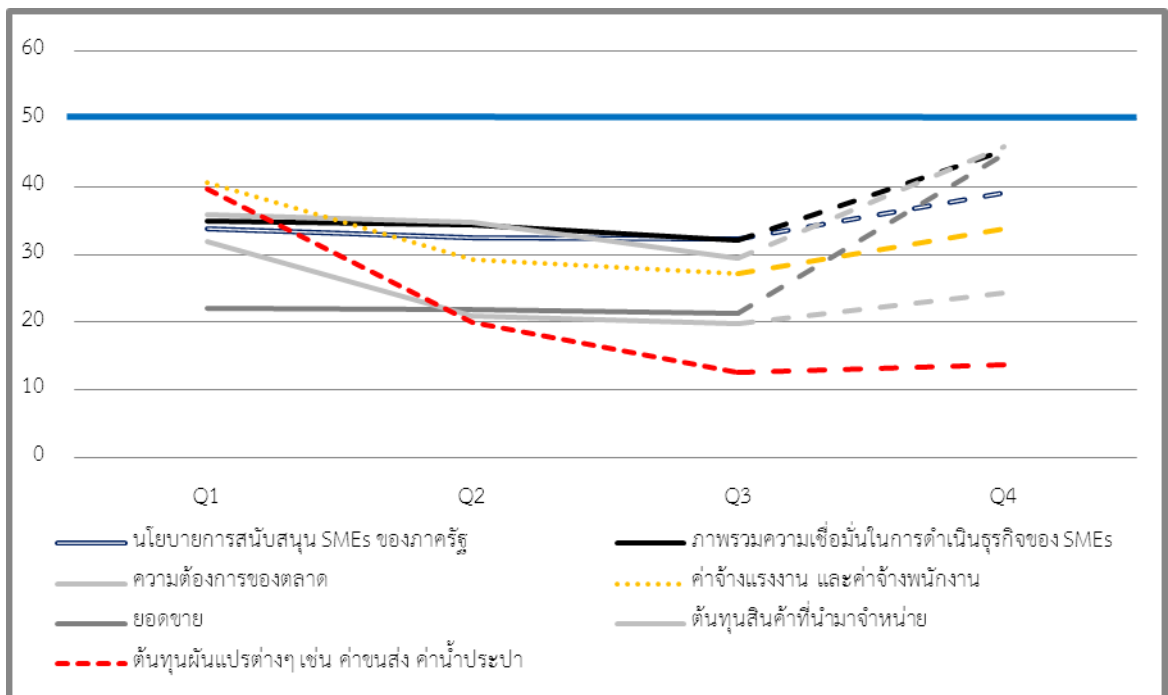
หากพิจารณาแนวโน้มของระดับความเชื่อมั่นรวม(BSI) ในการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร พบว่ามีระดับความเชื่อมั่นต่ำและลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ถึงไตรมาสที่ 3 แต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในไตรมาสที่ 4 โดยสามารถแสดงดังแผนภาพที่ 2-1 ดังนี้

แผนภาพที่ 2-1 Trend ความเชื่อมั่นรวมในการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร

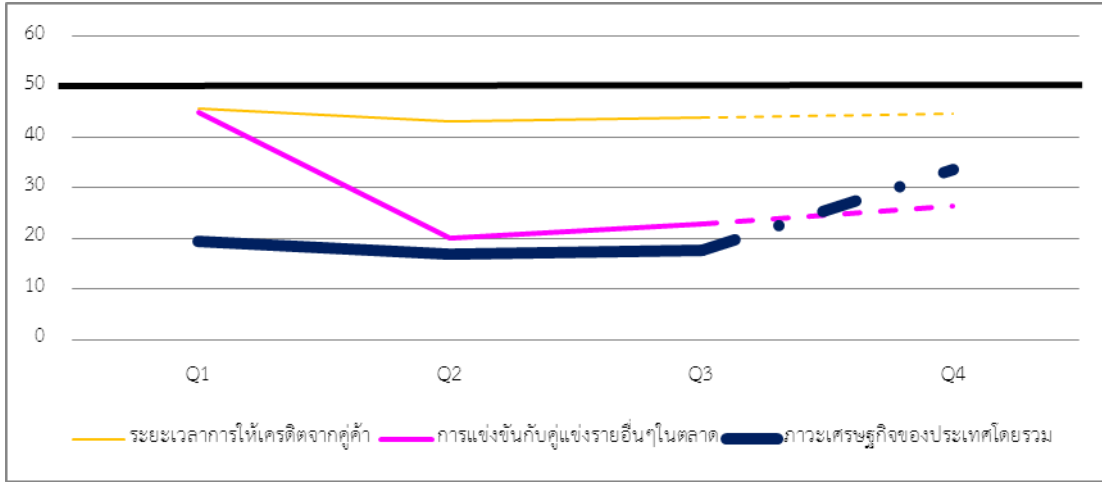
ทั้งนี้พบว่าประเด็นความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร ที่มี Trend สอดคล้องกับความเชื่อมั่นรวม (BSI) มีอยู่ 7 ประเด็น ได้แก่ 1) นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ 2) ความต้องการของตลาด 3) ยอดขาย 4) ต้นทุนผันแปรต่างๆ 5) ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของ SMEs 6) ค่าจ้างแรงงานและค่าจ้างพนักงาน 7) ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย โดยมีระดับความเชื่อมั่นต่ำและลดลงต่อเนื่องจากไตรมาสที่ 1 ถึงไตรมาสที่ 3 แต่มีแนวโน้มดีขึ้นในไตรมาสที่ 4 แสดงดังแผนภาพที่ 2-2 ดังนี้

แผนภาพที่ 2-2 ประเด็นความเชื่อมั่นที่มี Trend สอดคล้องกับความเชื่อมั่นรวม(BSI) ในการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร

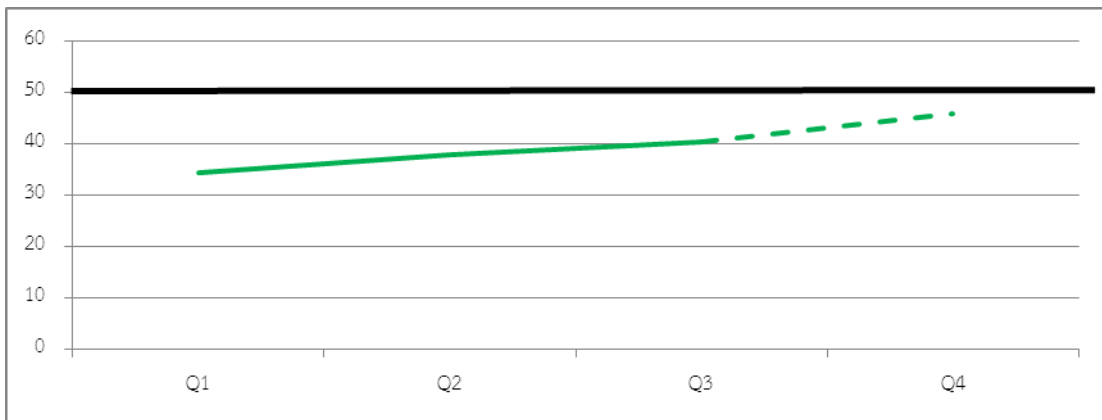
ส่วนประเด็นที่มีระดับความเชื่อมั่นต่ำโดยลดลงจากไตรมาสที่ 1 ถึงไตรมาสที่ 2 แต่มีแนวโน้มดีขึ้นในไตรมาสที่ 3 และที่ 4 อย่างต่อเนื่องมี 3 ประเด็น ได้แก่ 1) ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า 2) การแข่งขันกับคู่แข่งรายอื่นๆ ในตลาด 3) ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม แสดงดังแผนภาพที่ 2-3 ดังนี้

แผนภาพที่ 2-3 ประเด็นความเชื่อมั่นต่ำ แต่มี Trend ดีขึ้น ในไตรมาสที่ 3 ถึง ไตรมาสที่ 4

ส่วนประเด็นที่มีระดับความเชื่อมั่นต่ำ แต่มีแนวโน้มดีขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ถึงไตรมาสที่ 4 คือ ภาวะการเมืองของประเทศ แสดงดังแผนภาพที่ 2-4 ดังนี้

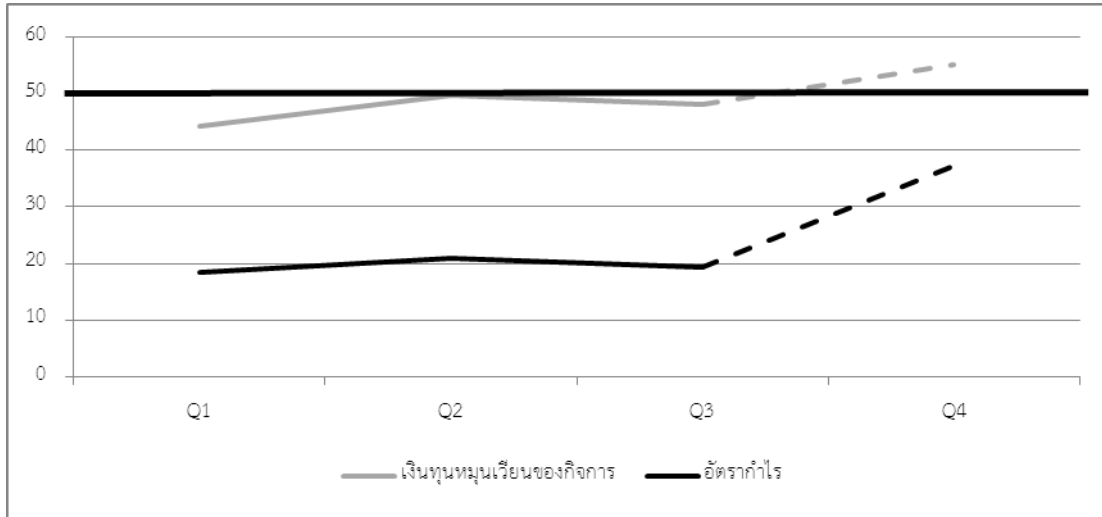
แผนภาพที่ 2-4 ประเด็นความเชื่อมั่นต่ำ แต่มี Trend ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องจากไตรมาสที่ 1 ถึง ไตรมาสที่ 4

นอกจากนี้ยังพบว่ามี 2 ประเด็นที่มีแนวโน้มรูปแบบของระดับความเชื่อมั่นที่ไม่แน่นอน โดยมีการขึ้นลงของระดับความเชื่อมั่นที่แตกต่างจากประเด็นอื่นๆ ได้แก่ 1) เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ 2) อัตรากำไร แสดงดังแผนภาพที่ 2-5 ดังนี้

แผนภาพที่ 2-5 ประเด็นความเชื่อมั่นที่มี Trend ไม่แน่นอนแตกต่างกับภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ

ในย่านการค้าตุลจักร

นอกจากนี้ยังสามารถแสดงดัชนีความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร แจกแจงตามประเด็น และแจกแจงรายกลุ่มสินค้า ในแต่ละไตรมาส ดังแสดงในตารางที่ 2-3, 2-4, 2-5 และ 2-6 โดยพบว่า

- ❖ ในไตรมาสที่ 1/56 นั้น ดัชนีความเชื่อมั่นรวมของ SMEs ทุกกลุ่มสินค้าในย่านการค้าจตุจักร มีระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 50% โดยกลุ่มสินค้าที่มีระดับความเชื่อมั่นต่ำสุดคือ กลุ่มธุรกิจหนังสือ ถึงแม้ว่ากลุ่มนี้จะมีระดับความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นในด้านการแข่งขันกับรายอื่นๆในตลาด (ดูรายละเอียดในตารางที่ 2-3)
- ❖ ในไตรมาสที่ 2/56 ดัชนีความเชื่อมั่นรวมของ SMEs ทุกกลุ่มสินค้าในย่านการค้าจตุจักร ยังคงมีระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 50% โดยกลุ่มสินค้าที่มีระดับความเชื่อมั่นต่ำสุดยังคงเป็นกลุ่มธุรกิจหนังสือ ในไตรมาสนี้พบว่า หลากหลายกลุ่ม เช่น สินค้าศิลปะ หัตถกรรม และผ้าไหม กลุ่มต้นไม้ และอุปกรณ์ตกแต่งสวน กลุ่มเสื้อผ้ามือสอง และสินค้าเบ็ดเตล็ด สัตว์เลี้ยงและอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงเสื้อผ้าและเครื่องประดับ และเครื่องปั้นดินเผาและเซรามิก มีระดับความเชื่อมั่นด้านเงินทุนหมุนเวียนค่อนข้างคงที่ถึงดีขึ้นเล็กน้อย (ดูรายละเอียดในตารางที่ 2-4)
- ❖ ในไตรมาสที่ 3/56 ดัชนีความเชื่อมั่นรวมของ SMEs ทุกกลุ่มสินค้าในย่านการค้าจตุจักร ยังคงมีระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 50% โดยกลุ่มสินค้าที่มีระดับความเชื่อมั่นต่ำสุดยังคงเป็นกลุ่มธุรกิจหนังสือ ในไตรมาสนี้พบว่า หลากหลายกลุ่ม เช่น สินค้าศิลปะ หัตถกรรม และผ้าไหม กลุ่มต้นไม้ และอุปกรณ์ตกแต่งสวน อาหารและเครื่องดื่ม สัตว์เลี้ยงและอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงเสื้อผ้าและเครื่องประดับ มีระดับความเชื่อมั่นด้านเงินทุนหมุนเวียนค่อนข้างคงที่ถึงดีขึ้นเล็กน้อย (ดูรายละเอียดในตารางที่ 2-5)
- ❖ คาดการณ์ในไตรมาสที่ 4/56 ดัชนีความเชื่อมั่นรวมของ SMEs ทุกกลุ่มสินค้าในย่านการค้าจตุจักร ยังคงมีระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 50% โดยกลุ่มสินค้าที่มีระดับความเชื่อมั่นรวมต่ำสุดยังคงเป็นกลุ่มธุรกิจหนังสือ ในไตรมาสที่ 4 นั้น พบว่าเกือบทุกกลุ่มสินค้ามีระดับความเชื่อมั่นด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการดีขึ้น ยกเว้นกลุ่มหนังสือ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 2-6)

ตารางที่ 2-3 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร แจกแจงตามประเด็น และแจกแจงรายกลุ่มสินค้า ในไตรมาสที่ 1/56

ประเด็น	กลุ่มสินค้า										BSI รายประเด็น
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1. ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	25.81	38.33	35.94	27.42	30.00	38.33	29.69	35.00	37.10	21.67	31.92
2. ต้นทุนผันแปรต่างๆ	41.94	41.67	35.94	38.71	31.67	40.00	37.50	38.33	50.00	40.00	39.58
3. ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	45.16	40.00	42.19	40.32	36.67	38.33	31.25	45.00	46.77	40.00	40.55
4. เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	38.71	58.33	42.19	53.23	48.33	35.00	46.88	40.00	41.94	38.33	44.30
5. ยอดขาย	19.35	35.00	20.31	25.81	18.33	18.33	18.75	21.67	25.81	16.67	21.99
6. อัตรากำไร	12.90	28.33	26.56	19.35	8.33	16.67	17.19	18.33	24.19	11.67	18.40
7. ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	45.16	48.33	51.56	45.16	43.33	48.33	42.19	43.33	43.55	45.00	45.60
8. การแข่งขันกับรายอื่นๆในตลาด	48.39	48.33	46.88	37.10	51.67	46.67	34.38	38.33	40.32	56.67	44.79
9. ความต้องการของตลาดต่อสินค้า	24.19	41.67	40.63	40.32	43.33	33.33	39.06	38.33	33.87	23.33	35.83
10. ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	20.97	26.67	28.13	14.52	18.33	20.00	15.63	10.00	22.58	18.33	19.54
11. นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	35.48	38.33	35.94	25.81	38.33	31.67	34.38	38.33	32.26	26.67	33.71
12. ภาวะการเมืองของประเทศ	38.71	40.00	42.19	30.65	28.33	35.00	31.25	38.33	37.10	21.67	34.36
13. ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ	30.65	46.67	37.50	38.71	35.00	31.67	31.25	38.33	35.48	23.33	34.85
BSI รวม รายกลุ่มสินค้า	32.88	40.90	37.38	33.62	33.21	33.33	31.49	34.10	36.23	29.49	34.26

1= สินค้าศิลปะ หัตถกรรม และผ้าไหม	2= ต้นไม้ และอุปกรณ์ตกแต่งสวน
3= เฟอร์นิเจอร์ ของตกแต่งบ้าน	4= เสื้อผ้ามือสองและสินค้าเบ็ดเตล็ด
5= สัตว์เลี้ยงและอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง	6= อาหารและเครื่องดื่ม
7= เสื้อผ้าและเครื่องประดับ	8= เครื่องปั้นดินเผาและเซรามิค
9= ของเก่าและของสะสม	10= หนังสือ

ตารางที่ 2-4 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร แจกแจงตามประเด็น และแจกแจงรายกลุ่มสินค้า ในไตรมาสที่ 2/56

ประเด็น	กลุ่มสินค้า										BSI รายประเด็น
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1. ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	18.33	23.33	21.21	22.37	21.67	23.33	17.11	15.00	32.26	13.79	20.85
2. ต้นทุนผันแปรต่างๆ	16.67	36.67	28.79	17.11	21.67	21.67	17.11	15.00	16.13	10.34	20.06
3. ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	28.33	30.00	30.30	21.05	31.67	38.33	31.58	23.33	33.87	25.86	29.31
4. เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	55.00	50.00	43.94	64.47	50.00	46.67	52.63	50.00	33.87	46.55	49.69
5. ยอดขาย	16.67	20.00	28.79	31.58	31.67	21.67	15.79	18.33	17.74	15.52	21.94
6. อัตรากำไร	21.67	20.00	24.24	28.95	31.67	23.33	11.84	13.33	19.35	13.79	20.85
7. ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	41.67	40.00	36.36	46.05	45.00	41.67	46.05	48.33	43.55	41.38	43.10
8. การแข่งขันกับรายอื่นๆในตลาด	16.67	26.67	19.70	14.47	23.33	18.33	21.05	20.00	24.19	17.24	20.06
9. ความต้องการของตลาดต่อสินค้า	28.33	33.33	34.85	43.42	38.33	36.67	31.58	35.00	33.87	31.03	34.80
10. ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	6.67	15.00	18.18	25.00	20.00	15.00	18.42	15.00	16.13	17.24	16.93
11. นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	36.67	28.33	33.33	43.42	30.00	30.00	31.58	28.33	33.87	25.86	32.45
12. ภาวะการเมืองของประเทศ	46.67	40.00	43.94	38.16	30.00	40.00	39.47	25.00	37.10	36.21	37.77
13. ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ	35.00	38.33	36.36	46.05	28.33	33.33	35.53	30.00	29.03	27.59	34.33
BSI รวม รายกลุ่มสินค้า	28.33	30.90	30.77	34.01	31.03	30.00	28.44	25.90	28.54	24.80	29.39

ตารางที่ 2-5 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs ในย่านการค้าตุจกร แจกแจงตามประเด็น และแจกแจงรายกลุ่มสินค้า ไนไตรมาสที่ 3/56

ประเด็น	กลุ่มสินค้า										BSI รายประเด็น
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1. ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	18.63	16.67	12.90	21.21	20.97	21.67	21.67	16.67	17.74	30.36	19.77
2. ต้นทุนผันแปรต่างๆ	15.00	11.67	16.13	15.15	12.90	6.67	16.67	8.33	14.52	7.14	12.50
3. ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	30.00	18.33	17.74	27.27	27.42	30.00	30.00	23.33	33.87	33.93	27.14
4. เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	53.33	53.33	43.55	45.45	53.23	53.33	55.00	41.67	48.39	32.14	48.03
5. ยอดขาย	20.00	20.00	27.42	31.82	20.97	33.33	15.00	15.00	11.29	17.86	21.38
6. อัตรากำไร	21.67	16.67	17.74	25.76	17.74	30.00	21.67	18.33	12.90	10.71	19.41
7. ระยะเวลาการให้เครดิตจากคู่ค้า	41.67	53.33	37.10	50.00	45.16	51.67	43.33	43.33	43.55	28.57	43.91
8. การแข่งขันกับรายอื่นๆในตลาด	20.00	16.67	24.19	16.67	25.81	30.00	16.67	26.67	22.58	30.36	22.86
9. ความต้องการของตลาดต่อสินค้า	35.00	30.00	32.26	40.91	33.87	36.67	23.33	18.33	30.65	10.71	29.44
10. ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	21.67	15.00	17.74	16.67	20.97	33.33	10.00	18.33	14.52	8.93	17.76
11. นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	31.67	25.00	32.26	36.36	33.87	43.33	33.33	38.33	29.03	17.86	32.24
12. ภาวะการเมืองของประเทศ	40.00	30.00	50.00	36.36	43.55	46.67	35.00	36.67	35.48	50.00	40.30
13. ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ	31.67	28.33	43.55	36.36	30.65	36.67	38.33	18.33	30.65	25.00	32.07
BSI รวม รายกลุ่มสินค้า	29.25	25.77	28.66	30.77	29.78	34.87	27.69	24.87	26.55	23.35	28.22

ตารางที่ 2-6 คาดการณ์ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร แจกแจงตามประเด็น และแจกแจงรายกลุ่มสินค้า ในไตรมาสที่ 4/56

ประเด็น	กลุ่มสินค้า										BSI รายประเด็น
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1. ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	15.00	21.67	20.97	21.21	27.42	23.33	26.67	21.67	25.81	41.07	24.34
2. ต้นทุนผันแปรต่างๆ	13.33	13.33	12.90	13.64	16.13	16.67	18.33	6.67	11.29	16.07	13.82
3. ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	28.33	31.67	24.19	31.82	37.10	43.33	35.00	31.67	37.10	39.29	33.88
4. เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	58.33	65.00	53.23	59.09	53.23	61.67	56.67	50.00	56.45	35.71	55.10
5. ยอดขาย	43.33	55.00	45.16	50.00	40.32	56.67	45.00	48.33	40.32	21.43	44.74
6. อัตรากำไร	40.33	45.00	30.65	34.85	35.48	50.00	43.33	45.00	30.65	16.07	37.20
7. ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	41.67	55.00	40.32	48.48	41.94	55.00	45.00	45.00	40.32	32.14	44.57
8. การแข่งขันกับรายอื่นๆในตลาด	23.33	25.00	29.03	18.18	33.87	28.33	21.67	25.00	24.19	35.71	26.32
9. ความต้องการของตลาดต่อสินค้า	55.00	55.00	51.61	48.48	50.00	56.67	43.33	36.67	40.32	19.64	45.89
10. ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	35.00	40.00	32.26	25.76	33.87	56.67	36.67	36.67	20.97	17.86	33.55
11. นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	40.00	35.00	41.94	39.39	38.71	58.33	33.33	41.67	32.26	30.36	39.14
12. ภาวะการเมืองของประเทศ	45.33	40.00	53.23	40.91	43.55	63.33	38.33	50.00	35.48	48.21	45.76
13. ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ	48.33	55.00	54.84	37.88	41.94	58.33	45.00	41.67	40.32	30.36	45.39
BSI รวม รายกลุ่มสินค้า	37.49	41.28	37.72	36.13	37.97	48.33	37.56	36.92	33.50	29.53	37.67

2.3 ดัชนีความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร ในไตรมาสที่ 1/56, 2/56, 3/56 และคาดการณ์ความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 4/56 แจกแจงตามกลุ่มธุรกิจ

2.3.1 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มสินค้าศิลปะ หัตถกรรม และผ้าไหม

❖ ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มสินค้าศิลปะ หัตถกรรม และผ้าไหม ในย่านการค้าจตุจักร ในไตรมาสที่ 1/56 พบว่า

- ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มสินค้าศิลปะ หัตถกรรม และผ้าไหม ในไตรมาส 1/56 อยู่ในระดับต่ำที่ 32.88%
- ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 50% ในทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจ โดยประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือยอดขาย มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 19.35 %

❖ ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 2/56 พบว่า

- ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มสินค้าศิลปะ หัตถกรรม และผ้าไหม ในไตรมาสที่ 2/56 อยู่ในระดับต่ำและลดลงจากไตรมาสที่ 1 มาอยู่ที่ 28.33%
- ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการเท่านั้นที่มีระดับความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 1 โดยมีระดับความเชื่อมั่นที่ 55.00 %
- ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 6.67 %

❖ ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 3/56 พบว่า

- ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มสินค้าศิลปะ หัตถกรรม และผ้าไหม ในไตรมาสที่ 3/56 อยู่ในระดับต่ำแต่ดีขึ้นกว่าไตรมาสที่ 2 มาอยู่ที่ 29.25%
- ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการเท่านั้นที่มีระดับความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 2 โดยมีระดับความเชื่อมั่นที่ 53.33 %
- ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ต้นทุนผันแปรต่างๆ มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 15.00 %

❖ คาดการณ์ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจในไตรมาสที่ 4/56 ของ SMEs กลุ่มสินค้าศิลปะ หัตถกรรม และผ้าไหม ในย่านการค้าจตุจักร พบว่า

- ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจยังอยู่ในระดับต่ำแต่มีแนวโน้มดีขึ้นจากไตรมาสที่ 3/56 มาอยู่ที่ 37.49%
- เกือบทุกประเด็นยังคงมีระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการ และความต้องการของตลาดต่อสินค้าที่มีความเชื่อมั่นว่าจะเพิ่มขึ้น มีระดับมากกว่า 50%
- ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ต้นทุนผันแปรต่างๆ มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 13.33%

โดยมีรายละเอียดของความเชื่อมั่นในแต่ละประเด็นแสดงในตารางที่ 2-7 ดังนี้

ตารางที่ 2-7 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มสินค้าศิลปะ หัตถกรรม และผ้าไหมในย่านการค้าตุจจักร ในไตรมาสที่ 1/56, 2/56, 3/56 และคาดการณ์ของไตรมาสที่ 4/56

ประเด็น	ระดับความเชื่อมั่น (%)			
	ไตรมาสที่ 1/2556	ไตรมาสที่ 2/56	ไตรมาสที่ 3/56	คาดการณ์ ไตรมาสที่ 4/56
เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	38.71	55.00	53.33	58.33
ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	45.16	41.67	41.67	41.67
ภาวะการเมืองของประเทศ	38.71	46.67	40.00	45.33
ความต้องการของตลาดต่อสินค้า	24.19	28.33	35.00	55.00
นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	35.48	36.67	31.67	40.00
ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ	30.65	35.00	31.67	48.33
ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	45.16	28.33	30.00	28.33
ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	20.97	6.67	21.67	35.00
อัตรากำไร	12.90	21.67	21.67	40.33
การแข่งขันกับรายอื่นๆในตลาด	48.39	16.67	20.00	23.33
ยอดขาย	19.35	16.67	20.00	43.33
ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	25.81	18.33	18.63	15.00
ต้นทุนผันแปรต่างๆ	41.94	16.67	15.00	13.33
ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวม (BSI รวม)	32.88	28.33	29.25	37.49

2.3.2 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มต้นไม้ และอุปกรณ์ตกแต่งสวน

❖ ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มต้นไม้ และอุปกรณ์ตกแต่งสวน ในย่านการค้าจตุจักร

ในไตรมาสที่ 1/56 พบว่า

- ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มต้นไม้ และอุปกรณ์ตกแต่งสวน ในไตรมาส 1/56 อยู่ในระดับต่ำที่ 40.90%
- ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 50% ในเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจ ยกเว้นประเด็นด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการเท่านั้นที่มีระดับความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้น โดยมีระดับความเชื่อมั่นที่ 58.33 %
- ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 26.67 %

❖ ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 2/56 พบว่า

- ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มต้นไม้ และอุปกรณ์ตกแต่งสวน ในไตรมาสที่ 2/56 อยู่ในระดับต่ำและลดลงจากไตรมาสที่ 1 มาอยู่ที่ 30.90%
- ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการเท่านั้นที่มีระดับความเชื่อมั่นคงที่เมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 1 โดยมีระดับความเชื่อมั่นที่ 50.00 %
- ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 15.00 %

❖ ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 3/56 พบว่า

- ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มต้นไม้ และอุปกรณ์ตกแต่งสวน ในไตรมาสที่ 3/56 อยู่ในระดับต่ำและลดลงจากไตรมาสที่ 2 มาอยู่ที่ 25.77%
- ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการ และระยะเวลาการให้เครดิตจากคู่ค้าเท่านั้นที่มีระดับความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 2 โดยมีระดับความเชื่อมั่นที่ 53.33 %
- ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ต้นทุนผันแปรต่างๆ มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 11.67 %

❖ คาดการณ์ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจในไตรมาสที่ 4/56 ของ SMEs กลุ่มต้นไม้ และอุปกรณ์ตกแต่งสวน ในย่านการค้าจตุจักร พบว่า

- ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจอยู่ในระดับต่ำแต่มีแนวโน้มดีขึ้นจากไตรมาสที่ 3/56 มาอยู่ที่ 41.28%
- ประเด็นส่วนใหญ่ก็ยังคงมีระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการ ระยะเวลาการให้เครดิตจากคู่ค้า ความต้องการของตลาดต่อสินค้า ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ และยอดขาย ที่ผู้ประกอบการกลุ่มนี้คาดว่าจะมีแนวโน้มที่ดีขึ้นจากไตรมาสที่ 3
- ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ต้นทุนผันแปรต่างๆ มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 13.33%

โดยมีรายละเอียดของความเชื่อมั่นในแต่ละประเด็นแสดงในตารางที่ 2-8 ดังนี้

ตารางที่ 2-8 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มต้นไม้ และอุปกรณ์ตกแต่งสวนในย่านการค้าจตุจักร ในไตรมาสที่ 1/56, 2/56, 3/56 และคาดการณ์ของไตรมาสที่ 4/56

ประเด็น	ระดับความเชื่อมั่น (%)			
	ไตรมาสที่ 1/2556	ไตรมาสที่ 2/56	ไตรมาสที่ 3/56	คาดการณ์ ไตรมาสที่ 4/56
เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	58.33	50.00	53.33	65.00
ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	48.33	40.00	53.33	55.00
ความต้องการของตลาดต่อสินค้า	41.67	33.33	30.00	55.00
ภาวะการเมืองของประเทศ	40.00	40.00	30.00	40.00
ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ	46.67	38.33	28.33	55.00
นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	38.33	28.33	25.00	35.00
ยอดขาย	35.00	20.00	20.00	55.00
ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	40.00	30.00	18.33	31.67
การแข่งขันกับรายอื่นๆในตลาด	48.33	26.67	16.67	25.00
ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	38.33	23.33	16.67	21.67
อัตรากำไร	28.33	20.00	16.67	45.00
ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	26.67	15.00	15.00	40.00
ต้นทุนผันแปรต่างๆ	41.67	36.67	11.67	13.33
ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวม (BSI รวม)	40.90	30.90	25.77	41.28

2.3.3 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มเฟอร์นิเจอร์ ของตกแต่งบ้าน

❖ ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่ม เฟอร์นิเจอร์ ของตกแต่งบ้าน ในย่านการค้าตุจจักร ในไตรมาสที่ 1/56 พบว่า

- ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ ของตกแต่งบ้าน ในไตรมาสที่ 1/56 อยู่ในระดับต่ำที่ 37.38 %
- ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 50% ในทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจ ยกเว้นประเด็นด้านระยะเวลาการให้เครดิตจากคู่ค้าที่ผู้ประกอบการกลุ่มนี้มีความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นเล็กน้อยที่ระดับ 51.56
- ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือยอดขาย มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 20.31 %

❖ ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 2/56 พบว่า

- ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มสินค้าเฟอร์นิเจอร์ ของตกแต่งบ้าน ในไตรมาสที่ 2/56 อยู่ในระดับต่ำและลดลงจากไตรมาสที่ 2 มาอยู่ที่ 30.77%
- ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% โดยประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม มีความเชื่อมั่นลดลงต่อเนื่องจากไตรมาสที่ 1 มาอยู่ที่ 18.18 %

❖ ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 3/56 พบว่า

- ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ ของตกแต่งบ้าน ในไตรมาสที่ 3/56 อยู่ในระดับต่ำและลดลงจากไตรมาสที่ 2 มาอยู่ที่ 28.66%
- ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านภาวะการเมืองของประเทศที่ผู้ประกอบการกลุ่มนี้มีความเชื่อมั่นทรงตัว
- ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย มีความเชื่อมั่นลดลงต่อเนื่องจากไตรมาสที่ 2 อยู่ที่ระดับ 12.90 %

❖ คาดการณ์ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจในไตรมาสที่ 4/56 ของ SMEs กลุ่มเฟอร์นิเจอร์ ของตกแต่งบ้านในย่านการค้าตุจจักร พบว่า

- ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจยังคงอยู่ในระดับต่ำแต่มีแนวโน้มดีขึ้นจากไตรมาสที่ 3/56 มาอยู่ที่ระดับ 37.72%
- เกือบทุกประเด็นยังคงมีระดับความเชื่อมั่นที่ลดลงอีกอย่างต่อเนื่องหรือต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านภาวะการเมืองของประเทศ เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ และความต้องการของตลาดต่อสินค้า ที่ผู้ประกอบการกลุ่มนี้คาดว่าน่าจะดีขึ้นเล็กน้อย
- ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ต้นทุนผันแปรต่างๆมีความเชื่อมั่นที่ระดับ 12.90 %

โดยมีรายละเอียดของความเชื่อมั่นในแต่ละประเด็นแสดงในตารางที่ 2-9 ดังนี้

ตารางที่ 2-9 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มเฟอร์นิเจอร์ ของตกแต่งบ้าน ในย่านการค้าจตุจักร ในไตรมาสที่ 1/56, 2/56, 3/56 และคาดการณ์ของไตรมาสที่ 4/56

ประเด็น	ระดับความเชื่อมั่น (%)			
	ไตรมาสที่ 1/2556	ไตรมาสที่ 2/56	ไตรมาสที่ 3/56	คาดการณ์ ไตรมาสที่ 4/56
ภาวะการเมืองของประเทศ	42.19	43.94	50.00	53.23
เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	42.19	43.94	43.55	53.23
ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ	37.50	36.36	43.55	54.84
ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	51.56	36.36	37.10	40.32
ความต้องการของตลาดต่อสินค้า	40.63	34.85	32.26	51.61
นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	35.94	33.33	32.26	41.94
ยอดขาย	20.31	28.79	27.42	45.16
การแข่งขันกับรายอื่นๆในตลาด	46.88	19.70	24.19	29.03
ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	42.19	30.30	17.74	24.19
ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	28.13	18.18	17.74	32.26
อัตรากำไร	26.56	24.24	17.74	30.65
ต้นทุนผันแปรต่างๆ	35.94	28.79	16.13	12.90
ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	35.94	21.21	12.90	20.97
ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวม (BSI รวม)	37.38	30.77	28.66	37.72

2.3.4 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มเสื้อผ้ามือสองและสินค้าเบ็ดเตล็ด

- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่ม เสื้อผ้ามือสองและสินค้าเบ็ดเตล็ด ในย่านการค้าจตุจักร ในไตรมาสที่ 1/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเสื้อผ้ามือสองและสินค้าเบ็ดเตล็ด ในไตรมาสที่ 1/56 อยู่ในระดับต่ำที่ 33.62 %
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 50% ในเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจ ยกเว้นประเด็นด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการเท่านั้นที่เพิ่มขึ้นเล็กน้อย อยู่ที่ระดับ 53.23%
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม มีระดับความเชื่อมั่นที่ 14.52 %
- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 2/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเสื้อผ้ามือสองและสินค้าเบ็ดเตล็ด ในไตรมาสที่ 2/56 อยู่ในระดับต่ำแต่ดีขึ้นจากไตรมาสที่ 1 เล็กน้อยมาอยู่ที่ 34.01% ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการเท่านั้นที่ดีขึ้นอยู่ที่ระดับ 64.47%
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือการแข่งขันกับรายอื่นๆในตลาด มีความเชื่อมั่นลดลงจากไตรมาสที่ 1 มาอยู่ที่ 14.47 %
- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 3/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเสื้อผ้ามือสองและสินค้าเบ็ดเตล็ด ในไตรมาสที่ 3/56 อยู่ในระดับต่ำและลดลงจากไตรมาสที่ 2 มาอยู่ที่ 30.77%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านระยะเวลาการให้เครดิตจากคู่ค้าเท่านั้นที่มีความเชื่อมั่นทรงตัว อยู่ที่ระดับ 50%
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือต้นทุนผันแปรต่างๆ มีความเชื่อมั่นลดลงต่อเนื่องจากไตรมาสที่ 2 มาอยู่ที่ระดับ 15.15 %
- ❖ **คาดการณ์ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจในไตรมาสที่ 4/56 ของ SMEs กลุ่มเสื้อผ้ามือสองและสินค้าเบ็ดเตล็ดในย่านการค้าจตุจักร พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจยังอยู่ในระดับต่ำแต่มีแนวโน้มดีขึ้นจากไตรมาสที่ 3/56 มาอยู่ที่ระดับ 36.13%
 - เกือบทุกประเด็นยังคงมีระดับความเชื่อมั่นที่ต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการเท่านั้นที่ผู้ประกอบการกลุ่มนี้คาดว่าน่าจะดีขึ้น ส่วนยอดขายมีระดับความเชื่อมั่นที่ทรงตัว
 - ส่วนประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ต้นทุนผันแปรต่างๆมีความเชื่อมั่นลดลงต่อเนื่องจากไตรมาสที่ 3 มาอยู่ที่ 13.64 %

โดยมีรายละเอียดของความเชื่อมั่นในแต่ละประเด็นแสดงในตารางที่ 2-10 ดังนี้

ตารางที่ 2-10 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มเสื้อผ้ามือสองและสินค้าเบ็ดเตล็ดในย่านการค้าจตุจักร ในไตรมาสที่ 1/56, 2/56, 3/56 และคาดการณ์ของไตรมาสที่ 4/56

ประเด็น	ระดับความเชื่อมั่น (%)			
	ไตรมาสที่ 1/2556	ไตรมาสที่ 2/56	ไตรมาสที่ 3/56	คาดการณ์ ไตรมาสที่ 4/56
ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	45.16	46.05	50.00	48.48
เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	53.23	64.47	45.45	59.09
ความต้องการของตลาดต่อสินค้า	40.32	43.42	40.91	48.48
นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	25.81	43.42	36.36	39.39
ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ	38.71	46.05	36.36	37.88
ภาวะการเมืองของประเทศ	30.65	38.16	36.36	40.91
ยอดขาย	25.81	31.58	31.82	50.00
ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	40.32	21.05	27.27	31.82
อัตรากำไร	19.35	28.95	25.76	34.85
ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	27.42	22.37	21.21	21.21
การแข่งขันกับรายอื่นๆในตลาด	37.10	14.47	16.67	18.18
ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	14.52	25.00	16.67	25.76
ต้นทุนผันแปรต่างๆ	38.71	17.11	15.15	13.64
ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวม (BSI รวม)	33.62	34.01	30.77	36.13

2.3.5 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มสัตว์เลี้ยงและอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง

- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่ม สัตว์เลี้ยงและอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง ในย่านการค้าจตุจักร ในไตรมาสที่ 1/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มสัตว์เลี้ยงและอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง ในไตรมาสที่ 1/56 อยู่ในระดับต่ำที่ 33.21%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 50% ในทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจ โดยประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคืออัตรากำไร มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 8.33 %
- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 2/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มสัตว์เลี้ยงและอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง ในไตรมาสที่ 2/56 อยู่ในระดับและลดลงจากไตรมาสที่ 1 มาอยู่ที่ 31.03%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการเท่านั้นที่อยู่ในระดับทรงตัวที่ 50.00%
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม มีระดับความเชื่อมั่นที่ 20.00 %
- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 3/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มสัตว์เลี้ยงและอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง ในไตรมาสที่ 3/56 อยู่ในระดับต่ำและลดลงต่อเนื่องจากไตรมาสที่ 2 มาอยู่ที่ระดับ 29.78%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการเท่านั้นที่เพิ่มขึ้นเล็กน้อย อยู่ที่ระดับ 53.23%
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ต้นทุนผันแปรต่างๆ มีระดับความเชื่อมั่นลดลงต่อเนื่องจากไตรมาสที่ 2 อยู่ที่ระดับ 12.90 %
- ❖ **คาดการณ์ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจในไตรมาสที่ 4/56 ของ SMEs กลุ่มสัตว์เลี้ยงและอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง ในย่านการค้าจตุจักร พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจยังคงอยู่ในระดับต่ำแต่มีแนวโน้มดีขึ้นจากไตรมาสที่ 3/56 มาอยู่ที่ 37.97%
 - เกือบทุกประเด็นยังคงมีระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการ และความต้องการของตลาดต่อสินค้าเท่านั้นที่ผู้ประกอบการกลุ่มนี้คาดว่าจะดีขึ้นเล็กน้อยและเท่าเดิมที่ระดับ 53.23% และ 50.00% ตามลำดับ
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือต้นทุนผันแปรต่างๆ มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 16.13 %

โดยมีรายละเอียดของความเชื่อมั่นในแต่ละประเด็นแสดงในตารางที่ 2-11 ดังนี้

ตารางที่ 2-11 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มสัตว์เลี้ยงและอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง ในย่านการค้าจตุจักร ไตรมาสที่ 1/56, 2/56, 3/56 และคาดการณ์ของไตรมาสที่ 4/56

ประเด็น	ระดับความเชื่อมั่น (%)			
	ไตรมาสที่ 1/2556	ไตรมาสที่ 2/56	ไตรมาสที่ 3/56	คาดการณ์ ไตรมาสที่ 4/56
เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	48.33	50.00	53.23	53.23
ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	43.33	45.00	45.16	41.94
ภาวะการเมืองของประเทศ	28.33	30.00	43.55	43.55
ความต้องการของตลาดต่อสินค้า	43.33	38.33	33.87	50.00
นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	38.33	30.00	33.87	38.71
ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ	35.00	28.33	30.65	41.94
ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	36.67	31.67	27.42	37.10
การแข่งขันกับรายอื่นๆในตลาด	51.67	23.33	25.81	33.87
ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	30.00	21.67	20.97	27.42
ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	18.33	20.00	20.97	33.87
ยอดขาย	18.33	31.67	20.97	40.32
อัตรากำไร	8.33	31.67	17.74	35.48
ต้นทุนผันแปรต่างๆ	31.67	21.67	12.90	16.13
ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวม (BSI รวม)	33.21	31.03	29.78	37.97

2.3.6 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม

- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม ในย่านการค้าจตุจักร ในไตรมาสที่ 1/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม ในไตรมาสที่ 1/56 อยู่ในระดับต่ำที่ 33.33%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 50% ในทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจ โดยประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคืออัตราค่าเช่า มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 16.67%
- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 2/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม ในไตรมาสที่ 2/56 อยู่ในระดับต่ำและลดลงจากไตรมาสที่ 1 มาอยู่ที่ 30.00%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% โดยประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม มีระดับความเชื่อมั่นลดลงต่อเนื่องจากไตรมาสที่ 1 มาอยู่ที่ระดับ 15.00 %
- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 3/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม ในไตรมาสที่ 3/56 อยู่ในระดับต่ำแต่ดีขึ้นจากไตรมาสที่ 2 ที่ 34.87%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% ยกเว้นในด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการ และระยะเวลาการให้เครดิตจากคู่ค้าที่ผู้ประกอบการในกลุ่มนี้มีความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นเล็กน้อย
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ต้นทุนผันแปรต่างๆ มีระดับความเชื่อมั่นลดลงต่อเนื่องจากไตรมาสที่ 2 อยู่ที่ระดับ 6.67 %
- ❖ **คาดการณ์ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจในไตรมาสที่ 4/56 ของ SMEs กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม ในย่านการค้าจตุจักร พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจยังคงอยู่ในระดับต่ำแต่มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นจากไตรมาสที่ 3/56 มาอยู่ที่ 48.33%
 - เกือบทุกประเด็นมีระดับความเชื่อมั่นที่เพิ่มขึ้นเล็กน้อย หรือสูงกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านการแข่งขันกับรายอื่นๆในตลาด ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย และต้นทุนผันแปรต่างๆ ที่ผู้ประกอบการกลุ่มนี้คาดว่าจะลดลง
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือต้นทุนผันแปรต่างๆ มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 16.67 %

โดยมีรายละเอียดของความเชื่อมั่นในแต่ละประเด็นแสดงในตารางที่ 2-12 ดังนี้

ตารางที่ 2-12 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม ในย่านการค้าจตุจักร ในไตรมาสที่ 1/56, 2/56, 3/56 และคาดการณ์ของไตรมาสที่ 4/56

ประเด็น	ระดับความเชื่อมั่น (%)			
	ไตรมาสที่ 1/2556	ไตรมาสที่ 2/56	ไตรมาสที่ 3/56	คาดการณ์ ไตรมาสที่ 4/56
เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	35.00	46.67	53.33	61.67
ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	48.33	41.67	51.67	55.00
ภาวะการเมืองของประเทศ	35.00	40.00	46.67	63.33
นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	31.67	30.00	43.33	58.33
ความต้องการของตลาดต่อสินค้า	33.33	36.67	36.67	56.67
ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ	31.67	33.33	36.67	58.33
ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	20.00	15.00	33.33	56.67
ยอดขาย	18.33	21.67	33.33	56.67
การแข่งขันกับรายอื่นๆในตลาด	46.67	18.33	30.00	28.33
ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	38.33	38.33	30.00	43.33
อัตรากำไร	16.67	23.33	30.00	50.00
ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	38.33	23.33	21.67	23.33
ต้นทุนผันแปรต่างๆ	40.00	21.67	6.67	16.67
ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวม (BSI รวม)	33.33	30.00	34.87	48.33

2.3.7 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่ม เสื้อผ้าและเครื่องประดับ

- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่ม เสื้อผ้าและเครื่องประดับ ในย่านการค้าจตุจักร ในไตรมาสที่ 1/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเสื้อผ้าและเครื่องประดับ ในไตรมาสที่ 1/56 อยู่ในระดับต่ำที่ 31.49 %
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 50% ในทุกประเด็นโดยประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 15.63%
- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 2/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเสื้อผ้าและเครื่องประดับในไตรมาสที่ 2/56 อยู่ในระดับต่ำและลดลงจากไตรมาสที่ 1 มาอยู่ที่ระดับ 28.44%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการ มีระดับความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นเล็กน้อยอยู่ที่ 52.63 %
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคืออัตราค่าไร มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 11.84%
- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 3/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเสื้อผ้าและเครื่องประดับในไตรมาสที่ 3/56 อยู่ในระดับต่ำที่ 27.69%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% หรือมีความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจในทุกๆด้านลดลงจากไตรมาสที่ 2 ยกเว้นด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการมีระดับความเชื่อมั่นคงที่ถึงเพิ่มขึ้นเล็กน้อยอยู่ที่ระดับ 55%
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 10%
- ❖ **คาดการณ์ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจในไตรมาสที่ 4/56 ของ SMEs กลุ่มเสื้อผ้าและเครื่องประดับ ในย่านการค้าจตุจักร พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจยังคงอยู่ในระดับต่ำแต่ปรับตัวดีขึ้นจากไตรมาสที่ 3/56 มาอยู่ที่ 37.56%
 - เกือบทุกประเด็นยังคงมีระดับความเชื่อมั่นที่ต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการเท่านั้นที่ผู้ประกอบการกลุ่มนี้คาดว่าจะดีขึ้นเล็กน้อยที่ระดับ 56.67%
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือต้นทุนผันแปรต่างๆ มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 18.33 %

โดยมีรายละเอียดของความเชื่อมั่นในแต่ละประเด็นแสดงในตารางที่ 2-13 ดังนี้

ตารางที่ 2-13 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มเสื้อผ้าและเครื่องประดับ ในย่านการค้าจตุจักร ในไตรมาสที่ 1/56, 2/56, 3/56 และคาดการณ์ของไตรมาสที่ 4/56

ประเด็น	ระดับความเชื่อมั่น (%)			
	ไตรมาสที่ 1/2556	ไตรมาสที่ 2/56	ไตรมาสที่ 3/56	คาดการณ์ ไตรมาสที่ 4/56
เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	46.88	52.63	55.00	56.67
ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	42.19	46.05	43.33	45.00
ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ	31.25	35.53	38.33	45.00
ภาวะการเมืองของประเทศ	31.25	39.47	35.00	38.33
นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	34.38	31.58	33.33	33.33
ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	31.25	31.58	30.00	35.00
ความต้องการของตลาดต่อสินค้า	39.06	31.58	23.33	43.33
ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	29.69	17.11	21.67	26.67
อัตรากำไร	17.19	11.84	21.67	43.33
การแข่งขันกับรายอื่นๆในตลาด	34.38	21.05	16.67	21.67
ต้นทุนผันแปรต่างๆ	37.50	17.11	16.67	18.33
ยอดขาย	18.75	15.79	15.00	45.00
ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	15.63	18.42	10.00	36.67
ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวม (BSI รวม)	31.49	28.44	27.69	37.56

2.3.8 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มเครื่องปั้นดินเผาและเซรามิก

- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มเครื่องปั้นดินเผาและเซรามิก ในย่านการค้าจตุจักร ในไตรมาสที่ 1/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเครื่องปั้นดินเผาและเซรามิก ในไตรมาสที่ 1/56 อยู่ในระดับต่ำที่ 34.10 %
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 50% ในทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจ โดยประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมมีความเชื่อมั่นที่ระดับ 10.00%
- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 2/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเครื่องปั้นดินเผาและเซรามิก ในไตรมาสที่ 2/56 อยู่ในระดับต่ำและลดลงจากไตรมาสที่ 1 มาอยู่ที่ 25.90%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% ยกเว้นด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการมีระดับความเชื่อมั่นคงที่อยู่ที่ระดับ 50.00 %
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคืออัตราค่าไฟ มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 13.33%
- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 3/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่ม เครื่องปั้นดินเผาและเซรามิก ในไตรมาสที่ 3/56 อยู่ในระดับต่ำและลดลงจากไตรมาสที่ 2 มาอยู่ที่ 24.87%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% โดยประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือต้นทุนผันแปรต่างๆ มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 8.33%
- ❖ **คาดการณ์ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจในไตรมาสที่ 4/56 ของ SMEs กลุ่มเครื่องปั้นดินเผาและเซรามิก ในย่านการค้าจตุจักร พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจยังคงอยู่ในระดับต่ำ แต่มีแนวโน้มดีขึ้นจากไตรมาสที่ 3/56 มาอยู่ที่ระดับ 36.92%
 - เกือบทุกประเด็นยังคงมีระดับความเชื่อมั่นที่ต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการและภาวะการเมืองของประเทศเท่านั้นที่ผู้ประกอบการกลุ่มนี้คาดว่าน่าจะทรงตัว ที่ระดับ 50%
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือต้นทุนผันแปรต่างๆ มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 6.67 %

โดยมีรายละเอียดของความเชื่อมั่นในแต่ละประเด็นแสดงในตารางที่ 2-14 ดังนี้

ตารางที่ 2-14 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มเครื่องปั้นดินเผาและเซรามิก ในย่านการค้าจตุจักร ในไตรมาสที่ 1/56, 2/56, 3/56 และคาดการณ์ของไตรมาสที่ 4/56

ประเด็น	ระดับความเชื่อมั่น (%)			
	ไตรมาสที่ 1/2556	ไตรมาสที่ 2/56	ไตรมาสที่ 3/56	คาดการณ์ ไตรมาสที่ 4/56
ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	43.33	48.33	43.33	45.00
เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	40.00	50.00	41.67	50.00
นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	38.33	28.33	38.33	41.67
ภาวะการเมืองของประเทศ	38.33	25.00	36.67	50.00
การแข่งขันกับรายอื่นๆในตลาด	38.33	20.00	26.67	25.00
ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	45.00	23.33	23.33	31.67
ความต้องการของตลาดต่อสินค้า	38.33	35.00	18.33	36.67
ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ	38.33	30.00	18.33	41.67
ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	10.00	15.00	18.33	36.67
อัตรากำไร	18.33	13.33	18.33	45.00
ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	35.00	15.00	16.67	21.67
ยอดขาย	21.67	18.33	15.00	48.33
ต้นทุนผันแปรต่างๆ	38.33	15.00	8.33	6.67
ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวม (BSI รวม)	34.10	25.90	24.87	36.92

2.3.9 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มของเก่าและของสะสม

- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มของเก่าและของสะสม ในย่านการค้าจตุจักร ในไตรมาสที่ 1/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มของเก่าและของสะสม ในไตรมาส 1/56 อยู่ในระดับต่ำที่ 36.23 %
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 50% ในเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจ ยกเว้นต้นทุนผันแปรต่างๆในการดำเนินธุรกิจที่ทรงตัว
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 22.58%
- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 2/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มของเก่าและของสะสม ในไตรมาสที่ 2/56 อยู่ในระดับต่ำและลดลงจากไตรมาสที่ 1 มาอยู่ที่ 28.54%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% โดยประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมและต้นทุนผันแปรต่างๆในการดำเนินธุรกิจ มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 16.13%
- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 3/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มของเก่าและของสะสม ในไตรมาสที่ 3/56 อยู่ในระดับต่ำและลดลงจากไตรมาสที่ 2 มาอยู่ที่ 26.55%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% โดยประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ยอดขาย มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 17.74%
- ❖ **คาดการณ์ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจในไตรมาสที่ 4/ 56 ของ SMEs กลุ่มของเก่าและของสะสม ในย่านการค้าจตุจักร พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจยังคงอยู่ในระดับต่ำ แต่มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นจากไตรมาสที่ 3/56 มาอยู่ที่ระดับ 33.50%
 - เกือบทุกประเด็นยังคงมีระดับความเชื่อมั่นที่ต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการเท่านั้นที่ผู้ประกอบการกลุ่มนี้คาดว่าจะดีขึ้นเล็กน้อยที่ระดับ 56.45% และพบว่าประเด็นส่วนใหญ่มีแนวโน้มของความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 3 ยกเว้นประเด็นระยะเวลาการให้เครดิตจากคู่ค้า และต้นทุนผันแปรต่างๆ ที่มีแนวโน้มของความเชื่อมั่นที่ลดลงจากไตรมาสที่ 3
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ต้นทุนผันแปรต่างๆมีความเชื่อมั่นที่ระดับ 11.29 %

โดยมีรายละเอียดของความเชื่อมั่นในแต่ละประเด็นแสดงในตารางที่ 2-15 ดังนี้

ตารางที่ 2-15 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มของเก่าและของสะสม ในย่านการค้าจตุจักร ในไตรมาสที่ 1/56, 2/56, 3/56 และคาดการณ์ของไตรมาสที่ 4/56

ประเด็น	ระดับความเชื่อมั่น (%)			
	ไตรมาสที่ 1/2556	ไตรมาสที่ 2/56	ไตรมาสที่ 3/56	คาดการณ์ ไตรมาสที่ 4/56
เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	41.94	33.87	48.39	56.45
ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	43.55	43.55	43.55	40.32
ภาวะการเมืองของประเทศ	37.10	37.10	35.48	35.48
ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	46.77	33.87	33.87	37.10
ความต้องการของตลาดต่อสินค้า	33.87	33.87	30.65	40.32
ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ	35.48	29.03	30.65	40.32
นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	32.26	33.87	29.03	32.26
การแข่งขันกับรายอื่นๆในตลาด	40.32	24.19	22.58	24.19
ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	37.10	32.26	17.74	25.81
ต้นทุนผันแปรต่างๆ	50.00	16.13	14.52	11.29
ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	22.58	16.13	14.52	20.97
อัตรากำไร	24.19	19.35	12.90	30.65
ยอดขาย	25.81	17.74	11.29	40.32
ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวม (BSI รวม)	36.23	28.54	26.55	33.50

2.3.10 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มหนังสือ

- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มหนังสือ ในย่านการค้าจตุจักร ไตรมาสที่ 1/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มหนังสือ ไตรมาส 1/56 อยู่ในระดับต่ำที่ 29.49 %
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 50% ในทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจ โดยประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคืออัตราค่าเช่า มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 11.67%
- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 2/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มหนังสือ ไตรมาสที่ 2/56 อยู่ในระดับต่ำและลดลงจากไตรมาสที่ 1 มาอยู่ที่ 24.80%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% โดยประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ต้นทุนผันแปรต่างๆในการดำเนินธุรกิจ มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 10.34%
- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 3/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มหนังสือ ไตรมาสที่ 3/56 อยู่ในระดับต่ำและลดลงจากไตรมาสที่ 2 มาอยู่ที่ 23.35%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นภาวะการเมืองของประเทศที่มีระดับความเชื่อมั่นทรงตัว
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ต้นทุนผันแปรต่างๆ มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 7.14%
- ❖ **คาดการณ์ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจในไตรมาสที่ 4/56 ของ SMEs กลุ่ม หนังสือ ในย่านการค้าจตุจักร พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจยังอยู่ในระดับต่ำแต่มีแนวโน้มดีขึ้นจากไตรมาสที่ 3/56 มาอยู่ที่ระดับ 29.53%
 - ทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจยังคงมีระดับความเชื่อมั่นที่ต่ำกว่า 50% โดยประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดมีสองประเด็นคือ อัตราค่าเช่า และต้นทุนผันแปร มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 16.07 %

โดยมีรายละเอียดของความเชื่อมั่นในแต่ละประเด็นแสดงในตารางที่ 2-16 ดังนี้

ตารางที่ 2-16 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มหนังสือ ในย่านการค้าจตุจักร ในไตรมาสที่ 1/56, 2/56, 3/56 และคาดการณ์ของไตรมาส 4/56

ประเด็น	ระดับความเชื่อมั่น (%)			
	ไตรมาสที่ 1/2556	ไตรมาสที่ 2/56	ไตรมาสที่ 3/56	คาดการณ์ ไตรมาสที่ 4/56
ภาวะการเมืองของประเทศ	21.67	36.21	50.00	48.21
ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	40.00	25.86	33.93	39.29
เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	38.33	46.55	32.14	35.71
การแข่งขันกับรายอื่นๆในตลาด	56.67	17.24	30.36	35.71
ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	21.67	13.79	30.36	41.07
ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	45.00	41.38	28.57	32.14
ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ	23.33	27.59	25.00	30.36
นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	26.67	25.86	17.86	30.36
ยอดขาย	16.67	15.52	17.86	21.43
ความต้องการของตลาดต่อสินค้า	23.33	31.03	10.71	19.64
อัตรากำไร	11.67	13.79	10.71	16.07
ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	18.33	17.24	8.93	17.86
ต้นทุนผันแปรต่างๆ	40.00	10.34	7.14	16.07
ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวม (BSI รวม)	29.49	24.80	23.35	29.53

2.4 ปัญหาในการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร ที่ผ่านมาในไตรมาสที่ 1/56 (Q1/56) 2/56 (Q2/56) และ ปัญหาในการดำเนินธุรกิจในไตรมาสที่ 3/56 (Q3/56)

จากการสำรวจพบว่า ในไตรมาสที่ 1/56 ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ในย่านการค้าจตุจักร มักไม่ให้รายละเอียดของปัญหาในการดำเนินกิจการ โดยมักพรั้งกันว่า เมื่อบอกปัญหาไปแล้ว ภาครัฐก็ไม่สามารถช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาได้ ภาครัฐขาดความจริงจังในการแก้ไขปัญหา เป็นต้น ดังนั้นปัญหาที่ได้รับจากการสำรวจในครั้งแรกจึงมาจากผู้ประกอบการส่วนหนึ่งที่มีความเต็มใจในการสะท้อนภาพปัญหาให้กับผู้สำรวจ แต่พบว่าในรอบไตรมาสที่ 2 นี้ ผู้ประกอบการมีปัญหาในการดำเนินธุรกิจมากมาย และส่วนใหญ่คุ้นเคยกับคณะสำรวจมากขึ้น จึงมีการพรั้งถึงปัญหาค่อนข้างมากกว่าเมื่อเทียบกับการสำรวจในครั้งที่ 1/56

โดยสามารถประเมินปัญหาหลักของผู้ประกอบการในย่านการค้าจตุจักรที่ผ่านมาใน Q1-Q2/2556 มีดังนี้

- 1) ในไตรมาสที่ 1/56 พบปัญหาที่ชัดเจนมีเพียงปัญหาเดียวคือ เศรษฐกิจของประเทศไม่ดี กำลังซื้อของลูกค้าลดลง คนมาเดินซื้อสินค้าทั้งคนไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติที่จตุจักรลดลงอย่างมาก หรือมีแต่คนมาเดินเล่นแต่ซื้อสินค้ายากขึ้นมากกว่าแต่ก่อน ทำให้ขายสินค้าได้น้อยลง รายได้ลดลงมาก รวมทั้งจำนวนนักท่องเที่ยวก็ลดลงเป็นอย่างมากในช่วงฤดูร้อน
- 2) ในไตรมาสที่ 2/56 ความเห็นด้านปัญหาของผู้ประกอบการที่ชัดเจนยังคงเป็นในเรื่องของภาวะเศรษฐกิจของประเทศที่ยังไม่ตัวอย่างต่อเนื่อง กำลังซื้อของลูกค้าลดลง โดยคนมักเลือกสินค้าราคาถูกๆเป็นหลัก ประกอบกับจำนวนคนที่มาเดินซื้อสินค้าทั้งคนไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ย่านจตุจักรลดลงอย่างมาก เนื่องจากมีแหล่งขายสินค้าประเภทเดียวกับจตุจักรมีจำนวนเพิ่มขึ้นทั้งในรูปแบบของงานแสดงสินค้าต่างๆ และตลาดนัด ทำให้คนซื้อมีแหล่งทางเลือกในการไปซื้อสินค้ามากขึ้น รวมทั้งจำนวนนักท่องเที่ยวก็ลดลงเป็นอย่างมากในช่วงฤดูฝน นอกจากนี้ผู้ประกอบการยังเห็นว่าค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจทุกอย่างมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และยังคงขายสินค้าได้น้อยลง รายได้ลดลง อัตรากำไรลดลงไปมากอีกด้วย
- 3) ในไตรมาสที่ 3/56 ความเห็นด้านปัญหาของผู้ประกอบการที่ชัดเจนเป็นเรื่องกำลังซื้อของลูกค้าที่น้อยลง คนซื้อของน้อยลง ทำให้ขายของได้น้อยลง ประกอบกับจำนวนคนที่มาเดินซื้อสินค้าทั้งคนไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ย่านจตุจักรลดลงอย่างมาก เนื่องจากมีแหล่งขายสินค้าประเภทเดียวกับจตุจักรมีจำนวนเพิ่มขึ้นทั้งในรูปแบบของงานแสดงสินค้าต่างๆ และตลาดนัด ทำให้คนซื้อมีแหล่งทางเลือกในการไปซื้อสินค้ามากขึ้น รวมทั้งต้นทุนการผลิตสินค้าเพิ่มขึ้น ค่าวัสดุดิบแพงขึ้น ต้นทุนสินค้าที่นำมาขายปรับตัวสูงขึ้นอีกด้วย

โดยรายละเอียดของประเด็นปัญหาของผู้ประกอบการในย่านการค้าจตุจักร ที่สำรวจได้ ในแต่ละไตรมาสแสดงในตารางที่ 2-17, 2-18 และ 2-19 ดังนี้

ตารางที่ 2-17 ปัญหาในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในย่านการค้าตุจจักร ในไตรมาสที่ 1/56

ปัญหาหลักๆในการดำเนินการในไตรมาสที่ 1/56	จำนวน	สัดส่วน
1) เศรษฐกิจไม่ดี กำลังซื้อของลูกค้าลดลง มีคนมาเดินซื้อสินค้าที่ตุจจักรลดลงมาก ทำให้ขายของได้น้อยลง รายได้และกำไรลดลงมาก	127	66.49%
2) ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น จากการเพิ่มราคาน้ำมัน ค่าขนส่ง ทำให้ต้นทุนเพิ่มขึ้น	20	10.47%
3) ค่าเงินบาทแข็งทำให้ลูกค้าต่างประเทศไม่ซื้อ หรือสั่งสินค้าน้อยลง	9	4.71%
4) เงินทุนหมุนเวียนไม่ค่อยเพียงพอ	9	4.71%
5) คู่แข่งทางการค้าเพิ่มมากขึ้น ทำให้แย่งกันลดราคา	9	4.71%
6) ค่าเช่า และค่าส่วนกลางเพิ่มขึ้น	6	3.14%
7) ขาดแคลนแรงงาน	6	3.14%
8) อื่นๆ เช่น ที่จอดรถน้อย การขนส่งสินค้าไม่สะดวก เป็นต้น	5	2.62%
รวม	191	100.00%

หมายเหตุ เฉพาะผู้ประกอบการที่เต็มใจระบุปัญหา

ตารางที่ 2-18 ปัญหาในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในย่านการค้าตุจจักร ในไตรมาสที่ 2/56

ปัญหาหลักๆในการดำเนินการในไตรมาสที่ 2/56	จำนวน	สัดส่วน
1) เศรษฐกิจไม่ดี กำลังซื้อลดลง คนจับจ่ายน้อยลง คนเลือกแต่สินค้าถูกๆ	102	24.52%
2) จำนวนคนมาเดินตลาดตุจจักร และ JJ Mall ลดลงมาก	84	20.19%
3) ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจสูงขึ้น ครอบคลุม ค่าจ้างพนักงานสูงขึ้น ค่าต้นทุนสินสูงขึ้นไป ค่าขนส่งสูงขึ้น ฯลฯ	68	16.35%
4) มีคู่แข่งกันมาก แย่งกันลดราคา มีการลอกเลียนแบบสินค้าที่นำมาขายกัน	34	8.17%
5) ยอดขายลดลง	21	5.05%
6) การเมืองไม่นิ่ง ต่างชาติขาดความเชื่อมั่นในการมาเที่ยว	19	4.57%
7) การบริหารจัดการในตุจจักรไม่ดีพอทำให้มีปัญหาด้าน ที่จอดรถ การรักษาความปลอดภัย ความปลอดภัย ฯลฯ	17	4.09%
8) ช่วง Low season ฝนตก ลมแรง อากาศแปรปรวน	14	3.37%
9) ขาดสภาพคล่อง ไม่สามารถเข้าหาแหล่งทุนได้	13	3.13%
10) อัตรากำไรน้อยลง หรือเริ่มขาดทุน	12	2.88%
11) ค่าเงินบาทแข็ง ต่างชาติซื้อลดลง	5	1.20%
12) มีของนำเข้าจากจีน เกาหลี มามาก ราคาต่ำ แย่งตลาดของไทย	4	0.96%
13) ห้างหรือเจ้าของพื้นที่ในย่านการค้าไม่ประชาสัมพันธ์ย่านการค้าดีพอ คนจึงมาเที่ยวน้อย	4	0.96%

ตารางที่ 2-18 ปัญหาในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในย่านการค้าจตุจักร ในไตรมาสที่ 2/56 (ต่อ)

ปัญหาหลักๆในการดำเนินกิจการในไตรมาสที่ 2/56	จำนวน	สัดส่วน
14) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจเพิ่มขึ้น	3	0.72%
15) มีการจัดงานแฟร์บ่อยเกินไป มีตลาดนัดขายสินค้าบ่อยๆ	3	0.72%
16) มีวันหยุดมาก คนมักไปเที่ยวหรือกลับต่างจังหวัดกัน	3	0.72%
17) จตุจักรขาดการส่งเสริมจากภาครัฐอย่างจริงจัง	2	0.48%
18) ปัญหาอื่นๆ	8	1.92%
- การค้าทางอินเทอร์เน็ตส่งผลกระทบต่อขาย		
- สินค้าเฉพาะกลุ่มขายยาก ไม่มีกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน ไม่มีลูกค้าใหม่ๆ		
- ลูกค้านำเข้าต่อราคามาก		
- สินค้าขาดตลาด ยกเลิกการผลิต		
- สินค้าค้างสต็อกเยอะสินค้าเสียหาย		
รวมจำนวนปัญหา	416	100.00

หมายเหตุ ผู้ประกอบการระบุปัญหามากกว่า 1 ประเด็นต่อราย

ตารางที่ 2-19 ปัญหาในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในย่านการค้าจตุจักร ในไตรมาสที่ 3/56

ปัญหาหลักๆในการดำเนินกิจการในไตรมาสที่ 3/56	จำนวน	สัดส่วน
1) กำลังซื้อของลูกค้าน้อยลง คนซื้อของน้อยลง ทำให้ขายของได้น้อยลง	98	21.26%
2) คนเดินจตุจักรน้อยลง	86	18.66%
3) ต้นทุนการผลิตสินค้าเพิ่มขึ้น ค่าวัตถุดิบแพงขึ้น ต้นทุนสินค้าที่นำมาขายปรับตัวสูงขึ้น	76	16.49%
4) ภาวะเศรษฐกิจไม่ดี ค่าครองชีพสูง คนลดการบริโภค	64	13.88%
5) ค่าใช้จ่ายในการทำธุรกิจโดยรวมเพิ่มขึ้น	47	10.20%
6) คู่แข่งขันมีมาก มีการตัดราคาสินค้ากัน เพื่อแย่งลูกค้า	30	6.51%
7) ขาดเงินทุนหมุนเวียนในการทำธุรกิจ	17	3.69%
8) อากาศแปรปรวน ทำให้คนมาน้อยลง	9	1.95%
9) ขาดแคลนแรงงาน	9	1.95%
10) สาธารณูปโภค	7	1.52%
11) ปัญหาทางการเมือง	6	1.30%
12) ค่าเงินบาทแข็งค่า ทำให้ขายสินค้ากับต่างชาติได้น้อยลง	3	0.65%
13) มีการขยายตัวของห้างสรรพสินค้า ทำให้ขายของได้น้อยลง	2	0.43%
14) อื่นๆ	7	1.52%
รวม	461	100.00%

หมายเหตุ ผู้ประกอบการระบุปัญหามากกว่า 1 ประเด็นต่อราย

2.5 วิธีการแก้ไขปัญหาของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร ที่ผ่านมาในไตรมาสที่ 1/56 (Q1/56) 2/56 (Q2/56) และวิธีการแก้ไขปัญหาในไตรมาสที่ 3/56 (Q3/56)

ในไตรมาสที่ 1/56 จากปัญหาหลักๆของผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร ที่มีลูกค้าน้อยลงอย่างมากจนทำให้ขายสินค้าได้น้อยลงและรายได้รวมทั้งกำไรลดลงนั้น ในด้านการแก้ไขปัญหาของ SMEs ที่ผ่านมาใน Q1/2556 ที่สำคัญที่สุดมีเพียง 4 ประเด็น คือ

- 1) การหาสินค้าอื่นๆที่ราคาไม่แพงมาขายเพิ่มเติมจากเดิม เพื่อดึงดูดผู้ซื้อที่มีจำนวนลดลงอย่างมาก
- 2) ใช้โปรโมชั่นลดราคาสินค้า เพื่อแข่งขันกับผู้ค้ารายอื่นๆที่ก็ใช้วิธีลดราคาเช่นเดียวกัน
- 3) ประหยัดต้นทุนในการดำเนินการทุกอย่าง ค่าขนส่ง ค่าโสหุ้ยต่างๆ
- 4) กู้เงินหาหาเงินทุนจากที่อื่นๆทั้งในระบบและนอกระบบมาเสริมในการดำเนินการ เพื่อนำมาหมุนเวียนในกิจการ

ในไตรมาสที่ 2/56 ตามที่ในภาพรวมนั้นภาวะเศรษฐกิจก็ยังไม่ดีขึ้น โดยปัญหาหลักๆของผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร ยังคงมีที่มีลูกค้าน้อยลงอย่างมาก ประกอบกับกำลังซื้อลดลง คนจับจ่ายน้อยลง คนเลือกของถูกๆมากขึ้น ซึ่งคู่แข่งมีมาก และแข่งขันลดราคา มีการลอกเลียนแบบสินค้าที่นำมาขายกันไปมา นอกจากนี้ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจยังสูงขึ้น ขายสินค้าได้น้อยลงและรายได้รวมทั้งอัตรากำไรลดลงด้วยเช่นกันนั้น ในด้านการแก้ไขปัญหาของ SMEs ที่ผ่านมาใน Q2/56 มีวิธีการที่ค่อนข้างหลากหลายมาก เพื่อให้สามารถประคับประคองกิจการให้อยู่รอดไปได้ โดยที่สำคัญๆ คือ

- 1) ลดราคาสินค้า เพื่อให้ขายได้ก่อน จะได้มีเงินหมุนในกิจการ
- 2) ประหยัดค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจ ตัดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นออก
- 3) ปรับเปลี่ยนสินค้าที่นำมาขายให้ตรงตามความต้องการของตลาด เช่น เน้นขายสินค้าคุณภาพดี หาสินค้าคุณภาพดีราคาไม่สูงมาขาย เพิ่มความหลากหลายของสินค้า นำสินค้าใหม่เข้ามาขายแทนสินค้าเดิมๆ หาสินค้าที่แตกต่างจากคู่แข่งมาขาย ฯลฯ
- 4) ปรับวิธีการในการทำการตลาดใหม่ๆ เช่น หาช่องทางการขายใหม่ๆ หาฐานลูกค้าใหม่ๆ เช่น การออกบูธงานแสดงสินค้า การวิ่งขายตรง กระจายสินค้าหลายๆแห่งเช่นการออกงานแสดงสินค้านร่วมด้วย การปรับปรุงหน้าร้านให้น่าสนใจ การรักษาลูกค้าเก่าไว้ก่อน การทำ Promotion รูปแบบใหม่ๆ การหาวิธีการประชาสัมพันธ์สินค้า ฯลฯ
- 5) ทำใจรับสภาพกับเศรษฐกิจที่ไม่ดี โดยประคับประคองกิจการไว้ก่อน ไม่มีการขยายกิจการใดๆ รอเศรษฐกิจให้กลับมาดีขึ้น
- 6) ปรับวิธีการบริหารจัดการธุรกิจ เช่น พยายามระบายสินค้าในสต็อกให้มาก ลดการสต็อกสินค้า สั่งสินค้าที่ละน้อยขึ้นมาขาย ลดการลงทุนเพิ่ม หาแหล่งสินค้าต้นทุนต่ำ
- 7) ปรับรูปแบบวิธีการขายหน้าร้านทุกรูปแบบ เช่น การต้อนรับลูกค้าดีขึ้น เชิญชวนให้เข้าร้าน เน้นการบริการให้ประทับใจ ลูกค้า สร้างจุดขายให้สินค้าที่มีอยู่เดิมโดยการทำบรรจุภัณฑ์ใหม่ ฯลฯ

ในไตรมาสที่ 3/56 ตามที่ในภาพรวมนั้นภาวะเศรษฐกิจก็ยังไม่ดีขึ้น โดยปัญหาหลักๆของผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร ยังคงเป็นปัญหาลูกค้าสั่งซื้อของลูกค้าน้อยลง คนซื้อของน้อยลง ทำให้ขายของได้น้อยลง ประกอบกับจำนวนคนที่มาเดินซื้อสินค้าทั้งคนไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ย่านจตุจักรลดลงอย่างมาก เนื่องจากมีแหล่งขายสินค้าประเภทเดียวกับจตุจักรมีจำนวนเพิ่มขึ้นทั้งในรูปแบบของงานแสดงสินค้าต่างๆ และตลาดนัด ทำให้คนซื้อมีแหล่งทางเลือกในการไปซื้อสินค้ามากขึ้น รวมทั้งต้นทุนการผลิตสินค้าเพิ่มขึ้น ค่าวัตถุดิบแพงขึ้น ต้นทุนสินค้าที่นำมาขายปรับตัวสูงขึ้นอีกด้วย ดังนั้นการแก้ไขปัญหาของ SMEs ที่ผ่านมาใน Q3/56 มีวิธีการที่ค่อนข้างหลากหลายมาก เพื่อให้สามารถประคับประคองกิจการให้อยู่รอดไปได้ โดยที่สำคัญๆ คือ

- 1) จัดโปรโมชั่น ลดราคาสินค้า เพื่อให้สามารถมีเงินมาหมุนเวียนในกิจการ
- 2) ลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจต่างๆ
- 3) ลดทุนในการดำเนินกิจการ ลดการผลิตสินค้า ลดการสต็อกสินค้า
- 4) ผลิตสินค้าแบบใหม่ๆ ให้ตรงกับความต้องการของตลาด หรือหาธุรกิจใหม่ๆเสริม

โดยรายละเอียดของประเด็นการแก้ไขปัญหาของผู้ประกอบการ แสดงในตารางที่ 2-20 2-21 และ 2-22 ดังนี้

ตารางที่ 2-20 วิธีการแก้ไขปัญหาในระยะสั้นของกิจการ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร ในไตรมาสที่ 1/56

วิธีการแก้ไขปัญหาในระยะสั้นในไตรมาสที่ 1/56	จำนวน	สัดส่วน (%)
1) ราคาสินค้าอื่นๆที่มีราคาไม่แพงมาขายเพิ่มเติมจากเดิม เพื่อดึงดูดผู้ซื้อ	27	20.77%
2) ใช้โปรโมชั่นลดราคาสินค้า เพื่อแข่งขันกับผู้ค้ารายอื่นๆที่ใช้วิธีลดราคาเช่นเดียวกัน	26	20.00%
3) ประหยัดต้นทุนในการดำเนินการทุกอย่าง	18	13.85%
4) กู้เงินจากที่อื่นๆมาเสริมในการดำเนินกิจการ	17	13.08%
5) ลดการสั่งสินค้าเพื่อมาเก็บเป็นสต็อก ลดการสต็อกสินค้า	15	11.54%
6) ลดพนักงานในร้านลง เจ้าของกิจการมาดูแลร้านเอง	7	5.38%
7) ขยายช่องทางการค้าขาย โดยหาแหล่งขายในอื่นๆเพิ่มเติม	6	4.62%
8) อื่นๆ เช่น ปิดกิจการสาขาอื่นๆในจตุจักรลง เปิดร้านค้าให้ข้าง รักษาฐานลูกค้าประจำไว้ให้ได้ เป็นต้น	14	10.77%
รวม	130	100.00%

หมายเหตุ เฉพาะผู้ประกอบการที่ระบุปัญหา และระบุวิธีการแก้ไขปัญหาของตน

ตารางที่ 2-21 วิธีการแก้ไข้ปัญหาในระยะสั้นของกิจการ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร ไตรมาสที่ 2/56

วิธีการแก้ไข้ปัญหาในระยะสั้นในไตรมาสที่ 2/56	จำนวน	สัดส่วน (%)
1) ลดราคาสินค้า เพื่อให้ขายได้ก่อน จะได้มีเงินหมุนในกิจการ	78	23.56%
2) ประหยัดค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจ ตัดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นออก	53	16.01%
3) ปรับเปลี่ยนสินค้าที่นำมาขายให้ตรงตามความต้องการของตลาด เช่น เน้นขายสินค้าคุณภาพดี หาสินค้าคุณภาพดีราคาไม่สูงมาขาย เพิ่มความหลากหลายของสินค้า นำสินค้าใหม่เข้ามาขายแทนสินค้าเดิมๆ หาสินค้าที่แตกต่างจากคู่แข่งมาขาย ฯลฯ	45	13.60%
4) ปรับวิธีการในการทำการตลาดใหม่ๆ เช่น หาช่องทางการขายใหม่ๆ หาฐานลูกค้าใหม่ๆ เช่น การออกบูธงานแสดงสินค้า การวิ่งขายตรง กระจายสินค้าหลายๆแห่งเช่นการออกงานแสดงสินค้าร่วมด้วย การปรับปรุงหน้าร้านให้น่าสนใจ การรักษาลูกค้าเก่าไว้ก่อน การทำ Promotion รูปแบบใหม่ๆ การหาวิธีการประชาสัมพันธ์สินค้า ฯลฯ	28	8.46%
5) ทำให้รับสภาพกับเศรษฐกิจที่ไม่ดี โดยปรับระดับประกอบกิจการไว้ก่อน ไม่มีการขยายกิจการใดๆ รอเศรษฐกิจให้กลับมาดีขึ้น	21	6.34%
6) ปรับวิธีการบริหารจัดการธุรกิจ เช่น พยายามระบายสินค้าในสต็อกให้มาก ลดการสต็อกสินค้า สั่งสินค้าที่ละน้อยขึ้นมาขาย ลดการลงทุนเพิ่ม หาแหล่งสินค้าต้นทุนต่ำ ฯลฯ	21	6.34%
7) ปรับรูปแบบวิธีการขายหน้าร้านทุกรูปแบบ เช่น การต้อนรับลูกค้าดีขึ้น เชิญชวนให้เข้าร้าน เน้นการบริการให้ประทับใจลูกค้า สร้างจุดขายให้สินค้าที่มีอยู่เดิมโดยการทำบรรจุภัณฑ์ใหม่ ฯลฯ	20	6.04%
8) ปรับวิธีการผลิต (กรณีเป็นผู้ผลิตด้วย) เช่น ผลิตตามคำสั่งซื้อ เพิ่มความหลากหลายผลิตที่ละไม่มาก ผลิตตามกระแสของตลาดที่เปลี่ยนแปลงเร็วขึ้น ลดการผลิตสินค้าที่ขายไม่ดี ฯลฯ	17	5.14%
9) เพิ่มช่องทางการขายสินค้าทางอินเทอร์เน็ต	13	3.93%
10) กู้เงินนอกระบบดอกเบี้ยสูง หาแหล่งเงินกู้อื่นๆ	12	3.63%
11) อดทนและขยันมากกว่าเดิม	11	3.32%
12) แรงงาน ลดพนักงาน ลดการจ้างแรงงาน	5	1.51%
13) อื่นๆ	7	2.11%
รวม	331	100.00%

หมายเหตุ เฉพาะผู้ประกอบการที่ระบุปัญหา และระบุวิธีการแก้ไข้ปัญหาของตน (ตอบได้มากกว่า 1 ปัญหา)

ตารางที่ 2-22 วิธีการแก้ไขปัญหาในระยะสั้นของกิจการ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร ไตรมาสที่ 3/56

วิธีการแก้ไขปัญหาในระยะสั้นในไตรมาสที่ 3/56	จำนวน	สัดส่วน (%)
1) จัดโปรโมชั่น ลดราคาสินค้า เพื่อให้สามารถมีเงินมาหมุนเวียนในกิจการ	76	34.55%
2) ลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจต่างๆ	41	18.64%
3) ลดทุนในการดำเนินกิจการ ลดการผลิตสินค้า ลดการสต็อกสินค้า	34	15.46%
4) ผลิตสินค้าแบบใหม่ๆ ให้ตรงกับความต้องการของตลาด หรือหารธุรกิจใหม่ๆเสริม	31	14.09%
5) ปรึกษาประคองตัวเองให้อยู่รอดให้ได้	13	5.91%
6) หาช่องทางการขายเพิ่ม ประชาสัมพันธ์ช่องทางใหม่ๆ หรือหาลูกค้ากลุ่มใหม่	9	4.09%
7) แก้ปัญหาเฉพาะหน้าให้พออยู่ไปได้	6	2.73%
8) ปรับปรุงการให้บริการ	5	2.27%
9) ลดการจ้างแรงงาน	2	0.91%
10) จัด Grouping สินค้าใหม่	1	0.45%
11) ชะลอการลงทุน	1	0.45%
12) ปรับปรุงภูมิทัศน์ของร้านค้า	1	0.45%
รวม	220	100.00%

หมายเหตุ เฉพาะผู้ประกอบการที่ระบุปัญหา และระบุวิธีการแก้ไขปัญหาของตน

2.6 ความต้องการความช่วยเหลือในระยะสั้นจากภาครัฐ ของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร

ในไตรมาสที่ 1/56 ผู้ประกอบการมีความต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐในการแก้ไขปัญหาในระยะสั้น ที่สำคัญและชัดเจนมีเพียง 2 ประเด็น คือ

- 1) ให้ภาครัฐช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจให้ดีขึ้น เพื่อประชาชนจะได้มีกำลังในการจับจ่ายสินค้ามากขึ้น
- 2) ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติมาท่องเที่ยวและซื้อของในจตุจักรให้มากขึ้น และประชาสัมพันธ์ให้ต่อเนื่องตลอดปี

ส่วนในไตรมาสที่ 2/56 ผู้ประกอบการมีความต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐในการแก้ไขปัญหาในระยะสั้น หลายประเด็นมากขึ้น ที่สำคัญและชัดเจนมี 5 ประเด็น คือ

- 1) แก้ไขเศรษฐกิจให้ดีขึ้น กระตุ้นกำลังซื้อ ลดค่าครองชีพ ไม่ให้ของแพงเกินไป
- 2) รัฐช่วยการโฆษณา ประชาสัมพันธ์จตุจักรอย่างต่อเนื่อง ให้คนไทยและนักท่องเที่ยวมาช้อปปิ้ง
- 3) ภาครัฐ ช่วยเหลือผู้ผลิต ผู้ค้าขนาดเล็กอย่างจริงจังในด้านการพัฒนาความสามารถในการดำเนินธุรกิจ เช่น ดูแลต้นทุนในการค้าขาย ควบคุมค่าพลังงาน ค่าจ้าง ไม่ให้สูงเกินไป ลดภาระค่าภาษีต่างๆ พัฒนาด้านการตลาดของประเทศ ฯลฯ
- 4) สนับสนุนด้านการเงิน สินเชื่อธนาคารดอกเบี้ยต่ำ หาแหล่งทุนให้ มีกองทุนให้ SMEs ลดดอกเบี้ย ผ่อนปรนการชำระหนี้ ฯลฯ
- 5) ผู้บริหารจตุจักรบริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกให้ดีขึ้น เช่น ช่วยแก้ไขเรื่อง ความสะอาด ความปลอดภัย การจราจร ที่จอดรถ ห้องน้ำ รวมทั้งช่วยการจัดการประชาสัมพันธ์ตลาดโดยการจัดงานแสดงสินค้าในตลาด ฯลฯ

ส่วนในไตรมาสที่ 3/56 ผู้ประกอบการมีความต้องการการช่วยเหลือจากภาครัฐในการแก้ไขปัญหาในระยะสั้น หลายประเด็นมากขึ้น ที่สำคัญและชัดเจนมี 5 ประเด็น คือ

- 1) กระตุ้นเศรษฐกิจให้ดีขึ้น
- 2) ลดค่าครองชีพของประชาชน เพื่อให้คนมีเงินเหลือมาซื้อปิ้งมากขึ้น
- 3) ส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น การประชาสัมพันธ์ตลาดนัด การจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้คนมาเดินจตุจักรมากขึ้น
- 4) ควบคุมราคาสินค้าไม่ให้ราคาสูงขึ้นอีกๆ

โดยรายละเอียดของประเด็นความต้องการการช่วยเหลือจากภาครัฐแสดงในตารางที่ 2-23 2-24 และ 2-25 ดังนี้

ตารางที่ 2-23 ข้อเสนอแนะที่ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร ต้องการให้ภาครัฐแก้ไขปัญหา และส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการในระยะสั้น ในไตรมาสที่ 1/56

ประเด็นข้อเสนอแนะในไตรมาสที่ 1/56	จำนวน	สัดส่วน (%)
1) ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจให้ดีขึ้น เพื่อประชาชนจะได้มีรายได้และกำลังในการจับจ่ายสินค้ามากขึ้น	97	53.59%
2) ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติมาท่องเที่ยวและซื้อของในจตุจักรให้มากขึ้น และประชาสัมพันธ์ให้ต่อเนื่องตลอดปี	34	18.78%
3) ควบคุมราคาค่าไฟฟ้า ค่าน้ำมัน อย่าให้มีราคาที่สูงขึ้น	17	9.39%
4) ควบคุมอัตราแลกเปลี่ยน อย่าให้เงินบาทแข็งมากเกินไป เพื่อจะได้ส่งออกสินค้าต่างชาติดีบ้าง	12	6.63%
5) มีปล่อยกู้เงินดอกเบี้ยต่ำ ให้แก่ผู้ค้าขาย	9	4.97%
6) อยากรให้ลดราคาค่าเช่าลง	8	4.42%
7) อื่นๆ เช่น จัดรถโดยสารประจำทางให้ผ่านจตุจักรมากขึ้น รักษาความมั่นคงทางการเมือง เป็นต้น	4	2.21%
รวม	181	100.00%

หมายเหตุ เฉพาะผู้ประกอบการที่ระบุปัญหา และเสนอแนะความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐ

ตารางที่ 2-24 ข้อเสนอแนะที่ SMEs ในย่านการค้าตุจจักร ต้องการให้ภาครัฐแก้ไขปัญหา และส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการในระยะสั้น ในไตรมาสที่ 2/56

ประเด็นข้อเสนอแนะในไตรมาสที่ 2/56	จำนวน	สัดส่วน (%)
1) แก้ไขเศรษฐกิจให้ดีขึ้น เช่น กระตุ้นกำลังซื้อ ลดค่าครองชีพ ไม่ให้ของแพงเกินไป	76	23.03%
2) รัฐช่วยการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ตุจจักรอย่างต่อเนื่อง ให้คนไทยและนักท่องเที่ยวมาหลายๆ	64	19.39%
3) ภาครัฐ ช่วยเหลือผู้ผลิต ผู้ค้าขนาดเล็กอย่างจริงจัง ในด้านการพัฒนาความสามารถในการดำเนินธุรกิจ เช่น ดูแลต้นทุนในการค้าขาย ควบคุมค่าพลังงาน ค่าจ้าง ไม่ให้สูงเกินไป ลดภาระค่าภาษีต่างๆ พัฒนาด้านการตลาดของประเทศ ฯลฯ	57	17.27%
4) สนับสนุนด้านการเงิน เช่น สินเชื่อธนาคารดอกเบี้ยต่ำ หาแหล่งทุนให้ มีกองทุนให้ SMEs ลดดอกเบี้ย ผ่อนปรนการชำระหนี้ ฯลฯ	41	12.42%
5) ผู้บริหารตุจจักรบริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกให้ดีขึ้น เช่น ช่วยแก้ไขเรื่อง ความสะอาด ความปลอดภัย การจราจร ที่จอดรถ ห้องน้ำ รวทั้งช่วยการจัดการประชาสัมพันธ์ตลาดโดยการจัดงานแสดงสินค้าในตลาด ฯลฯ	35	10.61%
6) แก้ไขปัญหาการเมือง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชน และคนต่างชาติที่จะมาท่องเที่ยวไทย	28	8.48%
7) ผู้บริหารตุจจักร ช่วยลดค่าเช่าแผงค้าลงมา เพื่อช่วยลดต้นทุนในการทำธุรกิจ	21	6.36%
8) อื่นๆ	8	2.42%
รวม	330	100.00%

หมายเหตุ เฉพาะผู้ประกอบการที่ระบุปัญหา และเสนอแนะความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐ (ตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น)

ตารางที่ 2-25 ข้อเสนอแนะที่ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร ต้องการให้ภาครัฐแก้ไขปัญหา และส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการในระยะสั้น ในไตรมาสที่ 3/56

ประเด็นข้อเสนอแนะในไตรมาสที่ 3/56	จำนวน	สัดส่วน (%)
1) กระตุ้นเศรษฐกิจให้ดีขึ้น	41	18.39%
2) ลดค่าครองชีพของประชาชนลง	38	17.04%
3) ส่งเสริมการท่องเที่ยว ให้คนมาจตุจักรมากขึ้น	25	11.21%
4) ควบคุมราคาสินค้าอย่าให้สูงขึ้นเรื่อยๆ	23	10.31%
5) ระวังปัญหาการเมือง	21	9.42%
6) สนับสนุนแหล่งเงินกู้ ดอกเบี้ยต่ำ	18	8.07%
7) แก้ไขปัญหาระบบสาธารณสุขโรคต่างๆ ในย่านจตุจักร	12	5.38%
8) ส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs อย่างจริงจัง	10	4.48%
9) ลดค่าเช่า	7	3.14%
10) ควบคุมผู้ปล่อยเช่าช่วง	6	2.69%
11) ขยายระยะเวลาสัญญาเช่าพื้นที่	5	2.24%
12) แก้ไขปัญหาการจราจรติดขัดในย่านการค้า	4	1.79%
13) ประชาสัมพันธ์ร้านค้าต่างๆในจตุจักร	4	1.79%
14) ลดภาษีนำเข้าสินค้าต่างๆ	4	1.79%
15) ควบคุมจำนวนร้านที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน	2	0.90%
16) จัดระเบียบตลาดนัดจตุจักร	1	0.45%
17) รักษาเอกลักษณ์ของจตุจักร ให้เป็นตลาดกลางแจ้ง	1	0.45%
18) ศึกษาปัญหาและวิธีการแก้ไขที่คนไม่มาเดินจตุจักร	1	0.45%
รวม	223	100.00%

หมายเหตุ เฉพาะผู้ประกอบการที่ระบุปัญหา และเสนอแนะความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐ

2.7 การสำรวจความคิดเห็นของผู้ที่เข้ามาซื้อสินค้าในย่านการค้าจตุจักร ถึงปัจจัยที่ทำให้ไม่อยากเข้ามาซื้อสินค้าในย่านการค้าจตุจักรอีก

ในไตรมาสที่ 3/56 นั้นคณะสำรวจได้มีการสอบถามความคิดเห็นจากผู้บริโภคทั่วไปที่เข้ามาเดินจับจ่ายสินค้าในย่านการค้าจตุจักร จำนวน 193 คน โดยให้แสดงความคิดเห็นต่อสาเหตุที่ทำให้ผู้ซื้อไม่อยากเข้ามาจับจ่ายซื้อสินค้าในย่านการค้าจตุจักรอีก ซึ่งพบเหตุผลที่สำคัญๆ ดังนี้

- 1) ผู้คนประหยัด ลดการใช้จ่ายในสินค้าที่ไม่จำเป็นลง เนื่องจากเศรษฐกิจไม่ดี ต้องสำรองเงินไว้ใช้จ่ายจำเป็น
- 2) สินค้าที่จตุจักร ตอนนี้เป็นสินค้าทั่วไป ที่สามารถหาซื้อที่ไหนก็ได้
- 3) สาธารณูปโภคไม่พร้อม เช่น ที่จอดรถน้อย ห้องน้ำไม่มีความสะอาด ฯลฯ

สาเหตุที่ไม่ต้องการมาซื้อสินค้าในย่านการค้าจตุจักร	จำนวน	สัดส่วน (%)
1) ผู้คนประหยัด ลดการใช้จ่ายในสินค้าที่ไม่จำเป็นลง	118	42.60%
2) สินค้าที่จตุจักร ตอนนี้เป็นสินค้าทั่วไป ที่สามารถหาซื้อที่ไหนก็ได้	70	25.27%
3) สาธารณูปโภคที่จตุจักรไม่พร้อม เช่น ที่จอดรถน้อย ห้องน้ำไม่มีความสะอาด ฯลฯ	29	10.47%
4) สภาพอากาศ อากาศร้อน ฝนตก	25	9.03%
5) สินค้าราคาแพง	21	7.58%
6) การคมนาคมที่มายังจตุจักรแออัด	4	1.44%
7) ตลาดน้ำกลัว มาเปียะเยอะ	3	1.08%
8) เริ่มขาดความเป็นเอกลักษณ์ของตลาดแล้ว ไม่อยากมาอีก	2	0.72%
9) คุณภาพสินค้าต่ำลง	2	0.72%
10) คนขายมากเกินไป ไม่น่าเดิน	2	0.72%
11) การบริการของคนขายไม่ดี	1	0.36%
รวม	277	100.00%

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 สาเหตุ

2.8 ความคิดเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการตลาดนัดจตุจักร สามารถสรุปประเด็นได้ดังนี้

- 1) การรถไฟแห่งประเทศไทย มีแนวทางในการบริหารจัดการตลาดนัดจตุจักร ดังนี้
 - (1) จัดระเบียบร้านค้าและร้านค้าแผงลอยที่อยู่ในตลาดนัดจตุจักร โดยห้ามล้ำแนวเส้นที่กำหนดไว้บริเวณพื้นผิวจราจรในตลาดนัดจตุจักร เพื่อเป็นที่จอดรถและการสัญจรของรถที่วิ่งเข้าออก
 - (2) ห้ามหาบเร่แผงลอย แผงเร่ หรือรถเข็นที่ไม่ได้รับการอนุญาต เข้ามาขายสินค้าในตลาดนัดจตุจักร
 - (3) ประสานเจ้าหน้าที่จราจรดูแลอำนวยความสะดวกให้แก่รถที่เข้ามาใช้บริการที่ตลาดนัดจตุจักร
 - (4) ปรับโฉมตลาดนัดจตุจักร โดยการปูพื้น เพิ่มป้ายสัญลักษณ์บอกทาง รวมทั้งติดตั้งวัสดุต่างๆ ตกแต่งเพื่อให้เกิดความสวยงาม
 - (5) จัดโซนร้านค้าเพื่อให้นักท่องเที่ยวสะดวกในการเลือกเดินซื้อหาสินค้า
 - (6) ปรับปรุงถนนทางเดินภายนอกและภายในซอยโครงการต่าง ๆ
 - (7) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ระบบระบายน้ำป้องกันน้ำท่วมขัง การบำบัดน้ำเสียก่อนลงท่อ รวมถึงการปรับปรุงตัวอาคารโดยเฉพาะหลังคาในทุกโครงการ
 - (8) เพิ่มการติดไฟฟ้าส่องสว่าง กล้องวงจรปิด พร้อมทั้งจ้างเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ตำรวจทั้งในและนอกเครื่องแบบ ประจำตามจุดต่างๆ

- 2) สมาคมผู้ค้าตลาดนัดจตุจักร มีข้อเรียกร้องเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการตลาดนัดจตุจักร ดังนี้
 - (1) เน้นความเป็นเอกลักษณ์ของตลาดนัดไทย
 - (2) สุขลักษณะด้านความโปร่งโล่ง อากาศถ่ายเท
 - (3) พื้นคอนกรีต ปูกระเบื้อง สะดวกในการเดิน ไม่หลงทาง โดยมีเครื่องหมายที่พื้นถนน
 - (4) ชุมน้ำดื่มที่ถูกต้องอนามัย สวยงาม นิ่งสบาย
 - (5) ภาพลักษณ์เป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงาม ไม่มีการตั้งสินค้ารูก้าทางเดิน คนเดินเลือกซื้อสินค้าได้สะดวก
 - (6) ห้องน้ำติดแอร์ สะอาด ทันสมัย
 - (7) จัดให้เหมาะกับการเป็นสถานที่พักผ่อน สันทนาการ และนัดพบกันระหว่างครอบครัวและญาติมิตร
 - (8) พัฒนาสู่ถนนคนเดินที่แท้จริง สำหรับนักท่องเที่ยวทั้งที่เป็นคนต่างประเทศและคนไทย
 - (9) พัฒนาให้ไปสู่ตลาดทั้งอาทิตย์ และตลาดยามค่ำตามที่คุณค้ามีส่วนร่วมวางแผนกับการรถไฟฯ สู่ทิศทางที่ต้องการร่วมกัน
 - (10) การรถไฟฯ ควรจัดหาที่จอดรถของลูกค้าให้เดินทางไปมาในตลาดโดยสะดวกและใกล้ที่สุด
 - (11) ดูแลรักษาความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินของผู้ค้า และลูกค้าเป็นประการสำคัญอันดับแรกๆ
 - (12) จัดโซนร้านค้าของสินค้าแต่ละประเภทให้ชัดเจน
 - (13) ขยายระยะเวลาสัญญาเช่าแผงค้าจาก 2 ปี เป็น 5 ปี

นอกจากนั้น ดร.ชาตรี โสภณบรรณารักษ์ นายกสมาคมผู้ค้าตลาดนัดจตุจักร ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ตลาดนัดจตุจักรต้องตอบโจทย์ผู้บริโภค ว่าเขาต้องการซื้ออะไร เพื่อผู้ค้าจะได้ออกแบบสินค้าและบริการให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค โดยจะต้องแทรกเอกลักษณ์วิถีไทยเข้าไปในผลิตภัณฑ์นั้นๆ ด้วย

บทที่ 3

การศึกษาและจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจและสมการ

พยากรณ์ความอยู่รอดของธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัดเชียงใหม่

การศึกษาในบทนี้ได้มีแนวทางในการประยุกต์ใช้ทฤษฎีและกระบวนการในการศึกษาวิเคราะห์และรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง SMEs เช่นเดียวกันกับที่ดำเนินการในย่านการค้าจตุจักร เพียงแต่ได้มีขั้นตอนในการดำเนินการในส่วนของการศึกษาและจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจและสมการพยากรณ์ความอยู่รอดของธุรกิจของ SMEs ไปพร้อมๆกันโดยการสำรวจผู้ประกอบการในย่านการค้าเป้าหมายจำนวน 300 กิจการ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระที่เกี่ยวข้องที่ใช้ในการวิเคราะห์ดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจของ SMEs รอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัดเชียงใหม่

ได้มีการศึกษาตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมดที่อาจมีผลต่อสถานการณ์และสถานะความอยู่รอดของธุรกิจ ในย่านการค้าเช่นเดียวกับที่ดำเนินการในย่านการค้าจตุจักร

โดยตัวแปรต่างๆ ที่จะใช้วัดสถานะความอยู่รอดของธุรกิจของ SMEs ในพื้นที่ย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัดเชียงใหม่ มีความแตกต่างกันบ้างกับของย่านการค้าจตุจักร โดยสามารถแจกแจงตัวแปรที่สำคัญประมาณ 26 ตัวแปรได้ดังนี้

- 1) ประสบการณ์หรือความยาวนานในการทำธุรกิจ ในย่านการค้า
- 2) พื้นเพของเจ้าของกิจการ เช่น คนในท้องถิ่น คนต่างถิ่น
- 3) มูลค่าทุนหมุนเวียน ในการดำเนินกิจการ
- 4) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร
- 5) อัตราดอกเบี้ยของบัตรเครดิต
- 6) อัตราดอกเบี้ยของเงินกู้เงินนอกระบบ
- 7) % ของกำไรสุทธิ ที่ได้จากการขายต่อเดือน
- 8) % ยอดขายปลีก จากลูกค้ารายย่อยท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ในแต่ละเดือน
- 9) % ยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวไทยชาจรประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน
- 10) % ยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวต่างชาติประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน
- 11) % ยอดขาย จากลูกค้าประเภทขายส่งในท้องถิ่นและจังหวัดใกล้เคียง
- 12) % ยอดขาย จากการขายประเภทส่งออก
- 13) จำนวนลูกค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน
- 14) ค่าจ้างแรงงานรายวัน
- 15) ค่าจ้างพนักงานต่อเดือน
- 16) ค่าเช่าแผงค้าหรือร้านค้าต่อเดือน
- 17) ค่าไฟฟ้าต่อเดือน
- 18) ค่าขนส่งต่อเดือน
- 19) ค่าบำรุงอื่นๆ เช่น ค่าเก็บขยะ หรืออื่นๆ
- 20) จำนวนที่จอดรถในย่านการค้าสำหรับลูกค้า
- 21) จำนวนห้องน้ำที่ให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการในย่านการค้า
- 22) จำนวนร้านอาหารที่ให้บริการแก่ลูกค้าในย่านการค้า
- 23) จำนวนวันหยุดนักขัตฤกษ์หรือวันหยุดยาวประจำปี

- 24) ช่วงระยะเวลาของสัญญาเช่าพื้นที่
- 25) การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวย่านการค้าของภาครัฐ
- 26) สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง

โดยตัวแปรอิสระดังกล่าวนี้ ได้ถูกนำไปใช้ในการจัดทำแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัดเชียงใหม่ (ตามแบบสอบถามที่แสดงในภาคผนวก ก-2)

3.2 กรอบประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่จะใช้ในการสำรวจผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย

ประชากรผู้ประกอบการ SMEs และ micro enterprises ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไยในรัศมีประมาณ 1-2 กิโลเมตร ซึ่งเป็นศูนย์รวมการค้าหลักของจังหวัดเชียงใหม่ทั้งกลางวันและกลางคืน มีประมาณกว่า 10,000 ราย ดังนั้นในการกำหนดจำนวนตัวอย่างที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการสำรวจ โดยใช้ Yamane Model ที่ระดับความเชื่อมั่น 90% (ระดับความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 10%) โดยจำนวนตัวอย่างที่เหมาะสมคือไม่น้อยกว่า 286 ตัวอย่าง โดยพยายามให้มีการกระจายสัดส่วนของตัวอย่างเพื่อให้ครอบคลุมตามประเภทสินค้า หลักๆซึ่งมีประมาณ 8 กลุ่มหลัก โดยกระจายกลุ่มสินค้าละประมาณ 30-40 ตัวอย่าง ดังนี้

ตารางที่ 3-1: จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจ จำแนกตามกลุ่มธุรกิจ

	กลุ่มสินค้า	จำนวนตัวอย่างที่คาดหวัง	จำนวนตัวอย่างที่สำรวจได้
1	สินค้าศิลปะ หัตถกรรม และของที่ระลึก	~40	34
2	สินค้ากลุ่มผลิตผลทางการเกษตร เช่น ผัก ผลไม้ ดอกไม้	~40	44
3	ผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป และเกษตรแปรรูป	~40	40
4	สินค้ากลุ่มอุปโภค เช่น เครื่องสำอาง ของใช้ในครัวเรือน เครื่องครัว	~40	37
5	สินค้าแฟชั่น เช่น เสื้อผ้าและเครื่องประดับ นาฬิกา แว่นตา กิฟช๊อป ฯลฯ	~40	48
6	สินค้ากลุ่มของตกแต่งบ้าน และเฟอร์นิเจอร์	~40	42
7	สินค้าที่นำไปสนับสนุนการผลิตต่อ เช่น ผ้าผืน กระดุม ชิบ บรรจุภัณฑ์พลาสติกต่างๆ	~30	25
8	กลุ่มธุรกิจบริการอื่นๆ เช่น ร้านหนังสือ ร้านอาหาร ร้านเสริมสวย ร้านทอง	~30	38
	รวมทั้งหมด	300	308

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจผู้ประกอบการในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อคัดเลือกตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์สถานการณ์เศรษฐกิจหรือสถานะการอยู่รอดของธุรกิจในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัดเชียงใหม่

ในการศึกษาตัวแบบที่จะใช้ในการวิเคราะห์และพยากรณ์ตัวชี้วัดด้านสถานการณ์หรือสถานะของเศรษฐกิจในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัดเชียงใหม่ มีตัวแปรที่สำคัญทั้งสิ้น 26 ตัวแปร ที่ใช้ในการสร้างเป็นแบบสอบถามและนำไปทำการสำรวจกับผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้า โดยผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้คะแนนระดับความคิดเห็นต่อประเด็นต่างๆ ซึ่งในที่นี้จะเรียกว่า “ตัวแปร” ในการส่งผลการอยู่รอดของธุรกิจของผู้ประกอบการในย่านการค้า จำนวน 26 ตัวแปร โดยหลักการให้คะแนนเป็นดังนี้

ระดับการให้คะแนนเรียงลำดับจาก 1 -10 โดย คะแนน 1 หมายถึงตัวแปรนั้นส่งผลต่อการอยู่รอดของธุรกิจน้อยที่สุด และคะแนนที่มากขึ้นหมายถึงตัวแปรนั้นส่งผลต่อการอยู่รอดมากขึ้นไปเรื่อยๆ จนถึงคะแนน 10

นอกจากนี้พบว่าจากการสำรวจผู้ประกอบการส่วนหนึ่งให้ความเห็นว่าบางตัวแปรไม่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจของเขา เหล่านั้นเลย จะมีการให้คะแนนเป็น 0

เช่น หากผู้ประกอบการใช้เงินทุนส่วนตัวในการดำเนินธุรกิจเท่านั้น ตัวแปรที่จะไม่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการเลย คือ ตัวแปร ดังนี้

- อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร
- อัตราดอกเบี้ยของบัตรเครดิต
- อัตราดอกเบี้ยของเงินกู้เงินนอกระบบ

หรือหากผู้ประกอบการดำเนินกิจการโดยมีตลาดค้าปลีกในท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่เพียงอย่างเดียว ตัวแปรที่จะไม่เกี่ยวข้องกับเขาเลย เช่น

- % ยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวไทยชาวจังหวัดน่านที่ท่องเที่ยวในแต่ละเดือน
- % ยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวต่างชาติประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน
- % ยอดขาย จากลูกค้าประเภทขายส่งในท้องถิ่นและจังหวัดใกล้เคียง
- % ยอดขาย จากการขายประเภทส่งออก

จากข้อมูลของตัวแปรทั้งหมดจำนวน 26 ตัวแปรที่ทำการสำรวจนั้น เมื่อนำมาทำการวิเคราะห์เพื่อสร้างตัวแบบในการพยากรณ์สถานการณ์เศรษฐกิจในย่านการค้า โดยเป็นการวิเคราะห์ปัจจัยเพื่อศึกษาว่าตัวแปรอิสระที่เก็บรวบรวมมาทั้ง 26 ตัวแปรนั้น ตัวแปรใดสามารถจัดอยู่ในกลุ่มเดียวกันได้บ้าง เพื่อจะได้ทำการศึกษาต่อไปว่าตัวแปรใดมีความสำคัญต่อการอยู่รอดของผู้ประกอบการมากที่สุดเรียงลงไปตามลำดับ เนื่องจากในการวิเคราะห์ปัจจัยนั้น ตัวแปรที่ถูกจัดอยู่ในปัจจัยที่ 1 จะเป็นตัวแปรกลุ่มที่มีความสำคัญต่อการอยู่รอดของผู้ประกอบการมากที่สุด และตัวแปรที่อยู่ในปัจจัยที่ 2 ก็จะเป็นตัวแปรกลุ่มที่มีความสำคัญต่อการอยู่รอดของผู้ประกอบการเรียงลำดับลงไปเรื่อยๆ ดังนั้นการวิเคราะห์ปัจจัยจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งเพื่อเป็นประโยชน์ในการนำผลการวิเคราะห์ไปใช้ในการวางแผนเพื่อแก้ปัญหาให้กับ SMEs ในย่านการค้าต่อไปได้ ในการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพื่อจัดกลุ่มตัวแปรนั้นจะมีหลักดังนี้

- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรคู่ใดมีค่าใกล้ +1 หรือ -1 แสดงว่าตัวแปรคู่นั้นมีความสัมพันธ์กันมาก ควรอยู่ใน Factor เดียวกัน
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรคู่ใดมีค่าใกล้ศูนย์ แสดงว่าตัวแปรคู่นั้นไม่มีความสัมพันธ์หรือมีความสัมพันธ์กันน้อยมาก ควรอยู่คนละ Factor
- ถ้ามีตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นเลยหรือมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นๆที่เหลือน้อยมาก ควรตัดตัวแปรนั้นออกจากการวิเคราะห์

นอกจากพิจารณาความสำคัญของตัวแปรที่มีผลกระทบต่ออยู่รอดของธุรกิจแล้ว การวิเคราะห์ปัจจัยยังสามารถลดความสัมพันธ์กันเองของตัวแปรอิสระ ซึ่งจะส่งผลต่อความแม่นยำในการสร้างตัวแบบพยากรณ์ในลำดับถัดไปด้วย ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

ดังนั้น การวิเคราะห์ในขั้นแรกจึงต้องทำการวิเคราะห์ปัจจัยสำหรับตัวแปรจำนวน 26 ตัวแปร โดยใช้ค่าสังเกตหรือจำนวนร้านค้าที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 ร้านค้า ซึ่งได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ค่าที่อยู่ในแถว Correlation คือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละคู่ ส่วนค่าสถิติที่อยู่ในแถว p-value บอกถึงค่าความน่าจะเป็นที่จะปฏิเสธหรือยอมรับสมมติฐานหลัก เมื่อเรากำหนดสมมติฐานเป็น

$$H_0 : \rho_{x_i, x_j} = 0, \quad i \neq j$$

$$H_1 : \rho_{x_i, x_j} \neq 0, \quad i \neq j$$

เมื่อ H_0 แทนสมมติฐานหลักที่ต้องการทดสอบ

H_1 แทนสมมติฐานรองที่ขัดแย้งกับสมมติฐานหลัก

ρ_{x_i, x_j} หมายถึงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร X_i และ X_j

ทั้งนี้ อาจเขียนการทดสอบสมมติฐานในรูปแบบอื่นได้ดังนี้

H_0 : ตัวแปร X_i และ X_j ไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_1 : ตัวแปร X_i และ X_j มีความสัมพันธ์กัน

สำหรับการจะยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐานหลัก กำหนดไว้ว่า ถ้าการทดสอบดำเนินการที่ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.05

ถ้าค่า p-value ≥ 0.05 จะยอมรับสมมติฐานหลัก แสดงว่าตัวแปรคู่หนึ่ง ไม่มีความสัมพันธ์กันในทางสถิติ

ถ้าค่า p-value < 0.05 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่าตัวแปรคู่หนึ่ง มีความสัมพันธ์กันในทางสถิติ

ดังนั้น จากตัวอย่างในกรณีนี้ ผู้วิเคราะห์จึงจะต้องหาวิธีแก้ไข เช่น การตัดตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นหลายๆ ออกไป หรือเก็บข้อมูลเพิ่มขึ้น หรือทำการจับกลุ่มตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันเข้าไว้ด้วยกันซึ่งจะเรียกว่าการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis)

สำหรับการศึกษาและจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจ (กรณีย่านการค้า รอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัด เชียงใหม่) ในครั้งนี้ การวิเคราะห์จะทำการแก้ปัญหาการเกิดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยวิธีการวิเคราะห์ปัจจัย เนื่องจากเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัยนี้ นอกจากจะสามารถจัดกลุ่มตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันเข้าไว้ด้วยกันแล้ว ยังสามารถอธิบายได้ว่า ตัวแปรกลุ่มใดหรือตัวแปรใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการอยู่รอดของธุรกิจในย่านการค้าเป้าหมายบ้าง

ในขั้นตอนนี้ ได้ทำการตรวจสอบจากค่าสถิติ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งเป็นค่าที่ใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูล ตัวอย่างที่จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัย โดย

$$KMO = \frac{\sum r_i^2}{\sum r_i^2 + \sum (\text{partial correlation})^2}$$

เมื่อ r คือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ทำให้ค่า $0 \leq KMO \leq 1$

Partial correlation คือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรคู่ใดคู่หนึ่งโดยกำหนดให้ค่าของตัวแปรอื่นๆ คงที่

- ถ้าค่า KMO มีค่าน้อยหรือเข้าสู่ศูนย์ แสดงว่าเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัยไม่เหมาะสมกับข้อมูลที่มีอยู่
- ถ้าค่า KMO มีค่ามากหรือเข้าสู่หนึ่ง แสดงว่าเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัยเหมาะสมกับข้อมูลที่มีอยู่

โดยทั่วไปค่า KMO < 0.5 จะถือว่าข้อมูลที่มีอยู่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัย

จากวิธีข้างต้น จะได้ค่า Bartlett's Test ด้วย ซึ่งจะเป็นค่าที่ตรวจสอบเมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรของประชากรว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ โดยสมมติฐานของการทดสอบคือ

$$H_0 : \rho = 0$$

$$H_1 : \rho \neq 0$$

เมื่อ ρ แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรทุกตัวที่นำมาวิเคราะห์ ความหมายของสมมติฐานของการทดสอบข้างต้นคือ

H_0 : ตัวแปรต่างๆ (X_1, X_2, \dots, X_{26}) ไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_1 : ตัวแปรต่างๆ (X_1, X_2, \dots, X_{26}) มีความสัมพันธ์กัน

ถ้าค่า Sig. < 0.05 แสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กัน

ขั้นที่ 2 การสกัดปัจจัย (Factor Extraction)

เป็นขั้นตอนย่อยของการวิเคราะห์ปัจจัย โดยวัตถุประสงค์ของการสกัดปัจจัยคือการหาจำนวน Factor ที่สามารถใช้แทนตัวแปรเดิมได้ทั้งหมด ซึ่งมีวิธีการทำหลายวิธี ส่วนวิธีที่นิยมทำมากที่สุดคือ วิธี Principal Component Analysis หรือ PCA ในขั้นตอนนี้จะให้ค่า Factor Loading โดยค่าดังกล่าวจะเป็นค่าที่ใช้พิจารณาว่าตัวแปรใดบ้างที่ควรอยู่ใน Factor เดียวกัน ถ้าตัวแปรใดมีค่า Factor Loading เข้าใกล้ +1 หรือ -1 ควรจัดตัวแปรนั้นอยู่ใน Factor ดังกล่าว แต่ถ้าตัวแปรใดมีค่า Factor Loading ที่ค่ากลาง หรือมีค่าอยู่รอบๆ +0.5 หรือ -0.5 ควรมีการหมุนแกนเพื่อจัดตัวแปรเข้ากลุ่มใหม่

ขั้นที่ 3 การหมุนแกน (Factor Rotation)

วัตถุประสงค์ของการหมุนแกนปัจจัย คือ เพื่อให้ค่า Factor Loading ของตัวแปรมีค่ามากขึ้นหรือลดลงจนกระทั่งทราบว่าตัวแปรนั้นควรอยู่ใน Factor ไต หรือไม่ควรอยู่ใน Factor ไต วิธีการหมุนแกนที่นิยมมากที่สุดคือวิธี Varimax

ขั้นที่ 4 การคำนวณค่า Factor Score

เมื่อจัดตัวแปรเข้ากลุ่มจนเหลือไม่กี่กลุ่มหรือไม่กี่ Factor แล้ว จะสามารถคำนวณค่า Factor Score ของแต่ละหน่วยตัวอย่างได้ และนำ Factor Score ของแต่ละ Factor ไปทำการวิเคราะห์ต่อ เช่นนำไปสร้างตัวแบบพยากรณ์ได้นั่นเอง

3.3 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรพยากรณ์สถานการณ์เศรษฐกิจหรือสภาวะการอยู่รอดของธุรกิจในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัดเชียงใหม่

การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาด วโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อคัดเลือกตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์สถานการณ์เศรษฐกิจหรือสภาวะการอยู่รอดของธุรกิจในย่านการค้า มีผลการวิเคราะห์ ดังนี้

3.3.1 การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระจำนวน 26 ตัวแปร

เป็นการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ระหว่างตัวแปรว่ามีความสัมพันธ์กันเองหรือไม่ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ผลการวิเคราะห์ พบว่า ตัวแปรอิสระบางคู่มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง พิจารณาจากค่า p-value ที่มีค่าน้อยกว่า 0.05 เช่น ตัวแปร X1 มีความสัมพันธ์กับตัวแปร X3 ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.295 ค่า p-value เท่ากับ 0.000 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 2 ตัวมีความสัมพันธ์กันในทางสถิติ อย่างไรก็ตามถ้าพิจารณาตัวแปร X1 กับตัวแปร X5 พบว่า ตัวแปร X1 และ X5 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.054 ค่า p-value เท่ากับ 0.346 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 2 ตัวไม่มีความสัมพันธ์กันในทางสถิติ เป็นต้น ดังรูปที่ 1

	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16	X17	X18	X19	X20	X21	X22	X23	X24
X1	Correlation	1	.176 ^{**}	-.001	.081	.054	.001	.154 ^{**}	.164 ^{**}	.078	.004	.163 ^{**}	.102	.138 ^{**}	.018	-.038	-.059	-.013	-.129 ^{**}	-.007	-.059	-.142 ^{**}	-.040	-.048
	P-value		.002	.984	.156	.346	.982	.007	.004	.173	.942	.004	.073	.016	.756	.503	.079	.299	.822	.023	.907	.299	.013	.489
X2	Correlation	.176 ^{**}	1	.295 ^{**}	-.005	.016	.032	.242 ^{**}	.152 ^{**}	.331 ^{**}	-.009	.050	.134 ^{**}	.189 ^{**}	.110	.123 ^{**}	.046	.200 ^{**}	.133 ^{**}	.176 ^{**}	.293 ^{**}	.326 ^{**}	.228 ^{**}	-.058
	P-value	.002		.000	.926	.779	.579	.000	.008	.000	.879	.377	.018	.001	.053	.031	.416	.000	.019	.002	.000	.000	.000	.314
X3	Correlation	-.001	.295 ^{**}	1	-.018	.029	.213 ^{**}	.122 ^{**}	.082	.280 ^{**}	.113 ^{**}	-.024	.057	.165 ^{**}	.145 ^{**}	.200 ^{**}	.160 ^{**}	.149 ^{**}	.129 ^{**}	.139 ^{**}	.346 ^{**}	.257 ^{**}	.139 ^{**}	.017
	P-value	.984	.000		.758	.617	.000	.033	.149	.000	.048	.669	.321	.004	.011	.000	.005	.009	.024	.015	.000	.000	.014	.761
X4	Correlation	.081	-.005	-.018	1	.638 ^{**}	.397 ^{**}	.000	-.034	.006	.019	-.004	.148 ^{**}	.057	.164 ^{**}	.115 ^{**}	.026	-.018	-.073	.008	.044	-.061	-.039	-.012
	P-value	.156	.926	.758		.000	.000	.996	.548	.916	.735	.951	.009	.316	.004	.044	.655	.751	.203	.894	.437	.282	.499	.832
X5	Correlation	.054	.016	.029	.638 ^{**}	1	.479 ^{**}	-.011	-.024	.091	.074	.009	.257 ^{**}	-.022	.089	.060	.044	.041	-.040	.049	.042	.023	.018	.001
	P-value	.346	.779	.617	.000		.000	.854	.674	.111	.197	.877	.000	.704	.117	.295	.440	.477	.481	.396	.460	.688	.751	.983
X6	Correlation	.001	.032	.213 ^{**}	.397 ^{**}	.479 ^{**}	1	-.060	-.044	.118 ^{**}	.076	-.020	.144	.106	.178 ^{**}	.157 ^{**}	.112 ^{**}	.152 ^{**}	.021	.088	.065	.039	.010	.115 ^{**}
	P-value	.982	.579	.000	.000	.000		.293	.445	.039	.185	.729	.012	.064	.002	.006	.049	.007	.712	.122	.254	.492	.862	.045
X7	Correlation	.154 ^{**}	.242 ^{**}	.122 ^{**}	.000	-.011	-.060	1	.089	.213 ^{**}	.062	.035	.154 ^{**}	.239 ^{**}	.030	.071	.161 ^{**}	.162 ^{**}	.082	.084	.293 ^{**}	.235 ^{**}	.126 ^{**}	-.079
	P-value	.007	.000	.033	.996	.854	.293		.118	.000	.278	.545	.007	.000	.595	.214	.005	.004	.152	.142	.000	.000	.027	.167
X8	Correlation	.164 ^{**}	.152 ^{**}	.082	-.034	-.024	-.044	.089	1	.124 ^{**}	.249 ^{**}	-.159 ^{**}	.074	.084	.014	-.048	.035	.112 ^{**}	-.099	.029	-.088	-.091	.080	.072
	P-value	.004	.008	.149	.548	.674	.445	.118		.030	.000	.005	.195	.143	.804	.399	.545	.049	.082	.614	.123	.109	.162	.209
X9	Correlation	.078	.331 ^{**}	.280 ^{**}	.006	.091	.118 ^{**}	.213 ^{**}	.124 ^{**}	1	.200 ^{**}	.220 ^{**}	.290 ^{**}	.151 ^{**}	.226 ^{**}	.219 ^{**}	.152 ^{**}	.241 ^{**}	.164 ^{**}	.174 ^{**}	.216 ^{**}	.267 ^{**}	.199 ^{**}	-.010
	P-value	.173	.000	.000	.916	.111	.039	.000	.030		.000	.000	.008	.000	.000	.007	.000	.004	.002	.000	.000	.000	.858	.003
X10	Correlation	.004	-.009	.113 ^{**}	.019	.074	.076	.062	-.514 ^{**}	.200 ^{**}	1	-.249 ^{**}	.264 ^{**}	.074	-.061	.009	.104	.026	-.056	.188 ^{**}	.094	.186 ^{**}	.181 ^{**}	-.035
	P-value	.942	.879	.048	.735	.197	.185	.278	.000	.000		.000	.000	.194	.288	.878	.069	.650	.330	.001	.098	.001	.001	.546
X11	Correlation	.163 ^{**}	.050	-.024	-.004	.009	-.020	.035	.249 ^{**}	.220 ^{**}	-.249 ^{**}	1	.140 ^{**}	.048	.235 ^{**}	.154 ^{**}	.021	.129 ^{**}	.248 ^{**}	.041	-.059	.015	-.108	.065
	P-value	.004	.377	.669	.951	.877	.729	.545	.000	.000	.000		.014	.402	.000	.007	.717	.024	.000	.470	.301	.788	.059	.256
X12	Correlation	.102	.134 ^{**}	.057	.148 ^{**}	.257 ^{**}	.144 ^{**}	.154 ^{**}	-.159 ^{**}	.290 ^{**}	.264 ^{**}	.140 ^{**}	1	.005	.135 ^{**}	.131 ^{**}	.086	.123 ^{**}	.038	.225 ^{**}	.111	.282 ^{**}	.229 ^{**}	.091
	P-value	.073	.018	.321	.009	.000	.012	.007	.005	.000	.000	.014		.927	.017	.022	.133	.031	.505	.000	.052	.000	.000	.109
X13	Correlation	.138 ^{**}	.189 ^{**}	.165 ^{**}	.057	-.022	.106	.239 ^{**}	.074	.151 ^{**}	.074	.048	.005	1	.158 ^{**}	.220 ^{**}	.282 ^{**}	.257 ^{**}	.176 ^{**}	.031	.096	.109	.032	-.074
	P-value	.016	.001	.004	.316	.704	.064	.000	.195	.008	.194	.402	.927		.005	.000	.000	.000	.002	.583	.134	.055	.571	.198
X14	Correlation	.018	.110	.145 ^{**}	.164 ^{**}	.089	.178 ^{**}	.030	.084	.226 ^{**}	-.061	.235 ^{**}	.135 ^{**}	.158 ^{**}	1	.741 ^{**}	.314 ^{**}	.311 ^{**}	.432 ^{**}	.221 ^{**}	.201 ^{**}	.147 ^{**}	.064	.178 ^{**}
	P-value	.756	.053	.011	.004	.117	.002	.595	.143	.000	.288	.000	.017	.005		.000	.000	.000	.000	.000	.000	.010	.261	.002

รูปที่ 1

ทั้งนี้ เมื่อทำการตรวจสอบความเหมาะสมของข้อมูลที่เก็บรวบรวมมา ว่ามีความเหมาะสมที่จะใช้เทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัยทำการวิเคราะห์หรือไม่ โดยใช้ค่าสถิติ KMO พบว่า ค่า KMO เท่ากับ 0.736 ซึ่งมากกว่า 0.5 และเข้าสู่ 1 จึงพอสรุปได้ว่าข้อมูลที่มีอยู่มีความเหมาะสมที่จะใช้เทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัย และค่าสถิติ Bartlett's Test มีค่า Sig. < 0.05 แสดงว่าตัวแปรต่างๆ มีความสัมพันธ์กัน สามารถใช้เทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัยวิเคราะห์ต่อไปได้

ทั้งนี้ทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนความสำคัญของตัวแปรต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อความอยู่รอดของธุรกิจ SME ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าตัวแปรที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับความสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อการอยู่รอดในระดับปานกลาง หรือมีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 5.5 - 7.50 พบว่า มีเพียง 3 ตัวแปร คือ

- 1) ประสบการณ์หรือความยาวนานในการทำธุรกิจในย่านการค้า ค่าเฉลี่ย 7.46
- 2) พื้นเพของเจ้าของกิจการ เช่น คนในท้องถิ่น คนต่างถิ่น ค่าเฉลี่ย 6.30
- 3) จำนวนผู้ค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน ค่าเฉลี่ย 5.58

ส่วนตัวแปรที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับความสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อการอยู่รอดน้อยกว่า 5.00 มีหลายตัวแปรมาก ซึ่งที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยสุดใน 3 ลำดับแรก คือ

- 1) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร ค่าเฉลี่ย 1.38
- 2) อัตราดอกเบี้ยของบัตรเครดิต ค่าเฉลี่ย 0.73
- 3) อัตราดอกเบี้ยของเงินกู้เงินนอกระบบ ค่าเฉลี่ย 0.32

ส่วนการพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละตัวแปร พบว่าแต่ละตัวแปรมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแตกต่างกัน และบางตัวแปรมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงกว่าค่าเฉลี่ยเสียอีก ซึ่งจะอธิบายว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกัน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 3.3-1

ตารางที่ 3.3-1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญต่อการอยู่รอดของธุรกิจ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญต่อการอยู่รอดของธุรกิจ	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ประสบการณ์หรือความยาวนานในการทำธุรกิจในย่านการค้า	7.46	2.32
พื้นเพของเจ้าของกิจการ เช่น คนในท้องถิ่น คนต่างถิ่น	6.30	2.93
จำนวนผู้ค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน	5.58	2.74
ค่าเช่าแผงค้าหรือร้านค้าต่อเดือน	5.22	2.83
มูลค่าทุนหมุนเวียน ในการดำเนินกิจการ	5.18	5.84
% ยอดขายปลีก จากลูกค้ารายย่อยท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ในแต่ละเดือน	5.18	2.57
% ของกำไรสุทธิ ที่ได้จากการขายต่อเดือน	5.11	2.55
สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง	5.05	3.29
ช่วงระยะเวลาของสัญญาเช่าพื้นที่	4.68	2.83
ค่าไฟฟ้าต่อเดือน	4.31	2.32
จำนวนร้านอาหารที่ให้บริการแก่ลูกค้าในย่านการค้า	4.09	3.75
ค่าขนส่งต่อเดือน	4.06	2.49
จำนวนวันหยุดนักขัตฤกษ์หรือวันหยุดยาวประจำปี	4.02	2.49
จำนวนที่จอดรถในย่านการค้าสำหรับลูกค้า	3.94	2.49
จำนวนห้องน้ำที่ให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการในย่านการค้า	3.64	2.28
% ยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวไทยขายจรประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน	3.53	2.78
% ยอดขาย จากลูกค้าประเภทขายส่งในท้องถิ่นและจังหวัดใกล้เคียง	3.42	3.07
% ยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวต่างชาติประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน	3.24	3.25
ค่าจ้างแรงงานรายวัน	3.16	2.77
ค่าจ้างพนักงานต่อเดือน	3.03	2.72
การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวย่านการค้าของภาครัฐ	2.90	2.57
ค่าบำรุงอื่นๆ เช่น ค่าเก็บขยะ หรืออื่นๆ	2.57	2.00
% ยอดขาย จากการขายประเภทส่งออก	1.96	2.74
อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร	1.38	2.55
อัตราดอกเบี้ยของบัตรเครดิต	0.73	1.97
อัตราดอกเบี้ยของเงินกู้เงินนอกระบบ	0.32	1.33

หมายเหตุ ค่าสถิติอื่นๆ เช่น Min, Max, Median, Mode แสดงไว้ในภาคผนวก ข

3.3.2 การจัดกลุ่มปัจจัย (Factor Analysis)

เมื่อใช้การวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสถานะความอยู่รอดของธุรกิจในการค้า รอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัดเชียงใหม่ ผลจากการวิเคราะห์ปัจจัย ซึ่งทำการสกัดปัจจัยหรือจัดกลุ่มตัวแปรด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal Component Analysis: PCA) เพื่อค้นหาว่าตัวแปรทั้ง 26 ตัวนั้น สามารถจัดเป็นปัจจัย ว่าควรมีกี่ปัจจัย โดยให้พิจารณาที่ค่าไอเกน (Eigen value) ที่มีค่าเกิน 1.0 โดยค่า Eigen value เป็นค่าที่บ่งบอกถึงความสามารถของปัจจัยที่เกิดขึ้นใหม่ว่าจะอธิบายความแปรปรวนของกลุ่มตัวแปรเดิมได้มากน้อยเพียงใด และใช้วิธีการหมุนแกนที่นิยมมากที่สุดคือวิธี Varimax

จากผลลัพธ์พบว่า ค่า Eigen value ที่มีมากกว่า 1.0 มีอยู่ 9 องค์ประกอบ (Component) อาจจะสามารถกล่าวได้ว่า ถ้าต้องการจัดตัวแปร 26 ตัวเป็นกลุ่มที่เรียกว่าปัจจัยจะสามารถจัดได้จำนวน 9 ปัจจัย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

ทั้งนี้ผลจากการจัดกลุ่มตัวแปรเป็น 9 ปัจจัย พบว่า สามารถเรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยจากมากไปหาน้อยดังนี้

1) ปัจจัยที่ 1 “สิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคแก่ลูกค้าในย่านการค้า และพื้นที่ของเจ้าของกิจการ”

คือปัจจัยที่มีความสำคัญต่อสถานะการอยู่รอดของธุรกิจในการค้า รอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัดเชียงใหม่ มากที่สุด ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรย่อยคือ

- (1) จำนวนห้องน้ำที่ให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการในย่านการค้า
- (2) จำนวนที่จอดรถในย่านการค้าสำหรับลูกค้า
- (3) จำนวนร้านอาหารที่ให้บริการแก่ลูกค้าในย่านการค้า
- (4) พื้นที่ของเจ้าของกิจการ

จากการหมุนแกนของการวิเคราะห์ปัจจัย จะพบว่าตัวแปรย่อย 4 ตัว ได้รวมเป็นตัวแปรใหม่อยู่ในปัจจัย ที่ 1 และเขียนเป็นสมการความสัมพันธ์เชิงเส้นเป็นดังนี้

$$F_1 = 0.712 (\text{จำนวนห้องน้ำ}) + 0.702 (\text{จำนวนที่จอดรถ}) + 0.690 (\text{จำนวนร้านอาหาร}) \\ + 0.573 (\text{พื้นที่ของเจ้าของกิจการ})$$

ซึ่งสมการ F_1 นี้ เมื่อแทนค่าของตัวแปรในวงเล็บของร้านค้าแต่ละร้านลงไป ค่า F_1 ที่คำนวณได้ จะเป็นค่าที่นำไปสร้างสมการพยากรณ์ต่อไป โดยถือว่าตัวแปร F_1 คือตัวแปรอิสระ ตัวที่ 1

2) ปัจจัยที่ 2 คือ “อัตราดอกเบี้ย”

คือปัจจัยที่มีความสำคัญต่อสถานะการอยู่รอดของธุรกิจในการค้าเป็นอันดับที่ 2 ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรย่อยคือ

- (1) อัตราดอกเบี้ยของบัตรเครดิต
- (2) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร
- (3) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในระบบ

เขียนเป็นสมการความสัมพันธ์เชิงเส้นเป็นดังนี้

$$F_2 = 0.865 (\text{อัตราดอกเบี้ยของบัตรเครดิต}) + 0.832 (\text{อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร}) + 0.729 (\text{อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในระบบ})$$

สมการ F_2 นี้ เมื่อแทนค่าของตัวแปรในวงเล็บของร้านค้าแต่ละร้านลงไป ค่า F_2 ที่คำนวณได้ จะเป็นค่าที่นำไปสร้างสมการพยากรณ์ต่อไป โดยถือว่าตัวแปร F_2 คือตัวแปรอิสระ ตัวที่ 2

3) ปัจจัยที่ 3 คือ “ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร”

คือปัจจัยที่มีความสำคัญต่อสถานะการอยู่รอดของธุรกิจ ในย่านการค้าเป็นอันดับที่ 3 ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรย่อยคือ

- (1) ค่าจ้างพนักงานต่อเดือน
- (2) ค่าจ้างแรงงานรายวัน

เขียนเป็นสมการความสัมพันธ์เชิงเส้นเป็นดังนี้

$$F_3 = 0.843 (\text{ค่าจ้างพนักงานต่อเดือน}) + 0.835 (\text{ค่าจ้างแรงงานรายวัน})$$

สมการ F_3 นี้ เมื่อแทนค่าของตัวแปรในวงเล็บของร้านค้าแต่ละร้านลงไป ค่า F_3 ที่คำนวณได้ จะเป็นค่าที่นำไปสร้างสมการพยากรณ์ต่อไป โดยถือว่าตัวแปร F_3 คือตัวแปรอิสระ ตัวที่ 3

4) ปัจจัยที่ 4 คือ “ค่าใช้จ่ายในการต่อเดือน”

คือปัจจัยที่มีความสำคัญต่อสถานะการอยู่รอดของธุรกิจ ในย่านการค้าเป็นอันดับที่ 4 ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรย่อยคือ

- (1) ค่าบำรุงอื่นๆ
- (2) ค่าไฟฟ้าต่อเดือน
- (3) ค่าขนส่งต่อเดือน

เขียนเป็นสมการความสัมพันธ์เชิงเส้นเป็นดังนี้

$$F_4 = 0.751 (\text{ค่าบำรุงอื่นๆ}) + 0.729 (\text{ค่าไฟฟ้าต่อเดือน}) + 0.629 (\text{ค่าขนส่งต่อเดือน})$$

สมการ F_4 นี้ เมื่อแทนค่าของตัวแปรในวงเล็บของร้านค้าแต่ละร้านลงไป ค่า F_4 ที่คำนวณได้ จะเป็นค่าที่นำไปสร้างสมการพยากรณ์ต่อไป โดยถือว่าตัวแปร F_4 คือตัวแปรอิสระ ตัวที่ 4

5) ปัจจัยที่ 5 คือ “ยอดขายปลีกจากลูกค้า”

คือปัจจัยที่มีความสำคัญต่อสถานะการอยู่รอดของธุรกิจ ในย่านการค้าเป็นอันดับที่ 5 ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรย่อยคือ

- (1) % ยอดขายปลีก จากลูกค้ารายย่อยท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ในแต่ละเดือน
- (2) % ยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวต่างชาติประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน

เขียนเป็นสมการความสัมพันธ์เชิงเส้นเป็นดังนี้

$$F_5 = -0.822 (\% \text{ ยอดขายปลีก จากลูกค้ารายย่อยท้องถิ่น}) + 0.819 (\% \text{ ยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวต่างชาติ})$$

สมการ F_5 นี้ เมื่อแทนค่าของตัวแปรในวงเล็บของร้านค้าแต่ละร้านลงไป ค่า F_5 ที่คำนวณได้ จะเป็นค่าที่นำไปสร้างสมการพยากรณ์ต่อไป โดยถือว่าตัวแปร F_5 คือตัวแปรอิสระ ตัวที่ 5

6) ปัจจัยที่ 6 คือ “ระยะเวลาของสัญญาเช่าและค่าเช่า”

คือปัจจัยที่มีความสำคัญต่อสถานะการอยู่รอดของธุรกิจ ในย่านการค้าเป็นอันดับที่ 6 ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรย่อยคือ

- (1) ช่วงระยะเวลาของสัญญาเช่าพื้นที่
- (2) ค่าเช่าแผงค้าหรือร้านค้าต่อเดือน

เขียนเป็นสมการความสัมพันธ์เชิงเส้นเป็นดังนี้

$$F_6 = 0.748 (\text{ช่วงระยะเวลาของสัญญาเช่าพื้นที่}) + 0.744 (\text{ค่าเช่าแผงค้าหรือร้านค้าต่อเดือน})$$

สมการ F_6 นี้ เมื่อแทนค่าของตัวแปรในวงเล็บของร้านค้าแต่ละร้านลงไป ค่า F_6 ที่คำนวณได้ จะเป็นค่าที่นำไปสร้างสมการพยากรณ์ต่อไป โดยถือว่าตัวแปร F_6 คือตัวแปรอิสระ ตัวที่ 6

7) ปัจจัยที่ 7 คือ “ยอดขายส่งและการส่งออกและความยาวนานในการทำธุรกิจในย่านการค้า”

คือปัจจัยที่มีความสำคัญต่อสถานะการอยู่รอดของธุรกิจในย่านการค้าเป็นอันดับที่ 7 ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรย่อยคือ

- (1) % ยอดขายจากการขายประเภทส่งออก
- (2) % ยอดขายจากลูกค้าประเภทขายส่งในท้องถิ่นและจังหวัดใกล้เคียง
- (3) ประสบการณ์หรือความยาวนานในการทำธุรกิจในย่านการค้า

เขียนเป็นสมการความสัมพันธ์เชิงเส้นเป็นดังนี้

$$F_7 = 0.617 (\% \text{ ยอดขายจากการขายประเภทส่งออก}) + 0.615 (\% \text{ ยอดขายจากลูกค้าประเภทขายส่งในท้องถิ่น}) \\ + 0.517 (\text{ประสบการณ์หรือความยาวนานในการทำธุรกิจในย่านการค้า})$$

สมการ F_7 นี้ เมื่อแทนค่าของตัวแปรในวงเล็บของร้านค้าแต่ละร้านลงไป ค่า F_7 ที่คำนวณได้ จะเป็นค่าที่นำไปสร้างสมการพยากรณ์ต่อไป โดยถือว่าตัวแปร F_7 คือตัวแปรอิสระ ตัวที่ 7

8) ปัจจัยที่ 8 คือ “จำนวนผู้ค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน/จำนวนวันหยุดนักขัตฤกษ์”

คือปัจจัยที่มีความสำคัญต่อสถานะการอยู่รอดของธุรกิจค้าปลีกในย่านการค้าเป็นอันดับที่ 8 ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรย่อยคือ

- (1) จำนวนผู้ค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน
- (2) จำนวนวันหยุดนักขัตฤกษ์หรือวันหยุดยาวประจำปี

เขียนเป็นสมการความสัมพันธ์เชิงเส้นเป็นดังนี้

$$F_8 = 0.726 (\text{จำนวนผู้ค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน}) - 0.513 (\text{จำนวนวันหยุดนักขัตฤกษ์หรือวันหยุดยาวประจำปี})$$

สมการ F_8 นี้ เมื่อแทนค่าของตัวแปรในวงเล็บของร้านค้าแต่ละร้านลงไป ค่า F_8 ที่คำนวณได้ จะเป็นค่าที่นำไปสร้างสมการพยากรณ์ต่อไป โดยถือว่าตัวแปร F_8 คือตัวแปรอิสระ ตัวที่ 8

9) ปัจจัยที่ 9 คือ “ปัจจัยภายนอกและมูลค่าทุนหมุนเวียน”

คือปัจจัยที่มีความสำคัญต่อสถานะการอยู่รอดของธุรกิจค้าปลีกในย่านการค้าเป็นอันดับที่ 9 ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรย่อยคือ

- (1) การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวย่านการค้าของภาครัฐ
- (2) มูลค่าทุนหมุนเวียนในการดำเนินกิจการ
- (3) สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง

เขียนเป็นสมการความสัมพันธ์เชิงเส้นเป็นดังนี้

$$F_9 = 0.678 (\text{การประชาสัมพันธ์}) + 0.548 (\text{มูลค่าทุนหมุนเวียน}) + 0.513 (\text{สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง})$$

สมการ F_9 นี้ เมื่อแทนค่าของตัวแปรในวงเล็บของร้านค้าแต่ละร้านลงไป ค่า F_9 ที่คำนวณได้ จะเป็นค่าที่นำไปสร้างสมการพยากรณ์ต่อไป โดยถือว่าตัวแปร F_9 คือตัวแปรอิสระ ตัวที่ 9

ทั้งนี้มี 2 ตัวแปรที่ไม่สามารถจัดอยู่ปัจจัยใดๆ ได้เลย คือ ตัวแปรตัวที่ 7 คือ %ของกำไรสุทธิที่ได้จากการขายต่อเดือน และ ตัวแปรตัวที่ 9 คือ %ยอดขายปลีกจากลูกค้าชาวไทยชาจรประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน ซึ่งตัวแปรนี้สามารถนำไปวิเคราะห์เพื่อสร้างตัวแบบร่วมกับตัวแปร F1 ถึง F9 ได้เลย รวมตัวแปรอิสระที่ใช้ในการสร้างตัวแบบเท่ากับ 11 ตัวแปร

ปัจจัยและความสำคัญของปัจจัยอธิบายได้ด้วยค่าร้อยละของความผันแปรที่ตัวแปรเดิมสามารถอธิบายได้ด้วยปัจจัยที่สร้างขึ้นใหม่ ดังแสดงในตารางที่ 3.3-2

ตารางที่ 3.3-2 การจัดกลุ่มและความสำคัญของตัวประกอบที่มีความสำคัญต่อสภาวะการอยู่รอดของธุรกิจใญ่านการค้า รอบตลาด
วโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัดเชียงใหม่

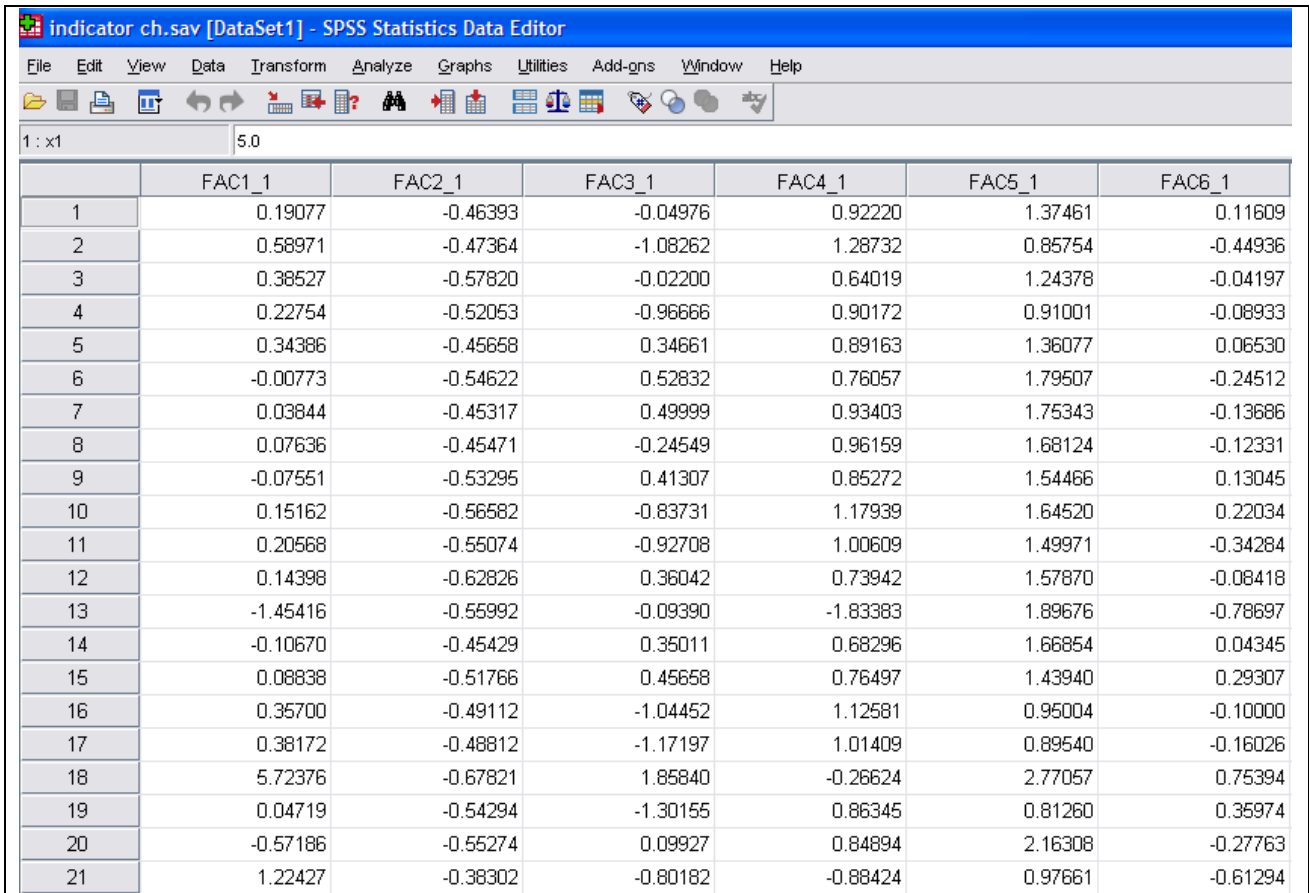
ลำดับที่ และชื่อของปัจจัย	% of Variance	ชื่อตัวแปร/ตัวแปรที่	Correlation ระหว่างตัว แปรเดิมกับ ปัจจัย
F1: สิ่งอำนวยความสะดวก และสาธารณูปโภคแก่ลูกค้า	18.172 %	- จำนวนห้องน้ำที่ให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการในย่านการค้า - จำนวนที่จอดรถในย่านการค้าสำหรับลูกค้า - จำนวนร้านอาหารที่ให้บริการแก่ลูกค้าในย่านการค้า - พื้นเพของเจ้าของกิจการ	0.712 0.702 0.690 0.573
F2: อัตราดอกเบี้ย	8.340 %	- อัตราดอกเบี้ยของบัตรเครดิต - อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร - อัตราดอกเบี้ยเงินกู้นอกระบบ	0.865 0.832 0.729
F3: ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร	8.128 %	- ค่าจ้างพนักงานต่อเดือน - ค่าจ้างแรงงานรายวัน	0.843 0.835
F4: ค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินการต่อเดือน	7.258 %	- ค่าบำรุงอื่นๆ - ค่าไฟฟ้าต่อเดือน - ค่าขนส่งต่อเดือน	0.751 0.729 0.629
F5: ยอดขายปลีกจากลูกค้า รายย่อยท้องถิ่น และลูกค้าชาวต่างชาติ ประเภทนักท่องเที่ยว	5.601 %	- % ยอดขายปลีก จากลูกค้ารายย่อยท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ใน แต่ละเดือน - % ยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวต่างชาติประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละ เดือน	-0.822 0.819
F6: ระยะเวลาของสัญญา เช่าและค่าเช่า	4.994 %	- ช่วงระยะเวลาของสัญญาเช่าพื้นที่ - ค่าเช่าแผงค้าหรือร้านค้าต่อเดือน	0.748 0.744
F7: % ยอดขายจากการ ขายส่งและส่งออก	4.586 %	- % ยอดขายจากการขายประเภทส่งออก - % ยอดขายจากลูกค้าประเภทขายส่งในท้องถิ่นและจังหวัด ใกล้เคียง - ประสบการณ์หรือความยาวนานในการทำธุรกิจใญ่านการค้า	0.617 0.615 0.517
F8: จำนวนผู้ค้าที่ขายสินค้า ประเภทเดียวกัน จำนวน วันหยุดยาว	4.207 %	- จำนวนผู้ค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน - จำนวนวันหยุดนักขัตฤกษ์หรือวันหยุดยาวประจำปี	0.726 -0.513
F9: ปัจจัยภายนอกและ มูลค่าทุนหมุนเวียน	3.876 %	- การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวย่านการค้าของภาครัฐ - มูลค่าทุนหมุนเวียนในการดำเนินกิจการ - สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง	0.678 0.548 0.513
รวม	65.162 %	โดยปัจจัย ทั้ง 9 นี้ สามารถใช้อธิบายความผันแปร (Cumulative Variance) ของข้อมูลทั้ง 26 ตัวแปรได้ร้อยละ 65.162	

หมายเหตุ: ปัจจัยที่อยู่ในลำดับแรกๆแสดงค่า % of variance สูง ซึ่งแสดงถึงลำดับการมีประสิทธิภาพของปัจจัยตัวนั้นๆที่เกิดจาก
การรวมตัวกันของหลายๆตัวแปรเดิม ที่ถูกจัดความสัมพันธ์ระหว่างกันของกลุ่มตัวแปรเดิมออกแล้ว โดยปัจจัยในลำดับแรกๆนั้น

สามารถใช้อธิบายความผันแปร (% of Variance) ของข้อมูลในกลุ่มนั้นๆ ได้มากกว่าปัจจัยในลำดับถัดมา

3.3.3 การคำนวณค่า Factor Score

เมื่อจัดตัวแปรเข้ากลุ่มจนเหลือไม่กี่กลุ่มหรือที่ Factor แล้ว จะสามารถคำนวณค่า Factor Score ของแต่ละหน่วยตัวอย่างได้ โดยการนำสมการ F1 ถึง F9 มาแทนค่าตัวแปรของหน่วยตัวอย่างแต่ละหน่วยหรือแต่ละร้านค้าที่ได้แปลงเป็นค่ามาตรฐานแล้วลงไปนสมการ ค่าที่ได้เรียกว่า คะแนนปัจจัยหรือ Factor Score จากนั้นนำ Factor Score ของแต่ละ Factor ไปทำการวิเคราะห์เพื่อสร้างตัวแบบพยากรณ์ต่อไป สำหรับค่า Factor Score จะปรากฏอยู่ที่หน้าจอ Data View ตัวอย่างแสดงดังรูปข้างล่างนี้

	FAC1_1	FAC2_1	FAC3_1	FAC4_1	FAC5_1	FAC6_1
1	0.19077	-0.46393	-0.04976	0.92220	1.37461	0.11609
2	0.58971	-0.47364	-1.08262	1.28732	0.85754	-0.44936
3	0.38527	-0.57820	-0.02200	0.64019	1.24378	-0.04197
4	0.22754	-0.52053	-0.96666	0.90172	0.91001	-0.08933
5	0.34386	-0.45658	0.34661	0.89163	1.36077	0.06530
6	-0.00773	-0.54622	0.52832	0.76057	1.79507	-0.24512
7	0.03844	-0.45317	0.49999	0.93403	1.75343	-0.13686
8	0.07636	-0.45471	-0.24549	0.96159	1.68124	-0.12331
9	-0.07551	-0.53295	0.41307	0.85272	1.54466	0.13045
10	0.15162	-0.56582	-0.83731	1.17939	1.64520	0.22034
11	0.20568	-0.55074	-0.92708	1.00609	1.49971	-0.34284
12	0.14398	-0.62826	0.36042	0.73942	1.57870	-0.08418
13	-1.45416	-0.55992	-0.09390	-1.83383	1.89676	-0.78697
14	-0.10670	-0.45429	0.35011	0.68296	1.66854	0.04345
15	0.08838	-0.51766	0.45658	0.76497	1.43940	0.29307
16	0.35700	-0.49112	-1.04452	1.12581	0.95004	-0.10000
17	0.38172	-0.48812	-1.17197	1.01409	0.89540	-0.16026
18	5.72376	-0.67821	1.85840	-0.26624	2.77057	0.75394
19	0.04719	-0.54294	-1.30155	0.86345	0.81260	0.35974
20	-0.57186	-0.55274	0.09927	0.84894	2.16308	-0.27763
21	1.22427	-0.38302	-0.80182	-0.88424	0.97661	-0.61294

ดังนั้น เมื่อนำปัจจัยที่ได้จำนวน 9 ปัจจัย และตัวแปรอิสระเดิมที่เหลืออยู่ที่ไม่สามารถจัดกลุ่มอยู่ในปัจจัยใดๆ ได้คือ X7 และ X9 ไปสร้างตัวแบบพยากรณ์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์การถดถอยในอนาคตต่อไปนั้น สามารถเขียนสมการตัวแบบพยากรณ์ได้เป็น

$$Y = \beta_0 + \beta_1 F_1 + \beta_2 F_2 + \beta_3 F_3 + \beta_4 F_4 + \beta_5 F_5 + \beta_6 F_6 + \beta_7 F_7 + \beta_8 F_8 + \beta_9 F_9 + \beta_{10} X_7 + \beta_{11} X_9 + \varepsilon$$

เมื่อ β_0 คือค่าคงที่ เป็นค่าโดยเฉลี่ยของ Y เมื่อ Y คือตัวแปรตามที่สนใจจะทำการศึกษา เมื่อค่าของตัวแปรอิสระ คือ F1 F2 F3 F4 F5 F6 F7 F8 F9 และ X7 และ X9 มีค่าเท่ากับศูนย์

$\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_{11}$ เป็นค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยที่อธิบายว่าเมื่อ $X_i = 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11$ มีค่าเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย จะทำให้ค่า Y โดยเฉลี่ยเปลี่ยนแปลงไปเท่ากับ β_i หน่วย

ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้นี้ จะคำนวณโดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least Square Method) ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้มากที่สุดในการกรณีที่ตัวแปร Y ไม่จำเป็นต้องมีการแจกแจงแบบปกติ และเป็นวิธีพื้นฐานที่อยู่ในโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ในครั้งนี โดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดจะมีคุณสมบัติว่าตัวแบบการพยากรณ์ที่สร้างขึ้นจะให้ค่าผลรวมของความคลาดเคลื่อนยกกำลังสองที่มีค่าต่ำที่สุดนั่นเอง ซึ่งจะบอกถึงประสิทธิภาพของตัวแบบการพยากรณ์

3.4 การจัดทำสมการพยากรณ์ความอยู่รอดของธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัดเชียงใหม่

จากผลการศึกษาวิเคราะห์ตัวแปรพยากรณ์สถานการณ์เศรษฐกิจหรือสภาวะการอยู่รอดของธุรกิจในย่านการค้า **รอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัดเชียงใหม่** ที่ได้ในหัวข้อ 3.3 ข้างต้น เพื่อทำการจัดทำสมการพยากรณ์ความอยู่รอดของธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัดเชียงใหม่ โดยทำการนำข้อมูลค่าข้อมูล Y (ร้อยละของกำไรสุทธิจากผู้ประกอบการ) จำนวน 308 ร้านค้า มาวิเคราะห์ต่อในสมการตัวแบบพยากรณ์ที่ได้กำหนดไว้ในหัวข้อ 3.3 เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ (β) ของแต่ละปัจจัย ที่จะใช้ในการพยากรณ์ความอยู่รอดของธุรกิจในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัดเชียงใหม่ ในอนาคตได้ต่อไป

อย่างไรก็ตามก่อนที่จะนำค่า Y เข้าไปทำการวิเคราะห์ต่อในสมการที่ได้จากหัวข้อ 3.3 นั้น มีข้อสังเกตของข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ การจัดเก็บข้อมูล Y ดังนี้

จากการเก็บข้อมูลระดับการอยู่รอดของผู้ประกอบการในย่านการค้า โดยสำรวจข้อมูลร้อยละของกำไรสุทธิจากผู้ประกอบการในย่านการค้า โดยให้มีคำตอบกำหนดไว้เป็น 5 ระดับคือ

- ระดับ 5 อยู่รอดได้แบบแข็งแรง (หรือกำไรสุทธิมากกว่า 15% ขึ้นไป)
- ระดับ 4 อยู่รอดได้แบบปกติ (หรือกำไรสุทธิประมาณ 11-15%)
- ระดับ 3 อยู่ได้แบบพอดีๆ หรือ พอมีกำไรบ้าง ไม่ขาดทุน พอมีเงินหมุนไปได้ (หรือกำไรสุทธิประมาณ 8-10%)
- ระดับ 2 ค่อนข้างแย่มาก แต่พอมีเงินหมุนไปได้ (หรือกำไรสุทธิประมาณ 5-7%)
- ระดับ 1 แย่มาก อยู่ไม่รอด ขาดทุน ไม่มีเงินหมุน (หรือกำไรสุทธิประมาณต่ำกว่า 5%)

พบว่าข้อมูลระดับของกำไรสุทธิที่ได้รับจากการสำรวจผู้ประกอบการนั้น มีความหลากหลายมากในแต่ละระดับของกำไร โดยสามารถแสดงการแจกแจงระดับของกำไร และ % กำไร ที่ระบุจริง จากผู้ประกอบการ ได้ดังนี้

ระดับของกำไร และค่า% ที่ควรจะเป็น	%กำไร ที่แท้จริง ที่ SMEs ระบุได้จากการสำรวจ										จำนวนตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ยของกำไร	SD
	0-10 %	11-20 %	21-30 %	31-40 %	41-50 %	51-60 %	61-70 %	71-80 %	81-100 %				
1 ต่ำกว่า 5%	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	13.21	10.705
2 5-7%	17	9	2	0	1	0	0	0	0	0	29	22.52	16.696
3 8-10%	94	18	17	36	12	7	1	0	0	0	185	28.83	19.597
4 11-15%	2	38	3	2	19	4	1	1	0	0	70	35.65	27.579
5 15% ขึ้นไป	3	9	1	1	3	3	0	2	1	1	23	13.21	10.705
รวมตัวอย่าง	117	74	23	39	35	14	2	3	1	1	308	23.99	18.644

นอกจากนี้หากแจกแจงระดับของกำไรสุทธิที่ได้รับ ตามประเภทของธุรกิจของผู้ประกอบการ นั้น ก็มีความหลากหลายมาก เช่นเดียวกัน โดยสามารถแสดงการแจกแจงการตอบระดับของกำไรที่ได้รับตามประเภทของธุรกิจ ได้ดังนี้

ประเภทธุรกิจ	% กำไรที่แท้จริง ที่ SMEs ระบุได้จากการสำรวจ									จำนวนตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ยของกำไร	SD
	0-10 %	11-20 %	21-30 %	31-40 %	41-50 %	51-60 %	61-70 %	71-80 %	81-100 %			
1	19	14	0	0	1	0	0	0	0	34	12.68	8.322
2	34	10	0	0	0	0	0	0	0	44	9.71	2.184
3	4	9	14	8	5	0	0	0	0	40	29.50	11.919
4	0	2	5	12	10	7	1	0	0	37	44.87	11.931
5	24	15	1	1	2	2	0	2	1	48	19.94	22.320
6	1	2	1	18	15	4	1	0	0	42	44.09	11.380
7	17	7	1	0	0	0	0	0	0	25	10.92	6.013
8	18	15	1	0	2	1	1	0	0	38	16.05	15.478
จำนวนตัวอย่าง	117	74	23	39	35	14	3	2	1	308	23.99	18.644

อย่างไรก็ตาม หากแจกแจงความถี่ของระดับของกำไรสุทธิที่ได้รับโดย เป็นช่วงระดับกำไร (1,2,3,4,5) ตามประเภทของธุรกิจของผู้ประกอบการ นั้น พบว่ามีความหลากหลายของระดับกำไรค่อนข้างมากเช่นกัน สูง โดยพิจารณาจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยสามารถแสดงการแจกแจง ได้ดังนี้

ประเภทธุรกิจ	ระดับของกำไร					จำนวนตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ยของระดับกำไร	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	1	2	3	4	5			
1	0	3	22	8	1	34	3.21	0.641
2	0	1	33	9	1	44	3.23	0.522
3	0	9	24	4	3	40	3.03	0.800
4	0	1	32	4	0	37	3.08	0.363
5	1	8	24	9	6	48	3.23	0.951
6	0	2	19	17	4	42	3.55	0.739
7	0	2	15	4	4	25	3.40	0.866
8	0	3	16	15	4	38	3.53	0.797
จำนวนตัวอย่าง	1	29	185	70	23	308	3.28	0.748

จากข้อมูล Y Absolute (% กำไรที่แท้จริง) และ Y ที่เป็นช่วงระดับกำไร (1,2,3,4,5) ข้างต้น พบว่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตรากำไรทั้งในภาพรวมและที่แจกแจงตามประเภทธุรกิจ ที่ SMEs ระบุได้จากการสำรวจนั้นมีค่อนข้างสูง ซึ่งจะส่งผลต่อความแม่นยำของสมการพยากรณ์ค่า Y ได้ในลำดับถัดไป โดยจะทำการทดลองจัดทำสมการพยากรณ์เป็น 3 เทคนิค ดังนี้

3.6.1 จัดทำสมการพยากรณ์จากข้อมูล Y Absolute โดยใช้เทคนิค Multiple Regression Analysis

จากสมการตัวแบบพยากรณ์

$$Y = \beta_0 + \beta_1 F_1 + \beta_2 F_2 + \beta_3 F_3 + \beta_4 F_4 + \beta_5 F_5 + \beta_6 F_6 + \beta_7 F_7 + \beta_8 F_8 + \beta_9 F_9 + \beta_{10} X_7 + \beta_{11} X_9 + \varepsilon$$

เมื่อนำค่า Y ที่ได้จากการสำรวจ ที่มีค่าเป็น กำไรที่แท้จริง (Y Absolute) มาทำการจัดทำสมการพยากรณ์ความอยู่รอดของธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย ได้ผลลัพธ์ เป็นดังนี้

$$Y = 25.972 + 4.281F_1 + 3.250F_2 + 1.158F_3 - 0.954F_4 - 0.598F_5 + 0.794F_6 + 5.941F_7 + 3.494F_8 - 0.277F_9 - 0.489X_7 + 0.146X_9$$

จากสมการพยากรณ์สามารถแจกแจงการพิจารณาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงต่อความอยู่รอดของผู้ประกอบการหรือร้อยละของกำไรสุทธิ ออกได้เป็น 2 ด้าน โดยใช้เกณฑ์ทิศทางการเปลี่ยนแปลงของร้อยละของกำไรสุทธิในการแจกแจง ดังนี้

- 1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดหรือการเปลี่ยนแปลงของร้อยละของกำไรสุทธิในทิศทางเดียวกัน โดยเรียงลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปหาน้อย มีดังนี้
 - (1) % ยอดขายจากการขายส่งและส่งออก (5.941F7)
 - (2) สิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคแก่ลูกค้า (4.281F1)
 - (3) จำนวนลูกค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน จำนวนวันหยุด (3.494F8)
 - (4) อัตราดอกเบี้ย (3.250F2)
 - (5) ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร (1.158F3)
 - (6) ระยะเวลาของสัญญาและค่าเช่า (0.794F6)
 - (7) % ยอดขายปลีกจากลูกค้าชาวไทยชาจรประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน (0.146X9)
- 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดหรือการเปลี่ยนแปลงของร้อยละของกำไรสุทธิในทิศทางตรงกันข้าม โดยเรียงลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปหาน้อย มีดังนี้
 - (1) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อเดือน (- 0.954F4)
 - (2) ยอดขายปลีก (- 0.598F5)
 - (3) % ของกำไรสุทธิที่ได้จากการขายต่อเดือน (- 0.489X7)
 - (4) ปัจจัยภายนอกและมูลค่าทุนหมุนเวียน (- 0.277F9)

เมื่อทดสอบการมีนัยสำคัญของตัวแปรที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติ มี 4 ตัวแปร โดยเรียงลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปหาน้อย มีดังนี้

- (1) % ยอดขายจากการขายส่งและส่งออก (5.941F7)
- (2) สิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคแก่ลูกค้า (4.281F1)
- (3) จำนวนลูกค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน จำนวนวันหยุด (3.494F8)
- (4) อัตราดอกเบี้ย (3.250F2)

โดยทั้ง 4 ตัวแปรเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดหรือการเปลี่ยนแปลงของร้อยละของกำไรสุทธิในทิศทางเดียวกัน

รายละเอียดของการทดสอบทางสถิติ เสนอไว้ในภาคผนวก ข

3.6.2 จัดทำสมการพยากรณ์จากข้อมูล Y ที่เป็นช่วงของระดับการอยู่รอดของผู้ประกอบการ ที่มีค่าเป็น 0, 1 โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกทวิ (Binomial Logistic Regression Analysis)

จากการวิเคราะห์การถดถอยแบบเชิงพหุ (multiple regression analysis) สมการที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม จะอยู่ในรูปเชิงเส้น โดยสมการตัวแบบพยากรณ์ คือ

$$Y = \beta_0 + \beta_1 F_1 + \beta_2 F_2 + \beta_3 F_3 + \beta_4 F_4 + \beta_5 F_5 + \beta_6 F_6 + \beta_7 F_7 + \beta_8 F_8 + \beta_9 F_9 + \beta_{10} X_7 + \beta_{11} X_9 + \varepsilon$$

เมื่อตัวแปรตาม Y ที่มีค่าเป็น 0,1 โดย 0 หมายถึงผู้ประกอบการอยู่ไม่รอด, 1 หมายถึงผู้ประกอบการอยู่รอด จึงมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระในลักษณะที่ไม่อยู่ในรูปเชิงเส้น ตามที่ได้อธิบายในบทที่ 1 หัวข้อ 1.6.2

เมื่อนำข้อมูล Y จากการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 300 ร้านค้า ที่มีการปรับค่าเป็น 0, 1 ไปทำการวิเคราะห์สมการพยากรณ์ความอยู่รอดของธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสฯ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกทวิ (Binomial Logistic Regression Analysis) ได้ผลเป็นดังนี้

$$\log(P_y/Q_y) = 2.550 + 0.036F_1 - 0.097F_2 + 0.138F_3 - 0.232F_4 - 0.315F_5 - 0.878F_6 + 0.292F_7 - 0.277F_8 - 0.065F_9 + 0.104X_7 - 0.137X_9$$

จากสมการพยากรณ์สามารถแจกแจงการพิจารณาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงต่อความอยู่รอดของผู้ประกอบการ ออกได้เป็น 2 ด้าน โดยใช้เกณฑ์ทิศทางของการเปลี่ยนแปลงของความอยู่รอดของผู้ประกอบการในการแจกแจง ดังนี้

- 1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดหรือการเปลี่ยนแปลงของร้อยละของกำไรสุทธิในทิศทางตรงกันข้าม นั่นคือ หากปัจจัยเหล่านี้เพิ่มสูงขึ้น ก็จะทำให้ความสามารถในการอยู่รอดของผู้ประกอบการลดลง โดยเรียงลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้
 - (1) % ยอดขายจากการขายส่งและส่งออก (0.292F7)
 - (2) ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร (0.138F3)
 - (3) %ของกำไรสุทธิที่ได้จากการขายต่อเดือน (0.104X7)
 - (4) สิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคแก่ลูกค้า (0.036F1)
- 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดหรือการเปลี่ยนแปลงของร้อยละของกำไรสุทธิในทิศทางเดียวกัน โดยเรียงลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้
 - (1) ระยะเวลาของสัญญาและค่าเช่า (-0.878F6)
 - (2) ยอดขายปลีก (- 0.315F5)
 - (3) จำนวนลูกค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน จำนวนวันหยุด (-0.277F8)
 - (4) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อเดือน (- 0.232F4)
 - (5) %ยอดขายปลีกจากลูกค้าชาวไทยชาวต่างประเทศนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน (-0.137X9)
 - (6) อัตราดอกเบี้ย (-0.097F2)

(7) ปัจจัยภายนอกและมูลค่าทุนหมุนเวียน (- 0.065F9)

อนึ่ง เมื่อทดสอบการมีนัยสำคัญของตัวแปรที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า พบว่า ตัวแปรหรือปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อสถานะความอยู่รอดของผู้ประกอบการในย่านการค้ารอบตลาดวโรรส มีเพียง 1 ตัวแปร คือ ระยะเวลาของสัญญาและค่าเช่า ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความอยู่รอดของผู้ประกอบการ

รายละเอียดของการทดสอบทางสถิติ เสนอไว้ในภาคผนวก ข

3.6.3 จัดทำสมการพยากรณ์จากข้อมูล Y ที่เป็นช่วงของระดับการอยู่รอดของผู้ประกอบการ ที่มีค่าเป็น 1, 2, 3, 4,5 โดยใช้ Multinomial Logistic Regression Analysis

จากการวิเคราะห์การถดถอยแบบเชิงพหุ (multiple regression analysis) สมการที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม จะอยู่ในรูปเชิงเส้น โดยสมการตัวแบบพยากรณ์ คือ

$$Y = \beta_0 + \beta_1 F_1 + \beta_2 F_2 + \beta_3 F_3 + \beta_4 F_4 + \beta_5 F_5 + \beta_6 F_6 + \beta_7 F_7 + \beta_8 F_8 + \beta_9 F_9 + \beta_{10} X_{13} + \varepsilon$$

เมื่อทำการปรับให้ค่า Y ใหม่เป็นช่วงของระดับการอยู่รอดของผู้ประกอบการ ที่มีค่า 1,2,3,4,5) โดยตัวแปรตาม (Y) ซึ่งหมายถึงระดับการอยู่รอดของผู้ประกอบการ แจกแจงออกเป็น 5 ระดับ คือ

- ระดับ 1 แย่มาก อยู่ไม่รอด ขาดทุน ไม่มีเงินหมุน (หรือกำไรสุทธิประมาณต่ำกว่า 5%)
- ระดับ 2 ค่อนข้างแย่มาก แต่พอมีเงินหมุนไปได้ (หรือกำไรสุทธิประมาณ 5-7%)
- ระดับ 3 อยู่ได้แบบพอดีๆ หรือ พอมีกำไรบ้าง ไม่ขาดทุน พอมีเงินหมุนไปได้ (หรือกำไรสุทธิประมาณ 8-10%)
- ระดับ 4 อยู่รอดได้แบบปกติ (หรือกำไรสุทธิประมาณ 11-15%)
- ระดับ 5 อยู่รอดได้แบบแข็งแรง (หรือกำไรสุทธิมากกว่า 15% ขึ้นไป)

การวิเคราะห์การถดถอยที่ตัวแปรตามมี 5 ค่า (1,2,3,4,5) ซึ่งทำให้สมการพยากรณ์ไม่เป็นรูปเชิงเส้น ตามที่ได้อธิบายในบทที่ 1 หัวข้อ 1.6.3 นั้น จึงต้องมีการปรับใช้เทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยที่ตัวแปรตามมี 5 ค่า เรียกว่าโลจิสติกพหุกลุ่ม (Multinomial logistic regression analysis) เพื่อให้ความสัมพันธ์อยู่ในรูปเชิงเส้น

ดังนั้นเมื่อนำตัวแปรอิสระซึ่งมี 5 ค่า มาปรับใช้เทคนิค Multinomial Logistic Regression Analysis โดยกำหนดให้ ระดับ 1 (แย่มาก หรืออยู่ไม่รอด ขาดทุน ไม่มีเงินหมุน หรือกำไรสุทธิประมาณต่ำกว่า 5%) เป็นกลุ่มที่เป็นฐาน (baseline category) และเมื่อนำข้อมูล Y ที่เป็นช่วงของระดับการอยู่รอดของผู้ประกอบการซึ่งมี 5 ระดับ จากผู้ประกอบการในย่านการค้า ที่สำรวจในครั้งนี้อย่างน้อย 300 ร้านค้า ไปทำการวิเคราะห์ผลการจัดทำสมการพยากรณ์ ความอยู่รอดของธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร โดยใช้ Multinomial Logistic Regression Analysis

ซึ่งจะได้สมการ logit จำนวน 4 model ดังนี้

$$\log \left[\frac{\text{รอดระดับ 2}}{\text{ระดับ 1}} \right] = 38.755 + 25.452F_1 - 38.546F_2 + 39.557F_3 - 16.061F_4 - 65.014F_5 - 0.789F_6 + 15.237F_7 - 18.200F_8 - 0.183F_9 + 28.238X_7 + 18.703X_9$$

$$\log \left[\frac{\text{รอดระดับ 3}}{\text{ระดับ 1}} \right] = 41.124 + 25.469F_1 - 38.690F_2 + 39.616F_3 - 16.238F_4 - 65.305F_5 - 1.612F_6 + 15.570F_7 - 18.350F_8 - 0.316F_9 + 28.302X_7 + 18.561X_9$$

$$\log \left[\frac{\text{รอดระดับ 4}}{\text{ระดับ 1}} \right] = 40.029 + 25.544F_1 - 38.569F_2 + 39.831F_3 - 16.395F_4 - 65.148F_5 - 1.756F_6 + 15.521F_7 - 18.525F_8 - 0.125F_9 + 28.334X_7 + 18.541X_9$$

$$\log \left[\frac{\text{รอดระดับ 5}}{\text{ระดับ 1}} \right] = 37.935 + 25.500F_1 - 38.470F_2 + 39.707F_3 - 16.555F_4 - 65.586F_5 - 1.656F_6 + 15.180F_7 - 18.850F_8 - 0.217F_9 + 28.472X_7 + 18.581X_9$$

ซึ่งสามารถอธิบายแจกแจงรายละเอียดของแต่ละ Logit model ได้ดังนี้

สมการที่ 1 ความน่าจะเป็นที่ผู้ประกอบการจะอยู่รอดในระดับ 2 ค่อนข้างแย่ แต่อยู่ไม่รอด แต่พอมีเงินหมุนไปได้ (หรือกำไรสุทธิประมาณ 5-7%)

เขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$\log \left[\frac{\text{รอดระดับ 2}}{\text{ระดับ 1}} \right] = 38.755 + 25.452F_1 - 38.546F_2 + 39.557F_3 - 16.061F_4 - 65.014F_5 \\ - 0.789F_6 + 15.237F_7 - 18.200F_8 - 0.183F_9 + 28.238X_7 + 18.703X_9$$

จากสมการพยากรณ์สามารถพิจารณาปัจจัยที่มีความน่าจะเป็นที่ผู้ประกอบการจะอยู่รอดในระดับ 2 แจกแจงได้เป็น 2 ด้าน ดังนี้

- 1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดอยู่รอดในระดับ 2 ที่มีทิศทางเดียวกัน นั่นคือ หากปัจจัยเหล่านี้เพิ่มสูงขึ้น ก็จะทำให้ความสามารถในการอยู่รอดของผู้ประกอบการลดลง โดยเรียงลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้
 - (1) ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร (39.557F3)
 - (2) %ของกำไรสุทธิที่ได้จากการขายต่อเดือน (28.238X7)
 - (3) สิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคแก่ลูกค้า (25.452F1)
 - (4) %ยอดขายปลีกจากลูกค้าชาวไทยขาจรประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน (18.703X9)
 - (5) % ยอดขายจากการขายส่งและส่งออก (15.237F7)
- 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดอยู่รอดในระดับ 2 ในทิศทางตรงกันข้าม นั่นคือ หากปัจจัยเหล่านี้เพิ่มขึ้น ก็จะทำให้ความสามารถในการอยู่รอดของผู้ประกอบการลดลง โดยเรียงลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้
 - (1) ยอดขายปลีก (-65.014F5)
 - (2) อัตราดอกเบี้ย (-38.546F2)
 - (3) จำนวนผู้ค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน จำนวนวันหยุด (-18.200F8)
 - (4) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อเดือน (-16.061F4)
 - (5) ระยะเวลาของสัญญาและค่าเช่า (-0.789F6)
 - (6) ปัจจัยภายนอกและมูลค่าทุนหมุนเวียน (- 0.183F9)

เมื่อทดสอบการมีนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปรที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ตัวแปรหรือปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อความอยู่รอดในระดับ 2 ของผู้ประกอบการในย่านการค้ารอบตลาดวโรรส มีเพียง 2 ตัวแปร คือ

- (1) %ของกำไรสุทธิที่ได้จากการขายต่อเดือน (28.238X7)
- (2) %ยอดขายปลีกจากลูกค้าชาวไทยขาจรประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน (18.703X9)

สมการที่ 2 ความน่าจะเป็นที่ผู้ประกอบการจะอยู่รอดในระดับ 3 อยู่ได้แบบพอดีๆ หรือ พอมีกำไรบ้าง
ไม่ขาดทุน พอมีเงินหมุนไปได้(หรือกำไรสุทธิประมาณ 8-10%)

เขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$\log \left[\frac{\text{รอดระดับ 3}}{\text{ระดับ 1}} \right] = 41.124 + 25.469F_1 - 38.690F_2 + 39.616F_3 - 16.238F_4 - 65.305F_5 \\ - 1.612F_6 + 15.570F_7 - 18.350F_8 - 0.316F_9 + 28.302X_7 + 18.561X_9$$

จากสมการพยากรณ์สามารถพิจารณาปัจจัยที่มีความน่าจะเป็นที่ผู้ประกอบการจะอยู่รอดในระดับ 3 แจกแจงได้เป็น 2 ด้าน ดังนี้

- 1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดในระดับ 3 ที่มีในทิศทางเดียวกัน นั่นคือ หากปัจจัยเหล่านี้เพิ่มสูงขึ้น ก็จะทำให้ความสามารถในการอยู่รอดของผู้ประกอบการลดลง โดยเรียงลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้
 - (1) ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร (39.616F₃)
 - (2) %ของกำไรสุทธิที่ได้จากการขายต่อเดือน (28.302X₇)
 - (3) สิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคแก่ลูกค้า (25.469F₁)
 - (4) %ยอดขายปลีกจากลูกค้าชาวไทยชาจรประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน (18.561X₉)
 - (5) % ยอดขายจากการขายส่งและส่งออก (15.570F₇)
- 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดอยู่รอดในระดับ 3 ในทิศทางตรงกันข้าม นั่นคือ หากปัจจัยเหล่านี้เพิ่มขึ้น ก็จะทำให้ความสามารถในการอยู่รอดของผู้ประกอบการลดลง โดยเรียงลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้
 - (1) ยอดขายปลีก (-65.305F₅)
 - (2) อัตราดอกเบี้ย (-38.690F₂)
 - (3) จำนวนผู้ค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน จำนวนวันหยุด (-18.350F₈)
 - (4) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อเดือน (-16.238F₄)
 - (5) ระยะเวลาของสัญญาและค่าเช่า (-1.612F₆)
 - (6) ปัจจัยภายนอกและมูลค่าทุนหมุนเวียน (- 0.316F₉)

เมื่อทดสอบการมีนัยสำคัญของตัวแปรที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ตัวแปรหรือปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อสถานะความอยู่รอดของผู้ประกอบการในย่านการค้ารอบตลาดวโรรส มีเพียง 2 ตัวแปร คือ

- (1) %ของกำไรสุทธิที่ได้จากการขายต่อเดือน (28.302X₇)
- (2) %ยอดขายปลีกจากลูกค้าชาวไทยชาจรประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน (18.561X₉)

สมการที่ 3 ความน่าจะเป็นที่ผู้ประกอบการจะอยู่รอดในระดับ 4 อยู่รอดได้แบบปกติ
(หรือกำไรสุทธิประมาณ 11-15%)

เขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$\log \left[\frac{\text{รอดระดับ 4}}{\text{ระดับ 1}} \right] = 40.029 + 25.544F_1 - 38.569F_2 + 39.831F_3 - 16.395F_4 - 65.148F_5 - 1.756F_6 + 15.521F_7 - 18.525F_8 - 0.125F_9 + 28.334X_7 + 18.541X_9$$

จากสมการพยากรณ์สามารถพิจารณาปัจจัยที่มีความน่าจะเป็นที่ผู้ประกอบการจะอยู่รอดในระดับ 4 แจกแจงได้เป็น 2 ด้าน ดังนี้

- 1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดในระดับ 4 ที่มีในทิศทางเดียวกัน นั่นคือ หากปัจจัยเหล่านี้เพิ่มขึ้น ก็จะทำให้ความสามารถในการอยู่รอดของผู้ประกอบการลดลง โดยเรียงลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้
 - (1) ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร (39.831F3)
 - (2) %ของกำไรสุทธิที่ได้จากการขายต่อเดือน (28.334X7)
 - (3) สิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคแก่ลูกค้า (25.544F1)
 - (4) %ยอดขายปลีกจากลูกค้าชาวไทยชาจรประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน (18.541X9)
 - (5) % ยอดขายจากการขายส่งและส่งออก (15.521F7)
- 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดอยู่รอดในระดับ 4 ในทิศทางตรงกันข้าม นั่นคือ หากปัจจัยเหล่านี้เพิ่มขึ้น ก็จะทำให้ความสามารถในการอยู่รอดของผู้ประกอบการลดลง โดยเรียงลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้
 - (1) ยอดขายปลีก (-65.148F5)
 - (2) อัตราดอกเบี้ย (-38.569F2)
 - (3) จำนวนลูกค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน จำนวนวันหยุด (-18.525F8)
 - (4) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อเดือน (-16.395F4)
 - (5) ระยะเวลาของสัญญาและค่าเช่า (-1.756F6)
 - (6) ปัจจัยภายนอกและมูลค่าทุนหมุนเวียน (- 0.125F9)

เมื่อทดสอบการมีนัยสำคัญของตัวแปรที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ตัวแปรหรือปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อสถานะความอยู่รอดของผู้ประกอบการในย่านการค้ารอบตลาดวโรรส มีเพียง 2 ตัวแปร เช่นกัน คือ

- (1) %ของกำไรสุทธิที่ได้จากการขายต่อเดือน (28.334X7)
- (2) %ยอดขายปลีกจากลูกค้าชาวไทยชาจรประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน (18.541X9)

สมการที่ 4 ความน่าจะเป็นที่ผู้ประกอบการจะอยู่รอดในระดับ 5 อยู่รอดได้แบบแข็งแรง (หรือกำไรสุทธิมากกว่า 15% ขึ้นไป)

เขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$\log \left[\frac{\text{รอดระดับ 5}}{\text{ระดับ 1}} \right] = 37.935 + 25.500F_1 - 38.470F_2 + 39.707F_3 - 16.555F_4 - 65.586F_5 \\ - 1.656F_6 + 15.180F_7 - 18.850F_8 - 0.217F_9 + 28.472X_7 + 18.581X_9$$

จากสมการพยากรณ์สามารถพิจารณาปัจจัยที่มีความน่าจะเป็นที่ผู้ประกอบการจะอยู่รอดในระดับ 4 แจกแจงได้เป็น 2 ด้าน ดังนี้

- 1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดในระดับ 5 ที่มีในทิศทางเดียวกัน นั่นคือ หากปัจจัยเหล่านี้เพิ่มขึ้น ก็จะทำให้ความสามารถในการอยู่รอดของผู้ประกอบการลดลง โดยเรียงลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้
 - (1) ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร (39.707F3)
 - (2) %ของกำไรสุทธิที่ได้จากการขายต่อเดือน (28.472X7)
 - (3) สิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคแก่ลูกค้า (25.500F₁)
 - (4) %ยอดขายปลีกจากลูกค้าชาวไทยขาจรประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน (18.581X9)
 - (5) % ยอดขายจากการขายส่งและส่งออก (15.180F7)

- 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดในระดับ 5 ในทิศทางตรงกันข้าม นั่นคือ หากปัจจัยเหล่านี้เพิ่มขึ้น ก็จะทำให้ความสามารถในการอยู่รอดของผู้ประกอบการลดลง โดยเรียงลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้
 - (1) ยอดขายปลีก (-65.586F5)
 - (2) อัตราดอกเบี้ย (-38.470F2)
 - (3) จำนวนลูกค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน จำนวนวันหยุด (-18.850F8)
 - (4) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อเดือน (-16.555F4)
 - (5) ระยะเวลาของสัญญาและค่าเช่า (-1.656F6)
 - (6) ปัจจัยภายนอกและมูลค่าทุนหมุนเวียน (- 0.217F9)

เมื่อทดสอบการมีนัยสำคัญของตัวแปรที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ตัวแปรหรือปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อสถานะความอยู่รอดของผู้ประกอบการในย่านการค้ารอบตลาดวโรรส มีเพียง 2 ตัวแปรเช่นกัน คือ

- (1) %ของกำไรสุทธิที่ได้จากการขายต่อเดือน (28.472X7)
- (2) %ยอดขายปลีกจากลูกค้าชาวไทยขาจรประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน (18.581X9)

รายละเอียดของการทดสอบทางสถิติ เสนอไว้ในภาคผนวก ข

จากการใช้เทคนิคการวิเคราะห์ทั้ง 3 เทคนิค ข้างต้น พบว่าเทคนิคการวิเคราะห์ Multinomial Logistic Regression ให้ผลการวิเคราะห์ที่น่าจะสะท้อนภาพของภาวะความอยู่รอดของธุรกิจใญ่านการค้าได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากกว่าเทคนิคอื่นๆ

โดยนิกการวิเคราะห์ Multinomial Logistic Regression ตามสมการความน่าจะเป็นในการอยู่รอดของผู้ประกอบการในแต่ละระดับ ข้างต้นนั้น พบข้อสรุปที่สำคัญ คือ

ความน่าจะเป็นที่ผู้ประกอบการในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไยจะอยู่รอดในทุกกระดับ (2,3,4,5) นั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติ เพียง 2 ปัจจัยคือ

- (1) % ของกำไรสุทธิที่ได้จากการขายต่อเดือน

(2) % ยอดขายปลีกจากลูกค้าชาวไทยขาจรประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน

บทที่ 4

ดัชนีความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย
ประจำไตรมาสที่ 1/56 ไตรมาสที่ 2/56 ไตรมาสที่ 3/56 และคาดการณ์ไตรมาสที่ 4/56

ผลการศึกษา ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย ประจำไตรมาสที่ 1-3/56 และคาดการณ์ไตรมาสที่ 4/56 มีรายละเอียด ดังนี้

4.1 จำนวนผู้ประกอบการ SMEs ที่ใช้ในการสำรวจความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจในย่านการค้ารอบตลาด วโรรสและตลาดต้นลำไย ประจำไตรมาสที่ 1-3/56

จากประชากรผู้ประกอบการ SMEs และ micro enterprises ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไยในรัศมีประมาณ 1-2 กิโลเมตร ซึ่งเป็นศูนย์รวมการค้าหลักของจังหวัดเชียงใหม่ทั้งกลางวันและกลางคืน มีประมาณกว่า 10,000 ราย ในการกำหนดจำนวนตัวอย่างที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการสำรวจ โดยใช้ Yamane Model ที่ระดับความเชื่อมั่น 90% (ระดับความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 10%) จำนวนตัวอย่างที่เหมาะสมคือไม่น้อยกว่า 286 ตัวอย่าง และให้มีการกระจายสัดส่วนของตัวอย่างเพื่อให้อุปสรรคตามประเภทสินค้า หลักๆ ซึ่งมีประมาณ 8 กลุ่มหลัก กระจายกลุ่มสินค้าละประมาณ 30-40 ตัวอย่าง ดังแสดงในตารางที่ 4-1

ตารางที่ 4-1: จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจในไตรมาสที่ 1/56, 2/56, 3/56 จำแนกตามกลุ่มธุรกิจ

กลุ่มสินค้า	จำนวนตัวอย่างที่สำรวจในไตรมาสที่ 1/56	จำนวนตัวอย่างที่สำรวจในไตรมาสที่ 2/56	จำนวนตัวอย่างที่สำรวจในไตรมาสที่ 3/56
1 สินค้าศิลปะ หัตถกรรม และของที่ระลึก	34	40	40
2 สินค้ากลุ่มผลิตผลทางการเกษตร เช่น ผัก ผลไม้ ดอกไม้	44	40	40
3 ผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป และเกษตรแปรรูป	40	40	40
4 สินค้ากลุ่มอุปโภค เช่น เครื่องสำอาง ของใช้ในครัวเรือน เครื่องครัว	37	40	40
5 สินค้าแฟชั่น เช่น เสื้อผ้าและเครื่องประดับ นาฬิกา แว่นตา กิฟช็อป ฯลฯ	48	40	40
6 สินค้ากลุ่มของตกแต่งบ้าน และเฟอร์นิเจอร์	42	40	40
7 สินค้าที่นำไปสนับสนุนการผลิตต่อ เช่น ผ้าผืน กระดุม ชิปบรรจุภัณฑ์พลาสติกต่างๆ	25	30	30
8 กลุ่มธุรกิจบริการอื่นๆ เช่น ร้านหนังสือ ร้านอาหาร ร้านเสริมสวย ร้านทอง	38	31	30
รวมทั้งหมด	308	301	300

หมายเหตุ: จำนวนตัวอย่างตามกลุ่มสินค้า ยึดหยุ่นตามสภาพการณ์อยู่ และการให้ความร่วมมือของผู้ประกอบการในพื้นที่

4.2 ดัชนีความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจในไตรมาสที่ 1/56, 2/56, 3/56 และคาดการณ์ความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 4/56

จากการสำรวจดัชนีความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัดเชียงใหม่ ในไตรมาสที่ 1/56 (Q1/56) พบว่า ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจอยู่ในระดับต่ำที่ 41.56% เป็นผลมาจากการขาดความเชื่อมั่นในเกือบทุกด้าน ได้แก่ ด้านยอดขาย อัตรากำไร ค่าจ้างแรงงาน ต้นทุนผันแปรต่างๆ และต้นทุนสินค้า ระยะเวลาการให้เครดิตจาก Supplier/ผู้ค้า ภาวะการเมืองของประเทศ ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม และนโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐที่มีระดับความเชื่อมั่นที่ต่ำ อย่างไรก็ตามในไตรมาสที่ 1/56 นั้น ประเด็นที่ผู้ประกอบการค่อนข้างมีความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ ที่ดีกว่าปลายปี 2555 คือเรื่องของเงินทุนหมุนเวียนของกิจการ ส่วนประเด็นในด้านของความต้องการของตลาดนั้น ความเชื่อมั่นค่อนข้างทรงตัว ส่วนประเด็นภาพรวมของความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการอยู่ที่ระดับ 46.53%

ในไตรมาสที่ 2/56 นั้น พบว่า ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของย่านการค้าอยู่ในระดับต่ำ แต่ดีขึ้นกว่าไตรมาสแรกที่ระดับ 44.85% โดยผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% ด้านภาพรวมของความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจไตรมาสที่ 2 เมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 1 นั้นพบว่ามีความเชื่อมั่นลดลงอยู่ที่ระดับ 41.58% ส่วนประเด็นที่มีความเชื่อมั่นลดลงอย่างมากที่สุดคือ อัตรากำไร มีระดับความเชื่อมั่นอยู่ที่ 13.40% เท่านั้น นอกจากนี้ยังมีหลายประเด็นที่มีระดับความเชื่อมั่นลดลงจากไตรมาสที่ 1 ได้แก่ ยอดขาย ต้นทุนผันแปรต่างๆ ในการค้าปลีก ระยะเวลาการให้เครดิตจากคู่ค้า ค่าจ้างแรงงานและค่าจ้างพนักงาน เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ ภาวะการเมืองของประเทศ ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม อัตรากำไร และ ความต้องการของตลาด ส่วนสภาวะการแข่งขันกับคู่แข่งรายอื่นๆในตลาด, นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ และต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย มีระดับความเชื่อมั่นดีขึ้นมาที่ระดับ 48.45, 44.33 และ 36.08 ตามลำดับ

ในไตรมาสที่ 3/56 นั้น พบว่า ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของย่านการค้าอยู่ในระดับต่ำ ลดลงจากไตรมาสที่ 2 มาอยู่ที่ระดับ 28.70% โดยผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% พบว่ามีเพียงประเด็นด้านระยะเวลาการให้เครดิตจากคู่ค้าเท่านั้นที่มีระดับความเชื่อมั่นทรงตัว อย่างไรก็ตามประเด็นด้านค่าจ้างแรงงาน ค่าจ้างพนักงาน และอัตรากำไร มีระดับความเชื่อมั่นดีขึ้นเล็กน้อยเมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 2 มาอยู่ที่ระดับ 43.33% และ 14.27% แม้ว่าอัตรากำไรในไตรมาสนี้จะมีความเชื่อมั่นที่ดีขึ้นกว่าไตรมาสที่ 2 แต่ก็พบว่าอัตรากำไรเป็นประเด็นที่มีระดับความเชื่อมั่นต่ำที่สุด ด้านภาพรวมของความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของไตรมาสที่ 3 เมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 2 นั้นพบว่ามีความเชื่อมั่นลดลงอยู่ที่ระดับ 32.97% นอกจากนี้ยังมีประเด็นอื่นๆ ที่ระดับความเชื่อมั่นลดลงจากไตรมาสที่ 2 ได้แก่ ยอดขาย ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม ต้นทุนผันแปรต่างๆ ในการดำเนินธุรกิจ ภาวะการเมืองของประเทศ เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ สภาวะการแข่งขันกับคู่แข่งรายอื่นๆในตลาด ความต้องการของตลาด และ ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย ส่วนนโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐมีระดับความเชื่อมั่นลดลงอย่างมากอยู่ที่ 29.17%

ส่วนการคาดการณ์ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของไตรมาสที่ 4/56 เมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 3/56 พบว่า ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจเพิ่มขึ้นเล็กน้อยอยู่ที่ระดับ 51.58% โดยผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นสูงขึ้นจากไตรมาสที่ 3 เกือบทุกด้าน โดยประเด็นที่มีความเชื่อมั่นมากที่สุดเป็นเรื่องยอดขาย รองลงมาคือ ความต้องการของตลาด อัตรากำไร เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ ตามลำดับ ประกอบกับผู้ประกอบการมีความเชื่อมั่นว่าสภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศก็อาจจะดีขึ้นเมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 3 ส่วนภาพรวมของการดำเนินธุรกิจ ระดับความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการเพิ่มขึ้นค่อนข้างมากอยู่ที่ระดับ 63.54% โดยมีรายละเอียดของความเชื่อมั่นในแต่ละประเด็นแสดงในตารางที่ 4-2 ดังนี้

ตารางที่ 4-2 ดัชนีความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัดเชียงใหม่ ในไตรมาสที่ 1/56, 2/56, 3/56 และคาดการณ์ของไตรมาสที่ 4/56

ประเด็นความเชื่อมั่น	ระดับความเชื่อมั่น (%)			
	ไตรมาสที่ 1/2556	ไตรมาสที่ 2/56	ไตรมาสที่ 3/56	คาดการณ์ ไตรมาสที่ 4/56
1. ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	39.90%	23.20%	50.10%	50.42%
2. ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	40.92%	38.49%	43.33%	43.07%
3. เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	59.70%	48.11%	40.42%	70.16%
4. สภาวะการแข่งขันกับคู่แข่งรายอื่นๆในตลาด	33.01%	48.45%	33.80%	33.44%
5. ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของ SMEs	46.53%	41.58%	32.97%	63.54%
6. นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	27.91%	44.33%	29.17%	46.56%
7. ความต้องการของตลาด	52.94%	37.63%	25.47%	71.72%
8. ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	34.75%	36.08%	24.17%	25.42%
9. สภาวะการเมืองของประเทศ	45.07%	41.58%	23.33%	43.02%
10. ต้นทุนผันแปรต่างๆ เช่น ค่าขนส่ง ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์	34.98%	29.04%	21.46%	26.57%
11. สภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	36.89%	26.80%	21.09%	51.41%
12. ยอดขาย	45.59%	17.35%	14.53%	74.01%
13. อัตรากำไร	42.13%	13.40%	14.27%	71.15%
ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวม (BSI รวม)	41.56%	44.85%	28.70%	51.58%

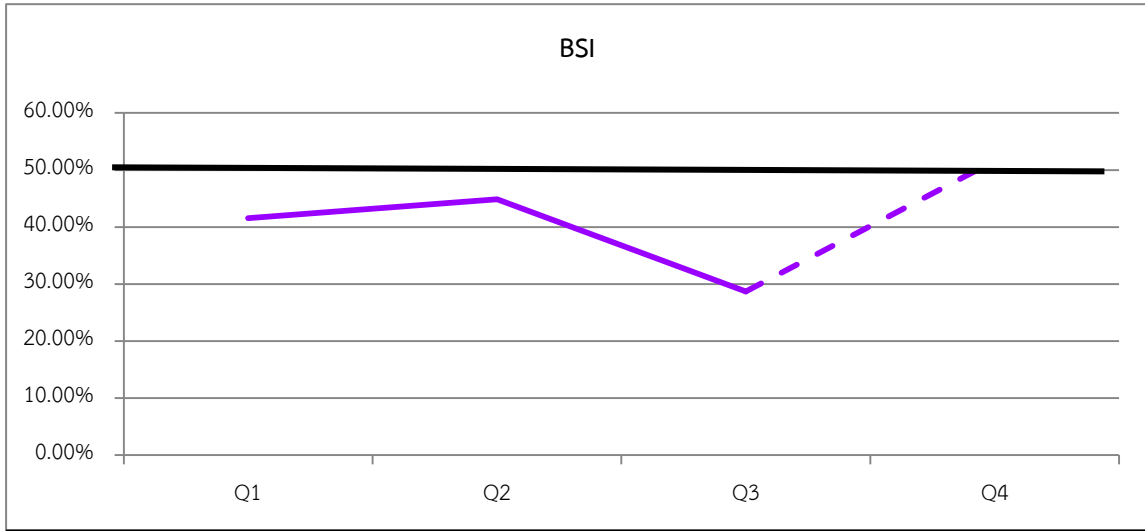
หมายเหตุ: ความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า มีค่าเป็น = 100%

ความเชื่อมั่นเท่าเดิมเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า มีค่าเป็น = 50%

ความเชื่อมั่นลดลงเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า มีค่าเป็น = 0

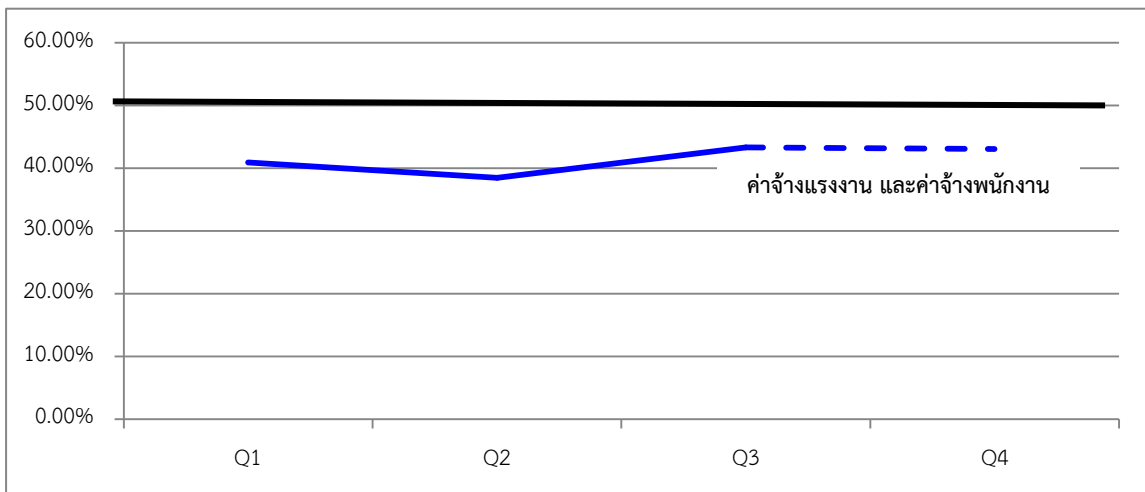
หากพิจารณาแนวโน้มของระดับความเชื่อมั่นรวม(BSI) ในการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสฯ พบว่ามีระดับความเชื่อมั่นต่ำในทุกไตรมาสโดยมีรูปแบบการเคลื่อนไหวของระดับความเชื่อมั่นที่มีแนวโน้มดีขึ้นในไตรมาสที่ 2 และไตรมาสที่ 4 โดยสามารถแสดงดังแผนภาพที่ 4-1 ดังนี้

แผนภาพที่ 4-1 Trend ความเชื่อมั่นรวมในการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสฯ

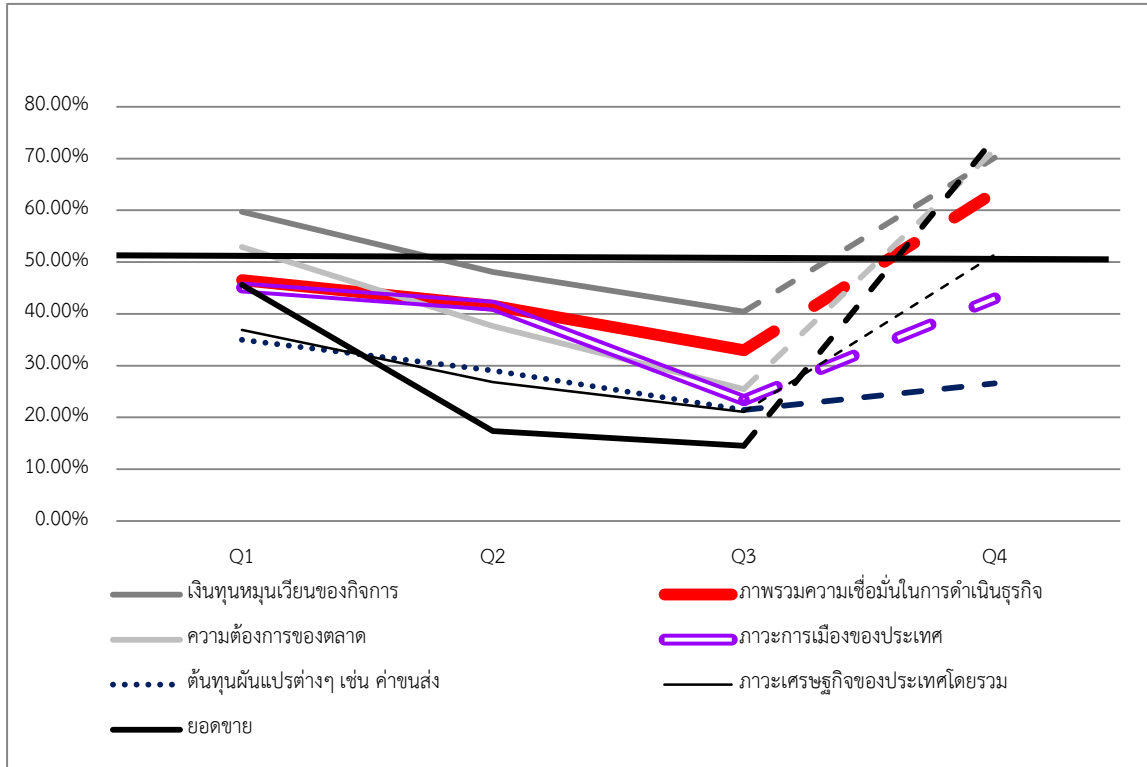
ทั้งนี้ พบว่า ประเด็นที่มีรูปแบบการเคลื่อนไหวของระดับความเชื่อมั่นที่สวนทางกับความเชื่อมั่นรวม (BSI) คือ ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน โดยมีแนวโน้มต่ำลงในไตรมาสที่ 2 และไตรมาสที่ 4 สามารถแสดงดังแผนภาพที่ 4-2 ดังนี้

แผนภาพที่ 4-2 ประเด็นความเชื่อมั่นที่มี Trend สวนทางกับภาพรวมความเชื่อมั่นรวม (BSI) ของ SMEs ใน การดำเนินธุรกิจในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสฯ

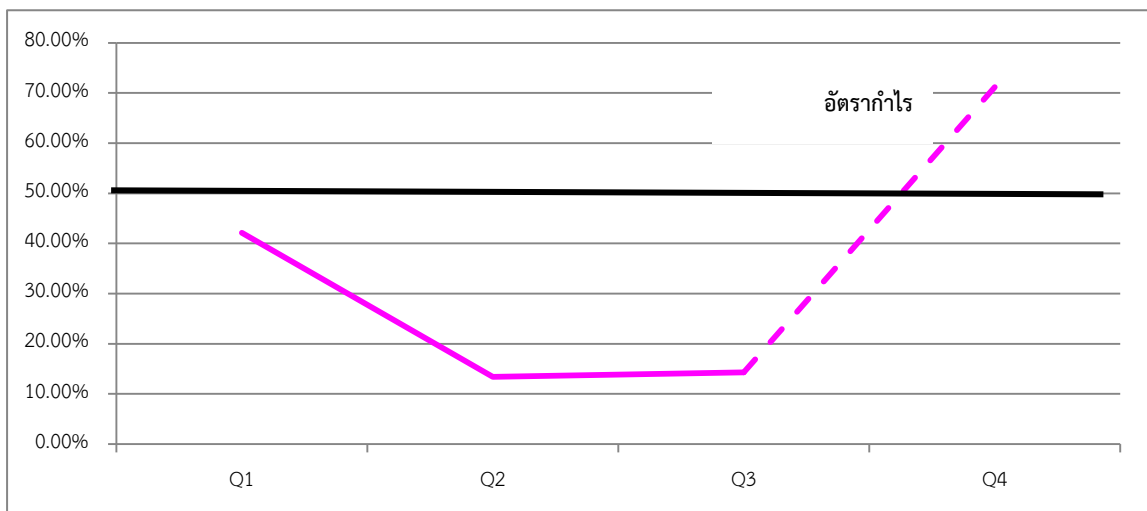
ส่วนประเด็นที่มีแนวโน้มของระดับความเชื่อมั่นที่ลดลงจากไตรมาสที่ 1 ต่อเนื่องถึงไตรมาสที่ 3 แต่มีแนวโน้มดีขึ้นในไตรมาสที่ 4 มี 7 ประเด็น ได้แก่ 1) ต้นทุนผันแปรต่างๆ 2) ภาวะการเมืองของประเทศ 3) เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ 4) ความต้องการของตลาด 5) ยอดขาย 6) ภาวรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ และ 7) ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม โดยสามารถแสดงดังแผนภาพที่ 4-3 ดังนี้

แผนภาพที่ 4-3 ประเด็นความเชื่อมั่นที่มี Trend ลดลงในไตรมาสที่ 1 ถึง ไตรมาสที่ 3 แต่เพิ่มขึ้นในไตรมาสที่ 4

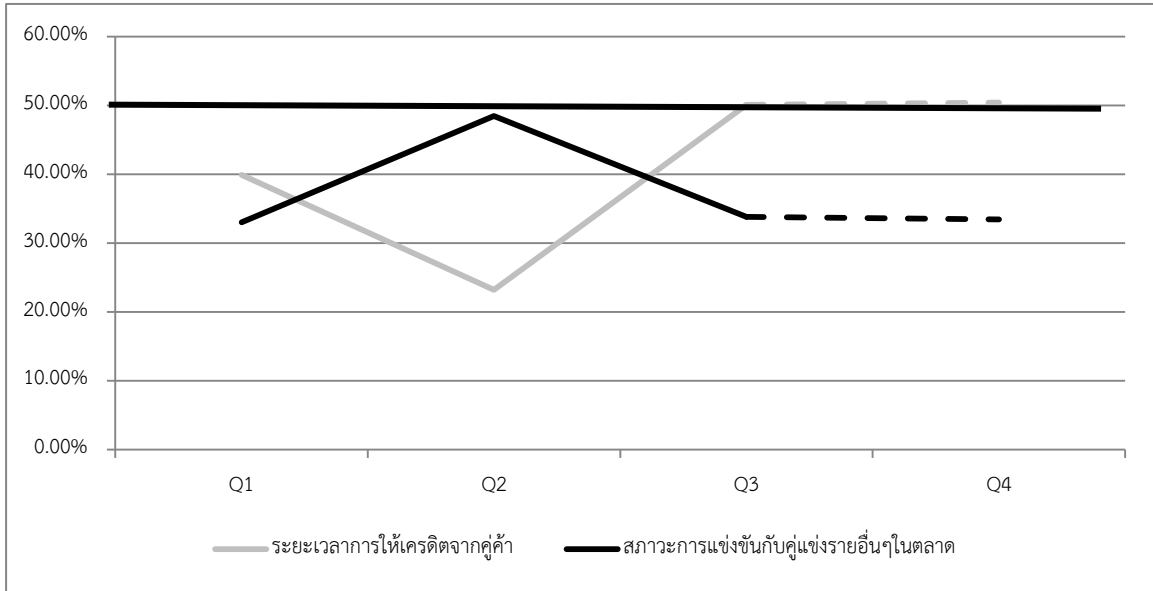
ส่วนประเด็นที่มีแนวโน้มความเชื่อมั่นที่ลดลงจากไตรมาสที่ 1 ต่อเนื่องถึงไตรมาสที่ 2 แต่มีแนวโน้มดีขึ้นในไตรมาสที่ 3 ต่อเนื่องถึงไตรมาสที่ 4 คือ อัตรากำไร โดยสามารถแสดงดังแผนภาพที่ 4-4 ดังนี้

แผนภาพที่ 4-4 ประเด็นความเชื่อมั่นที่มี Trend ลดลงจาก ไตรมาสที่ 1 ถึง 2 แต่ ไตรมาสที่ 3 ถึง 4 ดีขึ้น

นอกจากนี้ยังพบว่า มีประเด็นที่มีแนวโน้มการเคลื่อนไหวของระดับความเชื่อมั่นที่ไม่แน่นอน โดยมีการเคลื่อนไหวของระดับความเชื่อมั่นที่แตกต่างจากประเด็นอื่นๆ ได้แก่ ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า และสถานะการแข่งขันกับคู่แข่งรายอื่นๆ ในตลาด โดยสามารถแสดงดังแผนภาพที่ 4-5 ดังนี้

แผนภาพที่ 4-5 ประเด็นความเชื่อมั่นที่มี Trend ไม่แน่นอนแตกต่างกับภาพรวมความเชื่อมั่น (BSI) ในการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสฯ

นอกจากนี้ยังสามารถแสดงดัชนีความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย แจกแจงตามประเด็น และแจกแจงรายกลุ่มสินค้า ในแต่ละไตรมาส ดังแสดงในตารางที่ 4-3, 4-4 และ 4-5 โดยพบว่า

- ❖ ในไตรมาสที่ 1/56 นั้น ดัชนีความเชื่อมั่นรวมของ SMEs เกือบทุกกลุ่มสินค้าในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย มีระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 50% ยกเว้นกลุ่มผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปและเกษตรแปรรูปที่มีระดับความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นเล็กน้อยมาอยู่ที่ 56.06% โดยกลุ่มสินค้าที่มีระดับความเชื่อมั่นโดยรวมต่ำสุดคือ กลุ่มสินค้าศิลปะ หัตถกรรม และของที่ระลึกถึงแม้ว่ากลุ่มนี้จะมีระดับความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นในด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการ อย่างไรก็ตามพบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่เกือบทุกกลุ่ม มีระดับความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นในด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการ ยกเว้นกลุ่มสินค้าสนับสนุนการผลิตและธุรกิจบริการ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 4-3)
- ❖ ในไตรมาสที่ 2/56 ดัชนีความเชื่อมั่นรวมของ SMEs ทุกกลุ่มสินค้าในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย ยังคงมีระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 50% โดยกลุ่มสินค้าที่มีระดับความเชื่อมั่นต่ำสุด คือ กลุ่มธุรกิจบริการต่างๆ เช่นหนังสือ อาหาร เสริมสวย ทัวร์ ในไตรมาสนี้พบว่าหลายๆกลุ่มสินค้า มีระดับความเชื่อมั่นด้านเงินทุนหมุนเวียนค่อนข้างคงที่ถึงดีขึ้นเล็กน้อย (ดูรายละเอียดในตารางที่ 4-4)
- ❖ ในไตรมาสที่ 3/56 ดัชนีความเชื่อมั่นรวมของ SMEs ทุกกลุ่มสินค้าในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย ยังคงมีระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 50% โดยกลุ่มสินค้าที่มีระดับความเชื่อมั่นต่ำสุด คือ ผลิตภัณฑ์สินค้าแฟชั่น เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจซบเซา ทำให้ยอดขายของสินค้าแฟชั่นลดลง เนื่องจากเป็นสินค้าฟุ่มเฟือย ผู้บริโภคจึงชะลอการใช้จ่ายสำหรับการซื้อสินค้ากลุ่มนี้ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 4-5)
- ❖ คาดการณ์ในไตรมาสที่ 4/56 ดัชนีความเชื่อมั่นรวมของ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย มีระดับความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ 51.58 โดยกลุ่มสินค้าผลผลิตทางการเกษตรมีระดับความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ รองลงมาคือ กลุ่มผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปและเกษตรแปรรูป กลุ่มสินค้าแฟชั่น และกลุ่มตกแต่งบ้าน และเฟอร์นิเจอร์ ตามลำดับ เนื่องจากในช่วงไตรมาสที่ 4 เป็นช่วง High Season ซึ่งจะมีนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างชาติมาท่องเที่ยวในเชียงใหม่มากขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการมีความเชื่อมั่นที่สูงขึ้น เมื่อเทียบกับไตรมาส 3/54 (ดูรายละเอียดในตารางที่ 4-6)

ตารางที่ 4-3 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย แจกแจงตามประเด็น และแจกแจงรายกลุ่มสินค้า ในไตรมาสที่ 1/56

ประเด็น	กลุ่มสินค้า								BSI รายประเด็น
	1	2	3	4	5	6	7	8	
1. ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	17.65	31.82	42.50	25.68	43.75	20.00	52.00	47.30	34.75
2. ต้นทุนผันแปรต่างๆ	20.31	31.82	41.25	17.57	37.50	35.00	54.00	45.95	34.98
3. ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	32.81	51.14	43.75	29.73	38.54	41.25	42.00	45.95	40.92
4. เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	60.61	75.00	63.75	60.81	61.46	58.75	42.00	45.95	59.70
5. ยอดขาย	41.18	50.00	65.00	59.46	38.54	43.90	34.00	28.38	45.59
6. อัตรากำไร	32.35	46.59	63.75	55.41	37.50	40.24	29.17	25.68	42.13
7. ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	51.85	40.91	51.25	21.62	25.00	52.56	44.00	39.19	39.90
8. การแข่งขันกับรายอื่นๆในตลาด	29.41	30.68	37.50	28.38	32.29	26.83	44.00	39.19	33.01
9. ความต้องการของตลาดต่อสินค้า	45.59	61.36	63.75	68.92	41.67	40.24	54.00	50.00	52.94
10. ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	18.18	40.91	62.50	52.70	32.29	31.71	26.00	24.32	36.89
11. นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	33.33	22.73	56.25	12.16	18.75	21.25	34.00	29.73	27.91
12. ภาวะการเมืองของประเทศ	15.63	51.14	72.50	64.86	38.54	48.78	34.00	25.68	45.07
13. ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ	43.55	47.73	65.00	44.59	44.79	50.00	32.00	37.84	46.53
BSI รวม รายกลุ่มสินค้า	34.03	44.76	56.06	41.68	37.74	39.27	40.09	37.32	41.56

1= สินค้าศิลปะ หัตถกรรม และของที่ระลึก

2= กลุ่มผลผลิตทางการเกษตร

3= ผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปและเกษตรแปรรูป

4= กลุ่มอุปโภค เช่นเครื่องสำอางค์ ของใช้ในครัวเรือน

5= สินค้าแฟชั่น

6= กลุ่มตกแต่งบ้าน และเฟอร์นิเจอร์

7= สินค้าสนับสนุนการผลิต

8= ธุรกิจบริการต่างๆ เช่นหนังสือ อาหาร เสริมสวย ทัวร์ ห้างทอง

ตารางที่ 4-4 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย แจกแจงตามประเด็น และแจกแจงรายกลุ่มสินค้า ในไตรมาสที่ 2/56

ประเด็น	กลุ่มสินค้า								BSI รายประเด็น
	1	2	3	4	5	6	7	8	
1. ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	32.43	28.75	8.75	21.05	23.53	88.75	24.19	61.29	36.08
2. ต้นทุนผันแปรต่างๆ	21.62	32.50	11.25	14.47	25.00	81.25	12.90	27.42	29.04
3. ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	44.59	40.00	25.00	27.63	26.47	63.75	30.65	48.39	38.49
4. เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	43.24	50.00	53.75	57.89	38.24	50.00	53.23	35.48	48.11
5. ยอดขาย	18.92	18.75	17.50	15.79	8.82	10.00	29.03	22.58	17.35
6. อัตรากำไร	17.57	7.50	11.25	17.11	5.88	6.25	27.42	17.74	13.40
7. ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	31.08	42.50	13.75	17.11	16.18	11.25	27.42	27.42	23.20
8. การแข่งขันกับรายอื่นๆในตลาด	50.00	47.50	51.25	50.00	45.59	48.75	50.00	43.55	48.45
9. ความต้องการของตลาดต่อสินค้า	45.95	33.75	23.75	35.53	22.06	66.25	27.42	43.55	37.63
10. ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	24.32	45.00	40.00	27.63	17.65	16.25	43.55	35.48	31.10
11. นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	33.78	32.50	31.25	25.00	16.18	12.50	30.65	33.87	26.80
12. ภาวะการเมืองของประเทศ	36.49	43.75	51.25	44.74	50.00	45.00	41.94	40.32	44.33
13. ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ	40.54	41.25	45.00	39.47	45.59	36.25	45.16	40.32	41.58
BSI รวม รายกลุ่มสินค้า	41.89	47.50	47.50	44.74	47.06	45.00	45.16	38.71	44.85

ตารางที่ 4-5 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย แจกแจงตามประเด็น และแจกแจงรายกลุ่มสินค้า ในไตรมาสที่ 3/56

ประเด็น	กลุ่มสินค้า								BSI รายประเด็น
	1	2	3	4	5	6	7	8	
1. ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	36.25	42.50	6.25	16.25	20.00	18.75	23.33	30.00	24.17
2. ต้นทุนผันแปรต่างๆ	23.75	28.75	15.00	20.00	22.50	30.00	16.67	15.00	21.46
3. ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	41.25	43.75	42.50	40.00	43.75	43.75	43.33	48.33	43.33
4. เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	35.00	41.25	41.25	46.25	32.50	33.75	46.67	46.67	40.42
5. ยอดขาย	17.50	17.50	16.25	11.25	6.25	12.50	16.67	18.33	14.53
6. อัตรากำไร	21.25	18.75	11.25	11.25	5.00	10.00	15.00	21.67	14.27
7. ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	52.50	50.00	52.50	50.00	50.00	47.50	50.00	48.33	50.10
8. การแข่งขันกับรายอื่นๆในตลาด	28.75	40.00	37.50	35.00	23.75	43.75	31.67	30.00	33.80
9. ความต้องการของตลาดต่อสินค้า	31.25	33.75	22.50	18.75	16.25	16.25	33.33	31.67	25.47
10. ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	27.50	21.25	27.50	18.75	12.50	16.25	25.00	20.00	21.09
11. นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	40.00	32.50	28.75	21.25	27.50	25.00	23.33	35.00	29.17
12. ภาวะการเมืองของประเทศ	28.75	26.25	25.00	20.00	12.50	17.50	25.00	23.33	22.29
13. ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ	36.25	42.50	35.00	32.50	23.75	23.75	30.00	40.00	32.97
BSI รวม รายกลุ่มสินค้า	32.31	33.75	27.79	26.25	22.79	26.06	29.23	31.41	28.70

ตารางที่ 4-6 คาดการณ์ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย แจกแจงตามประเด็น และแจกแจงรายกลุ่มสินค้า ในไตรมาสที่ 4/56

ประเด็น	กลุ่มสินค้า								BSI รายประเด็น
	1	2	3	4	5	6	7	8	
1. ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	26.25	27.50	18.75	21.25	25.00	31.25	31.67	21.67	25.42
2. ต้นทุนผันแปรต่างๆ	20.51	28.75	28.75	23.75	30.00	32.50	31.67	16.67	26.57
3. ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	35.00	42.50	43.75	42.50	46.25	46.25	43.33	45.00	43.07
4. เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	66.25	77.50	72.50	67.50	70.00	67.50	68.33	71.67	70.16
5. ยอดขาย	75.00	83.75	78.75	62.50	83.75	70.00	63.33	75.00	74.01
6. อัตรากำไร	61.25	82.50	76.25	61.25	82.50	68.75	60.00	76.67	71.15
7. ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	52.50	50.00	52.50	51.25	50.00	48.75	50.00	48.33	50.42
8. การแข่งขันกับรายอื่นๆในตลาด	28.75	41.25	37.50	31.25	23.75	40.00	35.00	30.00	33.44
9. ความต้องการของตลาดต่อสินค้า	68.75	83.75	83.75	57.50	81.25	68.75	60.00	70.00	71.72
10. ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	52.50	52.50	61.25	45.00	58.75	51.25	41.67	48.33	51.41
11. นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	50.00	48.75	50.00	42.50	50.00	46.25	36.67	48.33	46.56
12. ภาวะการเมืองของประเทศ	47.50	47.50	48.75	40.00	45.00	38.75	36.67	40.00	43.02
13. ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ	60.00	80.00	65.00	60.00	68.75	66.25	51.67	56.67	63.54
BSI รวม รายกลุ่มสินค้า	49.56	57.40	55.19	46.63	55.00	52.02	46.92	49.87	51.58

4.3 ดัชนีความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย ในไตรมาสที่ 1/56, 2/56, 3/56 และคาดการณ์ความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 4/56 แจกแจงตามกลุ่มธุรกิจ

4.3.1 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มสินค้าศิลปะ หัตถกรรม และของที่ระลึก

❖ ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มสินค้าศิลปะ หัตถกรรม และของที่ระลึกในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย ในไตรมาสที่ 1/56 พบว่า

- ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มสินค้าศิลปะ หัตถกรรม และของที่ระลึก ในไตรมาส 1/56 อยู่ในระดับต่ำที่ 34.03%
- ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 50% ในเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจ ยกเว้นประเด็นด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการมีระดับความเชื่อมั่นที่ 60.61 %
- ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ภาวะการเมืองของประเทศ มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 15.63 %

❖ ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 2/56 พบว่า

- ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มสินค้าศิลปะ หัตถกรรม และของที่ระลึก ในไตรมาสที่ 2/56 อยู่ในระดับต่ำแต่ดีขึ้นกว่าไตรมาสที่ 1 มาอยู่ที่ 41.89%
- ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านสภาวะการแข่งขันกับคู่แข่งรายอื่นๆในตลาดเท่านั้นที่มีระดับความเชื่อมั่นคงที่เมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 1 โดยมีระดับความเชื่อมั่นที่ 50.00 %
- ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ อัตราค่าใไร มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 17.57%

❖ ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 3/56 พบว่า

- ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มสินค้าศิลปะ หัตถกรรม และของที่ระลึก ในไตรมาสที่ 3/56 อยู่ในระดับต่ำและลดลงจากไตรมาสที่ 2 มาอยู่ที่ 32.31%
- ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้าเท่านั้นที่มีระดับความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 2 โดยมีระดับความเชื่อมั่นที่ 52.50 %
- ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ยอดขาย มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 17.50%

❖ คาดการณ์ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจในไตรมาสที่ 4/56 ของ SMEs กลุ่มสินค้าศิลปะ หัตถกรรม และของที่ระลึกในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย พบว่า

- ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจยังอยู่ในระดับต่ำ แต่มีจะดีขึ้นจากไตรมาสที่ 3/56 มาอยู่ที่ 49.56%
- มีหลายประเด็นที่มีระดับความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นมากกว่า 50% เช่น ความต้องการของตลาดยอดขาย เงินทุนหมุนเวียน โดยประเด็นที่มีระดับความเชื่อมั่นมากที่สุด คือ ยอดขาย ที่มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 75%
- ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ต้นทุนผันแปรต่างๆ เช่น ค่าขนส่ง ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 20.51 %

โดยมีรายละเอียดของความเชื่อมั่นในแต่ละประเด็นแสดงในตารางที่ 4-7 ดังนี้

ตารางที่ 4-7 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มสินค้าศิลปะ หัตถกรรม และของที่ระลึก ในย่านการค้ารอบตลาด วโรรสและตลาดต้นลำไย ในไตรมาสที่ 1/56, 2/56, 3/56 และคาดการณ์ของไตรมาสที่ 4/56

ประเด็น	ระดับความเชื่อมั่น (%)			
	ไตรมาสที่ 1/2556	ไตรมาสที่ 2/56	ไตรมาสที่ 3/56	คาดการณ์ไตรมาสที่ 4/56
ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	51.85	31.08	52.50	52.50
ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	32.81	44.59	41.25	35.00
นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	33.33	33.78	40.00	50.00
ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	17.65	32.43	36.25	26.25
ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของ SMEs	43.55	40.54	36.25	60.00
เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	60.61	43.24	35.00	66.25
ความต้องการของตลาด	45.59	45.95	31.25	68.75
ภาวะการเมืองของประเทศ	15.63	36.49	28.75	47.50
สภาวะการแข่งขันกับคู่แข่งรายอื่นๆในตลาด	29.41	50.00	28.75	28.75
ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	18.18	24.32	27.50	52.50
ต้นทุนผันแปรต่างๆ เช่น ค่าขนส่ง ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์	20.31	21.62	23.75	20.51
อัตรากำไร	32.35	17.57	21.25	61.25
ยอดขาย	41.18	18.92	17.50	75.00
ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวม (BSI รวม)	34.03	41.89	32.31	49.56

4.3.2 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มผลผลิตทางการเกษตร

- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่ม กลุ่มผลผลิตทางการเกษตร ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย ในไตรมาสที่ 1/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มผลผลิตทางการเกษตร ในไตรมาสที่ 1/56 อยู่ในระดับต่ำที่ 45.54%
 - ผู้ประกอบการมีความเชื่อมั่นเพิ่มสูงขึ้นในประเด็นภาพรวมในการดำเนินธุรกิจ และภาวะการแข่งขันกับรายอื่นๆในตลาด ส่วนหลายประเด็นก็ยังมีระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 50%
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ยอดขาย มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 22.73%
 - ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 2/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มสินค้าผลผลิตทางการเกษตร ในไตรมาสที่ 2/56 อยู่ในระดับต่ำแต่ดีขึ้นกว่าไตรมาสที่ 1 มาอยู่ที่ 47.50%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการเท่านั้นที่มีระดับความเชื่อมั่นดีขึ้นจากไตรมาสที่ 1 มาอยู่ที่ 50.00 %
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ อัตรากำไรมีความเชื่อมั่นที่ระดับ 7.50 %
 - ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 3/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มสินค้าผลผลิตทางการเกษตร ในไตรมาสที่ 3/56 อยู่ในระดับต่ำและลดลงจากไตรมาสที่ 2 ที่ 33.75%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านระยะเวลาการให้เครดิตจากคู่ค้าที่มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 50%
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ยอดขาย มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 17.50 %
 - ❖ **คาดการณ์ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจในไตรมาสที่ 4/56 ของ SMEs กลุ่มกลุ่มผลผลิตทางการเกษตร ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจจะเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 3/56 มาอยู่ที่ 57.40%
 - ประเด็นส่วนใหญ่มีระดับความเชื่อมั่นที่เพิ่มขึ้นสูงกว่า 50% คือ ด้านความต้องการของตลาดต่อสินค้า และ ยอดขาย ที่ผู้ประกอบการกลุ่มนี้เชื่อมั่นว่าจะดีขึ้นมากกว่าประเด็นอื่นๆ
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 27.50 %
- โดยมีรายละเอียดของความเชื่อมั่นในแต่ละประเด็นแสดงในตารางที่ 4-8 ดังนี้

ตารางที่ 4-8 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่ม กลุ่มผลผลิตทางการเกษตร ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย ใน ไตรมาสที่ 1/56, 2/56, 3/56 และคาดการณ์ของไตรมาสที่ 4/56

ประเด็น	ระดับความเชื่อมั่น (%)			
	ไตรมาสที่ 1/2556	ไตรมาสที่ 2/56	ไตรมาสที่ 3/56	คาดการณ์ ไตรมาสที่ 4/56
ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	31.82	42.50	50.00	50.00
ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	51.14	40.00	43.75	42.50
ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	40.91	28.75	42.50	27.50
ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ	75.00	41.25	42.50	80.00
เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	31.82	50.00	41.25	77.50
สถานะการแข่งขันกับคู่แข่งรายอื่นๆในตลาด	61.36	47.50	40.00	41.25
ความต้องการของตลาดต่อสินค้า	46.59	33.75	33.75	83.75
นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	30.68	32.50	32.50	48.75
ต้นทุนผันแปรต่างๆ	50.00	32.50	28.75	28.75
ภาวะการเมืองของประเทศ	51.14	43.75	26.25	47.50
ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	47.73	45.00	21.25	52.50
อัตรากำไร	51.14	7.50	18.75	82.50
ยอดขาย	22.73	18.75	17.50	83.75
ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวม (BSI รวม)	45.54	47.50	33.75	57.40

4.3.3 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปและเกษตรแปรรูป

- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่ม ผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปและเกษตรแปรรูป ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรส และตลาดต้นลำไย ในไตรมาสที่ 1/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปและเกษตรแปรรูป ในไตรมาสที่ 1/56 เพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ 56.06 %
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นมากกว่า 50% ในหลายๆประเด็น โดยเฉพาะด้านกำไรที่มีระดับความเชื่อมั่นที่สูงขึ้นมากจากปลายปี 2555 มาอยู่ที่ 72.50 %
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือนโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 37.50 %
- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 2/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปและเกษตรแปรรูปในไตรมาสที่ 2/56 อยู่ในระดับต่ำและลดลงจากไตรมาสที่ 1 มาอยู่ที่ 47.50%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านสถานะการแข่งขันกับคู่แข่งรายอื่นๆในตลาด เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ และภาวะการเมืองของประเทศที่มีระดับความเชื่อมั่นมากกว่า 50%
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่ายมีความเชื่อมั่นลดลงอย่างมากจากไตรมาสที่ 1 มาอยู่ที่ 8.75 %
- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 3/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปและเกษตรแปรรูปในไตรมาสที่ 3/56 อยู่ในระดับต่ำและลดลงจากไตรมาสที่ 2 มาอยู่ที่ 27.79%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า ที่มีระดับความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 2 มาอยู่ที่ 52.50
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่ายมีความเชื่อมั่นลดลงจากไตรมาสที่ 2 มาอยู่ที่ 6.25 %
- ❖ **คาดการณ์ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจในไตรมาสที่ 4/56 ของ SMEs กลุ่มผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปและเกษตรแปรรูป ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจจะเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 3/56 มาอยู่ที่ 55.19%
 - ประเด็นส่วนใหญ่มีระดับความเชื่อมั่นที่เพิ่มขึ้นสูงกว่า 50% โดยเฉพาะประเด็นความต้องการของตลาดต่อสินค้า ที่มีระดับความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ 83.75 ซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างมากเมื่อเทียบกับระดับความเชื่อมั่นในไตรมาส 3/56
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่ายมีความเชื่อมั่นที่ 18.75 %

โดยมีรายละเอียดของความเชื่อมั่นในแต่ละประเด็นแสดงในตารางที่ 4-9 ดังนี้

ตารางที่ 4-9 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปและเกษตรแปรรูป ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย ในไตรมาสที่ 1/56, 2/56, 3/56 และคาดการณ์ของไตรมาสที่ 4/56

ประเด็น	ระดับความเชื่อมั่น (%)			
	ไตรมาสที่ 1/2556	ไตรมาสที่ 2/56	ไตรมาสที่ 3/56	คาดการณ์ ไตรมาสที่ 4/56
ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	41.25	13.75	52.50	52.50
ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	51.25	25.00	42.50	43.75
เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	42.50	53.75	41.25	72.50
สถานะการแข่งขันกับคู่แข่งรายอื่นๆในตลาด	63.75	51.25	37.50	37.50
ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ	63.75	45.00	35.00	65.00
นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	37.50	31.25	28.75	50.00
ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	65.00	40.00	27.50	61.25
ภาวะการเมืองของประเทศ	43.75	51.25	25.00	48.75
ความต้องการของตลาดต่อสินค้า	63.75	23.75	22.50	83.75
ยอดขาย	56.25	17.50	16.25	78.75
ต้นทุนผันแปรต่างๆ	65.00	11.25	15.00	28.75
อัตรากำไร	72.50	11.25	11.25	76.25
ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	62.50	8.75	6.25	18.75
ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวม (BSI รวม)	56.06	47.50	27.79	55.19

4.3.4 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มสินค้าอุปโภค เช่นเครื่องสำอางค์ ของใช้ในครัวเรือน

- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่ม สินค้าอุปโภค เช่นเครื่องสำอางค์ ของใช้ในครัวเรือน ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย ไตรมาสที่ 1/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มสินค้าอุปโภค เช่นเครื่องสำอางค์ ของใช้ในครัวเรือน ไตรมาสที่ 1/56 อยู่ในระดับต่ำที่ 41.68%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นมากกว่า 50% ในหลายๆประเด็น ได้แก่ 1)ด้านภาวะเศรษฐกิจของประเทศ โดยรวม 2) ต้นทุนผันแปรต่างๆ 3) นโยบายสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ 4) ภาวะการเมืองของประเทศ 5) ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย และ 6) ความต้องการของตลาด ที่มีระดับความเชื่อมั่นที่เพิ่มขึ้น
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน มีระดับความเชื่อมั่นที่ 12.16 %
- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 2/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มสินค้าอุปโภค เช่นเครื่องสำอางค์ ของใช้ในครัวเรือนในไตรมาสที่ 2/56 อยู่ในระดับต่ำแต่ดีขึ้นกว่าไตรมาสที่ 1 เล็กน้อยมาอยู่ที่ 44.74%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการ มีระดับความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นอยู่ที่ 57.89%
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือต้นทุนผันแปรต่างๆ มีความเชื่อมั่นลดลงอย่างมากจากไตรมาสที่ 1 มาอยู่ที่ 14.47 %
- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 3/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มสินค้าอุปโภค เช่นเครื่องสำอางค์ ของใช้ในครัวเรือนในไตรมาสที่ 3/56 อยู่ในระดับต่ำที่ 26.25%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50 ยกเว้นประเด็นด้านระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า อยู่ที่ระดับ 50.00%
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ อัตรากำไร แลยอดขาย มีความเชื่อมั่นลดลงอีกอยู่ที่ระดับ 11.25 %
- ❖ **คาดการณ์ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจในไตรมาสที่ 4/56 ของ SMEs กลุ่มสินค้าอุปโภค เช่นเครื่องสำอางค์ ของใช้ในครัวเรือน ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจยังคงอยู่ในระดับต่ำแต่จะเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 3/56 มาอยู่ที่ระดับ 46.33%
 - เกือบทุกประเด็นมีระดับความเชื่อมั่นดีขึ้น โดยประเด็นด้านระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า, เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ, ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ, ความต้องการของตลาดต่อสินค้า, ยอดขาย และอัตรากำไร ที่มีระดับความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นสูงกว่า 50%
 - ส่วนประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่ายมีความเชื่อมั่นที่ระดับ 21.25 %

โดยมีรายละเอียดของความเชื่อมั่นในแต่ละประเด็นแสดงในตารางที่ 4-10 ดังนี้

ตารางที่ 4-10 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มอุปโภค เช่นเครื่องสำอางค์ ของใช้ในครัวเรือน ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย ในไตรมาสที่ 1/56, 2/56, 3/56 และคาดการณ์ของไตรมาสที่ 4/56

ประเด็น	ระดับความเชื่อมั่น (%)			
	ไตรมาสที่ 1/2556	ไตรมาสที่ 2/56	ไตรมาสที่ 3/56	คาดการณ์ ไตรมาสที่ 4/56
ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	17.57	17.11	50.00	51.25
เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	25.68	57.89	46.25	67.50
ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	12.16	27.63	40.00	42.50
สภาวะการแข่งขันกับคู่แข่งรายอื่นๆในตลาด	44.59	50.00	35.00	31.25
ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ	29.73	39.47	32.50	60.00
นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	59.46	25.00	21.25	42.50
ต้นทุนผันแปรต่างๆ	64.86	14.47	20.00	23.75
ภาวะการเมืองของประเทศ	55.41	44.74	20.00	40.00
ความต้องการของตลาดต่อสินค้า	60.81	35.53	18.75	57.50
ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	68.92	27.63	18.75	45.00
ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	52.70	21.05	16.25	21.25
ยอดขาย	21.62	15.79	11.25	62.50
อัตรากำไร	28.38	17.11	11.25	61.25
ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวม (BSI รวม)	41.68	44.74	26.25	46.63

4.3.5 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มสินค้าแฟชั่น

- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่ม สินค้าแฟชั่น ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย ในไตรมาสที่ 1/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มสินค้าแฟชั่น ในไตรมาสที่ 1/56 อยู่ในระดับต่ำที่ 37.74%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 50% ในเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจ ยกเว้นด้านค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 18.75 %
- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 2/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มสินค้าแฟชั่น ในไตรมาสที่ 2/56 อยู่ในระดับต่ำแต่ดีขึ้นกว่าไตรมาสที่ 1 มาอยู่ที่ 47.06%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านภาวะการเมืองของประเทศเท่านั้นที่ทรงตัวอยู่ที่ 50.00%
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ อัตราค่าไร มีระดับความเชื่อมั่นลดลงจากไตรมาสที่ 1 มาอยู่ที่ 5.88 %
- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 3/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มสินค้าแฟชั่น ในไตรมาสที่ 3/56 อยู่ในระดับต่ำและลดลงจากไตรมาสที่ 2 มาอยู่ที่ 22.79%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% ยกเว้นประเด็นด้านระยะเวลาการให้เครดิตจากคู่ค้าเท่านั้นที่เพิ่มขึ้น อยู่ที่ระดับ 50.00%
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ อัตราค่าไร มีระดับความเชื่อมั่นลดลงอยู่ที่ระดับ 5.00 %
- ❖ **คาดการณ์ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจในไตรมาสที่ 4/56 ของ SMEs กลุ่มสินค้าแฟชั่น ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 3/56 มาอยู่ที่ 55.00%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นหลายประเด็นในการดำเนินธุรกิจสูงกว่า 50% โดยเฉพาะประเด็นยอดขายและอัตราค่าไร มีความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ระดับ 83.75% และ 82.50% ตามลำดับ
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ สภาวะการแข่งขันกับคู่แข่งรายอื่นๆในตลาด มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 23.75 %

โดยมีรายละเอียดของความเชื่อมั่นในแต่ละประเด็นแสดงในตารางที่ 4-11 ดังนี้

ตารางที่ 4-11 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่ม สินค้าแฟชั่น ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย ในไตรมาสที่ 1/56, 2/56, 3/56 และคาดการณ์ของไตรมาสที่ 4/56

ประเด็น	ระดับความเชื่อมั่น (%)			
	ไตรมาสที่ 1/2556	ไตรมาสที่ 2/56	ไตรมาสที่ 3/56	คาดการณ์ ไตรมาสที่ 4/56
ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	37.50	16.18	50.00	50.00
ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	61.46	26.47	43.75	46.25
เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	43.75	38.24	32.50	70.00
นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	25.00	16.18	27.50	50.00
ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ	41.67	45.59	23.75	68.75
สภาวะการแข่งขันกับคู่แข่งรายอื่นๆในตลาด	32.29	45.59	23.75	23.75
ต้นทุนผันแปรต่างๆ	38.54	25.00	22.50	30.00
ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	18.75	23.53	20.00	25.00
ความต้องการของตลาดต่อสินค้า	38.54	22.06	16.25	81.25
ภาวะการเมืองของประเทศ	32.29	50.00	12.50	45.00
ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	44.79	17.65	12.50	58.75
ยอดขาย	38.54	8.82	6.25	83.75
อัตรากำไร	37.50	5.88	5.00	82.50
ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวม (BSI รวม)	37.74	47.06	22.79	55.00

4.3.6 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มสินค้าตกแต่งบ้าน และเฟอร์นิเจอร์

- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มสินค้าตกแต่งบ้าน และเฟอร์นิเจอร์ ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย ในไตรมาสที่ 1/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มสินค้าตกแต่งบ้าน และเฟอร์นิเจอร์ ในไตรมาสที่ 1/56 อยู่ในระดับต่ำที่ 39.27%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นที่เพิ่มขึ้นต่อค่าจ้างแรงงานและค่าจ้างพนักงานว่าจะไม่เพิ่มขึ้นแล้ว และเชื่อมั่นว่าภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมและนโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐจะทรงตัว
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือเงินทุนหมุนเวียนของกิจการ มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 20.00%
- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 2/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มสินค้าตกแต่งบ้าน และเฟอร์นิเจอร์ในไตรมาสที่ 2/56 อยู่ในระดับต่ำแต่ดีขึ้นกว่าไตรมาสที่ 1 มาอยู่ที่ 45.00%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นต่อหลายประเด็นในการดำเนินธุรกิจ ได้แก่ ด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการ ต้นทุนผันแปรต่างๆ ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย และความต้องการของตลาดต่อสินค้า
 - อย่างไรก็ตามประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ สถานการณ์โดยรวมในการดำเนินธุรกิจ มีระดับความเชื่อมั่นลดลงมาจากไตรมาสที่ 1 มาอยู่ที่ 6.25 %
- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 3/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มสินค้าตกแต่งบ้าน และเฟอร์นิเจอร์ในไตรมาสที่ 3/56 อยู่ในระดับต่ำและลดลงจากไตรมาสที่ 2 มาอยู่ที่ 26.06%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50%
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ อัตรากำไร มีระดับความเชื่อมั่นอยู่ที่ระดับ 10.00 %
- ❖ **คาดการณ์ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจในไตรมาสที่ 4/56 ของ SMEs กลุ่มสินค้าตกแต่งบ้าน และเฟอร์นิเจอร์ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 3/56 มาอยู่ที่ระดับ 52.02%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นต่อหลายประเด็นในการดำเนินธุรกิจเมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 3 ได้แก่ ยอดขาย ความต้องการของตลาดต่อสินค้า อัตรากำไร เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ และ ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม อย่างไรก็ตามประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุด คือ ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย มีระดับความเชื่อมั่นอยู่ที่ 31.25 %

โดยมีรายละเอียดของความเชื่อมั่นในแต่ละประเด็นแสดงในตารางที่ 4-12 ดังนี้

ตารางที่ 4-12 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มสินค้าตกแต่งบ้าน และเฟอร์นิเจอร์ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย ในไตรมาสที่ 1/56, 2/56, 3/56 และคาดการณ์ของไตรมาสที่ 4/56

ประเด็น	ระดับความเชื่อมั่น (%)			
	ไตรมาสที่ 1/2556	ไตรมาสที่ 2/56	ไตรมาสที่ 3/56	คาดการณ์ ไตรมาสที่ 4/56
ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	35.00	11.25	47.50	48.75
ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	58.75	63.75	43.75	46.25
สภาวะการแข่งขันกับคู่แข่งรายอื่นๆในตลาด	48.78	48.75	43.75	40.00
เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	20.00	50.00	33.75	67.50
ต้นทุนผันแปรต่างๆ	31.71	81.25	30.00	32.50
นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	52.56	12.50	25.00	46.25
ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ	40.24	36.25	23.75	66.25
ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	26.83	88.75	18.75	31.25
สภาวะการเมืองของประเทศ	41.25	45.00	17.50	38.75
ความต้องการของตลาดต่อสินค้า	43.90	66.25	16.25	68.75
ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	50.00	16.25	16.25	51.25
ยอดขาย	21.25	10.00	12.50	70.00
อัตรากำไร	40.24	6.25	10.00	68.75
ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวม (BSI รวม)	39.27	45.00	26.06	52.02

4.3.7 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มสินค้าสนับสนุนการผลิต

- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มสินค้าสนับสนุนการผลิต ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย ในไตรมาสที่ 1 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มสินค้าสนับสนุนการผลิต ในไตรมาสที่ 1/56 อยู่ในระดับต่ำที่ 40.09 %
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 50% ในเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจ ยกเว้นด้านระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ และภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม ที่มีระดับความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นเล็กน้อยสูงกว่า 50%
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 26.00%
- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 2/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มสินค้าสนับสนุนการผลิต ในไตรมาสที่ 2/56 อยู่ในระดับต่ำแต่ดีขึ้นกว่าไตรมาสที่ 1 มาอยู่ที่ 45.16%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% ยกเว้นด้านเงินทุนหมุนเวียนของกิจการ และสภาวะการแข่งขันกับคู่แข่งรายอื่นๆในตลาด มีระดับความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นเล็กน้อยและทรงตัวตามลำดับ
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือต้นทุนผันแปรต่างๆ มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 12.90%
- ❖ **ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 3/56 พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มสินค้าสนับสนุนการผลิต ในไตรมาสที่ 3/56 อยู่ในระดับต่ำและลดลงจากไตรมาสที่ 2 มาอยู่ที่ 29.23%
 - ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% ยกเว้นด้านระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า มีระดับความเชื่อมั่นทรงตัว ที่ระดับ 50%
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคืออัตรากำไร มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 15.00%
- ❖ **คาดการณ์ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจในไตรมาสที่ 4 ของ SMEs กลุ่ม สินค้าสนับสนุนการผลิต ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย พบว่า**
 - ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจยังอยู่ในระดับต่ำ แต่จะดีขึ้นจากไตรมาสที่ 3/56 มาอยู่ที่ 46.92%
 - ประเด็นที่มีระดับความเชื่อมั่นสูงกว่า 50% ได้แก่ เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ ยอดขาย ความต้องการของตลาดต่อสินค้า และอัตรากำไร
 - ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ต้นทุนผันแปรต่างๆ และต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 31.67 %

โดยมีรายละเอียดของความเชื่อมั่นในแต่ละประเด็นแสดงในตารางที่ 4-13 ดังนี้

ตารางที่ 4-13 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มสินค้าสนับสนุนการผลิต ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย ไตรมาสที่ 1/56, 2/56, 3/56 และคาดการณ์ของไตรมาสที่ 4/56

ประเด็น	ระดับความเชื่อมั่น (%)			
	ไตรมาสที่ 1/2556	ไตรมาสที่ 2/56	ไตรมาสที่ 3/56	คาดการณ์ ไตรมาสที่ 4/56
ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	54.00	27.42	50.00	50.00
เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	52.00	53.23	46.67	68.33
ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	44.00	30.65	43.33	43.33
ความต้องการของตลาดต่อสินค้า	34.00	27.42	33.33	60.00
สภาวะการแข่งขันกับคู่แข่งรายอื่นๆในตลาด	44.00	50.00	31.67	35.00
ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ	42.00	45.16	30.00	51.67
ภาวะการเมืองของประเทศ	42.00	41.94	25.00	36.67
ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	54.00	43.55	25.00	41.67
ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	26.00	24.19	23.33	31.67
นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	29.17	30.65	23.33	36.67
ต้นทุนผันแปรต่างๆ	34.00	12.90	16.67	31.67
ยอดขาย	34.00	29.03	16.67	63.33
อัตรากำไร	32.00	27.42	15.00	60.00
ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวม (BSI รวม)	40.09	45.16	29.23	46.92

4.3.8 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มธุรกิจบริการต่างๆ เช่น หนังสือ ร้านอาหาร เสริมสวย ทวีร์ ฯ

❖ ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มธุรกิจบริการต่างๆ ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย ในไตรมาสที่ 1 พบว่า

- ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มธุรกิจบริการต่างๆ ในไตรมาสที่ 1/56 อยู่ในระดับต่ำที่ 37.32%
- ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 50% ในเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจ ยกเว้นยอดขายที่มีระดับความเชื่อมั่นที่ทรงตัว
- ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 24.32%

❖ ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 2/56 พบว่า

- ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่ม กลุ่มธุรกิจบริการต่างๆ ในไตรมาสที่ 2/56 อยู่ในระดับต่ำแต่ดีกว่าไตรมาสที่ 1 มาอยู่ที่ 38.71%
- ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อเกือบทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% ยกเว้นด้านต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่ายมีระดับความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ 61.29%
- ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ อัตรากำไร มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 17.74%

❖ ดัชนีความเชื่อมั่นในไตรมาสที่ 3/56 พบว่า

- ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของทุกประเด็นของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มธุรกิจบริการต่างๆ ในไตรมาสที่ 3/56 อยู่ในระดับต่ำและลดลงจากไตรมาสที่ 2 มาอยู่ที่ 31.41%
- ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อทุกประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% โดยประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ต้นทุนผันแปรต่างๆ มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 15%

❖ คาดการณ์ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจในไตรมาสที่ 4 ของ SMEs กลุ่ม กลุ่มธุรกิจบริการต่างๆ ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย พบว่า

- ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวมของการดำเนินธุรกิจยังคงอยู่ในระดับต่ำแต่จะเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 3/56 มาอยู่ที่ 49.87%
- ผู้ประกอบการมีระดับความเชื่อมั่นต่อหลายประเด็นในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 50% ยกเว้นด้านอัตรากำไร ยอดขาย เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ ความต้องการของตลาดต่อสินค้า และภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจมีระดับความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นสูงกว่า 50% เมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 3
- ประเด็นที่ขาดความเชื่อมั่นมากที่สุดคือ ต้นทุนผันแปรต่างๆ มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 16.67%

โดยมีรายละเอียดของความเชื่อมั่นในแต่ละประเด็นแสดงในตารางที่ 4-14 ดังนี้

ตารางที่ 4-14 ดัชนีความเชื่อมั่นของ SMEs กลุ่มธุรกิจบริการต่างๆ ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย ในไตรมาสที่ 1/56, 2/56, 3/56 และคาดการณ์ของไตรมาสที่ 4/56

ประเด็น	ระดับความเชื่อมั่น (%)			
	ไตรมาสที่ 1/2556	ไตรมาสที่ 2/56	ไตรมาสที่ 3/56	คาดการณ์ ไตรมาสที่ 4/56
ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	28.38	48.39	48.33	45.00
ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	45.95	27.42	48.33	48.33
เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	47.30	35.48	46.67	71.67
ภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ	45.95	40.32	40.00	56.67
นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	25.68	33.87	35.00	48.33
ความต้องการของตลาดต่อสินค้า	45.95	43.55	31.67	70.00
ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	24.32	61.29	30.00	21.67
สภาวะการแข่งขันกับคู่แข่งรายอื่นๆในตลาด	39.19	43.55	30.00	30.00
ภาวะการเมืองของประเทศ	39.19	40.32	23.33	40.00
อัตรากำไร	37.84	17.74	21.67	76.67
ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	25.68	35.48	20.00	48.33
ยอดขาย	50.00	22.58	18.33	75.00
ต้นทุนผันแปรต่างๆ	29.73	27.42	15.00	16.67
ค่าดัชนีความเชื่อมั่นรวม (BSI รวม)	37.32	38.71	31.41	49.87

4.4 ปัญหาในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการที่ผ่านมาในไตรมาสที่ 1/56 (Q1/56) 2/56(Q2/56) และปัญหาในการดำเนินธุรกิจในไตรมาสที่ 3/56 (Q3/56)

จากการสำรวจพบว่า ในไตรมาสที่ 1 นั้นผู้ประกอบการส่วนใหญ่มักไม่ให้ความสำคัญของปัญหาในการดำเนินกิจการ โดยลักษณะของผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะไม่ค่อยกล้าหรือไม่ค่อยยอมแสดงความคิดเห็นนัก มีบางส่วนที่ให้ข้อมูลด้านปัญหาได้โดยส่วนใหญ่ก็จะมักพบว่า เมื่อบอกปัญหาไปแล้ว ภาครัฐก็ไม่สามารถช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาได้ ภาครัฐขาดความจริงจังในการแก้ไขปัญหา เป็นต้น ดังนั้นปัญหาที่ได้รับจากการสำรวจในไตรมาสที่ 1 จึงมาจากผู้ประกอบการส่วนหนึ่งที่มีความเต็มใจในการสะท้อนภาพปัญหาให้กับผู้สำรวจ

อย่างไรก็ตามในไตรมาสที่ 3 นี้ผู้ประกอบการที่ให้ข้อมูลมีความคุ้นเคยกับคณะสำรวจมากขึ้นประกอบกับมีปัญหารุมเร้าในการทำธุรกิจค่อนข้างมาก จึงค่อนข้างเปิดใจเล่าถึงปัญหาอุปสรรคต่างๆที่ตนเองประสบอยู่ในรอบครึ่งปีที่ผ่านมาได้ค่อนข้างมากขึ้น

ทั้งนี้สามารถประเมินปัญหาหลักของผู้ประกอบการที่ผ่านมาในแต่ละไตรมาส ดังนี้

1) ในไตรมาสที่ 1, Q1/56 ผู้ประกอบการในย่านการค้ามีปัญหาที่สำคัญอยู่ 3 เรื่องด้วยกัน ประกอบด้วย

- (1) จำนวนลูกค้าทั่วไปในท้องถิ่นลดลง ทำให้รายได้ลดลง เนื่องจากภาพรวมของลูกค้าหลักของ SMEs ในย่านการค้า ซึ่งสัดส่วนของกลุ่มผู้ซื้อประมาณ 35% ยังมาจากผู้ซื้อท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่เป็นสำคัญ
- (2) จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติลดน้อยลง ทำให้รายได้ลดลง เนื่องจากผู้ประกอบการในพื้นที่ส่วนใหญ่มีสัดส่วนตลาดหลัก ที่มาจากกลุ่มลูกค้าประเภทนักท่องเที่ยว มีสัดส่วนรวมกันมากถึงประมาณ 47% (โดยเป็นสัดส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยประมาณ 25% นักท่องเที่ยวชาวไทยประมาณ 22%) ที่เหลือสัดส่วนประมาณ 18% เป็นลูกค้าตลาดส่งออก ดังนั้นหากจำนวนนักท่องเที่ยวลดลงหรือได้รับผลกระทบจากการท่องเที่ยว ย่อมทำให้เป็นปัญหาในลำดับต้นๆของผู้ประกอบการ
- (3) ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เช่น ค่าขนส่ง ค่าเช่าพื้นที่ ภาษีต่างๆ ค่าเสียหาย เป็นต้น

2) ในไตรมาสที่ 2, Q2/56 ผู้ประกอบการในย่านการค้า มีปัญหาหลักที่สำคัญอยู่ 3 เรื่อง ประกอบด้วย

- (1) ขยายของได้น้อยลง กำไรลดลง เนื่องจาก ภาวะเศรษฐกิจที่ค่าครองชีพสูงขึ้น กำลังซื้อของลูกค้าน้อยลง จำนวนลูกค้าลดลง
- (2) ต้นทุนการผลิตสินค้าเพิ่มขึ้น ค่าวัตถุดิบแพงขึ้น ต้นทุนสินค้าที่นำมาขายปรับตัวสูงขึ้น
- (3) ค่าใช้จ่ายในการทำธุรกิจโดยรวมเพิ่มขึ้น เช่นค่าไฟฟ้า ค่าขนส่ง ค่าแรง

3) ในไตรมาสที่ 3, Q3/56 ผู้ประกอบการในย่านการค้า มีปัญหาหลักที่สำคัญอยู่ 3 เรื่อง ประกอบด้วย

- (1) กำลังซื้อของลูกค้าน้อยลง คนซื้อของน้อยลง ทำให้ขายของได้น้อยลง
- (2) ต้นทุนการผลิตสินค้าเพิ่มขึ้น ค่าวัตถุดิบแพงขึ้น ต้นทุนสินค้าที่นำมาขายปรับตัวสูงขึ้น
- (3) นักท่องเที่ยวในชว่งฤดูฝน ทำให้ขายสินค้าได้น้อยลง

โดยรายละเอียดของประเด็นปัญหาของผู้ประกอบการในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย ที่สำรวจได้ในแต่ละไตรมาสแสดงในตารางที่ 4-15, 4-16 และ 4-17 ดังนี้

ตารางที่ 4-15 ปัญหาในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัด เชียงใหม่ ในไตรมาสที่ 1/56

ปัญหาในการดำเนินธุรกิจ	จำนวน	สัดส่วน (%)
1) จำนวนลูกค้าทั่วไปลดลง ทำให้รายได้ลดลง	58	37.42
2) จำนวนนักท่องเที่ยวน้อยลง รายได้ลดลง	20	12.90
3) ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เช่น ค่าขนส่ง ค่าเช่าพื้นที่ ภาษีต่างๆ ค่าโสหุ้ย	19	12.26
4) ภาวะเศรษฐกิจไม่ดี เช่น เงินบาทแข็งค่า ราคาสินค้าปรับตัวสูงขึ้น กำลังซื้อลดลง ทำให้สินค้าขายยากขึ้น	15	9.68
5) ต้นทุนการผลิต หรือต้นทุนสินค้า สูงขึ้น	12	7.74
6) มีคู่แข่งในตลาดเพิ่มขึ้น	12	7.74
7) ต้นทุนค่าแรงเพิ่มขึ้น ขาดแคลนแรงงานท้องถิ่น และแรงงานต่างด้าวราคาสูงขึ้น แรงงานฝีมือหายากขึ้น	10	6.45
8) อื่นๆ เช่น ที่จอดรถไม่เพียงพอ ทำให้มีคนมาซื้อสินค้าน้อย นโยบายการจัดระเบียบร้านค้าของเทศบาลไม่ชัดเจน เช่น การไล่ที่ไม่ให้ขายสินค้า เงินทุนที่ใช้ในการดำเนินกิจการมีน้อย การขยายสินค้าไปยังแหล่งอื่นๆ ยากขึ้น เป็นต้น	9	5.81
รวม	155	100.00

หมายเหตุ : เฉพาะผู้ประกอบการที่ระบุปัญหา สามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็นต่อราย

ตารางที่ 4-16 ปัญหาในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัด เชียงใหม่ ในไตรมาสที่ 2/56

ปัญหาในการดำเนินธุรกิจ	จำนวน	สัดส่วน (%)
1) ขายของได้น้อยลง กำไรลดลง เนื่องจาก ภาวะเศรษฐกิจที่ค่าครองชีพสูงขึ้น กำลังซื้อของลูกค้าได้น้อยลง จำนวนลูกค้าทั่วไปลดลง	163	44.66%
2) ต้นทุนการผลิตสินค้าเพิ่มขึ้น ค่าวัตถุดิบแพงขึ้น ต้นทุนสินค้าที่นำมาขายปรับตัวสูงขึ้น	82	22.47%
3) ค่าใช้จ่ายในการทำธุรกิจโดยรวมเพิ่มขึ้น เช่นค่าไฟฟ้า ค่าขนส่ง ค่าแรง	29	7.95%
4) นักท่องเที่ยวได้น้อยลงในช่วงฤดูฝน สินค้าขายได้น้อย	20	5.48%
5) คู่แข่งขันมีมาก มีการตัดราคาสินค้ากัน เพื่อแย่งลูกค้า	17	4.66%
6) กลุ่มผลผลิตการเกษตรได้รับความเสียหายในหน้าฝน ราคาสูงและขาดตลาด	13	3.56%
7) มีการขยายตัวของห้างสรรพสินค้า และร้านสะดวกซื้อ ทำให้ขายของได้น้อยลง	8	2.19%
8) ค่าเงินบาทแข็งค่าทำให้ขายสินค้ากับต่างชาติได้น้อยลง	6	1.64%
9) ค่าเช่าร้านค้าราคาสูง	3	0.82%
10) การเมืองไม่นิ่ง ทำให้เศรษฐกิจไม่ดี	3	0.82%
11) ขาดสภาพคล่อง	2	0.55%
12) เทศบาลจะไล่ที่ไม่ให้ขายของที่ขายสินค้านามากกว่า 10 ปี	2	0.55%
13) มีถนนคนเดิน มาแย่งลูกค้า	2	0.55%
14) ตลาดวโรรส ไม่มีที่จอดรถสำหรับลูกค้า	2	0.55%
15) ยอดขายลดลงเนื่องจากเป็นช่วงเปิดเทอม	2	0.55%
16) แรงงานฝีมือขาดแคลน	2	0.55%
17) อื่นๆ เช่น จราจรหนาแน่น มีความไม่เป็นระเบียบ มีขยะมาก ฯลฯ	9	2.47%
รวม	365	100.00

หมายเหตุ : เฉพาะผู้ประกอบการที่ระบุปัญหา สามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็นต่อราย

ตารางที่ 4-17 ปัญหาในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัด เชียงใหม่ ในไตรมาสที่ 3/56

ปัญหาในการดำเนินธุรกิจ	จำนวน	สัดส่วน (%)
1) กำลังซื้อของลูกค้าน้อยลง คนซื้อของน้อยลง ทำให้ขายของได้น้อยลง	203	68.58%
2) ต้นทุนการผลิตสินค้าเพิ่มขึ้น ค่าวัตถุดิบแพงขึ้น ต้นทุนสินค้าที่นำมาขายปรับตัวสูงขึ้น	28	9.46%
3) นักท่องเที่ยวที่น้อยลงในช่วงฤดูฝน ทำให้ขายสินค้าได้น้อยลง	24	8.11%
4) ค่าใช้จ่ายในการทำธุรกิจโดยรวมเพิ่มขึ้น	13	4.39%
5) คู่แข่งขันมีมาก มีการตัดราคาสินค้ากัน เพื่อแย่งลูกค้า	9	3.04%
6) ขาดเงินทุนหมุนเวียนในการทำธุรกิจ	5	1.69%
7) ตลาดวโรรส ไม่มีที่จอดรถสำหรับลูกค้า	3	1.01%
8) ภาวะเศรษฐกิจไม่ดี ค่าครองชีพสูง ของแพง	2	0.68%
9) ขาดแคลนแรงงานที่มีฝีมือ	2	0.68%
10) ค่าเงินบาทแข็งค่า ทำให้ขายสินค้ากับต่างชาติได้น้อยลง	1	0.34%
11) การขนส่งสินค้าล่าช้าในหน้าฝน	1	0.34%
12) การเมืองไม่สงบ คนไม่มาเที่ยว	1	0.34%
13) ขาดแคลนวัตถุดิบ	1	0.34%
14) ไม่มั่นใจในนโยบายของเทศบาลในการจัดการพื้นที่ขายของ	1	0.34%
15) ไม่มีงานเทศกาล ทำให้ขายสินค้าได้น้อยลง	1	0.34%
16) สินค้าบางอย่างขาดตลาด	1	0.34%
รวม	296	100.00

หมายเหตุ : เฉพาะผู้ประกอบการที่ระบุปัญหา สามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็นต่อราย

4.5 วิธีการแก้ไขปัญหาของผู้ประกอบการที่ผ่านมาในไตรมาสที่ 1/56 (Q1/56) 2/56 (Q2/56) และวิธีการแก้ไขปัญหในไตรมาสที่ 3/56 (Q3/56)

ในไตรมาสที่ 1/56 จากผู้ประกอบการที่ได้สะท้อนปัญหาและส่วนใหญ่ยังมีทัศนคติว่า ไม่ทราบว่าจะแก้ปัญหาได้อย่างไร เพราะปัญหาส่วนใหญ่ไม่สามารถควบคุมได้จากตัวผู้ประกอบการเอง ด้านการแก้ไขปัญหของ SMEs มีส่วนน้อยเท่านั้นที่สามารถหรือยินยอมให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการในการแก้ไขปัญหของตนเอง โดยวิธีการแก้ไขปัญหในไตรมาสที่ 1/56 ที่สำคัญที่สุดมีเพียง 2 ประเด็น คือ

- 1) จัดโปรโมชั่น ลดราคาสินค้า เพื่อให้สามารถมีเงินมาหมุนเวียนในกิจการ
- 2) ลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจต่างๆ เช่น ลดค่าใช้จ่ายด้านโลจิสติกส์ต่างๆ

ส่วนในไตรมาสที่ 2/56 ผู้ประกอบการมีการเปิดใจและได้สะท้อนปัญหามากขึ้นและส่วนใหญ่ยังมีทัศนคติว่าแก้ปัญหาไม่ได้ เพราะปัญหาส่วนใหญ่ไม่สามารถควบคุมได้จากตัวผู้ประกอบการเอง ด้านการแก้ไขปัญหของ SMEs ในไตรมาสที่ 2/56 ยังมีแนวทางการแก้ไขปัญหที่คล้ายคลึงกับในไตรมาสที่ 1/56 ที่สำคัญที่สุดมี 4 ประเด็น คือ

- 1) คิดว่าแก้ไขปัญหไม่ได้ ยอมรับสภาพเพราะเห็นว่าเศรษฐกิจไม่ดี
- 2) ประหยัดค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการทุกอย่าง เพื่อไม่ให้ขาดทุน
- 3) ประคองตัวเอาไว้ก่อน รอให้เศรษฐกิจกลับมาดีขึ้นในช่วงปลายปี
- 4) จัด Promotion ลดราคาสินค้า เพื่อให้มีเงินหมุนในกิจการ

ส่วนในไตรมาสที่ 3/56 ผู้ประกอบการได้สะท้อนปัญหามากขึ้นและส่วนใหญ่ยังมีทัศนคติว่าแก้ปัญหาไม่ได้ เพราะปัญหาส่วนใหญ่ไม่สามารถควบคุมได้จากตัวผู้ประกอบการเอง ด้านการแก้ไขปัญหของ SMEs ในไตรมาสที่ 3/56 ยังมีแนวทางการแก้ไขปัญหที่คล้ายคลึงกับในไตรมาสที่ 2/56 ที่สำคัญที่สุดมี 4 ประเด็น คือ

- 1) ลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจต่างๆ ลดค่าใช้จ่ายด้านโลจิสติกส์ต่างๆ
- 2) จัดโปรโมชั่น ลดราคาสินค้า เพื่อให้สามารถมีเงินมาหมุนเวียนในกิจการ
- 3) รอฤดูกาลท่องเที่ยวรอบใหม่ หรือติดต่อกับบริษัททัวร์ให้พานักท่องเที่ยวมาซื้อของที่ร้าน
- 4) หาช่องทางการขายเพิ่ม

โดยรายละเอียดของประเด็นการแก้ไขปัญหของผู้ประกอบการในแต่ละไตรมาส แสดงในตารางที่ 4-18, 4-19 และ 4-20 ดังนี้

ตารางที่ 4-18 วิธีการแก้ไขปัญหาในระยะสั้นของผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัด เชียงใหม่ ในไตรมาสที่ 1/56

แนวทางการแก้ไขปัญหาในไตรมาสที่ 1/56	จำนวน	สัดส่วน (%)
1) จัดโปรโมชั่น ลดราคาสินค้า เพื่อให้สามารถมีเงินมาหมุนเวียนในกิจการ	13	24.53%
2) ลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจต่างๆ ลดค่าใช้จ่ายด้านโลจิสติกส์ต่างๆ	11	20.75%
3) ผลิตสินค้าแบบใหม่ๆ หรือหาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ มาขายเพิ่มเติม หรือหาธุรกิจใหม่ๆ เสริม เพื่อหาตลาดเพิ่ม	8	15.09%
4) หาช่องทางการขายเพิ่ม เช่น ออกร้านตามตลาดนัด หาลูกค้ากลุ่มใหม่เพิ่ม หรือเน้นหาลูกค้าประจำ	7	13.21%
5) รอดูการท่องเที่ยวรอบใหม่ หรือติดต่อกับบริษัททัวร์ให้พานักท่องเที่ยวมาซื้อของที่ร้าน	4	7.55%
6) ลดการจ้างแรงงาน เช่น ลดจ้างแรงงาน โดยเจ้าของมาดำเนินการเอง หรือขึ้นเงินเดือนลูกจ้างแต่ไม่รับคนเพิ่ม หรือจ้างแรงงานต่างด้าวแทนคนท้องถิ่น	4	7.55%
7) หาแหล่งเงินทุนเพิ่ม เพื่อการหมุนเวียน หรือเพื่อหาตลาดใหม่	2	3.77%
8) อื่นๆ	4	7.55%
รวม	53	100.00

หมายเหตุ : เฉพาะผู้ประกอบการที่ระบุปัญหาและระบุวิธีการแก้ไขปัญหาของตน

ตารางที่ 4-19 วิธีการแก้ไขปัญหาในระยะสั้นของผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัด เชียงใหม่ ในไตรมาสที่ 2/56

แนวทางการแก้ไขปัญหาในไตรมาสที่ 2/56	จำนวน	สัดส่วน (%)
1) แก้ไขปัญหาไม่ได้ ยอมรับสภาพเพราะเศรษฐกิจไม่ดี	65	27.31%
2) ประหยัดค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการทุกอย่าง เพื่อไม่ให้ขาดทุน	39	16.39%
3) ประคองตัวเอาไว้ก่อน รอให้เศรษฐกิจกลับมาดีในปลายปี	30	12.61%
4) จัด Promotion ลดราคาสินค้า เพื่อให้มีเงินหมุนในกิจการ	26	10.92%
5) ปรับเปลี่ยนสินค้า เช่น ปรับเปลี่ยนประเภทสินค้าที่นำมาขาย หาแหล่งสินค้าหลากหลาย ต่อรองราคากับ supplier เลือกสินค้าให้ตรงกับความต้องการของตลาด	18	7.56%
6) ลดจำนวนการสต็อกสินค้าลง สั่งให้น้อยลงเท่าที่จะพอขายได้	16	6.72%
7) ปรับวิธีการทำตลาด เช่น Outsource การผลิตสินค้า ขายแบบสะสมยอดซื้อ หาสินค้าใหม่ๆมาขายตามลูกค้าสั่ง รับสั่งทำเฉพาะตาม order ของลูกค้า หาฐานลูกค้าใหม่ๆมาเสริม	11	4.62%
8) ปรับขึ้นราคาสินค้า ตามต้นทุนที่สูงขึ้น โดยอธิบายกับผู้ซื้อ	6	2.52%
9) ปรับรูปแบบการขาย เช่น ขายทั้งแบบส่งและปลีก เชิญชวนลูกค้าพูดจาโน้มน้าว เรียกลูกค้าที่เดินผ่านร้านมากขึ้น บริการให้ดีขึ้น	6	2.52%
10) หารุรกิจอื่นมาเสริม ทำไปก่อน	4	1.68%
11) รักษาฐานลูกค้าประจำไว้	3	1.26%
12) หาช่องทางการขายเพิ่ม เช่น ออกบูธตามต่างจังหวัดเพื่อหาลูกค้าใหม่	3	1.26%
13) รอปิดกิจการ	2	0.84%
14) ลดจำนวนพนักงาน	2	0.84%
15) อื่นๆ เช่น ยอมกู้เงินเสียดอกเบี้ยสูง ขยายเวลาขายสินค้า เปิดร้านให้เร็วขึ้น ยอมขาดทุนเพื่อรักษาลูกค้าเก่าเอาไว้ ย้ายทำเลขายของให้ดีขึ้น/ใกล้ตลาดมากขึ้น เป็นต้น	7	2.94%
รวม	238	100.00

หมายเหตุ : เฉพาะผู้ประกอบการที่ระบุปัญหาและระบุวิธีการแก้ไขปัญหาของตน

ตารางที่ 4-20 วิธีการแก้ไขปัญหาในระยะสั้นของผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัด เชียงใหม่ ในไตรมาสที่ 3/56

แนวทางการแก้ไขปัญหาในไตรมาสที่ 3/56	จำนวน	สัดส่วน (%)
1) ลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจต่างๆ ลดค่าใช้จ่ายด้านโลจิสติกส์ต่างๆ	79	28.94%
2) จัดโปรโมชั่น ลดราคาสินค้า เพื่อให้สามารถมีเงินหมุนเวียนในกิจการ	71	26.01%
3) รอฤดูกาลท่องเที่ยวรอบใหม่ หรือติดต่อกับบริษัททัวร์ให้พานักท่องเที่ยวมาซื้อของที่ร้าน	49	17.95%
4) หาช่องทางการขายเพิ่ม	21	7.69%
5) ผลิตสินค้าแบบใหม่ๆ หรือหาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ มาขายเพิ่มเติม หรือหาธุรกิจใหม่ๆ เสริม	18	6.59%
6) ลดทุนในการดำเนินธุรกิจ ทำกิจการให้น้อยลง	18	6.59%
7) หาแหล่งเงินทุนเพิ่ม	4	1.47%
8) ปรับราคาสินค้าเพิ่มขึ้น	3	1.10%
9) อื่นๆ เช่น เลิกกิจการชั่วคราว ลดการจ้างแรงงาน ปรับปรุงการบริการ ใช้เทคโนโลยีช่วยในการจัดการ เจรจากับเจ้าของอาคารในเรื่องการลดค่าเช่า เป็นต้น	10	3.66%
รวม	273	100.00

หมายเหตุ เฉพาะผู้ประกอบการที่ระบุปัญหาและระบุวิธีการแก้ไขปัญหาของตน

4.6 ความต้องการการช่วยเหลือในระยะสั้นจากภาครัฐ

ในไตรมาสที่ 1/56 ความต้องการการช่วยเหลือจากภาครัฐในการแก้ไขปัญหาในระยะสั้น ที่สำคัญมีเพียง 3 ประเด็น คือ

- 1) จัดงานส่งเสริมการขาย ส่งเสริมการท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวให้มีคนมาเที่ยวเชียงใหม่อย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากภาพรวมของสัดส่วนของกลุ่มลูกค้าของ SMEs ในจังหวัดเชียงใหม่ถึงประมาณร้อยละ 47 มาจากกลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยต่างถิ่นและชาวต่างชาติ
- 2) สนับสนุนเรื่องเงินทุนในการประกอบการ เช่น เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ หรือกู้โดยไม่ต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกัน ลดขั้นตอนการขอกู้เงินของ SME
- 3) ลดราคาน้ำมัน

ส่วนในไตรมาสที่ 2/56 ความต้องการการช่วยเหลือจากภาครัฐในการแก้ไขปัญหาในระยะสั้น ยังคล้ายคลึงกับประเด็นในไตรมาสที่ 1 บ้างในประเด็นด้านต้องการให้มีการส่งเสริมให้เชียงใหม่เป็นเมืองท่องเที่ยวตลอดปี ส่วนประเด็นอื่นๆที่สำคัญมีดังนี้

- 1) โฆษณา ประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวเชียงใหม่ เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวให้มีคนมาเที่ยวเชียงใหม่อย่างสม่ำเสมอ ทั้งชาวไทยต่างถิ่นและชาวต่างชาติ
- 2) กระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมให้ดีขึ้น เพื่อให้ประชาชนมีกำลังซื้อที่ดีขึ้น จะได้ขายของได้ดีขึ้น
- 3) ควบคุมต้นทุนผันแปรต่างๆ ในการดำเนินธุรกิจ เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าแก๊ส ค่าน้ำมัน
- 4) ให้การเมืองมั่นคง คนจะได้มาเที่ยวเชียงใหม่และจะทำให้ขายของได้ดียิ่งขึ้น
- 5) ควบคุมต้นทุนสินค้าไม่ให้สูงเกินไป

ส่วนในไตรมาสที่ 3/56 ความต้องการการช่วยเหลือจากภาครัฐในการแก้ไขปัญหาในระยะสั้น ยังคล้ายคลึงกับประเด็นในไตรมาสที่ 2 บ้างในประเด็นด้านต้องการให้มีการส่งเสริมให้เชียงใหม่เป็นเมืองท่องเที่ยวตลอดปี ส่วนประเด็นอื่นๆที่สำคัญมีดังนี้

- 1) กระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม เพื่อให้เกิดการจับจ่ายใช้สอย
- 2) ส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว เช่น การประชาสัมพันธ์ การจัดงานแสดงสินค้า
- 3) ควบคุมต้นทุนและราคาสินค้า
- 4) สนับสนุนแหล่งเงินทุน ดอกเบี้ยต่ำ
- 5) ทำให้การเมืองสงบ

โดยรายละเอียดของประเด็นความต้องการการช่วยเหลือจากภาครัฐในแต่ละไตรมาส แสดงในตารางที่

4-21, 4-22 และ 4-23 ดังนี้

ตารางที่ 4-21 ข้อเสนอแนะที่ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย ต้องการให้ภาครัฐแก้ไขปัญหา และส่งเสริม สนับสนุนผู้ประกอบการในระยะสั้น ในไตรมาสที่ 1/56

ประเด็นข้อเสนอแนะในไตรมาสที่ 1/56	จำนวน	สัดส่วน (%)
1) จัดงานส่งเสริมการขาย ส่งเสริมการท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวให้มีคนมาท่องเที่ยวเชิงใหม่อย่างสม่ำเสมอ ในทุกฤดูกาล	68	56.67%
2) สนับสนุนเรื่องเงินทุนในการประกอบการ เช่น เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ หรือกู้โดยไม่ต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกัน ลดขั้นตอนการขอกู้เงินของ SME	16	13.33%
3) ลดราคาน้ำมัน	12	10.00%
4) ช่วยปรับลดต้นทุน เช่น ค่าแรง ค่าขนส่ง ภาษี ค่าเช่าร้าน	9	7.50%
5) ให้เหตุการณ์ทางการเมืองสงบ	4	3.33%
6) จัดระเบียบให้ร้านค้าเป็นสัดส่วนที่ชัดเจน ตรวจสอบคุณภาพร้านค้าให้มีมาตรฐาน	4	3.33%
7) เพิ่มที่จอดรถสำหรับลูกค้าในย่านการค้า	2	1.67%
8) กระตุ้นเศรษฐกิจ แก้ปัญหาค่าเงินบาทแข็ง เงินเฟ้อ	2	1.67%
9) ปราบปรามการเรียกรับสินบนจากเจ้าพนักงานของรัฐ	1	0.83%
10) การให้ผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP สู่ต่างจังหวัดหรือต่างประเทศ	1	0.83%
11) จัดหาที่จอดรถเพิ่มเติม	1	0.83%
รวม	120	100.00

หมายเหตุ : เฉพาะผู้ประกอบการที่ระบุปัญหา และเสนอแนะความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐ

ตารางที่ 4-22 ข้อเสนอแนะที่ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย ต้องการให้ภาครัฐแก้ไขปัญหา และส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการในระยะสั้น ในไตรมาสที่ 2/56

ประเด็นข้อเสนอแนะในไตรมาสที่ 2/56	จำนวน	สัดส่วน (%)
1) โฆษณา ประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวเชียงใหม่	68	25.47%
2) กระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมให้ดีขึ้น เพื่อให้ประชาชนมีกำลังซื้อที่ดีขึ้น	47	17.60%
3) คิดว่ารัฐไม่ได้ช่วยอย่างจริงจัง เพราะที่ผ่านมาภาครัฐก็ยังไม่เคยช่วยอะไรที่ชัดเจน	34	12.73%
4) ควบคุมต้นทุนผันแปรต่างๆ เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าแก๊ส ค่าน้ำมัน ฯลฯ	22	8.24%
5) ให้การเมืองมั่นคง คนจะได้มาเที่ยวเชียงใหม่และจะทำให้ขายของได้ดียิ่งขึ้น	15	5.62%
6) ควบคุมต้นทุนสินค้าไม่ให้สูงเกินไป	13	4.87%
7) สนับสนุนเงินทุน ลดดอกเบี้ย ลดภาษี	10	3.75%
8) จัดงานระดับชาติ ส่งเสริมการค้า การท่องเที่ยว กระตุ้นเศรษฐกิจเชียงใหม่	8	3.00%
9) ควบคุมราคาวัตถุดิบไม่ให้ราคาสูงจนเกินไป	8	3.00%
10) ดูแลค่าเงินบาทอย่าให้แข็งค่ามากเกินไป	6	2.25%
11) มีนโยบายการแก้ไขปัญหาแก่ผู้ประกอบการ SMEs ที่ชัดเจน	5	1.87%
12) ภาครัฐช่วยไม่ได้เพราะย่านไนท์บาร์ซ่าเป็นของเอกชน	5	1.87%
13) ส่งเสริมสินค้าพื้นเมือง	4	1.50%
14) จัดระเบียบตลาดในเชียงใหม่ เช่น มีต่างดาวเข้ามาค้าขายมากขึ้น	4	1.50%
15) สนับสนุนสินค้าพื้นเมือง	2	0.75%
16) ให้สรรพากรประเมินเสียภาษีตามความเป็นจริง	2	0.75%
17) ควบคุมค่าเช่าที่แพงเกินไป	2	0.75%
18) จัดให้มีสถานที่ขายสินค้าเพิ่ม (ถนนคนเดิน)	2	0.75%
19) อื่นๆ ซึ่งมีความหลากหลายมาก เช่น ให้เทศบาลเมืองหาที่ขายของให้ใหม่ หาที่จอดรถเพิ่ม ดูแลนักท่องเที่ยว ฯลฯ	10	3.75%
รวม	267	100.00

หมายเหตุ : เฉพาะผู้ประกอบการที่ระบุปัญหา และเสนอแนะความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐ

ตารางที่ 4-23 ข้อเสนอแนะที่ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย ต้องการให้ภาครัฐแก้ไขปัญหา และส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการในระยะสั้น ในไตรมาสที่ 3/56

ประเด็นข้อเสนอแนะในไตรมาสที่ 3/56	จำนวน	สัดส่วน (%)
1) กระตุ้นเศรษฐกิจ	88	36.97%
2) ส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว เช่น การประชาสัมพันธ์ การจัดงานแสดงสินค้า	78	32.77%
3) ควบคุมต้นทุนและราคาสินค้า	20	8.40%
4) สนับสนุนแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ	14	5.88%
5) ทำให้การเมืองสงบ คนจะได้มาท่องเที่ยวเชียงใหม่	11	4.62%
6) ปราบการคอร์ปชั่นของภาครัฐ	7	2.94%
7) ลดค่าครองชีพของประชาชนลง	6	2.52%
8) ลดค่าเช่าพื้นที่ขายสินค้า	3	1.26%
9) ลดภาษีการค้า	3	1.26%
10) ส่งเสริมการใช้สินค้าไทย	2	0.84%
11) สร้างความเชื่อมั่นกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ	2	0.84%
12) อื่นๆ เช่น ควบคุมไม่ให้ชาวต่างด้าวเข้ามาค้าขายในตลาด เพิ่มที่จอดรถ ส่งเสริมสินค้า OTOP	4	1.68%
รวม	238	100.00

หมายเหตุ : เฉพาะผู้ประกอบการที่ระบุปัญหา และเสนอแนะความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐ

ภาคผนวก ก

ค่าสถิติที่ได้จากการวิเคราะห์เพื่อจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจ
และสมการพยากรณ์ความอยู่รอดของธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร

ตารางที่ ก-1 ค่าสถิติของระดับความสำคัญต่อการอยู่รอดของธุรกิจ

ตัวแปร	Median	Mode	ความถี่ Min	ความถี่ Max
สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง	9	10	8	142
ร้อยละของกำไรสุทธิที่ได้จากการขายต่อเดือน	9	10	1	109
มูลค่าทุนหมุนเวียนในการดำเนินกิจการ	8	10	3	109
ค่าเช่าแผงค้าต่อเดือน	8	10	2	85
ประสบการณ์หรือความยาวนานของผู้ค้าในการทำธุรกิจในย่านการค้าจตุจักร	8	10	2	86
การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมย่านการค้าจตุจักรของภาครัฐ	8	10	3	98
ช่วงระยะเวลาของสัญญาเช่าพื้นที่	8	10	8	92
ประสบการณ์ของผู้บริหารย่านการค้าจตุจักร	8	10	6	90
จำนวนวันที่สามารถขายสินค้าได้ต่อเดือน	8	10	3	64
ร้อยละยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวไทยชาวจีนในแต่ละเดือน	7	5	3	57
จำนวนชั่วโมงที่สามารถเปิดทำการค้าขายได้ในแต่ละวัน	7	5	2	43
จำนวนที่จอดรถที่จัดให้สำหรับลูกค้า	7	10	17	58
จำนวนผู้ค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน	7	10	17	52
ร้อยละยอดขายจากลูกค้าประเภทขายส่ง	6.5	5	23	38
ร้อยละยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวต่างชาติประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน	5	5	21	28
ค่าไฟฟ้าต่อเดือน	5	5	21	31
จำนวนห้องน้ำที่ให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการในย่านการค้าจตุจักร	5	5	13	24
ค่าบำรุงอื่นๆ เช่น ค่าภาษีโรงเรือน ค่าเก็บขยะ หรืออื่นๆ	5	5	23	22
อายุของเจ้าของกิจการ	5	5	29	39
ค่าขนส่งต่อเดือน	5	5	24	22
จำนวนร้านอาหารที่ให้บริการแก่ลูกค้าในย่านการค้าจตุจักร	5	5	30	19
อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร	5	1	72	40
ค่าจ้างแรงงานรายวัน	5	5	59	18
ค่าจ้างพนักงานต่อเดือน	5	1	64	20
ร้อยละยอดขายจากการขายประเภทส่งออก	3.5	1	95	20
อัตราดอกเบี้ยของบัตรเครดิต	3	1	98	20

หมายเหตุ : ทุกตัวแปรค่า Min=1, Max = 10 ยกเว้น มูลค่าทุนหมุนเวียนในการดำเนินกิจการ มีค่า Min = 3

ตารางที่ ก-2 ค่าสถิติที่สำคัญของสมการพยากรณ์ด้วย Linear Multiple Regression Analysis

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Durbin-Watson
1	.232 ^a	.054	.022	.95180	1.838

a. Predictors: (Constant), X₁₃, F₁, F₂, F₃, F₄, F₅, F₆, F₇, F₈, F₉

b. Dependent Variable: Y

ANOVA^b

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	15.165	10	1.516	1.674	.086 ^a
	Residual	265.437	293	.906		
	Total	280.602	303			

a. Predictors: (Constant), X₁₃, F₁, F₂, F₃, F₄, F₅, F₆, F₇, F₈, F₉

b. Dependent Variable: Y

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	2.529	.193		13.093	.000
	F ₁	.085	.057	.086	1.488	.138
	F ₂	-.065	.055	-.067	-1.176	.240
	F ₃	-.102	.063	-.101	-1.619	.106
	F ₄	.050	.057	.052	.879	.380
	F ₅	-.122	.066	-.127	-1.840	.067
	F ₆	-.114	.057	-.121	-1.987	.048
	F ₇	-.042	.054	-.045	-.791	.430
	F ₈	.078	.056	.080	1.398	.163
	F ₉	.034	.055	.036	.619	.537
	X ₁₃	.060	.028	.164	2.129	.034

a. Dependent Variable: Y

ตารางที่ ก-3 ค่าสถิติที่สำคัญของสมการพยากรณ์ด้วย Binomial Logistic Regression Analysis

		Variables in the Equation					
		B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)
Step 1 ^a	f1	.232	.138	2.841	1	.092	1.262
	f2	-.018	.132	.019	1	.890	.982
	f3	-.232	.153	2.302	1	.129	.793
	f4	-.199	.139	2.049	1	.152	.820
	f5	-.268	.160	2.805	1	.094	.765
	f6	-.279	.139	4.009	1	.045	.757
	f7	-.117	.127	.853	1	.356	.889
	f8	.285	.135	4.477	1	.034	1.330
	f9	-.036	.132	.075	1	.784	.964
	x13	.234	.070	11.289	1	.001	1.264
	Constant	-.608	.453	1.806	1	.179	.544

a. Variable(s) entered on step 1: f1, f2, f3, f4, f5, f6, f7, f8, f9, x13.

ตารางที่ ก-4 ค่าสถิติที่สำคัญของสมการพยากรณ์ด้วย Multinomial Logistic Regression Analysis

Parameter Estimates

ly ^a		B	Std. Error	Wald	df	Sig.	Exp(B)
2.00	Intercept	2.073	.826	6.294	1	.012	
	f1	.042	.257	.027	1	.870	1.043
	f2	-.259	.262	.974	1	.324	.772
	f3	.095	.287	.110	1	.740	1.100
	f4	.468	.282	2.750	1	.097	1.597
	f5	.163	.299	.296	1	.586	1.177
	f6	.416	.258	2.595	1	.107	1.516
	f7	-.112	.230	.237	1	.626	.894
	f8	.569	.264	4.663	1	.031	1.767
	f9	.029	.261	.012	1	.911	1.029
	x13	-.120	.126	.902	1	.342	.887
3.00	Intercept	.944	.800	1.393	1	.238	
	f1	.238	.242	.971	1	.325	1.269
	f2	-.167	.249	.451	1	.502	.846
	f3	-.148	.266	.310	1	.578	.863
	f4	.107	.265	.164	1	.686	1.113
	f5	-.180	.283	.403	1	.525	.835
	f6	.044	.239	.034	1	.853	1.045
	f7	-.175	.215	.665	1	.415	.839
	f8	.842	.248	11.479	1	.001	2.320
	f9	-.030	.248	.014	1	.904	.971
	x13	.173	.118	2.149	1	.143	1.189

ตารางที่ ก-4 ค่าสถิติที่สำคัญของสมการพยากรณ์ด้วย Multinomial Logistic Regression Analysis (ต่อ)

Parameter Estimates							
ly ^a		B	Std. Error	Wald	df	Sig.	Exp(B)
4.00	Intercept	.527	.885	.355	1	.551	
	f1	.164	.265	.384	1	.536	1.179
	f2	-.374	.267	1.966	1	.161	.688
	f3	-.178	.293	.368	1	.544	.837
	f4	.388	.287	1.821	1	.177	1.474
	f5	-.247	.313	.625	1	.429	.781
	f6	-.041	.262	.024	1	.877	.960
	f7	-.284	.240	1.410	1	.235	.752
	f8	.478	.267	3.200	1	.074	1.613
	f9	.003	.267	.000	1	.992	1.003
	x13	.092	.131	.489	1	.484	1.096
5.00	Intercept	-1.136	1.224	.861	1	.353	
	f1	.495	.345	2.054	1	.152	1.640
	f2	-.362	.330	1.207	1	.272	.696
	f3	-.411	.373	1.214	1	.270	.663
	f4	.591	.362	2.670	1	.102	1.806
	f5	-.441	.409	1.163	1	.281	.644
	f6	-.341	.352	.937	1	.333	.711
	f7	.085	.310	.075	1	.784	1.089
	f8	.618	.331	3.476	1	.062	1.854
	f9	.349	.332	1.109	1	.292	1.418
	x13	.137	.177	.598	1	.439	1.147

a. The reference category is: 1.00.

ภาคผนวก ข

ค่าสถิติที่ได้จากการวิเคราะห์เพื่อจัดทำดัชนีคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจและสมการพยากรณ์
ความอยู่รอดของธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย

ตารางที่ ข-1 ค่าสถิติของระดับความสำคัญต่อการอยู่รอดของธุรกิจ

ตัวแปร	Median	Mode	ความถี่ Min	ความถี่ Max
ประสบการณ์หรือความยาวนานในการทำธุรกิจในย่านการค้า	8	10	1	73
พื้นเพของเจ้าของกิจการ เช่น คนในท้องถิ่น คนต่างถิ่น	6	10	18	64
จำนวนผู้ค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน	6	5	25	18
ค่าเช่าแผงค้าหรือร้านค้าต่อเดือน	5	5	28	20
มูลค่าทุนหมุนเวียนในการดำเนินกิจการ	5	5	2	19
% ยอดขายปลีก จากลูกค้ารายย่อยท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ในแต่ละเดือน	5	5	20	12
% ของกำไรสุทธิ ที่ได้จากการขายต่อเดือน	5	5	6	9
สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง	5	1	53	35
ช่วงระยะเวลาของสัญญาเช่าพื้นที่	5	5	39	15
ค่าไฟฟ้าต่อเดือน	5	5	27	6
จำนวนร้านอาหารที่ให้บริการแก่ลูกค้าในย่านการค้า	4	5	54	1
ค่าขนส่งต่อเดือน	5	5	51	4
จำนวนวันหยุดนักขัตฤกษ์หรือวันหยุดยาวประจำปี	5	5	55	4
จำนวนที่จอดรถในย่านการค้าสำหรับลูกค้า	4	5	72	8
จำนวนห้องน้ำที่ให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการในย่านการค้า	4	5	67	2
% ยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวไทยชาจรประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน	4	0	22	4
% ยอดขาย จากลูกค้าประเภทขายส่งในท้องถิ่นและจังหวัดใกล้เคียง	3	0	20	12
% ยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวต่างชาติประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน	3	0	24	5
ค่าจ้างแรงงานรายวัน	2	1	91	6
ค่าจ้างพนักงานต่อเดือน	2	1	95	4
การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวย่านการค้าของภาครัฐ	2	1	89	7
ค่าบำรุงอื่นๆ เช่น ค่าเก็บขยะ หรืออื่นๆ	2	1	101	2
% ยอดขาย จากการขายประเภทส่งออก	0.5	0	47	3
อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร	0	0	11	1
อัตราดอกเบี้ยของบัตรเครดิต	0	0	9	1
อัตราดอกเบี้ยของเงินกู้เงินนอกระบบ	0	0	14	1

หมายเหตุ : ทุกตัวแปรค่า Min=1, Max =10

ค่า 0= ตัวแปรนั้นไม่มีความเกี่ยวข้องในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ

ตารางที่ ข-2 ค่าสถิติที่สำคัญของสมการพยากรณ์ด้วย Linear Multiple Regression Analysis

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.466 ^a	.217	.188	16.80428

a. Predictors: (Constant), X9, F2, F4, F6, F5, F8, F9, F3, F1, F7, X7

ANOVA^b

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	23124.404	11	2102.219	7.445	.000 ^a
	Residual	83585.583	296	282.384		
	Total	106709.987	307			

a. Predictors: (Constant), X9, F2, F4, F6, F5, F8, F9, F3, F1, F7, X7

b. Dependent Variable: Y

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	25.972	3.414		7.607	.000
	F1	4.281	1.171	.230	3.655	.000
	F2	3.250	.961	.174	3.382	.001
	F3	1.158	1.046	.062	1.107	.269
	F4	-.954	.983	-.051	-.970	.333
	F5	-.598	.964	-.032	-.620	.536
	F6	.794	.978	.043	.812	.418
	F7	5.941	1.227	.319	4.843	.000
	F8	3.494	1.186	.187	2.947	.003
	F9	-.277	1.006	-.015	-.275	.784
	X7	-.489	.518	-.067	-.944	.346
	X9	.146	.501	.022	.292	.770

a. Dependent Variable: Y

ตารางที่ ข-3 ค่าสถิติที่สำคัญของสมการพยากรณ์ด้วย Binomial Logistic Regression Analysis

		Variables in the Equation					
		B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)
Step 1 ^a	F1	.036	.254	.020	1	.887	1.037
	F2	-.097	.173	.313	1	.576	.908
	F3	.138	.219	.398	1	.528	1.148
	F4	-.232	.213	1.184	1	.277	.793
	F5	-.315	.208	2.303	1	.129	.730
	F6	-.878	.246	12.692	1	.000	.416
	F7	.292	.263	1.227	1	.268	1.339
	F8	-.277	.258	1.161	1	.281	.758
	F9	-.065	.207	.098	1	.755	.937
	X7	.104	.114	.837	1	.360	1.109
	X9	-.137	.105	1.698	1	.193	.872
	Constant	2.550	.734	12.082	1	.001	12.812

a. Variable(s) entered on step 1: F1, F2, F3, F4, F5, F6, F7, F8, F9, X7, X9.

ตารางที่ ข-4 ค่าสถิติที่สำคัญของสมการพยากรณ์ด้วย Multinomial Logistic Regression Analysis

Parameter Estimates

LY ^a		B	Std. Error	Wald	df	Sig.	Exp(B)
2.00	Intercept	38.755	3313.835	.000	1	.991	
	F1	25.452	1195.295	.000	1	.983	1.131E11
	F2	-38.546	1088.553	.001	1	.972	1.819E-17
	F3	39.557	1044.562	.001	1	.970	1.511E17
	F4	-16.061	797.956	.000	1	.984	1.059E-7
	F5	-65.014	1151.008	.003	1	.955	5.820E-29
	F6	-.789	471.147	.000	1	.999	.454
	F7	15.237	1108.372	.000	1	.989	4143655.793
	F8	-18.200	620.416	.001	1	.977	1.247E-8
	F9	-.183	760.056	.000	1	1.000	.833
	X7	28.238	.159	31513.840	1	.000	1.835E12
	X9	18.703	.150	15617.331	1	.000	1.326E8
3.00	Intercept	41.124	3313.835	.000	1	.990	
	F1	25.469	1195.295	.000	1	.983	1.151E11
	F2	-38.690	1088.553	.001	1	.972	1.574E-17
	F3	39.616	1044.562	.001	1	.970	1.603E17
	F4	-16.238	797.956	.000	1	.984	8.874E-8
	F5	-65.305	1151.008	.003	1	.955	4.348E-29
	F6	-1.612	471.147	.000	1	.997	.199
	F7	15.570	1108.372	.000	1	.989	5780942.414
	F8	-18.350	620.416	.001	1	.976	1.073E-8
	F9	-.316	760.056	.000	1	1.000	.729
	X7	28.302	.121	55024.291	1	.000	1.957E12
	X9	18.561	.117	25215.953	1	.000	1.151E8

LY ^a		B	Std. Error	Wald	df	Sig.	Exp(B)
4.00	Intercept	40.029	3313.835	.000	1	.990	
	F1	25.544	1195.295	.000	1	.983	1.241E11
	F2	-38.569	1088.553	.001	1	.972	1.777E-17
	F3	39.831	1044.562	.001	1	.970	1.988E17
	F4	-16.395	797.956	.000	1	.984	7.580E-8
	F5	-65.148	1151.008	.003	1	.955	5.089E-29
	F6	-1.756	471.147	.000	1	.997	.173
	F7	15.521	1108.372	.000	1	.989	5501597.733
	F8	-18.525	620.416	.001	1	.976	9.006E-9
	F9	-.125	760.056	.000	1	1.000	.882
	X7	28.334	.130	47209.403	1	.000	2.019E12
	X9	18.541	.126	21561.544	1	.000	1.128E8
5.00	Intercept	37.935	3313.835	.000	1	.991	
	F1	25.500	1195.295	.000	1	.983	1.187E11
	F2	-38.470	1088.553	.001	1	.972	1.962E-17
	F3	39.707	1044.562	.001	1	.970	1.757E17
	F4	-16.555	797.956	.000	1	.983	6.462E-8
	F5	-65.586	1151.008	.003	1	.955	3.285E-29
	F6	-1.656	471.147	.000	1	.997	.191
	F7	15.180	1108.372	.000	1	.989	3915079.048
	F8	-18.850	620.416	.001	1	.976	6.512E-9
	F9	-.217	760.056	.000	1	1.000	.805
	X7	28.472	.000	.000	1	.997	2.318E12
	X9	18.581	.000	.000	1	.983	1.174E8

a. The reference category is: 1.00.

แบบสอบถาม

สถานภาพในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร

ชื่อผู้ให้ข้อมูล.....ตำแหน่ง.....(กรุณาแนบนามบัตร)
 ชื่อร้านค้า/องค์กร.....
 ประเภทสินค้าหลักที่ขาย.....
 ตำแหน่งที่ตั้งกิจการ.....เบอร์โทรศัพท์ที่ใช้ในการติดต่อ.....

ส่วนที่ 1 ปัจจัยที่มีผลต่อความอยู่รอดในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้าจตุจักร

ประเด็นที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจของท่าน เช่น	ความมากน้อยในการส่งผล ต่อความอยู่รอดในการดำเนินธุรกิจของ ท่าน ในย่านจตุจักร									
	1 น้อยสุด	2	3	4	5 ปานกลาง	6	7	8	9	10 มากที่สุด
1. ประสบการณ์หรือความยาวนานของผู้ค้า ในการ ทำธุรกิจในย่านการค้าจตุจักร										
2. อายุของเจ้าของกิจการ										
3. มูลค่าทุนหมุนเวียน ในการดำเนินกิจการ										
4. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร										
5. อัตราดอกเบี้ยของบัตรเครดิต										
6. % ของกำไรสุทธิ ที่ได้จากการขายต่อเดือน										
7. % ยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวไทยชาวจีนในแต่ ละเดือน										
8. % ยอดขายปลีก จากลูกค้าต่างชาติประเภท นักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน										
9. % ยอดขาย จากลูกค้าประเภทขายส่ง										
10. % ยอดขาย จากการขายประเภทส่งออก										
11. จำนวนวัน ที่สามารถขายสินค้าได้ต่อเดือน										
12. จำนวนชั่วโมงที่สามารถเปิดทำการค้าขายได้ใน แต่ละวัน										
13. จำนวนผู้ค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน										
14. จำนวนที่จอดรถที่จัดให้สำหรับลูกค้า										

ประเด็นที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจของท่าน เช่น	ความมากน้อยในการส่งผล ต่อความอยู่รอดในการดำเนินธุรกิจ ของท่าน ในย่านจตุจักร									
	1 น้อยสุด	2	3	4	5 ปานกลาง	6	7	8	9	10 มากที่สุด
15. จำนวนห้องน้ำที่ให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการใน ย่านการค้าจตุจักร										
16. จำนวนร้านอาหารที่ให้บริการแก่ลูกค้าในย่าน การค้าจตุจักร										
17. ค่าจ้างแรงงานรายวัน										
18. ค่าจ้างพนักงานต่อเดือน										
19. ค่าเช่าแผงค้าต่อเดือน										
20. ค่าไฟฟ้าต่อเดือน										
21. ค่าขนส่งต่อเดือน										
22. ค่าบำรุงอื่นๆ เช่น ค่าภาษีโรงเรือน ค่าเก็บขยะ หรืออื่นๆ										
23. ประสบการณ์ของผู้บริหารย่านการค้าจตุจักร										
24. ช่วงระยะเวลาของสัญญาเช่าพื้นที่										
25. การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมย่านการค้าจตุจักร ของภาครัฐ										
26. สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง										
27. อื่นๆ.....										
28. อื่นๆ.....										
29. อื่นๆ.....										
30. อื่นๆ.....										

ปัญหาหลักที่อยากให้ภาครัฐช่วยแก้ไขเป็นการเร่งด่วน ในการทำธุรกิจในย่านจตุจักร คือ.....

.....

.....

ส่วนที่ 2 ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของ ผู้ประกอบการในย่านการค้าจตุจักร

- 1) กรุณาให้ความคิดเห็นด้านความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจในไตรมาสปัจจุบัน และคาดการณ์ไตรมาสต่อไป (กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ท่านเลือก)

ประเด็น ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ	ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจไตรมาสปัจจุบันเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า			การคาดการณ์ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ ในอีก 3 เดือนข้างหน้า		
	เพิ่มขึ้น	เท่าเดิม	ลดลง	เพิ่มขึ้น	เท่าเดิม	ลดลง
1. ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	☐	☐	☐	☐	☐	☐
2. ต้นทุนผันแปรต่างๆ เช่น ค่าขนส่ง ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์	☐	☐	☐	☐	☐	☐
3. ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	☐	☐	☐	☐	☐	☐
4. เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	☐	☐	☐	☐	☐	☐
5. ยอดขาย	☐	☐	☐	☐	☐	☐
6. อัตรากำไร	☐	☐	☐	☐	☐	☐
7. ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	☐	☐	☐	☐	☐	☐
8. การแข่งขันกับรายอื่นๆในตลาด	☐	☐	☐	☐	☐	☐
9. ความต้องการของตลาดต่อสินค้าในกลุ่มของท่าน	☐	☐	☐	☐	☐	☐
10. ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	☐	☐	☐	☐	☐	☐
11. นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	☐	☐	☐	☐	☐	☐
12. ภาวะการเมืองของประเทศ	☐	☐	☐	☐	☐	☐
13. สรุปภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของท่าน	☐	☐	☐	☐	☐	☐

2) ท่านช่วยประเมินว่า สถานะภาพในการดำเนินกิจการของท่าน ณ. ปัจจุบัน มีระดับการอยู่รอด ในข้อใด ต่อไปนี้

- () อยู่รอดได้แบบมั่นคงดี หรือ แข็งแรงดี (มีกำไรสุทธิมากกว่า 15% ขึ้นไป หรือ =.....%)
- () อยู่รอดได้แบบปกติ หรือพออยู่ตัว (มีกำไรสุทธิประมาณ 11-15% หรือ =.....%)
- () พออยู่ได้แบบพอๆ หรือ พอมีกำไรบ้าง ไม่ขาดทุน (มีกำไรสุทธิประมาณ 8-10% หรือ =.....%)
- () ค่อนข้างแย่มาก อยู่ไม่รอด แต่พอมีเงินหมุนไปได้ (มีกำไรสุทธิประมาณ 5-7% หรือ =.....%)
- () แย่มาก อยู่ไม่รอด ขาดทุน ไม่มีเงินหมุน (มีกำไรสุทธิประมาณต่ำกว่า 5% หรือ =.....%)

3) ปัญหา อุปสรรค หลักๆ ในการดำเนินกิจการของท่าน ในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา คือ**4) วิธีการแก้ไขปัญหาของกิจการท่านในช่วง 3 เดือน ที่ผ่านมานี้ คือ****5) ข้อเสนอแนะที่ต้องการให้ภาครัฐแก้ไขปัญหา และส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้าตุจกักร ในระยะสั้น คือ**

แบบสอบถาม

สถานภาพในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย

ชื่อผู้ให้ข้อมูล..... ตำแหน่ง.....
 ชื่อร้านค้า/องค์กร.....
 ประเภทสินค้าหลักที่ขาย.....
 ตำแหน่งที่ตั้งกิจการ.....เบอร์โทรศัพท์ ที่ใช้ในการติดต่อ.....

ส่วนที่ 1: ปัจจัยที่มีผลต่อความอยู่รอดในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้ารอบตลาดวโรรสและตลาดต้นลำไย จังหวัด เชียงใหม่ (กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ท่านเลือก)

ประเด็นที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจของท่าน เช่น	คะแนนความมากน้อย ในการส่งผลต่อความอยู่รอดในการดำเนินธุรกิจของท่าน									
	1 น้อยสุด	2	3	4	5 ปานกลาง	6	7	8	9	10 มากที่สุด
1) ประสบการณ์หรือความยาวนานในการทำธุรกิจในย่านการค้า										
2) พื้นเพของเจ้าของกิจการ เช่น คนในท้องถิ่น คนต่างถิ่น										
3) มูลค่าทุนหมุนเวียน ในการดำเนินกิจการ										
ปัจจุบัน ท่านใช้แหล่งเงินทุนในการดำเนินกิจการจากที่ไหนบ้าง () เงินทุนส่วนตัว () ภูมิลำเนาบางส่วน () จากบัตรเครดิต () ฐานครอบครัว										
4) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร										
5) อัตราดอกเบี้ยของบัตรเครดิต										
6) อัตราดอกเบี้ยของเงินกู้เงินนอกระบบ										
7) % ของกำไรสุทธิ ที่ได้จากการขายต่อเดือน										
ปัจจุบัน ลูกค้าของท่าน เป็นกลุ่มไหนบ้าง () ลูกค้ารายย่อยท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ () ลูกค้าชาวไทยชาวจังหวัดน่าน () ลูกค้าชาวต่างชาติประเภทนักท่องเที่ยว () ลูกค้าประเภทขายส่งในท้องถิ่นและจังหวัดใกล้เคียง () ลูกค้ากลุ่มส่งออกต่างประเทศ										
8) % ยอดขายปลีก จากลูกค้ารายย่อยท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ในแต่ละเดือน										
9) % ยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวไทยชาวจังหวัดน่านนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน										
10) % ยอดขายปลีก จากลูกค้าชาวต่างชาติประเภทนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือน										
11) % ยอดขาย จากลูกค้าประเภทขายส่งในท้องถิ่นและจังหวัดใกล้เคียง										
12) % ยอดขาย จากการขายประเภทส่งออก										
13) จำนวนผู้ค้าที่ขายสินค้าประเภทเดียวกัน										
14) ค่าจ้างแรงงานรายวัน										
15) ค่าจ้างพนักงานต่อเดือน										

16) ค่าเช่าแผงค้าหรือร้านค้าต่อเดือน										
17) ค่าไฟฟ้าต่อเดือน										
18) ค่าขนส่งต่อเดือน										

ประเด็นที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจของท่าน เช่น	คะแนนความมากน้อย ในการส่งผลกระทบต่อความอยู่รอดในการดำเนินธุรกิจของท่าน									
	1 น้อยสุด	2	3	4	5 ปานกลาง	6	7	8	9	10 มากที่สุด
19) ค่าบำรุงอื่นๆ เช่น ค่าเก็บขยะ หรืออื่นๆ										
20) จำนวนที่จอดรถในย่านการค้าสำหรับลูกค้า										
21) จำนวนห้องน้ำที่ให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการในย่านการค้า										
22) จำนวนร้านอาหารที่ให้บริการแก่ลูกค้าในย่านการค้า										
23) จำนวนวันหยุดนักขัตฤกษ์หรือวันหยุดยาวประจำปี										
24) ช่วงระยะเวลาของสัญญาเช่าพื้นที่										
25) การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวย่านการค้าของภาครัฐ										
26) สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง										
27) อื่นๆ										
28) อื่นๆ										
29) อื่นๆ										
30) อื่นๆ										

ส่วนที่ 2 ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจในไตรมาสปัจจุบัน และคาดการณ์ในไตรมาสถัดไป

(กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ท่านเลือก)

ประเด็น ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ	ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจไตรมาสปัจจุบันเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า			การคาดการณ์ความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ ในอีก 3 เดือนข้างหน้า		
	เพิ่มขึ้น	เท่าเดิม	ลดลง	เพิ่มขึ้น	เท่าเดิม	ลดลง
1. ต้นทุนสินค้าที่นำมาจำหน่าย	☐	☐	☐	☐	☐	☐
2. ต้นทุนผันแปรต่างๆ เช่น ค่าขนส่ง ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์	☐	☐	☐	☐	☐	☐
3. ค่าจ้างแรงงาน และค่าจ้างพนักงาน	☐	☐	☐	☐	☐	☐
4. เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ	☐	☐	☐	☐	☐	☐
5. ยอดขาย	☐	☐	☐	☐	☐	☐
6. อัตรากำไร	☐	☐	☐	☐	☐	☐
7. ระยะเวลาการให้เครดิตจากลูกค้า	☐	☐	☐	☐	☐	☐
8. การแข่งขันกับรายอื่นๆในตลาด	☐	☐	☐	☐	☐	☐
9. ความต้องการของตลาดต่อสินค้าในกลุ่มของท่าน	☐	☐	☐	☐	☐	☐
10. ภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม	☐	☐	☐	☐	☐	☐
11. นโยบายการสนับสนุน SMEs ของภาครัฐ	☐	☐	☐	☐	☐	☐
12. ภาวะการเมืองของประเทศ	☐	☐	☐	☐	☐	☐
13. สภาพภาพรวมความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของท่าน	☐	☐	☐	☐	☐	☐

3. กรุณาช่วยประเมินว่า สถานะภาพในการดำเนินกิจการของท่านปัจจุบัน มีระดับการอยู่รอด อย่างไร

- () อยู่รอดได้แบบมั่นคงดี หรือ แข็งแรงดี (มีกำไรสุทธิมากกว่า 15% ขึ้นไป หรือ =.....%)
- () อยู่รอดได้แบบปกติ หรือพออยู่ตัว (มีกำไรสุทธิประมาณ 11-15% หรือ =.....%)
- () พออยู่ได้แบบพอดีๆ หรือ พอมีกำไรบ้างไม่ขาดทุน (มีกำไรสุทธิประมาณ 8-10% หรือ =.....%)
- () ค่อนข้างแย่ แทบอยู่ไม่รอด แต่พอมีเงินหมุนไปได้ (มีกำไรสุทธิประมาณ 5-7% หรือ =.....%)
- () แย่มาก อยู่ไม่รอด ขาดทุน ไม่มีเงินหมุน (มีกำไรสุทธิประมาณต่ำกว่า 5% หรือ =.....%)

4. ปัญหา อุปสรรค หลักๆ ในการดำเนินกิจการ ในช่วง 3 เดือน นี้ คือ

.....

5. วิธีการแก้ไขปัญหาของท่านในในช่วง 3 เดือน นี้ คือ

.....

6. ข้อเสนอแนะที่ต้องการให้ภาครัฐแก้ไขปัญหา และส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs ในระยะสั้น คือ

.....